

TOREK, 9. MAREC 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

1. Otvoritev letnega zasedanja

Predsednik. - Razglašam, da se je zasedanje 2010–2011 Evropskega parlamenta začelo.

2. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

3. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razglasitev vloženih predlogov resolucij): glej zapisnik

4. Pregled stanja notranjega trga - Varstvo potrošnikov - Mreža Solvit (razprava)

Predsednik. – Prva točka na dnevnem redu je zelo pomembna skupna razprava o treh poročilih o notranjem trgu in varstvu potrošnikov:

- A7-0084/2009 gospe Von Thun Und Hohenstein v imenu Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov o pregledu stanja notranjega trga (SEC (2009)/1007 - 2009/2141(INI)) in

- A7-0024/2010 gospe Hedh v imenu Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov o varstvu potrošnikov (2009/2137(INI)) ter

- A7-0027/2010 gospoda Buşoiu v imenu Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov o mreži Solvit (2009/2138(INI)).

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein, poročevalka. – (PL) Z zadovoljstvom predstavljam 19. pregled stanja notranjega trga, ki je bil pripravljen julija lani. Ta dokument kaže, da so države članice vse uspešnejše pri prenosu zakonodaje EU. Ponovno je bil dosežen cilj – cilj, ki so si ga zastavili voditelji držav ali vlad, in sicer, da povprečni primanjkljaj pri prenosu ne bo presegel 1 %. Vendar pa je število direktiv, ki v eni ali več državah članicah še niso bile prenesene, z drugimi besedami razdrobljenost trga, še vedno previsoko. Gre za več kot 100 direktiv o notranjem trgu. Poleg tega 22 direktiv ni bilo prenesenih dve leti po roku za prenos. Države članice morajo storiti še več, da bi notranji trg postal nekaj, kar koristi vsem Evropejcem.

Ta trenutek, ko vam predstavljam to poročilo, imam v rokah naslednji pregled stanja, okroglo 20. številko, ki kaže nadaljnji napredek pri prenosu zakonodaje EU. Primanjkljaj pri prenosu je padel na 0,7 % in je tako znatno nižji od zastavljenega cilja. To je najboljši rezultat doslej. Jasno je mogoče videti, da ima delo Evropske komisije, katerega posledica je ta objava, mobilizacijski učinek na države članice. Komisiji lahko toplo čestitamo za to plodno, trdo delo.

Še ena dobra novica je, da se je razdrobljenost trga zmanjšala s 6 % na 5 %. Vendar pa 74 direktiv v eni ali več državah članicah še vedno ni bilo prenesenih, to pa pomeni, da ovire, zelo škodljive ovire, še naprej vplivajo na državljane in podjetnike na notranjem trgu. Skupaj moramo odpraviti te ovire.

V ta namen poročilo Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov predlaga tesnejše sodelovanje med vsemi institucijami, ki so skupaj odgovorne za prenos, in interesnimi skupinami. Predlagamo organizacijo letnega foruma o enotnem trgu ali SIMFO, ki bi povezal evropske institucije, toda tudi države članice, poslance nacionalnih parlamentov ter predstavnike podjetij in potrošnikov. Takšen forum bo priložnost za izmenjavo izkušenj in najboljših praks v zvezi s prenosom zakonodaje EU ter za pripravo strategij za soočanje z izzivi, ki so še pred nami.

Da bi odpravili te škodljive ovire, Evropsko komisijo pozivamo, naj uporabi „preskus glede notranjega trga“ za vso novo zakonodajo EU, s čimer bi zagotovila, da novi ukrepi ne bi ogrožali štirih svoboščin Evropske unije. Zelo pomembno je tudi, da se državljanom da jasne informacije o tem, kako deluje notranji trg, ob upoštevanju, da je bil notranji trg pred 20 leti vzpostavljen prav za njih.

Za predstavitev popolnejše slike razvoja notranjega trga Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov poziva, da se pregled stanja notranjega trga, poročilo mreže Solvit, Kažipot za državljane in pregled stanja potrošniškega trga objavi sočasno.

Nazadnje bi se zahvalila vsem, ki so delali na tem poročilu, in pozvala kolege poslance, naj glasujejo zanj, saj sem prepričana, da bo v prihodnosti posledica tega hitrejši in ustrezen prenos zakonodaje EU v okviru pravnega reda držav članic. Zaradi tega bodo Evropejci naleteli na manj ovir na notranjem trgu, to pa je vsekakor zadeva, ki je ključnega pomena za razvoj našega evropskega gospodarstva in tudi naše evropske identitete.

Anna Hedh, poročevalka. – (SV) Gospod predsednik, za začetek bi se predvsem zahvalila poročevalcem v senci in drugim, ki so bili udeleženi v dobrem sodelovanju, ki smo ga bili deležni pri pripravi pregleda stanja potrošniškega trga. Zadovoljna sem tudi, da smo ponovno pripravili poročilo, ki ima podporo velike večine Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov.

Vedno sem trdila, da v EU potrebujemo samozavestne in zadovoljne potrošnike, da bi notranji trg pravilno deloval. Zato je bilo razveseljivo, da smo leta 2007 dobili komisarko s specifično odgovornostjo za potrošniška vprašanja. Deloma so zaradi močne osebne zavezanosti in velike odprtosti gospe Kuneve politika varstva potrošnikov in potrošniška vprašanja napredovala. Tudi pregled stanja potrošniških trgov je delo gospe Kuneve.

Kljub zaskrbljenosti, ker si pristojnost za potrošniška vprašanja delita dva komisarja, upamo, da bo to delo še napredovalo in bo plodno ter da osredotočanja na potrošnike nova Komisija ne bo oslabila. Ta odgovornost je zdaj dejansko še večja, saj člen 12 Lizbonske pogodbe navaja, da se pri opredeljevanju in izvajanju drugih politik in dejavnosti Unije upoštevajo zahteve varstva potrošnikov. To je pomemben korak za potrošnike in nekaj, kar v svojem nadaljnjem političnem delu nikomur ne bom dovolila pozabiti.

Zelo pozdravljam drugo objavo pregleda stanja potrošniških trgov. Pregled stanja je eden izmed mnogih instrumentov za izboljšanje notranjega trga in menim, da je vidik, na katerem temelji pregled stanja, posebno zanimiv, ker zadeva pričakovanja in probleme državljanov in ker notranji trg izboljšuje prav za potrošnike. Pregled stanja je potrošniški trg analiziral v skladu z istimi kazalniki kot prej – namreč ceno, preklapljanjem med ponudniki, varnostjo, pritožbami in zadovoljstvom potrošnikov.

Sčasoma jih bo nedvomno treba razviti in izboljšati ter vključiti nove kazalnike. Vendar pa menim, da trenutno zagotavljajo primerno podlago za določanje prednostnih nalog in ugotavljanje, kje je potrebna nadaljnja analiza, ki jo je treba izvesti. Izredno pomembno je, da smo potrpežljivi in damo pregledu stanja čas za razvoj. Še vedno je v povojih.

V drugem pregledu stanja potrošniških trgov smo med drugim ugotovili jasne znake, da imajo potrošniki več težav pri storitvah kot pri blagu in da manj podražitev v sektorjih, v katerih potrošniki pogosto menjajo dobavitelja. Tudi čezmejna e-trgovina se razvija počasneje zaradi mejnih preprek, zaradi katerih so potrošniki zaskrbljeni in nezaupljivi. Poleg tega lahko vidimo, da so učinkovita uporaba zakonodaje in dejanski odškodninski mehanizmi ključnega pomena za ustrezno delovanje trga.

Podatki kažejo tudi veliko razliko med državami članicami in da je glede odškodninskih mehanizmov še prostor za izboljšave. Zato Komisijo pozivam, naj priskrbi nadaljnjo obdelavo podatkov k zeleni knjigi o kolektivnih odškodninah za potrošnike.

Učinkovita uporaba in nadzor nad določbami EU o varstvu potrošnikov sta ključna, če naj povečamo zaupanje potrošnikov. Vendar pa je nadzor v EU daleč od enotnosti in glede na statistike obstajajo pomembne razlike med državami članicami v smislu proračuna za nadzor trga in števila sodelujočih inšpektorjev. Zato morajo Komisija in nacionalni nadzorni organi okrepiti svoja prizadevanja, če naj dosežemo cilj dobrega varstva potrošnikov in zagotovimo, da so potrošniki dovolj samozavestni, da lahko izkoristijo vse priložnosti, ki jih ponuja notranji trg.

Zelo pomembno je, da okrepimo mehanizme za nadzor trga in inšpekcije, da bi povečali zaupanje potrošnikov. Potrošnja bo nenazadnje ključni dejavnik pri oživitvi gospodarstva Evrope.

Cristian Silviu Buşoi, poročevalec. – (RO) Za začetek bi se rad zahvalil vsem, s katerimi sem imel priložnost sodelovati pri poročilu o mreži Solvit, sekretariatu Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov, vsem poročevalcem v senci in drugim kolegom poslancem, ki so pokazali zanimanje za ta dokument in so pomembno prispevali h končnemu rezultatu.

Solvit je mreža, ki ponuja neuradne rešitve za težave, ki lahko nastanejo zaradi neustreznega izvajanja zakonodaje o notranjem trgu. Je posebno koristna novost za evropske potrošnike in podjetja v Evropski uniji v smislu zagotavljanja koristi, ki jih prinaša evropska zakonodaja. Pogosto imamo probleme pri izvajanju evropske zakonodaje o notranjem trgu. Mreža Solvit se mi zdi učinkovita alternativa sodni poti, saj so sodišča preobremenjena z vsemi vrstami različnih zadev.

Ne moremo spregledati dejstva, da se mreža Solvit sooča z naraščajočim številom primerov in je s tem nekako žrtev svojega uspeha. Da bi mreža Solvit lahko zagotavljala visoko kakovostno pomoč državljanom in podjetjem v Evropski uniji, morajo tisti centri Solvit, ki nimajo osebja, ki ga potrebujejo, dobiti dodatno osebje.

To dodatno osebje je treba zagotoviti na logičen in nadzorovan način ob upoštevanju velikosti prebivalstva države in predhodnega števila primerov, ki jih je center obravnaval v preteklosti. To analizo je treba opraviti z namenom zagotovitve dodatnega osebja samo tam, kjer obstaja resnična potreba. Zagotavljanje dodatnega osebja mreži Solvit seveda povzroča tudi nekatere stroške. Poročilo države članice poziva, naj za financiranje dodatnega osebja uporabijo vsa razpoložljiva sredstva, tudi alternativne načine financiranja.

Drugo področje osredotočanja v tem poročilu je promoviranje mreže Solvit, ki je po mojem mnenju izrednega pomena, in menim, da se boste glede tega vsi strinjali z menoj. Z uporabo storitev mreže Solvit lahko MSP prihranijo velike zneske denarja, ki jih lahko vložijo v druga področja, ki lahko ustvarijo gospodarsko rast in ki so koristnejša za njihov razvoj kot pravna pomoč, ki bi jo potrebovala za rešitev problemov. Kar zadeva posamezne potrošnike, jim mreža Solvit ponuja možnost, da se izognejo dolгим in dragim sodnim postopkom.

Da pa bi uživali koristi, ki jih ponuja mreža Solvit, se morajo državljani in podjetja najprej zavedati učinkovitosti te mreže. Zato menim, da moramo v promoviranje mreže Solvit aktivno vključiti nacionalne organe, Evropsko komisijo in tudi poslance tega parlamenta. Obstajajo številni načini za to, ki obsegajo množične medije in informacijske kampanje, ki jih organizirajo države članice, in tudi vzpostavitev enotnega portala mreže Solvit. Poleg tega bi lahko javne službe, ki so vključene v izvajanje evropske zakonodaje o notranjem trgu, imenovalе osebo, zadolženo za komunikacije mreže Solvit, kar bi ponovno spodbudilo učinkovitost mreže in prispevalo k njenemu spodbujanju. Kot poslanci Evropskega parlamenta lahko sami prevzamemo pobudo za spodbujanje mreže Solvit in lahko pripomoremo k ozaveščanju o njej med našimi kolegi na ravni nacionalnih parlamentov.

Izmenjava dobrih praks med državami članicami v zvezi s spodbujanjem mreže Solvit in reševanjem operativnih problemov mreže je še en ukrep, ki ga to poročilo močno podpira. Pravzaprav se lahko dobre zamisli širi in uporablja na evropski ravni v korist vseh.

Nazadnje ne moremo prezreti dejstva, da se mreža Solvit pogosto sooča s številnimi primeri, ki niso v njegovi pristojnosti ali ki so posebno zapleteni, zaradi česar je potrebna uporaba alternativnih načinov. Peticije, vložene pri Odboru Parlamenta za peticije, lahko nudijo rešitev za tiste primere, ki so prezapleteni, da bi se jih rešilo na ravni mreže Solvit. Zato je eden izmed predlogov tega poročila, da bi portal mreže Solvit takšne primere posredoval spletišču Odbora Evropskega parlamenta za peticije in tudi strokovnim odborom v nacionalnih parlamentih.

To je samo nekaj zamisli, na katerih temelji poročilo o mreži Solvit. Menim, da lahko ti predlogi izboljšajo delovanje mreže v smislu nudenja visoko kakovostne pomoči potrošnikom in podjetjem. Mreža Solvit ima velik potencial, nenehno pa moramo analizirati njeno uspešnost, da bi v polni meri izkoristili ta potencial.

Michel Barnier, član Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej menim, da je zelo pomembno, da stojimo ob strani mojemu kolegu gospodu Dalliju, da odgovorimo na vaše vprašanje in vam razložimo izvajanje teh različnih orodij in besedil.

V svojem političnem življenju, gospe in gospodje, sem pogosto menil, da je učinek nadzora vsaj tako pomemben kot učinek napovedi. Zato menim, da je zelo pomembno, da ima nekdo, ki je v nacionalnem parlamentu ali Evropskem parlamentu ali v Komisiji, instrumente za pregled in oceno konkretnega, ustreznega izvajanja besedil, o katerih glasuje. Menim tudi, da mora za to, da bi ustrezno ukrepal, zadevo vsak resnično razumeti, prav na to točko pa so se spretno in odločno osredotočili vaši poročevalci.

Iskreno bi se zahvalil gospe Thun Und Hohenstein in gospodu Buşoiu za tiste zadeve, ki me neposredneje zadevajo, in tudi gospe Hedh za kakovost njihovih poročil.

O čem govorimo? Govorimo o notranjem trgu. Precej pozno včeraj zvečer sem v tem parlamentu povedal, da si v tem času krize in gospodarskih težav ne moremo privoščiti, da ne izkoristimo vseh možnosti. Če bi notranji trg, veliki evropski trg, deloval normalno, kot bo moral delovati, bi lahko samo, med seboj, dosegli med 0,5 in 1,5 % dodatne rasti.

Trenutno si ne moremo privoščiti izgube te priložnosti. Notranji trg mora torej polno delovati v vseh vidikih, to pa je seveda naloga, ki mi jo je pod vašim nadzorom zaupal predsednik Barroso. Zato pripisujem pomen temu pregledu stanja in temu instrumentu mreže Solvit ter njenemu ustreznemu delovanju. Menim, da bo gospod Dalli povedal povsem enako o pomembnem vprašanju potrošnikov.

Gospa Thun Und Hohenstein je pravkar govorila o dobrih novicah in ne tako dobrih novicah v zvezi s tem pregledom stanja. Tu govorimo o približno 1 521 direktivah ali besedilih, ki omogočajo delovanje notranjega trga, to pa je veliko. Trenutno obstaja primanjkljaj pri prenosu, ki je, kot ste povedali, na najnižji ravni, kot je bil kdaj koli. To so dobre novice in zahvaliti se moramo vsem tistim, ki so v državah članicah in včasih v regijah odgovorni za izvajanje te direktive. V to zahvalo bi rad vključil tudi svoje kolege v Generalnem direktoratu za notranji trg.

Seveda obstajajo tudi novice, ki niso tako dobre, in sicer, da je kakovost prenosa, kakovost izvajanja, nezadovoljiva. Zato moramo vsi sodelovati med seboj, z Evropskim parlamentom, z nacionalnimi parlamenti, z uradniki v vsaki državi članici. To je namen, kot sem vam povedal, ko me je zaslíšal Parlament, obiskov, ki jih bom opravljal odslej – z njimi sem že začel –, med katerimi se bom v vsakem izmed 27 glavnih mest pod vodstvom pristojnih ministrov osebno sestal z uradniki, pristojnimi za izvajanje direktiv o notranjem trgu in za oblikovanje točk tega pregleda stanja ter zagon mreže Solvit, kot je jasno povedal gospod Buşoi.

Zato sem tudi rekel gospo Thun Und Hohenstein, da se strinjam s to zamislijo o forumu; to je zelo dobra zamisel. Povezati moramo ljudi, to pa bomo storili skupaj, tu v Parlamentu, s Komisijo, nacionalnimi parlamenti in vsemi tistimi, ki so v posamezni državi članici pristojni za sodelovanje, ocenjevanje in izmenjavo dobrih praks. Prepričan sem v koristi združevanja pristojnih: dogovor namesto prisile, najprej dogovor, medsebojno zaupanje in skupno delo.

Glede mreže Solvit je gospod Buşoi izpostavil pomen tega orodja, ki začenja dobro delati. Trenutno imamo 1 500 primerov, ki so bili obravnavani s sodelovanjem, odločnostjo, posredovanjem, predvsem v imenu državljanov, vendar tudi v imenu velikega števila podjetij. Kot je povsem pravilno izpostavil gospod Buşoi, to omogoča prihranek denarja in časa, na ta način pa se državljane, potrošnike in podjetja vrne v središče enotnega trga, namesto da bi začeli pretirano nerodne postopke, da bi našli rešitev za njihove probleme, jo vključili in zagotovili v izvajanju tega ali tiste določbe o notranjem trgu, ki jih zadevajo.

V določeni meri ta isti duh žene akcijski načrt za podporne storitve enotnega trga, načrt SMAS, katerega cilj je zagotoviti boljše informacije in boljše storitve državljanom in podjetjem. Tudi tu je bil dosežen napredek. Ta načrt je omogočil združitev različnih storitev in skupnih spletnih obrazcev med mrežo Solvit in Kažipotom za državljane.

Ker so to predlagali vsi poročevalci, menim, da bi si pod nadzorom gospoda Dallija lahko prizadevali, da si moramo prizadevati za sočasno predložitev vseh teh dokumentov, vseh teh rezultatov, vseh teh sporočil, da bi združili in bolje uskladili ta različna orodja, ki opisujejo izvajanje besedil ali direktiv v zvezi z notranjim trgom.

Vsekakor sem za to izboljšano usklajevanje in potrjujem svojo osebno angažiranost za dobro uporabo teh različnih orodij za ocenjevanje in spremljanje 1 500 direktiv, povezanih z delovanjem notranjega trga.

John Dalli, član Komisije. – Gospod predsednik, podal bom pripombe o poročilu o teh dveh zelo ključnih evropskih politikah – pregledu stanja potrošniškega trga in svežnju za izvajanje potrošniške politike –, ki ga je predstavila gospa Hedh. Gospe Hedh bi se rad zahvalil za njeno odlično delo kot poročevalka.

Potrošniška politika je v središču gospodarskih in socialnih izzivov, s katerimi se soočamo danes. Gre za ljudi. Informirani potrošniki z ustrežno veliko močjo ženejo inovacije in konkurenčnost, toda morda najpomembnejše je, da je delovanje notranjega trga v korist potrošnikom naš adut pri ponovnem povezovanju z državljani. Osrednja vloga potrošniške politike se odraža na številnih delovnih področjih. Kolegij bo tesno sodeloval pri zagotavljanju, da bodo sprejeta pravila prenesena v praktične koristi za potrošnike. Danes sem tu s svojim kolegom Michelom Barnierjem, kar kaže način, na katerega bomo sodelovali. To bo naša delovna praksa.

Potrošniško razsežnost je treba razviti na vseh delovnih področjih, v Komisiji pa bodo sprejeta merila za merjenje napredka ali njegovo pomanjkanje. Pregled stanja potrošniških trgov služi kot alarmni sistem, ki nam pove tudi, kdaj notranji trg razočara potrošnike. Pregled stanja služi tudi za nadzor napredka pri vključevanju maloprodaje na notranjem trgu za potrošnike, MSP in druge prodajalce na drobno. Pripomore tudi k ugotavljanju, ali si države članice dovolj prizadevajo za izvajanje nove potrošniške zakonodaje in za informiranje in izobraževanje potrošnikov in krepitev njihovih pravic.

Glede izvajanja sem zadovoljen, da se Parlament strinja s stališčem Komisije glede pomena tega, da se ljudem v praksi da pravice, ki jih imajo na papirju. V zvezi s tem je pred nami še dolga pot. Namen sporočila iz julija 2009 je bil opredeliti načine za učinkovitejše, uspešnejše in doslednejše izvajanje po vsej Evropski uniji. Zdaj je treba to spremeniti v konkretno ukrepanje. Ena izmed prednostnih nalog bo povečanje učinkovitosti in uspešnosti naših čezmejnih mrež, ki morajo poslati odločno sporočilo trgovcem, da v EU ni varnega pribežališča, kjer bi se lahko skrili pred pregonom. Enako velja za sodelovanje z organi v tretjih državah. Za dosego tega potrebujejo nacionalni izvršilni organi dovolj osebja in sredstev. V težkih gospodarskih časih so vse javne službe pod pritiskom, toda zmanjševanje virov za izvajanje pravic potrošnikov je lahko samo zgrešeno gospodarstvo. Svobodni, odprti trgi z dobro politiko spodbujajo konkurenco glede kakovosti in cene ter konkurenčnost. To koristi ne samo potrošnikom, ampak celotnemu gospodarstvu EU. Komisija in Parlament morata sodelovati, da zagotovita, da bo to sporočilo glasno in jasno slišati v državah članicah.

Nadaljevati nameravamo tudi z dobrim delom pri vzpostavljanju vseevropskega usklajenega izvajanja – tako imenovanimi preiskavami. Vendar pa so te preiskave pokazale, da včasih združevanje nacionalnih prizadevanj ne zadostuje. Potrebne so evropske rešitve. Zato bom z veseljem sprejel vaš poziv, da se preuči pravna podlaga v Pogodbi v zvezi s krepitvijo varstva potrošnikov, predvsem zmogljivosti Komisije, vendar pa bomo to storili in bomo šli po tej poti, če se bomo najprej prepričali, da bo dodalo vrednost delu na nacionalni ravni.

Če se posvetim pravnemu varstvu, se strinjam, da lahko alternativni mehanizmi za reševanje sporov zagotavljajo poceni, enostavno in hitro odškodnino za potrošnike ter pri tem ohranijo ugled podjetij. Eden izmed elementov te strategije zadeva obravnavanje skupinskih tožb. Tu nameravam skupaj s podpredsednikom Almunio in podpredsednico Reding zagotoviti, da se Komisija usklajeno premika naprej.

Nazadnje se zanašam na vašo podporo, da zagotovimo zadostno financiranje po letu 2013, ko bo potekel trenutni program o varstvu potrošnikov, za podporo ambiciozni potrošniški politiki, nenazadnje neprekinjenemu zagotavljanju okrepljenega pregleda stanja. Prepričan sem, da smo lahko skupaj kos zapletenim izzivom današnjega in jutrišnjega dne in kot partnerji sodelujemo pri zagotavljanju, da notranji trg nudi svoj polni potencial vsem našim državljanom.

Simon Busuttil, poročevalec mnenja Odbora za peticije. – (MT) V imenu Odbora za peticije sem pripravil mnenje o mreži Solvit, ki jo povsem podpiram, saj je sredstvo, ki pomaga državljanom, ki se soočajo s težavami. Vendar pa bi podal pomembno pripombo, ki jo bom podrobneje razložil: potrebo po polnem sodelovanju med vsemi zainteresiranimi stranmi, s katerimi vzpostavi stik državljan. Katere možnosti so na voljo državljanu, ki se sooči s težavo? Vloži lahko peticijo na Evropski parlament, ki ima takšne pristojnosti v skladu s členom 194 Pogodbe, pritožbo lahko predloži Evropski komisiji, lahko pa tudi vloži pritožbo pri mreži Solvit. Državljan lahko pravno varstvo zahtevajo tudi z naslovitvijo pritožbe na evropskega varuha človekovih pravic, vendar pa to ustvarja veliko zmedo, zaradi katere državljan ne ve točno, kam naj se obrne za pravno varstvo in pomoč. Zato v svojem imenu in v imenu Odbora za peticije pozivam k okrepljenemu sodelovanju med vključenimi vsemi institucijami, tako da bo državljan točno vedel, kam naj se obrne po pravno varstvo.

Zuzana Roithová, v imenu skupine PPE. – (CS) Komisar, gospe in gospodje, internetna storitev mreže Solvit zdaj deluje osem let in ji je uspelo rešiti 83 % pritožb državljanov in podjetij, ki so jih ti podali zaradi nepravilne uporabe evropskega prava v državah članicah, to pa ji je uspelo v 10 dneh. Leta 2008 se je bilo z neuradnimi rešitvami mreže Solvit mogoče izogniti sodnim sporom in odškodninam v višini 32 milijonov EUR.

Problem, ki so ga razkrila naša tri poročila, ima dve ravni: predvsem gre za oklevanje številnih držav članic glede prenosa evropskega prava v nacionalno prakso, zaradi česar 100 direktiv v zvezi z notranjim trgovom še ni začelo v celoti veljati. Vem, da je to majhen, toda pomemben odstotek. Drugi problem je zelo slaba uporaba mreže Solvit kot praktičnega instrumenta. V Češki republiki je na primer med strokovnjaki dobro poznana, vendar pa samo 7 % registriranih podjetnikov ve karkoli o storitvi. Situacija v Franciji je precej slabša. Glede na statistiko za mrežo Solvit skrbi samo en posameznik.

Vesela sem, da je naš odbor podprl tudi predloge, ki sem jih predstavila kot poročevalka v senci; na primer ukrep za povečanje števila administrativnega osebja mreže Solvit v državah članicah. Vendar pa gre zlasti

za promoviranje mreže med podjetniki, izseljenci, različnimi združenji, nacionalnimi parlamenti in tudi tem parlamentom. Omenila bi rada potrebo po povezovanju mreže Solvit z enotnimi kontaktnimi točkami in svetovalnimi službami Komisije, za Komisijo pa je seveda pomembno, da vse države pravočasno obvesti o zadevah, ki jih je rešila mreža Solvit. Komisija mora te analize predstaviti v letnih poročilih, na ta način pa bi seveda lahko izboljšali uporabnost mreže Solvit.

Zadovoljna sem, da je naš odbor v tako širokem obsegu političnega spektra podprl vsa tri poročila, in upam, da jih bo podprlo tudi plenarno zasedanje. Vsem poročevalcem se želim zahvaliti za delo, ki so ga opravili.

Evelyne Gebhardt, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, komisar Barnier, komisar Dalli, gospe in gospodje, danes govorimo o notranjem trgu, varstvu potrošnikov in mobilnosti ljudi znotraj Evropske unije. To so ključne zadeve, ko razpravljamo o teh treh instrumentih, in posvetiti se želim predvsem njim.

Združitev teh treh tem danes za nas predstavlja veliko prednost, saj si gospodarstvo in pravice potrošnikov in delavcev sami po sebi ne nasprotujejo; treba jih je združiti. To je nekaj, glede česar moramo v prihodnosti doseči napredek. Zato je dobro, da imamo danes to skupno razpravo.

Da bi to postalo resničnost, moramo zlasti v ospredje postaviti tri politična načela. Prvič – in komisar Barnier je to prej dobro povedal –, protekcionizem, ki je v nacionalnih vladah še vedno zelo prisoten, je treba premagati. To je nekaj, kar moramo storiti v vsakem primeru in je na dnevnem redu.

Drugo politično načelo je, da moramo zagotoviti visoko raven varstva pravic potrošnikov in tudi delavcev. Z drugimi besedami, notranji trg ne pomeni odprave pravic in ne pomeni deregulacije. Pomeni, da moramo poskrbeti za ohranitev naše zelo visoke ravni skupnih pravic na teh področjih. Zaradi tega se ne strinjamo z enim odstavkom v poročilu gospe Von Thun Und Hohenstein. Ta zadeva tako imenovani pregled stanja notranjega trga ali preskus glede notranjega trga. Ta pristop je napačen. Daje vtis, da je pomembno samo, kako trg deluje. To ne drži. Vprašati moramo, kakšen vpliv bo imela zakonodaja Evropske unije na pravice delavcev in na pravice potrošnikov. Zato zavračamo ta koncept, saj je napačen.

Tretjič, potrebujemo dobro izvajanje teh pravic na evropski ravni. Za to potrebujemo sistem kolektivnih odškodnin, da potrošniki na tem notranjem trgu ne bodo sami, ampak bodo lahko resnično uveljavili svoje pravice.

Robert Rochefort, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dovolite mi, da najprej povem, da sem zelo zadovoljen s to izmenjavo v zvezi z notranjim trgov in varstvom potrošnikov, ki smo jo danes jutraj začeli kot prednostno razpravo.

V okviru gospodarske krize, gospod Barnier, je notranji trg sredstvo, ki ga moramo resnično razviti. Znotraj tega notranjega trga je seveda potrošnja morda najpomembnejše gonilo, ki ga moramo kratkoročno podpreti. Vendar ne katere koli potrošnje. Potrebujemo potrošnjo, ki pripravlja na prihodnost, ki je v skladu z izzivi trajnostnega razvoja, odgovorno potrošnjo, ki si ne prizadeva vedno spodbujati diskontnih proizvodov, ki naj bi povečali nakupno moč družin in ki so dejansko pogosto povprečne kakovosti ter so posledica skoraj sistematične selitve njihove proizvodnje iz Unije. Vemo, kdo so njihove glavne žrtve: potrošniki z najnižjimi dohodki, najbolj ranljivi potrošniki.

Na kratko, ponovno moramo vzpostaviti zaupanje med potrošniki in podjetji, predvsem distribucijskimi podjetji, da bi okrepili in spodbujali razvoj našega notranjega trga EU. Komisiji želim poslati zelo jasno sporočilo. Da, gospod Dalli, imeli boste našo podporo, vendar čutimo nelagodje zaradi tveganja, povezanega zaradi razdelitve pristojnosti med vami. Bojimo se, da bo to vodilo k razdrobljenosti vaših dolžnosti. Sočasno bomo zelo pozorni na to, ali resnično sodelujete na usklajen način. Pričakujemo, da se bo resnično upoštevalo interese potrošnikov v vseh politikah Evropske unije v duhu Lizbonske pogodbe.

Takoj vam bom dal primer, ki ne povezuje samo gospoda Barnierja in gospoda Dallija, ampak tudi gospe Reding. Čas je za nadaljnjo obdelavo podatkov k zeleni knjigi o kolektivnih odškodninah. Pričakujemo, da boste glede tega dosegli napredek. Ker ste to omenili, gospod Dalli, bi vas rad vprašal, ali že imate tozadevni časovni razpored. Od vas pričakujemo tudi, da boste opredelili posebno novo evropsko obliko, da se bo ta kolektivna odškodnina izognila vse preveč znanim zlorabam sistema ZDA, da opredelimo nekaj, kar bo lahko koristilo vsem, in kar ne ščuva interesov ene strani proti drugi.

Čestitati želim naši kolegici poslanki gospe Hedh za njeno zelo popolno poročilo. Posebno pozornost bi rad posvetil poudarku, ki ga je v svojem poročilu pravilno namenila izobraževanju potrošnikov, ki je ključnega pomena in se mora nadaljevati vse življenje, saj to ni zadeva samo za majhne otroke, ampak glede na obseg spreminjanja proizvodov in vse večje naprednosti tržnih sil tudi za potrošnike.

(Predsednik je prekinil govornika)

Za konec bi vam rad povedal samo, da so kazalniki, pregledi stanja, vsi zelo dobri – in to prihaja od nekdanjega ekonomskega statistika –, vendar pa niso nadomestilo za politično voljo, ki nas mora spodbujati k ukrepanju.

Heide Rühle, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, navezala bi se na tisto, kar je na začetku povedal gospod Barnier o precejšnjem pomenu notranjega trga v trenutni krizi. Ta je bil ponovno zelo jasno dokazan. Vendar pa notranji trg očitno potrebuje zaupanje državljanov. Samo z njim bo deloval pravilno. To pa je na mnogih ravneh še vedno pomanjkljivo. V razpravah v naših državah parlamentarci posebno pogosto opazimo, da so te bojazni pred notranjim trgom še vedno zelo pogoste med javnostjo in da so teme, kot je protekcionizem, žal dobro sprejete, saj te zadeve ne samo predlagajo vlade, ampak jih podpirajo mnogi državljani. Zato je za nas v Parlamentu še toliko pomembneje, da storimo vse, kar lahko, da bi spodbudili zaupanje v notranji trg. Potrošniška politika je seveda ključni element za dosego tega. Potrošniška politika, ki zagotavlja visoko raven varstva potrošnikov, lahko poveča in zagotovi zaupanje ljudi v notranji trg. Zato si moramo na tem področju močneje prizadevati.

Pozdravljam dejstvo, da sta danes tu oba komisarja. Seveda se zavedate, da je tudi naša skupina kritizirala dejstvo, da za potrošniško politiko ni več pristojen samo en komisar, saj je bilo sporočilo gospe Kuneve zelo pozitivno. Zato pozdravljamo dejstvo, da nam tu dajete zelo jasen znak, da hočete sodelovati na tem področju. Pomisleke smo imeli tudi, da varstvo potrošnikov zaradi delitve pristojnosti med dva komisarja nazadnje ne bi bilo deležno zadostne pozornosti. Vendar pa upam, da to ni samo enkratni dogodek, ampak da boste v zvezi s tem zelo tesno sodelovali z nami, saj moramo obravnavati nekatera zelo pomembna vprašanja; še vedno moramo na primer zaključiti razpravo o zakonodaji o skupinskih tožbah in kolektivni odškodnini, tozadevno pa je treba napredovati. Seveda bo to imelo zelo pomembno vlogo pri povečanju zaupanja državljanov.

Potrebujemo več instrumentov, ki pojasnjujejo, da so državljani na notranjem trgu zaščiteni. V zvezi s tem je zelo pomemben instrument mreža Solvit. Zato odločno podpiramo poročilo gospoda Bušojia. Mreža Solvit, ki ponuja priložnost za izvensodne rešitve, ustvarja zaupanje na notranjem trgu in potrošnikom zagotavlja boljše poznavanje notranjega trga, ki je pri organih v državah članicah zelo pogosto pomanjkljivo. Mreža Solvit lahko tozadevno zagotovi pomemben in ključen prispevek. Letos sem poročevalka za proračun in lahko gospodu Dalliju zagotovim, da bomo odločni glede proračunskih zadev in dodeljevanja sredstev na področju potrošniške politike. Obrnili smo se že na naš Odbor za proračun in poudarili, da seveda hočemo, da se sredstva še naprej zagotavlja, hočemo pa tudi uporabo ustreznih sredstev. V zvezi s tem lahko računate na našo podporo.

Če še enkrat povzamem, menim, da ta poročila na splošno pošiljajo zelo pomemben in zelo pozitiven znak. Čeprav jih podpiramo, imamo pripombo. Ta se nanaša na preskus glede notranjega trga, ki je po našem mnenju precej pristranski. Če bomo pregledali direktive, je treba to storiti s številnih različnih vidikov. Tu je zelo pomembna trajnost, prav tako pa socialna vprašanja. Pregled, če se ga bo izvedlo, se ne sme osredotočati na en sam vidik notranjega trga. Biti mora celovit pregled. V zvezi s tem je treba ustrezno preučiti tudi subsidiarnost. Zato obžalujemo pristransko osredotočanje na preskus glede notranjega trga. Vendar pa načeloma podpiramo pristop poročevalke, vključno s preskusom glede notranjega trga, in bomo glasovali za poročilo.

Adam Bielan, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, proces gradnje skupnega trga na temelju štirih svoboščin – prosti pretok ljudi, blaga, kapitala in storitev – še vedno ni dokončan, zlasti če pomislimo na četrto svoboščino, prosti pretok storitev, in še vedno moramo veliko narediti. To je izredno pomemben proces, zlasti v času mrtvila v gospodarstvu in glede na gospodarsko krizo, s katero se soočamo v Evropi. Prav v času gospodarskega nazadovanja moramo govoriti o odlikah skupnega trga in morda bomo potem odkrili politično voljo, h kateri je pozval gospod Rochefort.

Zato bi rad čestital Uradu Evropskega parlamenta, da je prepoznal pomen zadeve in odločil, da bo razprava o teh treh poročilih prednostna razprava na tej seji Parlamenta. Zahvaliti se moram tudi gospodu Harbourju, predsedniku Odbora za notranji trg in varstvo, in mu čestitati za učinkovitost njegovih prizadevanj v zvezi s tem. Čestital bi rad tudi trem poročevalcem za tako pomembna poročila. Vendar pa ne morem spregledati določene absurdnosti. Na današnjem plenarnem zasedanju razpravljamo o poročilu gospe Thun – dodal bi, da je odlično poročilo –, vendar pa je to poročilo o pregledu stanja notranjega trga za leto 2008. Toda pred nekaj dnevi je Komisija objavila pregled stanja notranjega trga za leto 2009. Menim, da je to še en razlog za to, da bi Komisija v prihodnje objavljala vsa štiri pomembna poročila o nadzoru notranjega trga sočasno.

Konec koncev gre v pregledu stanja notranjega trga, pregledu stanja potrošniškega trga, poročilu mreže Solvit in Kažipotu za državljane za enake zadeve in bi jih zato morali prejeti sočasno.

Nazadnje bi izrazil podporo glavnima dvema predlogoma v poročilu gospe Thun. V celoti podpiram predlog o letnem forumu o notranjem trgu in tudi, kar je pomembneje, predlog o obveznem preskusu, „preskusu glede notranjega trga“, ki bi moral v prihodnosti spremljati vse predloge Evropske komisije.

Kyriacos Triantaphyllides, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospod predsednik, zdaj smo pod pritiskom mišljenja, ki ga potrjuje Lizbonska pogodba in stališče same Komisije, da se mora politika varstva potrošnikov osredotočiti na ohranjanje zdravega trga, na katerem lahko potrošniki delujejo varno in samozavestno.

Ta zaključek temelji na dejstvu, da se bo, če se potrošniki na trgu počutijo dobro in se spodbuja čezmejno trgovino, konkurenčnost povečala in bodo potrošniki imeli širšo izbiro blaga in storitev za bolj konkurenčno ceno.

Ne strinjamo se s stališčem in mišljenjem, da so učinkovitejši in prožni potrošniški trgi temeljni dejavniki za konkurenčnost in blaginjo državljanov. Gospodarska kriza dokazuje, da nas morajo voditi posebne okoliščine v vsaki državi in ne dogmatična uporaba enotnega standarda, namreč neizkrivljene konkurence. Menimo, da konkurenčnost ni povezana z blaginjo državljanov, ker teži k dajanju prednosti podjetjem, saj doslej znižanja cen kot celota dokazano niso koristila potrošnikom.

Potrebujemo nadzor cen osnovnega blaga v korist revnejših razredov in družbe kot celote. Edina politika, ki lahko utrdi in dvigne raven varstva potrošnikov, je politika, v središču katere je človek in njegova blaginja in ne povečanje konkurence.

Zato se strinjamo, da s pregledom stanja za beleženje in ocenjevanje zadovoljstva evropskega potrošnika z nemotenim delovanjem trga, toda po drugi strani se ne smemo odmakniti od bistva in cilja, ki ni nič drugega kot vodenje k ljudem usmerjenega notranjega trga, v središču katerega je blaginja človeka in ne številke. Pregled stanja potrošniškega trga imamo za orodje za beleženje obsega zadovoljstva potrošnikov znotraj določenega okvira in v določenem obdobju. Vendar pa samo te ocene in ta beleženja državljanom ne morejo prinesiti večje blaginje, preprosto zato, ker bodo dali potrošnikom več samozavesti in varnosti.

Poleg tega je treba vsako oceno izvesti na podlagi količinskih socialnih ciljev. Izpostavljamo tudi, da je treba, ker je prednostni cilj pregleda stanja beleženje pritožb potrošnikov, poseben poudarek dati ukrepom, ki jih je treba sprejeti za preprečevanje zasluzkarstva.

Oreste Rossi, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, danes razpravljamo o treh ukrepih v zvezi z zdravjem in varstvom potrošnikov, za katere smo že glasovali v odboru in za katere bomo glasovali na plenarnem zasedanju.

Smo na strani državljanov, ki jim prepogosto škodujejo odločitve evropskih organov: s tem mislim na odločbo Evropskega sodišča za človekove pravice, da odreče svobodo razobešanja križev; nezmožnost učinkovitega boja proti nezakonitim priseljencem; neskončen tok ljudi iz tretjih držav, ki jemljejo delovna mesta našim ljudem; zadržanost glede dajanja ustreznih informacij potrošnikom o tem, kaj kupujejo ali o poreklu živila.

Poročilo gospe Hedh pripisuje pomen vidiku evropskih državljanov, ki vsak dan izkušajo prednosti in slabosti notranjega trga, in poudarja razumnost imenovanja komisarja za potrošniške zadeve leta 2007. Poročilo izpostavlja tudi potrebo po uskladitvi struktur držav članic in tudi tretjih držav za nadzor in spremljanje.

Poročilo gospe Thun Und Hohenstein kritizira določena stališča, zavzeta v preteklosti, in poziva, naj se odgovornost razdeli med države članice in Komisijo.

Poročilo gospoda Bušojia zadeva mrežo Solvit, ki jo je Evropska komisija vzpostavila, da bi državljanom in podjetjem zagotovila brezplačno pomoč pri uveljavljanju njihovih pravic znotraj Unije, zlasti v sporih. Kritizira tudi določene pomanjkljivosti mreže in zagovarja izboljšanje informacij za državljane in podjetja, ki pogosto ne vedo, da ta struktura obstaja. Za nas kot zakonodajalce morajo biti prednostna skrb državljan in potrošniki.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, mreža Solvit lahko in mora pomembno prispevati k večji preglednosti izvajanja in uveljavljanja osebnih in državljanskih pravic na notranjem trgu. Spletna mreža Solvit za reševanje problemov temelji na pragmatičnem pristopu, ki bo brez veliko birokracije koristil državljanom in podjetjem.

Vendar pa poročilo iz leta 2009 kaže tudi, da se je skoraj 40 % vprašanj, ki so jih zastavili državljani, nanašalo na pogoje za prebivanje v drugi državi EU. Zaradi tega se zastavlja vprašanje, ali se pravice do prebivanja še vedno ne izvaja na pregleden način.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, danes bomo glasovali o samoiniciativnem poročilu o varstvu potrošnikov, zelo pomembnem instrumentu, glede katerega se moram med drugim zahvaliti poročevalki gospe Hedh in drugim poročevalcem za odlično ozračje, v katerem nam je uspelo sodelovati.

Bilo je mnogo točk, o katerih smo se popolnoma strinjali, in druge, na katerih bomo, upam, lahko delali v prihodnosti: zlasti na pregledu stanja zadovoljnosti evropskega potrošnika, ki ga podpira Evropska komisija, zelo pomembnem instrumentu, ki pa po mojem mnenju še vedno ne zagotavlja standardiziranih podatkov, ki bi ljudem omogočili jasne odločitve. Če bi bili podjetje in bi se o njegovi prihodnosti odločali na podlagi podatkov, ki so še vedno netočni, bi lahko bankrotirali. Zato upam, da bomo v prihodnosti delali na podatkovni zbirki, ki bo ljudem omogočila sprejemati jasne odločitve.

Prav tako moramo upoštevati, tudi v tem poročilu, veliko breme, naloženo potrošnikom, vendar pa skupaj s svojo skupino menim, da je v prihodnosti potrebno boljše ravnotežje, saj evropski državljani niso samo potrošniki, ampak tudi delavci v podjetjih, ki delujejo na notranjem trgu. Zato moramo vedno upoštevati ravnotežje, ki mora obstajati med tistimi, ki opravljajo storitve in zagotavljajo blago, in samimi potrošniki, saj je to naš cilj.

Obveščen potrošnik je svoboden potrošnik – zato je dobrodošla vsaka pobuda o zagotavljanju dodatnih informacij –, vendar pa smo rekli „ne“ šolskim programom, ker ne smemo zavzeti mesta potrošnika, ko gre za izvajanje njihovo svobodo izbire, in menimo, da morajo biti starši prvi, h katerim se lahko zatečejo otroci glede svojega potrošniškega izobraževanja. Poleg tega imajo starši tudi nadzor nad potrošnjo svojih otrok, zlasti ko so ti majhni.

V zvezi z odraslimi je res, da se potrošniki včasih težko zaščitijo preko ustreznih pravnih kanalov, zaradi česar smo za nesodna pravna sredstva, vendar pa menimo, da si je treba zlasti v obdobju krize bolj prizadevati, da bi tisto, kar že obstaja, delovalo, namesto da si prizadevamo povečati število varuhov pravic potrošnikov.

Zaključil bom s storitvami, ki jih zagotavlja javna uprava. Obžalujem, da ni bilo ustrezno upoštevano dejstvo, da so tudi javna uprava, občine, organi, province in celo države referenčne točke za potrošnike. Upam, da bomo v prihodnosti lahko storili več, saj mora biti mogoče, da so potrošniki zaščiteni tudi pred tistimi slabimi storitvami, ki jih zagotavlja javna uprava.

Liem Hoang Ngoc (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospa predsednica, gospe Thun Und Hohenstein se zahvaljujem za njeno vestno delo in kakovost njenega poročila.

Kot poročevalec v senci Skupine naprednega zaveznitva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu sem zadovoljen, da je glasovanje v Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov omogočilo vključitev številnih zamisli, ki smo si jih želeli razviti, v končno poročilo.

Prva je potreba po sprejetju bolj kakovostnega pristopa v zvezi z izvajanjem pregleda stanja notranjega trga, ki bo omogočil opredelitev vzrokov primanjkljaja pri prenosu. Ne podcenjujemo koristi statističnih podatkov in pritiska, ki izhaja iz spodbujanja dobrih in slabih študentov EU, vendar pa bi morala biti po našem mnenju Komisija bolj ambiciozna in si prizadevati za to, da ta pregled stanja postane orodje za ugotavljanje težav držav članic v okviru procesa prenosa. Še toliko bolj, ker vsi vemo, da primanjkljaj pri prenosu včasih ni posledica zlonamernosti držav članic, ampak povprečne kakovosti evropske zakonodaje, ki jo je treba prenesti.

Drugi vidik, na katerega sem se osredotočil, je potreba po krepitvi dialoga med Komisijo in državami članicami med celotnim obdobjem za prenos. Večja ko bo izmenjava informacij, večja bo možnost preprečevanja tveganja neprenosa ali nepravilnega prenosa.

Vendar pa poročilo predstavlja problem glede ene točke: ta se nanaša na odstavek 10, ki ga prvotno ni bilo v osnutku poročila gospe Thun Und Hohenstein. Ta odstavek predlaga oblikovanje preskusa glede notranjega trga za vso predlagano novo zakonodajo. Odločno nasprotujemo temu, ker se nam zdi, da je takšen preskus v najboljšem primeru nesmiseln, v najslabšem pa nevaren.

Pregled kakršnih koli ovir za notranji trg se izvaja že med študijami vpliva, ki jih za vsak nov zakonodajni predlog opravi Evropska komisija. Ne želimo si, da bi se ta preskus glede notranjega trga uporabljal kot

izgovor za spodkopavanje socialnih ali okoljskih napredkov. V takšnih okoliščinah se z njim ne bi mogli strinjati.

Jürgen Creutzmann (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, komisar Barnier, komisar Dalli, dejstvo, da danes razpravljamo o treh samoiniciativnih poročilih o varstvu potrošnikov, kaže, da je treba na teh področjih kljub vsemu našemu uspehu še veliko izboljšati. Prenos direktiv o notranjem trgu s strani držav članic se je na splošno zelo izboljšal, vendar pa sedem držav članic ni doseglo cilja zmanjšanja primanjkljaja pri prenosu za direktive o notranjem trgu na 1 %, kot je določila Komisija.

Vendar pa je glavni problem predvsem uporaba zakonodaje EU in ne njen prenos. V primeru kršitev pogodbe s strani držav članic povprečno traja 18 mesecev – z drugimi besedami, še vedno predolgo –, da izvršijo sodbo Sodišča Evropskih skupnosti. To je mogoče razbrati iz trenutnega pregleda notranjega trga, Skupini zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo pa se to zdi nesprejemljivo. Ta primanjkljaj bo vodil k problemom za državljane in predvsem za mala in srednje velika podjetja, ki so odvisna od usklajenih pravil znotraj notranjega trga, vendar pa se srečujejo z nepričakovanimi, zamudnimi in birokratskimi ovirami, če hočejo delovati na čezmejno.

Zato je pomembno, da se mrežo Solvit nadalje razvija. Mreža Solvit je spletna mreža za reševanje problemov, v kateri države članice pragmatično sodelujejo pri reševanju problemov, ki so se pojavili zaradi nepravilne rabe pravil notranjega trga s strani javnih organov. Vse države članice morajo nenazadnje zagotoviti finančna sredstva in ustrezno usposobljeno osebje za centre Solvit. Skupina ALDE poziva k ozaveščanju ljudi o mreži Solvit v državah članicah, da bi se olajšalo čezmejno prodajo njihovih proizvodov in storitev. Za ta namen je udeležba zadevnih združenj v obsežnih informacijskih kampanjah potrebna prav tako kot enoten in lahko razumljiv internetni portal, ki ga je lahko najti in ki sprejema pritožbe vseh vrst.

Malcolm Harbour (ECR). – Gospod predsednik, kot predsednik Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov bi vam rad z velikim zadovoljstvom najprej povedal, kako zelo cenimo, da sta danes tu prisotna komisar Barnier in komisar Dalli, kot so omenili številni kolegi, in pripomnil, da je to po mojem mnenju izredna priložnost za Parlament.

Imamo odbor, ki je sestavljen iz treh samoiniciativnih poročil, osredotočen na nadzor in izvajanje ključnih zakonodajnih instrumentov, in kot ste dejali, komisar Barnier, se bo del vašega uspeha sodil ne samo po številu zakonodajnih predlogov, ki jih boste podali, ampak tudi po tem, kako dobro delujejo.

Menim, da je to resnično pomemben razvoj, v katerem morajo biti udeleženi vsi odbori v tem parlamentu. Zahvaliti se želim predvsem vsem koordinatorjem v odboru, ki so sodelovali z mano, da bi napredovali pri delu, ki ga opravljamo, in da bi vključili tudi nacionalne parlamente, imeli forume nacionalnih parlamentov.

Močno upam, kot sta omenila oba komisarja, da bomo imeli obsežnejši forum o notranjem trgu, vendar pa bi si želeli časovne združitve vaših poročil, da bi to lahko postal letni dogodek v Parlamentu za ta resnično pomembno temo.

Menim, da je pomembno – če pogledamo predlog EU 2020 –, da je dokončanje notranjega trga zdaj razporejeno v odstavek, ki navaja manjkajoče člene in dokončanje omrežij. Upam, da se vsi moji kolegi strinjajo, da to ni sprejemljivo. Pobuda EU 2020 države članice poziva k prispevanju, od poročevalcev (ki se jim resnično zahvaljujem za njihova poročila) pa smo slišali, da morajo države članice prispevati k dokončanju enotnega trga.

To mora biti vodilna pobuda in ne sme biti odrinjena tako, kot je v pobudi EU 2020, in upam, da nam bosta oba pomagala zagotoviti, da se bo to zgodilo v naslednjih nekaj tednih.

Trevor Colman (EFD). – Gospod predsednik, prvi znak nesoglasja to jutro: ta poročila v celoti podpirajo izvajanje zakonodaje EU o varstvu potrošnikov v državah članicah in nadzor procesa povezovanja trgov, o katerem se bo poročalo v letnem poročilu.

Eno izmed glavnih priporočil je uvedba pregleda stanja potrošniških trgov, ki zadeva teme, kot so pritožbe, cene, zadovoljstvo, preklapljanje med ponudniki in varnost ter cela vrsta dodatnih dolgoročnih kazalnikov. Komisija namerava izvesti podrobne analize vseh tako imenovanih problematičnih sektorjev, ki so opredeljeni v pregledu stanja potrošniških trgov.

Ta birokratska mreža medsebojno povezanega uveljavljanja in nenehnega urejanja bo malopodjetniški trgovini na drobno v Britaniji storila to, kar je ribiška politika naredila britanski ribiški industriji: ubila jo bo.

Vendar pa je cilj birokratskega vmešavanja in prekomernega urejanja ponovno mali podjetnik, ki je zaradi tega v slabšem položaju. Ne glede na to, kako dobronamerni so ti predlogi – in prepričan sem, da so –, gre tu za rešitev EU, ki obupano išče problem.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, v celoti sprejemam utemeljene prispevke kolegov poslancev – z izjemo zadnjega –, zato bi takoj prešel k najpomembnejšim točkam.

Poročilo gospe Von Thun je zelo uspešen primer tega, kako lahko kot Evropski parlament pokažemo, da mislimo resno v zvezi z dejanskim izvajanjem tistega, o čemer smo se odločili skupaj s Svetom, to izvajanje pa je naloga držav članic. Kot Parlament moramo skupaj s Komisijo v naslednjih nekaj letih posvečati večjo pozornost zagotavljanju, da je to izvajanje resnično uspešno.

Druga zadeva, ki jo kaže njeno poročilo, je, da ločitev, ki jo jasno želijo socialisti, namreč da bi bili pristojni za dobra dejanja, za varstvo potrošnikov in zaščito delavcev, medtem ko bi morala Komisija obdržati nadzor nad notranjim trgom, ne bo delovala.

Zato je naša zahteva, ki jo poročilo nakazuje s preskusom glede notranjega trga, da združimo vse bistvene elemente, ki jih cenimo v zvezi z notranjim trgom, ki jih imajo potrošniki radi in jih podjetja potrebujejo, ter izvedemo jasno oceno.

Nočemo povoziti pravic delavcev, vendar pa hočemo, da bodo ti delavci lahko kupovali tudi proizvode, ki jih cenijo. Nočemo povzročati problemov socialnim strukturam v državah članicah, vendar pa hočemo, da se te prilagodijo prihodnosti. To zahteva ravnotežje, ki ga mora Parlament poiskati v sodelovanju s Komisijo. Ne sme biti tako, da je Komisija pristojna za probleme, medtem ko Parlament obljublja dobra dejanja.

Drugič, poročilo gospe Hedh, ki so ga, tako kot vsa poročila, o katerih razpravljamo, odlično dopolnili poročevalci v senci, kaže, da moramo zaupanju potrošnikov pripisati vsaj tolikšen pomen kot zaupanju podjetnikov. To bo naloga za prihodnost, rešiti pa jo je mogoče samo, če se dolgoročno osredotočimo na cilj notranjega trga, končamo razdrobljenost na posamezne generalne direktorate in različne politične pristope ter notranji trg končno vidimo kot veliki cilj evropskega projekta, ki smo ga v zadnjih letih precej zanemarili.

Zelo sem zadovoljen, komisarja, da sta danes tu oba in da bosta to pobudo naslednjih pet let delila z vso Komisijo.

Catherine Stihler (S&D). – Gospod predsednik, zahvaliti se želim komisarjema in poročevalcem. Bila sem poročevalka v senci za poročilo o mreži Solvit in na to bi se osredotočila v imenu svoje skupine, Skupine socialdemokratov.

Mreža Solvit je odličen koncept in menim, da ga je komisar Dalli povzel, ko je dejal, da gre za ljudi. Osredotočena je na državljane in poskuša pomagati tistim, ki se znajdejo pred ovirami in problemi, ki jih je ustvarila EU, in rešiti problem v 10 tednih. Vem, da bi se nekateri ljudje zdrznili ob zamisli: „Sem iz vlade in tu sem, da vam pomagam“, vendar pa je mreža Solvit v bistvu mreža po vseh 27 državah članicah, ki je tu, da stori točno to: pomaga.

Uradno želim omeniti in izreči priznanje vsem tistim, ki delajo v centrih Solvit v državah članicah. Lani sem se sestala z maloštevilnim osebjem, ki vodi center Solvit v Združenem kraljestvu. Način dela centra Solvit v Združenem kraljestvu je zgled najboljše prakse, ker preskuša in uporablja model Solvit+, pri čemer si prizadeva pomagati podjetjem in posameznikom, ki se obrnejo nanj zaradi problema. Ekipa je vključena v Evropski regulativni oddelek znotraj Ministrstva za podjetništvo in industrijo. Z eno izmed mojih mnogih sprememb sem si prizadevala zagotoviti, da so centri po vsej EU brez izjeme ustrezno preskrbljeni z osebjem.

Komisar Barnier, decembra sem v vaši prisotnosti v Parlamentu načela vprašanje mreže Solvit in omenila, da smo jeseni v odboru izvedeli, da je oseba, ki vodi center Solvit v vaši državi članici, pripravnik. Člani odbora so bili zgroženi. Vprašala bi, kot sem tudi decembra, ali se je ta situacija spremenila. Če Parlamentu ne morete dati te informacije, bi vas prosila, da pojasnite. Pomembno je, da je v centrih Solvit ustrezno osebje.

Notranji trg je središče tistega, kar nas povezuje. Pomembno je, da našo zakonodajo države članice jasneje in lažje tolmačijo, da bi lahko notranji trg deloval na čim bolj nemoteno in bi lahko potrošniki imeli koristi od najboljše cene in najvišje kakovosti.

Za zaključek, zakaj v Evropskem parlamentu ni dneva mreže Solvit? Zakaj na oknih pisarne v vsakem volilnem okrožju nimamo posterjev, ki reklamirajo mrežo Solvit? Kaj lahko storimo, da bi vse nacionalne politike in

njihove politične službe obvestili o koristih mreže Solvit? Upam, da bomo še naprej podpirali mrežo Solvit in pomagali ljudem, ki jih tu zastopamo.

Morten Løkkegaard (ALDE). – (DA) Gospod predsednik, sem poročevalec v senci za poročilo o pregledu stanja notranjega trga in se bom zato osredotočil na to temo, tozadevno pa je danes dan za veselje. To je dan, ko se lahko vsi strinjamo, da ti pregledi stanja izredno dobro delujejo. So velik uspeh na temeljni ravni, zato domnevam, da se lahko samo strinjamo, da je treba storiti več za njihovo spodbujanje. Z zadovoljstvom opažam, da se zdi, da so socialni demokrati ugotovili, da v nobenem primeru ni dobra zamisel glasovati proti njim. V zvezi z znanim preskusom, ki je bil predlagan, v Skupini zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo seveda podpiramo ta predlog; poleg tega malce težje razumemo, za kaj gre pri nekoliko obrambnem argumentu proti temu predlogu. Seveda se lahko vrnemo k temu. Kot splošno opazko bom povedal samo, da je odlično, da drugače obstaja široko soglasje glede predlogov in poročila.

Osredotočil se bom na nekaj zadev, za katere menim, da je dobro, da so bile vključene v poročilo. Prvič, uspelo se nam je osredotočiti na potrebo po večjih pristojnostih uprav držav članic ne samo nacionalno, ampak tudi regionalno in lokalno. Po mojem mnenju enega izmed problemov s pregledi stanja predstavlja to, da nekatere pristojnosti v zvezi s tem, kako doseči, da stvari delujejo. Zato je dobro, da je bilo to vključeno v poročilo.

Druga dobra zadeva je osredotočanje na izvajanje. Centri Solvit so bili deležni mnogih pohval in to povsem podpiram. Kot je omenila zadnja govornica, bi se lahko dejansko zavzeli za dan mreže Solvit tu v Parlamentu. Menim, da je trenutno največji problem mreže Solvit to, da ni dovolj znana. Resnično se je potrebno veliko bolj kot doslej osredotočiti na mrežo Solvit – kar me je pripeljalo do moje zadnje pripombe, ki zadeva poudarek, da je to vprašanje komunikacije, kot je tudi pojasnjeno v poročilu. Resnično moramo podpreti obveščanje v zvezi s tiskom in ostalo javnostjo in osredotočanje na področja kot so mreža Solvit in pregledi stanja.

Na splošno bi rad v imenu svoje skupine povedal, da sem resnično vesel, da lahko to poročilo v celoti podpremo, in seveda upam, da bo Komisija – in verjamem...

(Predsednik je prekinil govornika)

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Gospod predsednik, za začetek naj povem nekaj, kar tu v Parlamentu ni bilo povedano, in sicer, da bi se morali vsekakor zahvaliti komisarki Kunevi. Tako kot vsi poslanci sem tudi sam zadovoljen, da danes tu sedita oba komisarja, gospod Dalli in gospod Barnier, ki je bil pred imenovanjem član našega odbora.

Osebnostno sem spoznal osebe, ki je odgovorno za mrežo Solvit v Češki republiki. Povedati je treba, da je to zagotovo zelo dobra priložnost za notranji trg, vendar pa je treba omeniti tudi razlike v pristopu različnih držav. Tu je zelo pomembno, da imamo čezmejni element, in upam, da bosta oba komisarja prispevala k odprtju čezmejnega potrošniškega trga in predvsem k odpravi ovir v obliki različnih nacionalnih izjem ter da bomo s tem dosegli popolno uskladitev potrošniškega trga.

Osebnostno menim, da bo odprtje čezmejnega trga prineslo večjo konkurenco in bo nenazadnje služilo kot učinkovit instrument v boju proti gospodarski krizi, s katero se soočamo danes.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisarja, gospe in gospodje, upoštevajmo izjavo komisarja Barnierja, ki jo je dal pri svojem zaslišanju, in iz notranjega trga naredimo svojega prijatelja. Če bomo to nalogo vzeli resno, moramo notranji trg spremeniti v domači trg. Če iz notranjega trga naredimo domači trg, bomo iz njega naredili prostor, kjer lahko živijo državljani Evropske unije. Smo Evropa. Če ga spremenimo v prostor za življenje, vendar ne v domovino, je to povsem drugačna zadeva.

Notranji trg še ni dokončan. Še vedno ima veliko potenciala za razvoj. Komisija mora izpostaviti vse ovire in predlagati ukrepe za njihovo odpravo. Evro in notranji trg predstavljata naš najuspešnejši odziv na notranje in tudi zunanje izzive globalizacije. Prednosti notranjega trga so kvalifikacije evropskih državljanov ter mala in srednje velika podjetja, ki predstavljajo 90 % gospodarstva. Zato moramo čim prej v vseh državah članicah v nacionalno zakonodajo prenesti Akt za mala podjetja. Naredimo iz tega akta razpoznavno znamenje notranjega trga. Vendar pa je 80 % gospodarstva v Evropski uniji financiranega s krediti in samo 20 % s strani kapitalnega trga. Na to ne smemo pozabiti pri ponovni ureditvi finančnega trga.

Tretja prednost je konkurenčno izvozno gospodarstvo. Rešiti moramo tudi nekatere napetosti. Te vključujejo horizontalni pristop v primerjavi s sektorskimi pomisleki, štiri svoboščine v primerjavi z različnimi socialnimi realnostmi, neravnotežje usposobljenosti predvsem na področjih obdavčenja, izobraževanja in raziskav ter

trajnostno socialno tržno gospodarstvo, ki ga je še treba uveljaviti. Potrebujemo sistem „vse na enem mestu“ za informacije v zvezi s podjetji in varstvom potrošnikov, ki so pomembne za notranji trg.

Forum o notranjem trgu in skupna razprava o teh treh poročilih na isti dan vsako leto nam bosta dala priložnost, da si zastavimo vsa ta vprašanja in da notranji trg spremenimo v domači trg za vse državljane.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Gospod predsednik, komisarja, gospe in gospodje, vesela sem, da imam med prednostno razpravo priložnost govoriti o teh treh poročilih, ki zadevajo vsakodnevno življenje državljanov. Predvsem bi želela čestitati našim poročevalcem za njihovo delo in zlasti omeniti mrežo Solvit.

Mreža zdaj obstaja osem let; učinkovito je rešila mnoge probleme, toda še vedno je docela nepoznana. Kolikokrat sem morala na to mrežo usmeriti ljudi, o obstoju katere se jim ni niti sanjalo, čeprav bi lahko to orodje okrepilo podobo Evrope, ki varuje pravice državljanov.

Priznati moram – in zelo sem vesela, da je tu gospod Barnier –, da sem razumela, da vlada moje države mreže pravzaprav ne spodbuja. Vse večje število primerov bi posledično težko rešil en sam pripravek, ki je trenutno v letu 2010 v Franciji odgovoren za mrežo Solvit, v državi, ki ima, to je res, samo 60 milijonov prebivalcev in ki je samo druga država članica EU z vidika števila primerov, predloženih leta 2009.

Stopnja rešitev problemov je neverjetno dobra, vendar pa so časovna obdobja grozljiva, povprečno 15 tednov, preden se obravnava primer, kar je pet tednov več od najdaljšega dovoljenega obdobja.

Zato bi Komisijo in države članice pozvala, naj resnično dodelijo finančna sredstva in človeške vire ter izvedejo velike informacijske kampanje, namenjene predvsem podjetjem, ki leta 2009 niso vložila več primerov kot leta 2004.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, komisarja, poročevalcem se želim zahvaliti za njihovo konstruktivno delo. Kljub svojim pomanjkljivostim je notranji trg EU velik uspeh, zato težko razumem kritiko gospoda Colmana. Cilj notranjega trga je dati potrošnikom širok izbor visoko kakovostnega blaga in storitev za primerno ceno ter sočasno zagotoviti ustrezno raven varstva potrošnikov. Zato menim, da si moramo prizadevati za popolno uskladitev pravic potrošnikov z visoko ravno varstva, da bi potrošniki resnično lahko izkoristili prednosti notranjega trga. To je še posebno pomembno glede na povečanje čezmejne trgovine in e-trgovine.

Prepričan sem, da bi bilo skupno ukrepanje učinkovit način za krepitev evropskih potrošnikov – ne na temelju ameriškega modela, ampak na temelju evropskega modela. V zvezi s tem ne smemo več omahovati in moramo končno začeti ukrepati. Vesel sem, da se bo tega lotil komisar Dalli.

Vsi vemo, da se dandanes največ delovnih mest ustvari v sektorju storitev. Zato je pomembno, da ima EU resnično evropski sektor storitev, v katerem lahko podjetniki in potrošniki delujejo svobodno ne samo na nacionalni ravni, ampak na ravni notranjega trga. Potrebujemo delujoč trg zdravstvenih storitev. Posledica tega bo boljša oskrba, večja svoboda izbire in krajše čakalne dobe. Trenutno imamo skorajda povsem neurejeno situacijo in zanašam se na komisarja Dalli, da bo to obravnaval.

Drugo področje, ki mu moramo posvetiti pozornost, so finančne storitve, saj vemo, da so tam še vedno težave. Zato potrebujemo jasna in verodostojna pravila, nenazadnje z vidika finančnih pretresov, s tem izzivom pa se bo soočil komisar Barnier. Uravnotežena, smiselna in natančna pravila so dobra za potrošnike.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Dobro je, da je Parlament pripravil poročilo o mreži Solvit, ki vsebuje predloge za Evropsko komisijo in države članice.

Kot poročevalec v senci za Evropske konzervativce in reformiste sem, ko je bilo poročilo še vedno na ravni odbora, poudaril pomen spodbujanja mreže Solvit med prebivalci EU, zlasti možnosti za državljane in predvsem podjetja, da uveljavijo svoje pravice. Verjetno se vsi strinjamo, da je nujno izvesti informacijsko kampanjo za spodbujanje mreže Solvit kot alternativnega mehanizma za reševanje sporov. To je potrebno storiti zato, da bodo informacije o obstoju mreže Solvit dosegle zainteresirane strani. Tu je ključnega pomena internet, zato bi bilo dobro, če bi Komisija prisluhnila predlogom Parlamenta in ustvarila skupni internetni naslov z imenom domene solvit.eu za vse nacionalne centre Solvit ter bi države članice, ki tega doslej niso storile, odprle internetne strani z nacionalnimi domenami s povezavami na evropski portal Solvit.

Seveda promocija ni vse. Pomembno je tudi povečati učinkovitost nacionalnih centrov Solvit z zagotavljanjem usposobljenih javnih uslužbencev in subvencioniranjem mreže Solvit na evropski ravni.

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Iskreno čestitam vsem poročevalcem, saj imajo poročila, za katera so odgovorni, dve zelo pomembni značilnosti. Prvič, dejansko zelo dosledno zagovarjajo notranji trg in jasno opozarjajo na pomanjkljivosti, vendar pa ga sočasno zelo odločno zagovarjajo. Druga velika odlika teh poročil je, da so splošno sprejeta. Menim, da imamo opraviti s situacijo, v kateri celotni Evropski parlament, vključno s tistimi poslanci, ki so glede svobodnega trga zelo skeptični, na splošno zagovarjajo notranji trg in njegove vrednote – to je velika odlika teh poročil.

Pozornost bi rad obrnil k številnim specifičnim zadevam. V zvezi z mrežo Solvit imamo opraviti s paradoksalno situacijo, kot je dejal gospod Kurski, v kateri instrument, ki naj bi uravnotežil te razlike, v različnih državah deluje z različno stopnjo učinkovitosti. Po mojem mnenju je potrebno določeno usklajevanje, saj mora biti to dosleden sistem, ki ne samo dobro deluje, ampak deluje povsod na enak način. Nekaj, kar je zelo pomembno v poročilu gospe Thun, so sredstva, ki jih mora najti Komisija, da bi lahko končno razvili model, ki bo zagotovil, da zakonodaja, ki jo oblikujemo, ne bo neskladna s svobodo notranjega trga. Zdi se, da je to ključna zadeva v poročilu. Če bi nam uspelo vzpostaviti takšen mehanizem, nam ne bi bilo treba skrbeti zaradi prihodnosti novega trga.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Gospod predsednik, komisarja, gospe in gospodje, ta skupna razprava danes zjutraj in visoka kakovost vseh treh poročil kaže velik pomen, dan notranjemu trgu in potrošniški politiki v Evropi. Zahvaliti se želim vsem trem poročevalcem in mnogim poročevalcem v senci in poslancem, ki so opravili to skupno delo.

Osredotočila bi se na dve ključni točki. Prva je, da mi, to je Komisija in nekateri v tem parlamentu, domnevamo, da na notranjem trgu vse teče sorazmerno usklajeno ter da imamo ozaveščene potrošnike in poštene ponudnike. Pogosto je tako, vendar ne vedno. Obstajajo neodgovorni ponudniki, ki vidijo samo svoje kratkoročne dobičke, in zato potrebujemo močnejši nadzor in inšpekcijo trga. Vendar pa obstajajo tudi neobveščeni potrošniki. Potrebujemo boljše informacije. Ni dovolj samo, da so navodila za uporabo razumljiva. Potrebujemo nenehne informacije.

Nekdo je pravkar rekel, da potrebujemo zaupanje. Vendar pa zaupanje izhaja iz znanja. Izvedela sem, da v Nemčiji samo dva izmed štirinajstletnikov in petnajstletnikov vesta, kaj je inflacija. Nočem niti vprašati, kakšen je bil rezultat vprašalnika, ko je šlo za besedo „deflacija“. Šole morajo biti bolj prepletene z informacijami o navzkrižju interesov med ponudniki in potrošniki. To je omenjeno v poročilih mojih kolegov poslancev...

(Predsednik je prekinil govornico)

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Temeljna pravica evropskih državljanov znotraj enotnega trga je, da se jim ponudi enake cene ali pristojbine, ko hočejo kupiti proizvod ali uporabiti storitev, in da se jim zagotovi razlago, kadar pride do razlik.

Menim, da se moramo bolj osredotočiti na probleme v sektorju bančnih in finančnih storitev, saj trenutno na enotnem trgu obstajajo velike razlike glede plačila pristojbin za te storitve. Če ste na primer v Romuniji in želite uporabiti bančno storitev, ki jo ponujajo banke – iste banke, ki delujejo tudi v Romuniji, Franciji, Italiji in Avstriji –, boste v Romuniji plačali večje pristojbine in po višjih stopnjah. Takšna situacija je napačna in menim, da imajo državljani ne samo v Romuniji, ampak tudi v drugih državah članicah, pravico upati, da bodo evropske institucije odigrale dejavnejšo vlogo pri pojasnjevanju teh razlik. Poudariti želim, da govorim o pristojbinah in ne bančnih obrestih.

Hvala.

Alan Kelly (S&D). – Gospod predsednik, predvsem bi rad čestital vsem svojim kolegom v Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov, ki so delali na prihodnosti pregleda stanja notranjega trga. Gre za vprašanje, ki mi je pri srcu, saj zagotavlja odlično orodje za komunikacijo o tem, kako države članice ravnajo z direktivami EU.

Pri srcu mi je tudi zato, ker nenehno poslušam o pretiranem urejanju EU, predvsem v svoji domovini Irski, in to je treba preudariti. Bežen prelet pregleda stanja vam bo pokazal, da je Irska napačno uporabila direktive EU nič manj kot 67-krat in je v nevarnosti, da preseže cilj 1-odstotnega primanjkljaja pri prenosu, ki je bil dogovorjen.

Zato se zastavlja vprašanje: kdo je kriv za to domnevno pretirano urejanje? Če država članica nepravilno prenaša zakonodajo EU ali direktivam dodaja več pravil, je to potem krivda EU ali države članice? Menim, da verjetno slednje.

Morda bi bila zamisel za prihodnji pregled stanja, da neposredno obravnava prekomerno urejanje ali t. i. „gold plating“. Menim, da bi to bil pozitiven izid.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, najprej bi rad čestital tistemu, ki se je spomnil naslova „Solvit“: je enostaven, jasen in pove točno tisto, kar je njegov namen.

Odkar je bila leta 2002 vzpostavljena mreža Solvit, njena delovna obremenitev vsako leto skokovito narašča, tako da je leta 2008 povečanje števila primerov znašalo 22 % in se je povzpelo na 1 000 primerov, stopnja rešitev je bila 88-odstotna, s čimer je bilo prihranjenih 32,6 milijonov EUR. To je osupljiva statistika. Slaba stran je, da se je število dni, potrebnih za rešitev, v povprečju povečalo s 53 na 69 dni. To nas pripelje k rešitvam, ki so potrebne.

Očitno je, da je premalo osebja. To je treba rešiti. Imeti morajo ustrezna sredstva. Obstaja potreba po nenehnem usposabljanju v skladu s strategijo EU 2020 o vseživljenjskem usposabljanju in po izmenjavi najboljših praks, pomembno pa se je redno srečevati. Predlagal bi tudi, ker je mnogo problemov lokalnih, da obstaja lokalni vidik za obravnavanje poizvedovanj v zgodnji fazi.

Potrošniki morajo biti bolj ozaveščeni. Menim, da bi k temu prispeval spletni naslov, prav tako pa bi ustvaril večje zaupanje. Menim, da je pomembno, kot je dejal predhodni govornik, da se natančno preuči, kaj se dogaja v posameznih državah v zvezi s prenosom predpisov EU.

Predhodni govornik je rekel, da gre tu za „rešitev EU, ki obupano išče problem“; sam bi dejal, da gre za problem EU, ki uspešno išče rešitev.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Gospod predsednik, čestitala in zahvalila bi se poročevalcem in poročevalcem v senci za ta tri poročila. Zaradi obstoječega soglasja sem optimistična glede prihodnosti notranjega trga.

Izpostavila bi dve točki: prva se nanaša na odstavek 10 poročila gospe Thun. Menim, da je temeljnega pomena in da je najboljša, kar bi se lahko zgodilo, če bi lahko pojasnili, da pravice delavcev, socialne pravice in varstvo okolja niso ovira napredku na notranjem trgu.

Druga točka zadeva mrežo Solvit. Gre za izjemen mehanizem, vendar pa ta še vedno potrebuje veliko pomoči. Če povem po pravici, sem razmišljala o izvajanju pritiska na mojo vlado v Grčiji, naj nekaj stori glede tega, saj imamo samo dva zaposlena. Ko pa sem slišala, da ima Francija samo enega pripravnika, sem si premislila in bom počakala, da začne najprej gospod Barnier izvajati pritisk na svojo vlado.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Gospod predsednik, komisarja, gospe in gospodje, nova spletna mreža za reševanje problemov v zvezi z napačno uporabo zakonodaje o notranjem trgu, znana kot mreža Solvit, je zelo uspešen sistem, saj zagotavlja pravno varstvo brez uradnih postopkov v približno 10 tednih.

Vzpostavljena je bila leta 2002, leta 2008 pa se je njena delovna obremenitev povečala za 22 %. Čeprav stopnja rešitve s 83 % ostaja precej visoka, se število rešenih primerov zmanjšuje. Zdi se, da je osem let po vzpostavitvi te institucije čas, da razmislimo o njeni krepitvi s tem, da ji damo sredstva za učinkovito delovanje.

Ti novi ukrepi bi omogočili pomoč evropskim državljanom in podjetjem pri uveljavljanju njihovih pravic, predvsem v zvezi s priznavanjem kvalifikacij ter njihovih socialnih pravic in pravice do bivanja.

Zato podpiram idejo, da mora biti v državah članicah ne samo več osebja mreže Solvit, ampak da je treba vzpostaviti tudi podporne ukrepe in ukrepe usposabljanja, da bi lahko osebe delovale čim učinkoviteje.

Zdi se mi ključno, da vlade in mi sami kot izvoljeni predstavniki naših volilnih okrožij spodbujamo mrežo Solvit, ki je leta 2008 omogočila prihranek stroškov v višini 32,6 milijonov EUR. Poleg tega bi spodbujanje tega novega orodja omejilo pretirano porabo pravosodnega sistema. Zato države članice pozivam, naj prenesejo vse evropske direktive ter državljane in podjetja prek nacionalnih medijev in z informacijskimi kampanjami ozavešijo glede njihovih pravic znotraj notranjega trga.

Za zaključek naj povem, da v imenu svoje politične skupine v Odboru za peticije upam, da bo sodelovanje med mrežo Solvit in našim parlamentarnim odborom okrepljeno, da bi olajšali delo teh dveh organov.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Gospod predsednik, poročevalcem bi rada čestitala za njihova zelo dobra poročila. Nedavno smo veliko govorili o potrebi po oživitvi notranjega trga. O tem je govoril tudi komisar med zaslišanjem pred Odborom za notranji trg in varstvo potrošnikov. To bo tudi tema poročila profesorja Montija, na katerega čakamo. Po mojem mnenju v strategiji Evropske unije 2020 ni mogoče najti prav veliko notranjega trga. Notranji trg je nekaj, kar potrebujemo. Vendar pa ne potrebujemo notranjega

trga, ki se samo imenuje tako, ampak notranji trg, ki resnično deluje. Ne moremo reči, da je trenutno tako. Obstaja preveč ovir za prosti pretok štirih svoboščin, ki omejujejo potencial trga, protekcionistične politike držav članic pa niso skladne z načeli notranjega trga. Po eni strani potrebujemo ustrezno izvajanje zakonodaje s strani držav članic in potrebujemo tudi podporne instrumente, ki dobro delujejo, kot je mreža Solvit, vendar pa potrebujemo tudi globljo (...).

(Predsednik je prekinil govornico)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, samo podprem lahko zaključke v poročilu kolegice poslanke gospe Hedh, zlasti v zvezi s potrebo po aktivni potrošniški politiki, katere cilj je predvsem varstvo ranljivih potrošnikov in oseb z nizkimi dohodki.

Osredotočil bi se na še nekaj ključnih točk te politike. Res je, da je pregled stanja notranjega trga pomembno statistično orodje, vendar pa je povsem neprimerno, saj se osredotoča izključno na delovanje potrošniškega sektorja, ne da bi poskušal rešiti probleme potrošnikov EU znotraj tega trga.

Pregled stanja notranjega trga na povpraševanje in potrošnike ne bi smel gledati samo kot na pasivne prejemnike na koncu verige. Vse jasneje postaja, da morajo potrošniki odslej igrati odgovorno, aktivno vlogo in postati del trajnostne, etične, socialno odgovorne in ekološke potrošnje. Zato je treba pregled stanja pregledati in vključiti kazalnike, ki zadevajo socialne in okoljske vidike teh izbir, ki postajajo vse pomembnejše.

Zakonodajo v zvezi s porabo energije, prevozom, okoljem, digitalno tehnologijo in tako dalje je treba vključiti v pregled pravnega reda.

(Predsednik je prekinil govornika)

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, govoriti želim o predlogih v zvezi z varstvom potrošnikov in bi za začetek seveda omenil pozitivne vidike: sredstva informiranja in usposabljanja potrošnikov z zagotavljanjem več informacij na vseh ravneh vse od občinske, lokalne in regionalne sfere do čezmejnega poslovanja EU, spodbujanje potrošnikov – kot to delamo v Avstriji s protimonopolno zakonodajo – in seveda večje kazni za neprevidne banke, ki odobrijo slabo premišljen kredit. Tudi standardizirani kreditni obrazec je izredno pozitivna poteza.

Vendar pa bi se dotaknil tudi nekaterih problematičnih zadev, namreč resnih slabosti v zakonodaji o jamstvih in neustreznih pogodbenih določil, ki se jih v državah, kot je Avstrija, strožje kaznuje. Predlagal bi, da se uporabi ugodnosti, tako da bi se tam, kjer nacionalna pravila zagotavljajo boljše varstvo potrošnikov, ustrezno uporabljala ta pravila.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, varstvo potrošnikov: vsi smo zanj. Težava je, da nekatere države članice samo govorijo o mehanizmu mreže Solvit, kot so omenili drugi govorniki. To je treba preučiti, zato da bo osebje ustrezno.

Naj vam povem še o nekaterih primerih problemov potrošnikov iz prakse, ki jih obravnavam v službi. Ravno danes zjutraj sem imela primer, ki je zadeval nepremičninske transakcije v Evropski uniji. Vem, da EU na tem področju nima pristojnosti, vendar pa bi prosila države članice, naj državljane, ko se pojavijo problemi, obravnavajo kot bi obravnavali svoje državljane, in menim, da obstaja vprašanje, ki se ga moramo lotiti.

Drugi se nanaša na poslovne imenike. Podjetje European City Guides nam je v Parlamentu povzročilo močan glavobol in deluje še naprej, ker ima določeno stopnjo zaščite v državi članici, v kateri ima sedež. To je treba obravnavati, saj na odnos državljanov do notranjega trga vplivajo njihove izkušnje na teh področjih, čeprav glede njih EU nima pristojnosti.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Gospod predsednik, hvala za današnjo dobro razpravo. Zadovoljna sem, da sta gospod Barnier in gospod Dalli tako podprla potrebo po upoštevanju potrošnikov na notranjem trgu. Vendar pa bi pozornost rada pritegnila k določenemu odstavku poročila gospe Hedh – namreč odstavku 40, v katerem predlagamo ustanovitev evropske agencije za varstvo potrošnikov. Predstavljam si lahko, da je to nekaj, za kar bi si radi prizadevali. Takšna agencija bi lahko pomagala pri zbiranju podatkov, pripravi študij o vedenju potrošnikov in seveda bi lahko delovala tudi kot varuh v zvezi z delom Komisije in delom Parlamenta glede potrošniških vprašanj. Zato bi si želela slišati vaša stališča glede ideje, ali je to nekaj, za kar bi si prizadevali – po mojem mnenju bi lahko takšno agencijo brez problema locirali na Malti ali v Franciji, če bi to pripomoglo k procesu.

Michel Barnier, član Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospa Schaldemose je pravkar poudarila kakovost te razprave, predvsem glede agencije za varstvo potrošnikov, ki že obstaja v Kanadi, če se ne motim, gospod Dalli pa nam bo povedal, kakšno je stanje danes. Strinjam se z oceno kakovosti razprave in kakovostjo vseh konstruktivnih, kritičnih govorov in predlogov v zvezi z izvajanjem in oceno, nadzorom nad temi 1 500 – ponavljam za vse tiste, ki nas poslušajo –, 1 500 direktivami ali besedili, ki urejajo ta veliki evropski trg. Dodal bi, da nisem prepričan, ali raje govorim o velikem evropskem trgu ali enotnem trgu, saj bi bilo to jasnejše za državljane in potrošnike.

Pod nadzorom predsednika, gospoda Harbourja, ki me je to slišal povedati v Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov, ter kot odziv na govor gospoda Triantaphyllidesa bi vas rad spomnil na načelo, ki se skriva za ukrepanjem, ki ga bom naslednjih pet let izvajal v Komisiji.

Gospe in gospodje, moj cilj, dan za dnem, predpis za predpisom, je zagotoviti, da bo evropski trg ponovno služil moškim in ženskam, ki živijo na naši celini. Imam tudi drugi cilj, in sicer zagotoviti, da trgi – ker sem odgovoren tudi za urejanje in nadzor –, zagotoviti, da finančni trgi, o katerih je bilo v zadnjih mesecih veliko povedanega, ponovno služijo realnemu gospodarstvu, služijo moškim in ženskam.

Državljeni, potrošniki in mala podjetja naj ponovno postanejo lastniki tega trga. To bo vodilo ukrepanje, ki ga bom imel čast voditi v kolegiju. Gre za vprašanje zaupanja, če uporabim besede gospoda Rocheforta in gospe Rühle, medsebojnega zaupanja. Zato se gospe Thun Und Hohenstein še enkrat zahvaljujem za njeno zelo kakovostno poročilo o pregledu stanja, ki ga je objavila Evropska komisija.

V tem poročilu je veliko idej in vse, ki sem jih slišal, so vredne sprejetja ali preučitve. Gospod Bielan je podprl idejo o kazalnikih uporabe pravil, ki je vključena v poročilo gospe Thun Und Hohenstein. Gospa Gebhardt je omenila tudi gospodarsko in socialno oceno direktiv in študije vplivov. Morda bi na tem mestu odgovoril konstruktivni kritiki gospoda Harbourja, ki zadeva strategijo 2020. Poleg tega sem slišal tudi gospo Handzlik, ki je rekla, da o notranjem trgu ne govorimo dovolj.

Če dejansko preberete strategijo 2020, ki jo je Komisija objavila prejšnji teden, je notranji trg v središču pristopa in je povsod: inteligentna rast s patenti in drugimi orodji; zelena rast z ustrezno uporabo javnih naročil; ter vključno uravnotežena in poštena rast. Notranji trg je povsod – mora biti povsod –, vendar pa besedilo za leto 2020 ni zasnovano, da bi govorilo o vsem. Ne govori na primer o zunanji politiki in obrambni politiki, prav tako pa ni njen cilj Komisijo odvezati njene naloge, ki je ustrezno uveljavljanje, nadzor in spremljanje pravilno izvajanje vseh besedil. Verjemite mi, da se ne počutim razbremenjenega potrebe po preverjanju in ukrepanju, včasih celo s postopki za ugotavljanje kršitev, da se zagotovi ustrezna uporaba notranjega trga. Vendar pa bom vedno, ponavljam, dajal prednost soglasju, zaupanju in pojasnilu pred omejitvami.

V poročilu gospe Thun Und Hohenstein so še druge dobre zamisli: partnerstvo z državami članicami in vzpostavitev foruma o notranjem trgu, kar podpiram. Morda bi lahko danes združili druge pobude, ki zadevajo iste zadeve, ki jih pokrivamo z gospodom Dallijem, kot so izvajanje ali izpostavljanje in spodbujanje mreže Solvit, ter hkrati opravili stvari.

Govoril sem o tem, da je treba učinku nadzora pripisati prav tolikšen pomen kot učinku napovedi. To je moj način ustvarjanja politike in s tega vidika menim, da nam mora pregled stanja, ocena, omogočiti ne samo količinsko oceno – koliko direktiv je prenesenih –, ampak tudi kakovostno oceno.

Mislím, da je gospod Hoang Ngoc omenil, in to precej jasno, kakovost izvajanja zakonodaje, kakovost prenosa in, kot ste dejali, kakovost same zakonodaje, ki je za zakonodajalca ali komisarja dobra vaja iz jasnosti. Ne glede na stopnjo so vse te ideje dobre, kot sta pravkar izjavila gospod Schwab in gospa Roithová.

Glede mreže Solvit, če končam z nekaj kratkimi komentarji, podpiram idejo – dobro idejo –, ki jo je nekdo omenil, da se oblikuje spletna stran SOLVIT.EU. Razširjala bo informacije ali uporabnike napotila na nacionalne strani. Delo v zvezi s to stranjo SOLVIT.EU bodo moje službe v povezavi z drugim projektom, ki zadeva spletno stran Vaša Evropa, zelo hitro opravile. Kot sta dejala gospod Kelly in vi, je beseda Solvit jasna in enostavna, in strinjam se s pozitivno oceno.

Mreža Solvit dela dobro, vendar bi lahko še bolje. Še vedno je preveč državljanov in podjetij, ki ne poznajo svojih pravic in načinov, na katere jih lahko uveljavljajo, in podpiram pripombo gospe Werthmann, ki poziva k večji preglednosti. Menim, da so številni izmed vas, gospa Vergnaud, gospod Rossi, gospa Stihler, gospa Rapti, omenili neustreznost virov, ki so na razpolago mreži Solvit, mimogrede, ne samo v Franciji, čeprav sem jasno slišal, kaj ste rekli. Ne govorim vam kot francoski minister, čeprav sem nekdani francoski

minister, in prosim, verjemite, da bom zelo natančno preučil, kaj se dogaja v tej državi – katere državljan sem še vedno –, da bi pravilno delovala, enako pa bom storil v vseh drugih državah.

Resnično potrebujemo ustrezne, nujne vire, to pa bom preveril med svojimi obiski na kraju samem. Še enkrat bi ponovil, da so ta orodja potrebna, da bi ustrezno preverili, kako deluje notranji trg; ta trg ni dokončan. Ponovno ga moramo zagnati in ga nadalje razvijati – to so omenili mnogi, gospod Stolojan, gospa Gebhardt, gospod Karas, gospod Kožušník – s čezmejnega vidika ali celo znotraj vsake države. Odpraviti moramo ovire, zato je, gospod Harbour, pomembno ugotoviti, kje so manjkajoči členi, kar se morda ne poudarja dovolj, je pa vsekakor določeno v strategiji 2020. To si bom prizadeval storiti s svojimi 12 ali 15 sodelavci v kolegiju, ki so na kakršen koli način pristojni za uporabo direktiv o notranjem trgu.

Gospod predsednik, za konec bom navedel tri zadeve. „Da“ tesnejšemu sodelovanju – gospod Busuttill je načel to temo – med mrežo Solvit, varuhom človekovih pravic in delom Odbora za peticije. To je pristop, ki ga bom ubral.

Zahvaljujem se gospe Rühle in drugim članom Odbora za proračun za njihovo pripravljenost, da zagovarjajo proračun mreže Solvit. Podpiram zamisel gospe Gruny o organizaciji posvetovanj in seminarjev. Na leto že imamo enega ali dva – vendar pa bom preveril, če to zadostuje – med vsemi agenti v državah članicah, včasih celo v regijah, ki so pristojni za projekt Solvit.

Nazadnje bi vas glede zadeve, ki so jo kritizirali številni člani Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, namreč preskusa glede notranjega trga, ne da bi dramatiziral zadevo, spomnil, gospe in gospodje, da mora vsak zakonodajni predlog spoštovati pogodbo. To je tisto, kar misli poročevalec; z drugimi besedami, opraviti mora preskus skladnosti z načeli notranjega trga. To je ena stvar, spremljal pa bom tudi številna socialna, okoljska in gospodarska merila, saj sem zavezan temu, da se vso zakonodajo oceni vnaprej.

To so zaveze, ki so potrebne pred kakršno koli zakonodajo in za njo, če si bomo prizadevali ustvariti najboljšo zbirko zakonodaje, ki bo služila državljanom, potrošnikom in podjetjem, ki živijo in delajo na evropskem ozemlju.

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

John Dalli, član Komisije. – Gospod predsednik, tako kot moj kolega Michel Barnier sem tudi jaz zadovoljen, da sem udeležen v tako živahni razpravi, v kateri slišim tako strokovna mnenja v zvezi s potrošniškimi vprašanji. To je dobro znamenje za naše sodelovanje v pravem duhu partnerstva in izpolnitev našega cilja, ki je postaviti potrošnike na prvo mesto.

Če mi dovolite, bom ponovil, kar sem povedal v svojem uvodnem govoru. Poleg gospodarskih argumentov za močno, učinkovito in ustrezno izvajano potrošniško politiko se moramo trdno osredotočiti na osrednjo vlogo, ki jo lahko ima to pri ponovnem povezovanju Evrope s svojimi državljani – kar je morda največja nagrada. Vem, da je ena izmed mojih glavnih nalog usklajevanje teh prizadevanj v Komisiji, vaša vnema pa je nadvse dobrodošla in v veliko pomoč.

Pregled stanja potrošniškega trga je orodje, ki nam omogoča odkriti napake na trgu in preučevanje, kako obravnavati te napake. Menim, da je to ključni mehanizem, ki služi zelo realnemu namenu, od njegovega nadaljnega razvoja in krepitve pa imamo lahko samo koristi.

Pregled stanja bo predstavljal naše oči in ušesa ter nas opozarjal na žarišča problemov. Boljše odražanje potrošniškega vidika v politikah EU in naša skupna zaveza učinkovitemu izvajanju bosta imeli za posledico močnejšega potrošnika EU in gospodarske koristi, ki bodo sledile.

Po lanskem javnem posvetovanju Komisija ocenjuje pripombe o skupinskih odškodninah in namerava najti rešitev, ki bo izpolnila potrebe evropskih potrošnikov, ne da bi vpeljala prakso ZDA. Alternativno reševanje sporov bo tozadevno naše ključno orodje.

Moj prijatelj Michel Barnier je že pojasnil osrednji položaj, ki ga ima notranji trg v strategiji EU 2020. Če si pobližje ogledate besedilo, je jasno razumeti, da morajo potrošniki ostati v središču enotnega trga. Potrošniki so gonilna sila enotnega trga in še naprej nameravamo utrjevati osrednjo vlogo potrošnikov.

Vprašanje izobraževanja potrošnikov je po mojem mnenju ključno vprašanje za moč potrošnikov. Preučujemo tudi, kako bi bilo mogoče naš program Dolcetta nadalje razviti, da bi zajemal nova področja.

Glede zadnje pripombe glede evropske agencije za potrošnike je treba poudariti, da je izvajanje izključna dolžnost držav članic in da morajo te zagotoviti ustrezna sredstva za ustrezno delovanje. Vendar pa Pogodba zagotavlja pravno podlago, da Unija podpre in dopolni njihova prizadevanja. Natančno je treba preučiti, na katerih področjih lahko EU dopolni nacionalno javno izvajanje in katera je prava institucionalna struktura za to. Komisija bo natančno ocenila različne možnosti.

Zelo se veselim resnega in trajnega napredka, ki ga bomo dosegli skupaj v obdobju, ko sem pristojen za ta sektor.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein, poročevalka. – (PL) Predvsem se želim zahvaliti vsem za to osupljivo razpravo, živahne odzive in resne premisleke. Prisotnost in izjave Komisije ter prisotnost številnega osebja Komisije kažejo, da bosta ta novi Parlament in ta nova Komisija tesno in dobro sodelovala pri nadaljnjem razvoju skupnega trga.

Skupni trg je eden izmed največjih dosežkov Evropske unije in rada bi se zahvalila za pozitivne odzive na predloge, ki sem jih vključila v svoje poročilo. Kolege poslance, ki so socialisti in jih skrbi odstavek 10 – „preskus glede notranjega trga“ –, bi rada spomnila, da to ni nič novega. Ta predlog je že leta 2003 sprejel Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov in je del strategije notranjega trga. Ne smemo se ga bati. Preskus ne ogroža nobenega izmed socialnih dosežkov Evropske unije. Nenazadnje smo pred nekaj trenutki od komisarja slišali, da Evropska komisija ocenjuje nove direktive s socialnega, gospodarskega in ekološkega vidika, zato ni razloga za paniko. Vsi si prizadevamo za nadaljnji razvoj skupnega trga, prizadevamo pa si tudi zagotoviti, da se protekcionizem ne bo priplazil v Evropsko komisijo.

Evropsko povezovanje se bo razvilo samo, če bodo državljani osveščeni in aktivni, javne institucije pa usposobljene, učinkovite in državljanom prijazne. V tem poročilu sem predlagala številne rešitve, tako da lahko vi – kolegi poslanci – učinkovito in dobro uporabite svoje volivce v procesu evropskega povezovanja in v tem primeru z dejansko krepitvijo skupnega trga povečate njihov delež na skupnem trgu, temu velikemu uspehu Evropske unije. Nadaljevati moramo z razvojem instrumentov, ki bodo pripomogli k razvoju skupnega trga. Sočasna objava štirih poročil je zelo pomemben element, prav tako pa boljše usklajevanje in boljši prenos zakonodaje. Ne smemo se negativno odzivati na besedo „trg“. V delu sveta, od koder prihajam, tega trga nismo mogli uporabljati več desetletij, in vemo, kam nas je to pripeljalo.

Državljanе opozarjamo, da so v središču skupnega trga štiri svoboščine, to pa je tudi poudarjeno v mojem poročilu. Zelo pomembno je, da se ne omejuje svoboščin tega trga, pomagati državljanom, da vse obsežneje in popolneje uporabljajo te svoboščine in jih razvijajo, ter da ne pokvarimo ničesar, kar smo dosegli doslej.

Anna Hedh, poročevalka. – (SV) Gospod predsednik, z zanimanjem sem prisluhnila modrim in zanimivim prispevkom k tej razpravi. Zelo sem zadovoljna tudi, da pristojni komisarji obljublajo sodelovanje pri razvoju in izboljšanju potrošniške politike EU. Rada bi dodala še nekaj svojih pripomb.

Organizacije za varstvo potrošnikov morajo odigrati izredno pomembno vlogo pri obračanju pozornosti organov k vsakodnevni problemom, s katerimi se soočajo potrošniki. Posledično je treba izboljšati instrumente, ki so na voljo organizacijam za varstvo potrošnikov, da bi te lažje učinkovito delovale na ravni EU in na nacionalni ravni.

Poleg tega moramo države članice pozvati, naj se na vseh stopnjah postopka sprejemanja odločitev kolikor je mogoče posvetujejo z organizacijami za varstvo potrošnikov, ko gre za potrošniško politiko. Veseli me tudi, da je komisar Dalli načel vprašanje pomena tega, da države članice zagotovijo ustrezno financiranje in osebje za nadaljnji razvoj pregleda stanja.

Pregleda stanja se ne sme uporabiti samo za oblikovanje boljše potrošniške politike, ampak mora vplivati na vsa politična področja, ki so pomembna za potrošnike, in zagotoviti, da se potrošniška vprašanja v večjem obsegu vključi v vse politike EU. Poleg tega mora pregled stanja spodbuditi splošnejšo razpravo o vprašanih potrošniške politike na ravni EU in tudi na nacionalni ravni. Veselim se naslednje razprave o notranjem trgu in varstvu potrošnikov čez eno leto v tem parlamentu.

Cristian Silviu Buşoi, poročevalec. – (RO) Zahvaliti se želim komisarju Barnierju in kolegom poslancem, ki so zagotovili pozitivne povratne informacije ne samo glede mojega prvega poročila, ampak tudi glede mreže Solvit. Prepričan sem, da mreža Solvit potrošnikom zagotavlja praktično rešitev. Zato menim, da jo je treba izboljšati in jo moramo skupaj z državami članicami spodbujati, da bo čim več evropskih državljanov izvedelo o njenem obstoju in bodo lahko branili svoje pravice tudi tako, da se po pomoč obrnejo na mrežo Solvit.

Menim, da je izid, ki smo ga dosegli v Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov in v Odboru za peticije, zadovoljiv. Mreža Solvit je mreža, ki že zdaj dobro deluje. Vendar pa potrebujemo rešitve za številne probleme, s katerimi se soočajo uporabniki storitev mreže Solvit in njeno osebje. Poročilo vključuje nekatere izmed teh rešitev, druge pa so bile izpostavljene v tej razpravi.

Poleg dejstva, da je treba povečati število osebja, zaposlenega v nekaterih centrih Solvit, da bi zagotovili učinkovitost mreže Solvit, mora biti osebje tudi ustrezno kvalificirano in se usposablja glede predpisov o notranjem trgu. Drug dejavnik, ki je prav tako pomemben, je, da se omogoči, da je osebje centrov Solvit deležno pravne pomoči s strani uradnikov v javni upravi in Evropske komisije glede na stopnjo zapletenosti primerov, ki se jih sporoči mreži Solvit. Evropska komisija včasih zamuja z odgovori na prošnje za pravno pomoč s strani osebja centrov Solvit, kar prinaša določene zamude v celotnem postopku reševanja primerov.

Komisarju Barnierju bi se rad zahvalil, da se je Evropskemu parlamentu zavezal, da bo čim prej omogočil delovanje spletne strani <http://www.solvit.eu>.

Trdno sem prepričan, kolegi poslanci, da to poročilo zaznamuje pomemben korak k izboljšanju delovanja mreže Solvit. Zato vse skupine prosim, naj glasujejo za to poročilo.

Hvala.

Predsednik. – Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo kmalu.

Pisne izjave (člen 149)

John Attard-Montalto (S&D), v pisni obliki. – Neverjetno je, da so na dveh ključnih področjih kot sta zdravstvo in varstvo potrošnikov na Malti in na Gozu uradne strukture kljub očitnim kršitvam tako zelo pasivne.

Na malteških otokih so zdravila precej dražja kot v drugi državi EU, in sicer Belgiji. Navedel bom naslednje primere:

Galvus 50 mg (tablete za zdravljenje sladkorne bolezni)

Cena na Malti za škatlico 28 tablet: 27,84 EUR

Cena v Bruslju za škatlico 180 tablet: 135,13 EUR

Za 180 tablet znaša cena na Malti 178,97 EUR v primerjavi s 135,13 EUR v Bruslju.

Tegretol 200 mg

Cena na Malti za škatlico 50 tablet: 17,00 EUR

Cena v Bruslju za škatlico 50 tablet: 7,08 EUR

Zocor 20 mg

Cena na Malti za škatlico 28 tablet: 34,94 EUR

Cena v Bruslju za škatlico 84 tablet: 21,71 EUR

Za 84 tablet znaša cena na Malti 104,82 EUR v primerjavi z 21,71 EUR v Bruslju.

To je samo nekaj primerov situacije, ki prispeva k stiski večine malteških družin. EU se hvali z zdravstvom in varstvom potrošnikov, na malteških otokih pa se je cena zdravil brez kakršnega koli opravičljivega razloga skokovito dvignila.

Robert Dušek (S&D), v pisni obliki. – (CS) Učinkovito delovanje notranjega trga je predpogoj za ustrezno jamstvo pravic, ki jih zagotavlja Pogodba v zvezi s prostim pretokom oseb, storitev, blaga in kapitala znotraj Skupnosti. V obdobju krize lahko pripomore tudi k oblikovanju stabilnega in uspešnega gospodarskega okolja. Vendar pa notranji trg ne more izpolniti svoje funkcije brez ustreznega izvajanja, uporabe in uveljavljanja zakonodaje. Države članice so dolžne pravočasno izvajati zakonodajo, če so se temu zavezale s sporazumom. Primanjkljaj pri prenosu v višini 1 % se morda zdi majhen, če pa vključimo število direktiv, katerih prenos zamuja ali se jih ne izvaja, ima to velik vpliv na delovanje notranjega trga. Dvomi se vedno

znova pojavljajo v primeru določenih držav članic. Podpiram zagotavljanje podrobnejših informacij na spletni strani Komisije v zvezi z direktivami, ki se jih še ne izvaja. Te informacije morajo prispevati k večji ozaveščenosti med širšo javnostjo in ustavnimi organi v državah članicah. Pozdravljam izziv državam članicam, naj sprejmejo bistvene ukrepe, vključno z dodelitvijo sredstev za zagotavljanje delovanja čezmejnih mrež elektronskih informacijskih sistemov za hitro izmenjavo informacij, zlasti glede nevarnih neživilskih proizvodov (RAPEX) ter hrane in krme (RASFF), ali mreže za sodelovanje na področju varstva potrošnikov (CPC). Ti sistemi še vedno ne delujejo ustrezno in se na njih ni mogoče zanesti v vseh državah članicah. Pozornost je treba posvetiti tudi pravilni uporabi direktiv. To je mogoče doseči z učinkovitim sodelovanjem med organi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni.

Louis Grech (S&D), v pisni obliki. – Resno je treba razmisliti o obstoječih odškodninskih mehanizmi, ki veljajo v vsej Uniji, kot je mreža Solvit. Ta alternativna odškodninska pot se premalo uporablja zaradi nepoznavanja njenega obstoja s strani državljanov, potrošnikov in podjetij ter tudi zaradi neustreznih virov, ki so zagotovljeni na nacionalni ravni. Centri Solvit, ki so trenutno prisotni v vsaki državi članici (in tudi na Norveškem, na Islandiji in v Lihtenštajnu), imajo premalo osebja in premalo sredstev – okrepiti je treba usposabljanje osebja in financiranje, da bi izboljšali administrativno sposobnost centrov. Komisijo pozivam, naj kot prednostno nalogo dokonča projekt podpornih storitev enotnega trga (SMAS). Predlagam, da Komisija preuči vključitev podrobnega poročila o napredku, dosežkih in pomanjkljivostih mreže Solvit v pregled stanja potrošniških trgov. Poleg tega morajo države članice v prizadevanjih za ozaveščanje spodbujati mrežo Solvit kot primerne in dostopne mehanizme za reševanje sporov v obliki informacijskih kampanj na nacionalni ravni. Nazadnje naj povem, da je potrebno znatno izboljšanje na strani Komisije in držav članic glede ozaveščanja o priložnostih, ki jih enotni trg ponuja državljanom, potrošnikom in podjetjem.

Danuta Jazłowiecka (PPE), v pisni obliki. – (PL) Družba, ki svobodno izkorišča priložnosti, ki jih ponuja enotni trg, je temelj za uspeh procesa evropskega povezovanja. Ne bomo zgradili resnično združene Evropske unije, če ljudje niso prepričani, da je njihov dom celotna Evropa. K temu lahko načeloma pripomore mreža Solvit. Rečem lahko, da je bila vzpostavitev sistema Solvit leta 2002 eden izmed tistih dogodkov v zgodovini Evrope kot združene celine, ki se zdijo neopazni, vendar pa so, ko je čas tekkel, prinesli nepričakovane rezultate. Ideja sistema zadeva neposredno vire evropskega povezovanja ali, z drugimi besedami, dejstvo, da mora primarno služiti državljanom Unije in ne določenim državam članicam ali vladam.

Je še kaj boljšega kot to, da damo navadnim ljudem enostaven instrument, ki jim bo omogočil reševanje problemov, ki omejujejo njihovo svobodo delovanja na enotnem trgu? Vendar pa so skoraj desetletne izkušnje pokazale, da obstajajo številne ovire, ki ljudem preprečujejo, da bi v celoti izkoristili možnosti sistema. Zato se moramo strinjati s predlogi poročila, ki ga je sestavil Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov. Osredotočiti se moramo predvsem na spodbujanje mreže Solvit v državah članicah, med državljani, saj o njej vedo le malo. Večja finančna sredstva in številnejše osebje ter dodatno usposabljanje ali imenovanje častnika za zvezo mreže Solvit bodo nesmiselni, če ljudje ne bodo vedeli, da imajo na razpolago takšen instrument. Po mojem mnenju se morajo vsi ukrepi, ki jih sprejmemo, začeti s tem, čeprav ne smemo opustiti drugih idej.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), v pisni obliki. – (RO) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nemoteno delovanje notranjega trga mora ostati prednostna naloga Evropskega parlamenta, službe kot je Solvit pa so ključnega pomena pri zagotavljanju tega. Poročilo to poudarja in pozornost osredotoča na problem, s katerim se sooča ta služba. Čeprav se vsi zavedamo, da so vidiki kot je komunikacija in povečanje medijske prepoznavnosti mreže Solvit ključnega pomena, lahko še vedno vidimo, da to ostaja eden izmed ponavljajočih se problemov, s katerimi se je služba soočala vse od svojih začetkov. Države članice in Evropska komisija morajo zagotoviti, da lahko evropski državljani, poslovni sektor in predvsem mala in srednje velika podjetja, ki potrebujejo podporo, v celoti izkoristijo priložnosti, ki jih ponuja notranji trg, imajo dostop do sredstev, ki lahko zagotovijo informacije in hitro rešitev. Poleg tega centri Solvit potrebujejo dodatne vire. Tu imam v mislih usposobljeno osebje in tudi nenehno usposabljanje zanje. Države članice se morajo zavedati, kako pomembni so ti centri in kako koristni so pri zagotavljanju pravilnega izvajanja predpisov o notranjem trgu. Menim, da koristi, ki jih lahko ta služba zagotovi državljanom in poslovnemu sektorju, še zdaleč niso v celoti izkoriščene.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Varstvo potrošnikov v Evropski uniji je treba oblikovati na takšen način, da bodo državljani lahko na notranjem trgu izkoristili veliko izbiro visoko kakovostnih proizvodov in storitev, sočasno pa bili prepričani, da so njihove potrošniške pravice zaščitene in da jih lahko učinkovito uveljavljajo, če se pojavi potreba. Ni treba povedati, da je za to potrebno tudi, da se potrošniki zavedajo svojih pravic in dolžnosti v skladu z veljavnim pravom. Pobude, omenjene v poročilu, za zagotavljanje pojasnil in informacij državljanom EU so zato pomembne in jih je treba hitro začeti izvajati. Predvsem vse večja

zapletenost sektorja storitev predstavlja velik problem, zaradi česar potrošniki pri nabavi blaga in storitev vse težje sprejmejo odločitve na podlagi dejstev. Institucije EU morajo v svojih politikah in pri pripravi zakonodaje upoštevati znanje in tudi potrebe potrošnikov, ki jih je pokazal tudi potrošniški barometer. Naš cilj mora biti večja uskladitev predpisov o varstvu potrošnikov – in s tem mislim na povečanje prilagoditve – na račun povečanja uporabe čezmejnih storitev. Vendar pa pri vseh svojih prizadevanjih za izboljšanje notranjega trga ne smemo pozabiti na številne uvoze iz tretjih držav. V zvezi s tem potrebujemo močnejše sodelovanje med carinskimi organi in organi za varstvo potrošnikov v državah članicah, da bi potrošnike zaščitili pred nevarnimi uvozi.

Siiri Oviir (ALDE), v pisni obliki. – (ET) V zadnjih letih se je obseg politike EU za varstvo potrošnikov spremenil in odraža spremembe v potrebah in pričakovanjih ljudi. S skoraj 500 milijoni potrošnikov ima notranji trg EU pomembno vlogo pri doseganju cilja v lizbonskem akcijskem načrtu (gospodarska rast, zaposlovanje in povečanje konkurenčnosti), saj potrošnja prinaša bogastvo EU. Predvsem s hitrim razvojem e-trgovine se je čezmejna razsežnost potrošniških trgov v EU zelo povečala, zaradi česar je še pomembneje imeti visoko stopnjo varstva potrošnikov. Vendar se žal veljavnih predpisov EU o varstvu potrošnikov ne izvaja in uveljavlja v enaki meri v vseh državah članicah. Po mojem mnenju so strožji nadzor trga in mehanizmov uveljavljanja ter njihovo učinkovito in celovito izvajanje bistvenega pomena za povečanje zaupanja potrošnikov. Na podlagi tega podpiram predloge poročevalca, da mora Evropska komisija pozorneje spremljati sprejetje in izvajanje potrošniških pravic EU v državah članicah in jim pri tem pomagati. Menim, da mora Evropska komisija preučiti idejo o ustanovitvi evropskega urada za varstvo potrošnikov, ki bi lahko deloval kot usklajevalni osrednji urad in obravnaval predvsem reševanje čezmejnih primerov, da bi podprl in dopolnjeval zadevne urade za varstvo potrošnikov v državah članicah pri izvajanju in uveljavljanju predpisov o varstvu potrošnikov. Po mojem mnenju predpisi EU o varstvu potrošnikov ne bodo preveč koristni, če se jih na nacionalni ravni ne sprejema, izvaja in uveljavlja ustrezno.

5. Gibanje oseb z vizumom za dolgoročno prebivanje (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo gospoda Carlosa Coelha v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in Uredbe (ES) št. 562/2006 v zvezi z gibanjem oseb z vizumom za dolgoročno prebivanje (KOM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD)) (A7-0015/2010).

Carlos Coelho, poročevalec. – (PT) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, danes govorimo o absurdnih situacijah, kot je na primer situacija študenta, ki pridobi vizum, da bi se udeležil tečaja v Belgiji. Ker ne sodi v področje uporabe Direktive 2004/114/ES ne sme iti na Nizozemsko, da bi zbiral informacije v specializirani knjižnici za svojo doktorsko disertacijo, niti ne more izkoristiti konca tedna, da bi spoznal Barcelono, saj ga bodo priprli v državi, ki je izdala vizum.

Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma določa, da lahko imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje biva samo na ozemlju države članice, ki je izdala vizum. Ne sme potovati v drugo državo članico ali iti preko druge države članice, ko se vrača v svojo državo izvora.

Schengen pomeni svobodo gibanja. Vsaki osebi, ki zakonito prebiva v državi članici, mora biti omogočeno prosto gibanje znotraj območja, kjer ni notranjih mej. Idealna rešitev bi bila, da države članice izpolnijo svojo dolžnost in zagotovijo dovoljenje za prebivanje državljanom tretjih držav, ki so imetniki tovrstnega vizuma. Vendar pa se to v veliki večini držav članic ne dogaja.

Države članice so se začasno izognile tej situaciji z izdajanjem vizumov vrste D + C, ki imetnikom vizuma za dolgoročno prebivanje prve tri mesece dovoljujejo prosto gibanje znotraj schengenskega območja. Tovrstni vizumi bodo z aprilom 2010 odpravljeni z Vizumskim zakonikom Skupnosti, zaradi katerega bo še nujneje najti rešitev tega problema.

Spremembe, ki sem jih predlagal in ki imajo podporo večine članov Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, prispevajo k rešitvi tega problema brez zmanjšanja varnosti v schengenskem območju.

Dolžnost poizvedb v schengenskem informacijskem sistemu pri obravnavi vloge za vizume za dolgoročno prebivanje je enak postopek kot tisti, ki že obstaja za državljane tretjih držav, ki so imetniki dovoljenja za prebivanje. Na ta način smo se odzvali na strahove v zvezi z zmanjšanjem varnosti.

Resnica je, da so različne države članice izdajale vizume za dolgoročno prebivanje in s tem dovoljenja za prebivanje, ne da bi najprej opravile poizvedbe v SIS, zlasti v zvezi z zahtevami člena 96 o učinkih zavrnitve sprejema.

Ta praksa slabi varnost schengenskega območja in ustvarja probleme na njegovih zunanjih mejah v primerih, ko so v SIS uvedeni posamezniki z veljavnimi vizumi. To ustvarja zapletene in nepotrebne situacije za posameznike in mejne kontrole, ki si morajo prizadevati ugotoviti, ali so bili vizumi ponarejeni, ali so podatki v sistemu SIS nepravilni in jih je treba izbrisati, ali pa vizumov sploh ne bi smeli izdati.

Pobuda, o kateri bomo glasovali, bo imetnikom vizuma za dolgoročno prebivanje omogočila prosto gibanje za obdobje treh mesecev v vsakem šestmesečnem obdobju. To je enako obdobje kot velja za imetnike dovoljenja za prebivanje, hkrati pa države članice zavezuje tudi k temu, da izdajo dovoljenje za prebivanje v primerih, ko se dovoli prebivanje, daljše od enega leta.

Priznava tudi potrebo po krepitvi stopnje varstva podatkov v skladu s Schengenskim sporazumom in priporoča, naj Komisija predstavi potrebne pobude, če sistem SIS II ne bo začel delovati pred letom 2012.

Z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe sta bila prvotno dva predloga združena in zagotovljena nova pravna podlaga. Besedilo, o katerem bomo glasovali na tem plenarnem zasedanju, je rezultat pogajanj, ki so potekala pod švedskim in španskim predsedstvom. Rezultat je bila dosega soglasja na prvi obravnavi, zaradi česar je bilo omogočeno sprejetje te uredbe pred uveljavitvijo Vizumskega zakonika.

Gospod predsednik, špansko predsedstvo, ki ne prisostvuje tej razpravi, bi pozval, naj Parlamentu zagotovi, da lahko ta uredba začne veljati pred 5. aprilom 2010. Ključno je, da se to zgodi, da bi se izognili opustitvi v zakonodaji.

Evropski komisiji čestitam za to pravočasno pobudo. Hvaležen sem za zanesljivo sodelovanje Sveta, zlasti švedskega in španskega predsedstva, in sodelovanje poročevalcev v senci, ki je omogočilo široko soglasje v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. S tem ukrepom lahko rešimo zapleten problem, s katerim se sooča na tisoče državljanov tretjih držav, in to storimo dobro, hkrati pa krepimo svobodo in varnost.

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod predsednik, kot je izpostavil poročevalec, je cilj tega predloga olajšati gibanje znotraj schengenskega območja za državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo v eni od držav članic na podlagi vizuma za dolgoročno prebivanje ali vizuma „D“. V skladu z veljavnim schengenskim pravnim redom lahko državljani tretjih držav, ki so imetniki dovoljenja za prebivanje, prosto potujejo znotraj schengenskega območja, saj je dovoljenje za prebivanje enakovredno vizumu.

Vendar pa se je nedavno v državah članicah pojavila težnja, da se ob prihodu vizumov za dolgoročno prebivanje ni spreminjalo v dovoljenje za prebivanje. Zato danes tu razpravljamo o tem; Komisija, Svet in Parlament so seveda morali najti rešitev za ta problem. Pravna in praktična situacija ima znatne negativne posledice za državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo v naših državah članicah na podlagi vizuma D. Te osebe ne morejo zakonito potovati v drugo državo niti ne morejo potovati prek ozemlja druge države, ko se hočejo vrniti v svojo državo izvora. Absurdnost te situacije je prikazal primer, ki ga je predstavil poročevalec gospod Coelho.

Najboljša rešitev bi seveda bila, da vse države članice izdajo potrebna dovoljenja za prebivanje in da to storijo pravočasno. Žal danes ni tako, zato imamo trenutni predlog, katerega cilj je razširiti načelo enakovrednosti dovoljenja za prebivanje in vizumov za kratkoročno prebivanje na vizume D za dolgoročno prebivanje. Državljan tretje države z vizumom D za dolgoročno prebivanje, ki ga je izdala država članica, bo tako lahko za tri mesece v vsakem šestmesečnem obdobju pod enakimi pogoji kot imetnik dovoljenja za prebivanje odpotoval v drugo državo članico. To bi obnovilo osnovno filozofijo, na kateri temelji vzpostavitev območja brez notranjih mej, namreč da lahko oseba potuje po schengenskem območju za kratka obdobja z dokumenti, na podlagi katerih zakonito prebiva v državi članici.

Zelo zadovoljna sem bila, ko sem izvedela, da je gospod Carlos Coelho izrazil svojo podporo temu predlogu od samega začetka in je poročevalec skupaj z Odborom za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve razumel, da je treba ukrepati, da se olajša življenje državljanom tretjih držav, saj hočemo spodbuditi ljudi, ki zakonito prebivajo v našem območju. Poročevalcu bi se rada zahvalila za njegov konstruktivni pristop k temu.

Ni mi treba ponavljati, da moramo hitro najti rešitev, zlasti zaradi Vizumskega zakonika, ki bo veljal od 5. aprila letos in bo odpravil tako imenovane vizume D+C, katerih namen je bil deloma popraviti položaj

imetnikov vizumov D. Menim, da je končno besedilo predloga uredbe zadovoljilo vse strani, saj je bilo kompromisno besedilo dogovorjeno med vsemi institucijami. Da bi se spopadli z nekaterimi pomisleki Evropskega parlamenta in držav članic – na primer glede varnosti –, so bile narejene spremembe k prvotnemu besedilu.

Če navedem nekaj primerov, predlog skrajšuje veljavnost vizumov za dolgoročno prebivanje. Njihovo obdobje veljavnosti ne bo presegalo enega leta. Po tem enoletnem obdobju predlog uvaja dolžnost za države članice, da izdajo dovoljenje za prebivanje.

Prav tako je okrepljena zahteva po sistematičnem iskanju v schengenskem informacijskem sistemu (SIS). Ko država članica preučuje izdajo dovoljenja za prebivanje ali vizuma D, mora odgovorni organ sistematično opraviti iskanje v schengenskem informacijskem sistemu, da bi se izognil situaciji, ko imamo razpisan ukrep in sočasno vizum za dolgoročno prebivanje.

Da bi se odzvali na pomisleke glede varnosti v zvezi z biometričnimi podatki – in to je seveda glavno vprašanje za mnoge države članice –, je bila predlogu uredbe dodana politična deklaracija, v kateri se Komisijo poziva, naj preuči možnost uporabe biometričnih podatkov v zvezi z vizumi za dolgoročno prebivanje in naj rezultate te študije do 21. julija 2011 predstavi temu plenarnemu zasedanju in Svetu. Komisija sprejema tudi, da je bila v predlog uredbe vključena obveznost poročanja o uporabi te uredbe.

Da bi našli kompromisni odgovor na glavni pomislek Evropskega parlamenta v zvezi z zagotavljanjem visoke stopnje varstva podatkov v primerih, ko je bil v sistemu SIS razpisan ukrep, smo se dogovorili o skupni deklaraciji. Svet in Evropski parlament pozivata Komisijo, naj predstavi potrebne zakonodajne predloge, potrebne za spremembo ustreznih določb Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, če bi nastale nadaljnje znatne zamude pri izvrševanju SIS II, ki bi izvrševanje prestavile po letu 2012. Menim, da smo s temi spremembami našli razumno, dobro uravnoteženo rešitev, ki bo znatno olajšala življenje državljanom tretjih držav, ki zakonito prebivajo v naših državah. Ustrezala bo tudi filozofiji Evrope brez notranjih meja.

Še enkrat se želim zahvaliti Odboru LIBE, Odboru JURI in poročevalcu za njihov zelo konstruktiven pristop k temu.

Cecilia Wikström, pripravljavka mnenja Odbora za pravne zadeve. – (SV) Gospod predsednik, sodelovanje EU temelji na vrednotah, najosnovnejša izmed teh vrednot pa je svoboda. Tema naše današnje razprave je zmožnost ljudi, da se prosto gibljejo. V moji EU glede tega ni omejitev. Menim, da je prav v tem veličina EU. Vsi izmed nas, ki živimo tu, uživamo svobodo gibanja, vendar pa bi morala veljati tudi za vse tiste, ki tu prebivajo daljše obdobje.

V skladu s Konvencijo o izvajanju Schengenskega sporazuma imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje trenutno ni upravičen do svobode gibanja; namesto tega sme, kot je izpostavil gospod Coelho, prebivati samo v državi članici, ki je izdala vizum. Zaradi tega se na primer gostujoči profesor iz Indije, ki živi in dela v mojem mestu Uppsali na Švedskem, ne more udeležiti konference v Parizu, ne da bi zaprosil za vizum za obisk Francije, študent iz Kitajske pa ne more za konec tedna odpotovati v Nemčijo in obiskati prijatelja, ne da bi najprej zaprosil za vizum za obisk tam.

Tovrstna ovira svobodi gibanja ne sme obstajati znotraj EU. To zdaj spreminjamo. Namen trenutnega predloga je zagotoviti svobodo gibanja po vsem schengenskem območju za državljane tretjih držav, ki v državi članici prebivajo dalj časa.

Zahvaliti se želim gospodu Coelho, ki je kot poročevalec opravil izredno dobro delo in je upošteval vidike, ki sem jih predstavila v svojem mnenju v imenu Odbora za pravne zadeve, in tudi mnenja drugih poročevalcev v senci. Pred seboj imamo zdaj rezultat: gre za pozitiven predlog, ki predstavlja še en člen pri zagotavljanju svobode gibanja znotraj EU, vključno za državljane tretjih držav. Zadeve razvija naprej, to pa je EU, v kateri s ponosom živim in delam.

Kinga Gál, v imenu skupine PPE. – (HU) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, pozdravljam priložnost za sprejem resolucije v Parlamentu za olajšanje potovanj državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju Evropske unije, in čestitam kolegu poslancu gospodu Coelho za odlično delo, ki ga je opravil v Parlamentu v zvezi s tem vprašanjem. Ta predlog na otipljiv način olajšuje potovanje po Evropski uniji za državljane tretjih držav, ki so imetniki vizumov D za dolgoročno prebivanje, ki jih je izdala država članica. Gre za zagotovitev rešitve situacij, ko nekatere države članice iz enega ali drugega razloga ne morejo ali nočejo pravočasno izdati dovoljenja za prebivanje državljanom tretjih držav, ki prebivajo na njihovem

ozemlju. Okvira, ki ga zagotavljajo schengenski predpisi, ne uporabljajo pravilno. Veseli me, da lahko v zvezi s tem naredimo korak naprej.

Naš cilj je izogniti se temu, da bi državljani tretjih držav, ki pridejo v Evropsko unijo, imeli občutek, da vstopajo v neosvojljivo trdnjavo. Temu namenu morata služiti celovito upravljanje meja in vizumska politika. Kot madžarska poslanka pozivam, naj bodo meje Evropske unije prepustne za osebe, ki potujejo v dobri veri. Stika med državljani, ki živijo na eni ali drugi strani meje, ne smemo omejevati. V interesu državljanov tretjih držav, ki živijo v sosednjih državah EU – vključno s pripadniki madžarske manjšine –, je, da na ozemlju Evropske unije prebivajo zakonito brez kakršnih koli birokratskih ali upravnih bremen. To zahteva ustrezno zakonodajo na ravni Skupnosti in tudi držav članic, ki si ne nasprotuje, ampak krepi cilje druga druge.

Upam, da bo namesto, da ostane visokoleteča ideja, nova zakonodaja Skupnosti resnično zagotovila praktično podporo zlasti mladim, študentom, ki želijo študirati v državah članicah. Ti morajo biti najpomembnejši koristniki te uredbe. Tu se lahko samo strinjam, da mora Komisija predložiti poročilo o uveljavljanju te uredbe najkasneje do aprila 2012 in po potrebi tudi predlog za spremembo uredbe, da bi dosegli cilje.

Vilija Blinkevičiūtė, v imenu skupine *S&D*. – (LT) Čestitam poročevalcu gospodu Coelhu za pripravo tega poročila in se tudi strinjam, da je pomembno čim prej zagotoviti prosto gibanje znotraj schengenskega območja za državljane tretjih držav z vizumom za dolgoročno prebivanje, ki zakonito prebivajo v državi članici. V skladu s trenutno prakso držav članic je iz različnih razlogov potrebno precej časa, da državljani tretjih držav vizum za dolgoročno prebivanje nadomestijo z dovoljenjem za prebivanje. Navedla bi lahko mnogo primerov iz držav članic Evropske unije, vključno iz moje države Litve, kjer na primer voznik tovornjaka, ki izvaja dolge prevoze in mu je bil izdan vizum D, ne more opravljati svojega primarnega dela. Praksa, ki se je pojavila na tem področju, spodkopava zakonita pričakovanja državljanov tretjih držav, ki so v Evropsko unijo prišli delati ali študirati. Tudi države članice morajo sprejeti ustrezne ukrepe za poenostavitev postopkov za izdajo vizumov. Vizum za dolgoročno prebivanje mora imeti enak vpliv na gibanje osebe znotraj schengenskega območja brez notranjih mej kot dovoljenje za prebivanje. Najpomembnejši vidik tu ni dolžina obdobja, za katerega imetnik vizuma kategorije D obišče drugo državo, ampak sama priložnost za boljše izpolnjevanje njegovih potreb znotraj schengenskega območja. Zato se strinjam s predlogom, da sme državljan tretje države z vizumom za dolgoročno prebivanje, ki ga je izdala država članica, prebivati v drugi državi članici za obdobje treh mesecev v vsakem šestmesečnem obdobju pod enakimi pogoji kot imetnik dovoljenja za prebivanje. Sočasno je zelo pomembno zagotoviti, da poenostavljeno gibanje državljanov tretjih držav znotraj schengenskega območja ne predstavlja dodatne grožnje varnosti držav članic. Zato vas pozivam, da nemudoma sprejmete to delno spremenjeno uredbo.

Nathalie Griesbeck, v imenu skupine *ALDE*. – (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, v poplavi težav se izoblikujejo stopnje. Tako je tudi s tem besedilom, ki so ga pravkar dobro pojasnili kolegi poslanci z vseh strani in ki zadeva vse državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo – to bi poudarila – v Evropi.

Dejansko je skrajni čas, da je bilo to besedilo sprejeto; skrajni čas je, da je bilo znotraj EU vzpostavljeno prosto gibanje za državljane tretjih držav, in vesela sem, da smo dosegli točko, na kateri nadgrajujemo okvir Evrope svoboščin, na področju, ki ga hočemo narediti vse varnejšega.

Predstavlja očitno dejstvo in korak naprej. Očitno dejstvo, kot so omenili ljudje: v bistvu v zvezi s tem besedilom ni nič spornega, majhno število sprememb pa kaže, da hočemo vsi zgraditi Evropo, v kateri nihče ne obtiči v državi članici in ne more raziskati preostanka evropskega območja. Je tudi velik korak naprej, ker predstavlja pravice za državljane, študente, raziskovalce in druge iz tretjih držav, ki živijo na ozemlju EU.

Naj nazadnje za zaključek povem, da bo to vsekakor spodbudilo ljudi zunaj Evrope k razmišljanju o Evropi kot enotnem območju, združeni Evropi, skupnem območju, to pa bo evropsko kulturo in identiteto poneslo izven naših meja.

Rui Tavares, v imenu skupine *GUE/NGL*. – (PT) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil poročevalcu gospodu Coelhu, katerega predlog podpiram skupaj z drugimi poročevalci v senci Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve.

Tu sem že imel priložnost povedati, da je gospod Coelho dobro poudaril načelo svobode gibanja znotraj Evropske unije, pravice državljanov, pa naj bodo to evropski državljani ali državljani tujih držav, in same evropske demokracije. To ne pomeni samo lastnih državljanov, ampak tudi zanašanje na prispevek več tisoč

ali celo milijonov državljanov tretjih držav, ki potujejo preko evropskega ozemlja, ki tu prebivajo in ki pridejo sem za dolgo ali kratko obdobje, da bi tu delali in študirali.

Gospod Coelho je s prispevanjem poročevalcev v senci delal v odličnem ozračju sodelovanja in pripravljenosti zagotoviti informacije. Predvsem pa je to storil pravočasno, saj je v tej zadevi čas ključnega pomena, ker imamo opraviti z življenjem posameznikov.

Kot drugi govorniki pred menoj lahko navedem primere študentov, raziskovalcev in znanstvenikov, ki pridejo v Evropo zaradi priznane kakovosti njihovega dela in ki zatem ne morejo prečkati naših mej, ki so dejansko zelo zaprte v primeru nekaterih ljudi z drugih celin. Raziskovalec lahko v dveh urah zapusti Portugalsko in vstopi v Španijo ter prečka mejo druge države članice ali pa ne more oditi, če ima, kot se zgodi v nekaterih primerih, vizum za dvoletni magistrski študij, ki mu ne dovoljuje zapustiti države, da bi svoje delo delil ali izvajal raziskave v drugi državi članici.

Tudi sami smo morali ob nekaterih priložnostih obravnavati takšne primere, ko želimo na primer slišati prispevek nekoga k razpravi v Bruslju.

Opozoriti moramo, da to ni samo nepotrebno in nepravilno breme za državljane zadevne tretje države. Je tudi izguba za tiste izmed nas, ki smo pričakovali prispevek te osebe. Je izguba v smislu naše konkurenčnosti, ko primerjamo na primer mobilnost tujega državljanja te vrste v ZDA ali na Kitajskem, v Indiji ali Braziliji in ovire njihovi mobilnosti znotraj Evropske unije. Je izguba v smislu mobilnosti naše delovne sile, naše znanstvene skupnosti, ko spoznamo, da je ta naraščajoča mobilnost zelo pomembna v obdobju krize kot je ta, ki jo trenutno preživljamo, in je tudi izguba za družbo znanja.

Zato je čas, da Svet začne izvajati te predloge, preden aprila začne veljati Vizumski zakonik in ustvari še več nepotrebnih ovir za mobilnost teh posameznikov. Zato mi preostane samo še, da povem, da v imenu svoje skupine podpiramo predlog poročevalca in bomo glasovali zanj.

Gerard Batten, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, poročilo predlaga, da države članice za državljane tretjih držav izdajo vizume za dolgoročno prebivanje do 12 mesecev, ki jih bodo priznavale druge države članice znotraj schengenske skupine.

Britanija ni članica schengenske skupine, zato ne bo neposredno prizadeta. Vendar pa bi predlogi državljanom držav, ki niso države EU, ki vstopijo v eno državo članico, olajšali potovanje v druge države EU.

Britanija ima velik problem z nezakonitim priseljevanjem. V Britaniji je najmanj milijon nezakonitih priseljencev. V skladu s temi predlogi bi lahko ljudje, ki se hočejo nezakonito priseliti v Britanijo, prišli v drugo državo EU povsem zakonito, pridobili vizum za dolgoročno prebivanje, s katerim lahko pridejo v Francijo, od koder lahko nezakonito vstopijo v Britanijo.

Poslanci Evropskega parlamenta iz Stranke za neodvisnost Združenega kraljestva bodo zato v interesu varovanja naših meja pred nadaljnjim nezakonitim priseljevanjem glasovali proti temu poročilu.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, v tem poročilu sem naletel na nekaj, kar je resnično najbolj nenavaden primer v zvezi s tem, zakaj moramo ublažiti pravila, in sicer primer tujega študenta, ki mu je bil izdan vizum za študij v Belgiji in ki lahko zdaj zaradi nove ureditve poišče informacije v nizozemski knjižnici in nato odpotuje naprej v Barcelono. To je dobro zanj!

Vendar pa tu ne gre za to. V praksi schengenska in evropska vizumska politika kot celota pomenita nekaj povsem drugega kot prosto potovanje študentov. Pomeni popolno uničenje naših mej, kar bo omogočilo prost vdor organiziranemu kriminalu in nezakonitemu priseljevanju, ne da bi imeli neprepustne zunanje meje – ki naj bi bile temelj celotnega sistema –, ki bi to nadzorovale. Eden izmed neposrednih rezultatov Schengena je na primer, da se lahko množice španskih nezakonitih priseljencev svobodno premaknejo v druge države članice.

Po mojem mnenju bi bilo bolje, če bi ta parlament enkrat razmislil o vplivu takšnih odločitev na navadne Evropejce, namesto da razmišlja o vsakodnevnih praktičnih skrbih tujih študentov.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, začeti želim s čestitkami gospodu Coelho za njegovo odlično delo in predvsem za visoko stopnjo soglasja, doseženega med Svetom, Komisijo in različnimi političnimi skupinami v Parlamentu. Zaradi njegovega dela menim, da bo tu le malo razhajanj.

Evropska unija predstavlja največje območje svobode, ki je bilo kdaj koli vzpostavljeno. Odpraviti moramo vse ovire, ki preprečujejo prosto gibanje evropskih državljanov in državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici. V celoti moramo končati absurdne situacije, s katerimi se tako pogosto soočajo imetniki vizumov D za dolgoročno prebivanje.

Kot veste vizum za dolgoročno prebivanje imetniku omogoča prebivanje v državi članici, ki ga je izdala. Vendar pa se imetniki teh vizumov ne morejo prosto gibati znotraj Evropske unije in lahko potujejo samo v državo članico, ki je izdala vizum. Do situacij, kot je že opisana, prihaja zelo pogosto. Navedel bom še en primer: študent, ki v Lizboni pripravlja svojo doktorsko disertacijo o zgodovini obeh Amerik, ne more preučiti spisov in dokumentov v Splošnem arhivu za Indije v Seville, ki je oddaljena eno uro z letalom.

Nenazadnje je cilj predloga, da vizumi za dolgoročno prebivanje zagotavljajo enake pravice kot so tiste, ki jih zagotavlja dovoljenje za prebivanje. Gospe in gospodje, izboljšati moramo načelo mobilnosti: mobilnosti, ki je ključna za delo, znanstvene in akademske namene.

Čeprav se bo zdelo popolnoma nepotrebno glede na to, kaj vidim, bom zaključil s pozivom, da vsi podprete poročilo gospoda Coelha ne samo zaradi njegove izredno visoke kakovosti, ampak tudi zato, ker predstavlja dodatno jamstvo velikega območja prostega gibanja, ki ga zagovarjamo. Podpiram tudi predlagani časovni razpored gospoda Coelha.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (FR) Gospod predsednik, najprej bi se rada zahvalila poročevalcu gospodu Coelhu za njegovo delo in pohvalila sodelovanje med Parlamentom, Svetom in Komisijo med usklajevanjem obeh poročil in prvo obravnavo, ki mora biti tudi zadnja.

Ključnega pomena je, da se to poročilo sprejme pred koncem aprila 2010, da se ga lahko začne izvajati hkrati z Vizumskim zakonikom. Za vse prebivalce Evropske unije je izredno pomembno, da lahko potujejo po vseh državah članicah. Na ta način lahko rešimo dvojni problem uporabe vizumov „D+C“ in pravil za dovoljenja za prebivanje.

Zaradi tega poročila bodo imeli vsi državljani tretjih držav, ki so imetniki vizumov za dolgoročno prebivanje, pravico šest mesecev na leto potovati kamor koli v Evropi. Vse zadevne osebe bodo dobile vse potrebne informacije, ko prejmejo svoj vizum, in jih je treba obvestiti predvsem o tem, da bo ta vizum postal dovoljenje za prebivanje pred potekom enoletne veljavnosti.

Nazadnje je pomembno poudariti, da bo vsak posameznik, ki bo zaprosil za vizum D, iz varnostnih razlogov predmet preiskave, vendar pa se ga ne bo vneslo v sistem SIS. Pogodbena stranka mora upoštevati vse informacije, ki jih je v sistem SIS že vključila druga pogodbeni stranka.

Če se sistema SIS II ne bo izvajalo od konca leta 2012, Komisijo in Svet pozivamo, naj predstavi zakonodajo, potrebno za zagotavljanje enake stopnje varstva podatkov kot jo zagotavlja SIS II.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, namen teh predlogov je olajšati državljanom tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici, gibanje v schengenskem območju na podlagi vizuma D za dolgoročno prebivanje.

V bistvu hoče razširiti – in to nas skrbi – obstoječe načelo enakovrednosti dovoljenja za prebivanje in vizumov C za kratkoročno prebivanje na vizume za dolgoročno prebivanje. Vizum za dolgoročno prebivanje bo s tem v zvezi glede gibanja v schengenskem območju imel enake učinke kot dovoljenje za prebivanje. Z drugimi besedami, vsem, ki imajo dokument, ki izkazuje, da zakonito prebivajo v državi članici, hoče omogočiti prosto gibanje v schengenskem območju za kratka obdobja ne več kot tri mesece v obdobju šestih mesecev.

Komisijo in Svet bi radi opozorili na varnostne probleme, ki jih lahko povzroči to prosto gibanje. Že zdaj je zelo težko izvajati kontrole v eni državi članici: upoštevajmo tveganja, do katerih lahko pride, če bomo nenadoma začeli izvajati to načelo.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, pred nekaj meseci v tem parlamentu ni bilo samo praznično vzdušje, ampak tudi občutek veselja za večino ljudi tu, ker je bila ublažena vizumska ureditev za mnoge države v Evropi.

Kakšna je torej realnost? Z odpravo vizumske obveznosti za državljane Črne gore, Makedonije in Srbije decembra 2009 je val ljudi potoval z Balkana prek Avstrije v srednjo Evropo in vse do Skandinavije. Pravo preseljevanje ljudi! V samo sedmih tednih je v skladu s podatki ministrstva za notranje zadeve okoli 150 000 Makedoncev izkoristilo to novo svobodo za potovanje. Dve tretjini teh ljudi se ne bosta vrnila v

domovino. V mnogih vaseh, predvsem albansko-makedonskih vaseh, se vsak dan proti srednji ali zahodni Evropi odpravi pet avtobusov s turističnimi vizumi, ki izrecno prepovedujejo pridobitno zaposlitev. To pomeni, da gredo po 90 dneh ti ljudje v ilegalo in se domnevni turisti znova znajdejo na trgu dela s poceni delovno silo in služijo „dampinške“ plače. To je razlika med realnostjo situacije in neuresničljivimi sanjami Evropskega parlamenta.

Posledice tega bodo nosile naše matične države. Nositi morajo posledice tega, kar odloči večina v tem parlamentu. Sprijazniti se bodo morale z nezakonitim priseljevanjem, ki ga je komajda mogoče nadzorovati, nezakonitostjo in povezanim neprijavljenim zaposlovanjem.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Čestitati želim kolegu poslancu Carlosu Coelho za njegovo poročilo o tej pobudi, ki državljanom tretjih držav omogoča večjo svobodo gibanja znotraj evropske proste cone. Vendar pa moram, gospod predsednik, opozoriti na ironijo, ki se je pojavila v tej razpravi, namreč: medtem ko zagotavljamo večje pravice državljanom tretjih držav, se ta trenutek Evropska unija in njeni državljani soočajo z resnimi problemi glede potovanja v države, kot je na primer Libija. Do tega je prišlo zaradi nenehnih problemov med Švico in Libijo, zaradi katerih je Libija ustavila potovanja za vse državljane Evropske unije in ne samo za Švicarje. Zato se torej medtem ko zagotavljamo večje pravice državljanom tretjih držav, zmanjšuje pravice naših državljanov do potovanja v tretje države kot je Libija. Kakšne so posledice? Posledice so zelo resne. So delavci, ki ne morejo potovati in delati v Libiji, podjetjem, ki so vlagala v Libiji, se preprečuje, da bi tja poslala svoje delavce, medtem ko so drugi delavci trenutno v Libiji in morajo tam ostati, dokler se njihovim zamenjavam ne odobri vstopa. To je negotova situacija, komisarko Malmström pa pozivam, naj nujno posreduje v zvezi s tem. Vem, da gre za diplomatsko vprašanje med dvema državama, ki nista niti članici Evropske unije, vendar pa ima to resne posledice za državljane Evropske unije, ki bi radi potovali v Libijo, da bi zaslužili za preživetje.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Poročilo kolega gospoda Coelha in tudi predlog uredbe zadevata prosto gibanje ljudi, ki je bistveni element demokracije v Evropski uniji, zato je nesprejemljivo, da osebe, ki so imetnice vizuma za dolgoročno prebivanje v eni državi članici Evropske unije, ne bi mogle potovati skozi Evropsko unijo.

Obstaja več razlogov za podporo navedenih pobud. Prvi je spoštovanje in ohranitev temeljnih človekovih pravic, ki nedvomno vključujejo tudi svobodo gibanja. Če država članica legalizira prebivanje državljanov iz tretje države, ni razloga, da se ta oseba ne bi svobodno gibala znotraj schengenskega območja. Seveda je treba preučiti podrobnosti glede tega, da se ne zmanjša stopnja varnosti znotraj schengenskega območja.

Tu se je govorilo tudi o študentih in znanstvenikih, ki niso mogli potovati v drugo državo članico. To skupino je treba razširiti, da bo vključevala poslovneže, saj bomo, če jim tega ne omogočimo, zmanjševali konkurenčnost Evropske unije. Zato menim, da bo to poročilo deležno podpore, in čestitam poročevalcu.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil gospodu Coelho. Moje mnenje je bilo vključeno v uredbo. Imel sem tudi priložnost delati na uredbi. Povedal bi, da narava poročila gospoda Coelha ni samo nujna in pomembna, ampak tudi simbolična. Danes lahko kot predstavnik ene izmed novih držav članic s ponosom povem, da lahko spremenimo pravila, ki omogočajo prosto gibanje znotraj schengenskega območja, kjer so se nekatere izmed trenutnih držav Evropske unije soočale s podobnimi težavami. Menim, da je simbolična narava teh sprememb danes nekaj, kar ni mogoče preceniti, in upam, da bo soglasje, ki je bilo doseženo v tem parlamentu, velik uspeh za vse nas.

Drugič, povedati želim, da nas odprava „vizumov D + C“ in dejstvo, da države članice ne morejo izdajati dovoljenj za prebivanje, silita k nujnemu ukrepanju. Podal bom samo en primer zadev, ki so bile danes omenjene tu v Parlamentu. Dva ukrajinska študenta, ki sta lani potovala iz Wrocława v Berlin, sta bila pridržana ob prečkanju meje zlasti zato, ker nista poznala predpisov in sta želela izkoristiti naše intelektualne vire. Menim, da bo današnje glasovanje zelo pomembno in ključno za nas.

Pozornost želim pritegniti k zadnji zadevi – vprašanju varnosti. Danes moramo imeti dober sistem za izmenjavo informacij, zbranih v Schengenu, vsekakor moramo delati na drugi generaciji schengenskega informacijskega sistema in vizumskem informacijskem sistemu ter morda imeti celo pogostejše preglede in poročila. Tu bi odločno pozval gospo Malmström, naj zagotovi, da bo usklajevanje med državami članicami glede varnosti vsaj tako dobro kot je bilo doslej, in še enkrat bi se gospodu Coelho zahvalil za odlično poročilo.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Gospod predsednik, povedati želim, da se strinjam s poročevalcem in ga podpiram, prav tako pa komisarko Malmström, pri iskanju rešitve za to vprašanje, ki je v skladu s pravno državo, spoštovanjem človekovih pravic, varstvom podatkov in seveda varnostnimi pomislimi. Izraženi so

bili številni pomisleki. Izpostavila bi nekaj vprašanj. Da bi ta uredba delovala, moramo najprej preučiti in izvedeti več o praksah vsake države članice. Vemo, da lahko nekatere države članice pravočasno izdajo dovoljenja za prebivanje. Te najboljše prakse nam lahko veliko pomenijo. Uskladiti moramo prakse držav članic, da bi povečali zaupanje. Vse države članice morajo uporabljati sistem SIS – vemo, da tega danes ne delajo vse –, uvedba sistema SIS II in delovanje sistema VIS pa sta izredno nujni nalogi, saj bosta ta sistema dolgoročno zagotovila jamstva. V interesu Evrope je, da se lahko državljani tretjih držav, ki prebivajo tu – študenti, poslovneži, raziskovalci –, prosto gibljejo.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, tudi jaz bi se rad za začetek zahvalil gospodu Coelhu za njegovo odlično delo na poročilu in povedal naslednje:

prvič, schengenski pravni red je točno to: svoboda gibanja znotraj meja schengenskega območja. Zato moramo v tej razpravi izpeljati prve osnovne in enostavne zaključke: to je ključnega pomena za napredovanje te uredbe. Primer študentov je nazoren; vsakdo z vizumom za dolgoročno prebivanje mora imeti pravico do svobode gibanja.

Pojavi se problem – in to želim poudariti –, ali bo to olajšalo nezakonito priseljevanje, čeprav posredno, ali bodo nastali varnostni problemi, in ali oseba, ki uveljavlja to pravico, hkrati ne bo imela sredstev za gibanje, kar je nekaj, kar morajo države članice upoštevati.

Seveda bo morala biti vsaka država članica zelo previdna pri izdajanju vizumov. Tu se, kot je navedeno v poročilu, pojavi zelo pomembno merilo, najpomembnejše merilo izmed vseh: da bo obdelava podatkov v schengenskem informacijskem sistemu pred izdajo vizuma za dolgoročno prebivanje zdaj obvezna. V končni analizi tako ne samo varujemo schengenski pravni red, ampak tudi krepimo varnost v povezavi točno s tem.

Zato moramo biti vsi pozitivni v zvezi s temi obeti, sistem SIS II, ki je nujen pa mora ne glede na to, kaj se bo zgodilo, začeti hitro delovati. Nazadnje moramo v sodelovanju z državami članicami in službami držav članic ne samo pospeševati schengenski pravni red in ga krepiti, ampak sočasno krepiti tudi varnost, ki je nujni element za vsako državo članico, za vse izmed nas in za schengenski pravni red.

(Aplavz)

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Med najpomembnejšimi dejavniki evropskega povezovanja sta odprava notranjih meja in svoboda gibanja. Državljanom tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici, moramo olajšati gibanje na schengenskem območju. Nesprejemljivo je, da zaradi birokracije omejujemo gibanje študentom, znanstvenikom in podjetjem v Evropi.

Prav tako moramo svobodo gibanja čim prej omogočiti državljanom Bosne in Hercegovine in Albanije in ljudem na Kosovu, ki imajo danes, paradoksalno, manj pravic do svobodnega potovanja, kot so jih imeli pred leti. Seveda morajo biti na to pripravljeni in ne nasedajmo zavajajočim podatkom o množičnem nezakonitem priseljevanju.

Vizumski režim je predolgo izoliral ljudi zahodnega Balkana, ki morajo krepiti stike s sogovorniki v Uniji, pa jim pogosto zavračanje prošenj za vizume to preprečuje. Ne tvegajmo še večjega občutka izolacije in diskriminacije, posebej med mladimi, ki morda še nikoli niso imeli priložnosti odkriti Unije. Zato ne zgublajmo časa, ko bosta Bosna in Hercegovina in Albanija, ena ali druga, izpolnili merila za liberalizacijo vizumskega režima.

Vsakršno olajšanje potovanj na schengenskem območju je korak naprej in v interesu Evropske unije.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Gospod predsednik, predlog, o katerem razpravljamo, zadeva eno izmed temeljnih načel delovanja Evropske unije – odpravo notranjih mej in prosti pretok ljudi. Zaradi tega zasluži posebno pozornost. Nedoumljivo in zato tudi nesprejemljivo je, da imajo imetniki vizumov za dolgoročno prebivanje manj svobode gibanja znotraj schengenskega območja kot ljudje z vizumi za kratkoročno prebivanje. Zaradi tega se strinjam s predlogom Evropske komisije. Vendar pa menim, da moramo podati spremembe k predlogu, da bi zagotovili varnost. Zato podpiram predlog Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, da mora kot del schengenskega informacijskega sistema med državami članicami obstajati pretok informacij o neželenih osebah. Od Evropske komisije je treba zahtevati tudi, da najkasneje do 5. aprila 2012 predloži poročilo o uporabi uredbe. Spremembe, ki so bile pripravljene, zaslužijo resen premislek in – v večini primerov – podporo.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Gospod predsednik, olajšanja gibanja znotraj schengenskega območja za državljane tretjih držav si ne želijo samo ljudje iz teh držav, ampak na to čakamo tudi prebivalci

Evropske unije. Protislovno je, da ima danes imetnik vizuma za kratkoročno prebivanje večjo svobodo gibanja kot imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje in da oseba iz tretje države, ki je imetnica zakonskega dovoljenja za dolgoročno prebivanje na primer na Poljskem, ne more potovati v Nemčijo ali Francijo. Svoboda gibanja ne sme veljati samo za prebivalce Evropske unije. Tudi raziskovalec, študent, šolarjem in poslovnežem iz tretjih držav mora biti omogočeno prosto gibanje, obiskovanje prijateljev in spoznavanje tradicije, običajev in kulture drugih držav. Ti bodo dobri ambasadorji idej Evropske unije, njeni prebivalci pa bomo storili korak proti uresničitvi idej o Uniji brez mej.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, vizumski sistem schengenskih držav je očitno tako zapleten, da konzularni uslužbenci ne vedo več, kaj delajo, in dopuščajo, da se v vizumsko past ujamejo pošteeni popotniki, ki potrebujejo vizum. Dejstvo, da konzularni uslužbenci ne poznajo vizumskih kategorij „D“ in „C“, je nekoliko nenavadno. Resnično malomarno je, če nekdo opusti poizvedovanje v schengenskem informacijskem sistemu, da bi si olajšal delo. Jasno je, da bo to povzročilo številne nepotrebne probleme na zunanjih mejah, in to situacijo je nujno treba spremeniti. V zvezi s tem ni smiselno razpravljati o nacionalnih seznamih razpisanih ukrepov, če se sistem opozarjanja in predpisi EU o opozarjanju sploh ne uporabljajo dosledno.

Liberalizacija vizumskih postopkov za balkanske države poteka vzporedno s povečanjem neuspešnih prošenj za azil iz teh držav. Zdaj ko zaradi liberalizacije vizumskih predpisov za Balkan obstaja resno tveganje vala priseljavanja, ko je v sedmih tednih skoraj 150 000 ljudi iz Makedonije izkoristilo svojo novo svobodo potovanja in se jih po ocenah skoraj dve tretjini izmed njih ne bo vrnilo v domovino, je še posebno pomembno urediti izvajanje vizumskih predpisov.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Kot madžarski poslanci Parlamenta smo v posebnem položaju, ko bomo glasovali in odločili o tem, ali bomo državljanom tretjih držav omogočili svobodnejše gibanje znotraj Evropske unije ali ga nasprotno poskušali preprečiti. Zaradi tragedije trianonske pogodbe je Madžarska izgubila velik del svojega ozemlja in veliko število madžarskih rojakov živi zunaj meja današnje Madžarske in s tem zunaj trenutnih meja Evropske unije, v nekdanji južni regiji in podkarpatski regiji. Naši rojaki so v zelo poniževalnem položaju, ko študirajo ali izvajajo raziskave ali delajo na drugih področjih v svoji lastni okrnjeni državi, in jim ni dovoljeno zapustiti ozemlja Madžarske. To je resnično bedna in nesprejemljiva situacija, glede katere moramo ukrepati. Zato bomo madžarski poslanci Parlamenta madžarskega prepričanja glasovali za ta predlog, da bi končali ta nesmiseln položaj.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, ta predlog temelji na domnevi, da so vse osebe iz tretjih držav, ki vstopijo v EU, osebe z dobrimi nameni, in da resnično prihajajo sem študirat, če rečejo tako. EU je polna nepravilnih univerz in celo prave univerze imajo pogosto vpisane študente, ki se nikoli ne pojavijo v predavalnici. Če se olajša njihov odhod v druge države, bo veliko težje preveriti pristnost njihovega statusa in jih težje najti, kadar se ugotovi, da njihov status ni resničen.

Čeprav Združeno kraljestvo ni v schengenskem območju, ima EU zgodovino urejanja statusa nezakonitih priseljencev. Današnji imetniki vizumov za dolgoročno prebivanje ali dovoljenj za prebivanje so lahko jutrišnji nezakoniti priseljenci, dan zatem pa državljani EU s popolno svobodo gibanja.

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod predsednik, načeti sta bili dve vprašanji, ki nista posebno povezani s to temo, vendar pa bi rada kljub temu na kratko odgovorila nanju.

Gospod Busuttil je načel vprašanje Libije. Zagotovim mu lahko, da je to zelo zapleteno vprašanje, vendar pa smo aktivno vključeni v dialog z Libijo, s Švico, z državami članicami, da bi našli rešitev za ta zelo zapleten problem, preden se še bolj stopnjuje. Zato upam, da vam bom kmalu lahko poročala o razvoju v zvezi s tem.

Gospa Fajon bi rada povedala, da je položaj v Albaniji in Bosni in Hercegovini druga zadeva in da prav zdaj zaključujemo misijo tam, da bi ocenili, kako ti dve državi uspevata glede na merila. Komisija bo zelo kmalu, po posvetovanju z državami članicami in strokovnjaki, pripravila poročilo o tem, o oceni iz tega poročila pa bomo obvestili člane Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, preden bomo na dnevni red dali morebitni predlog.

Glede tega predloga lahko poslancem in poročevalcu zagotovim, da je Komisija izredno zavezana temu, da bi to uspelo, in storili bomo vse, kar lahko, da zagotovimo izvajanje uredbe. Morda zveni kot tehnični problem, vendar ni. Zadeva posamezne državljane, ljudi pa bi radi spodbudili, da sem pridejo zakonito z urejenimi dokumenti, pa naj bodo študenti, raziskovalci, strokovnjaki ali znanstveniki. To je dobro zanje in dobro za nas. Je tudi v skladu s filozofijo Evropske unije, da vzpostavimo območje brez notranjih meja. Zato bi se morali izogniti temu, da tem ljudem po nepotrebem otežujemo življenje.

Menim, da smo v tem predlogu našli dobro ravnotežje. Zmožni smo bili zadovoljivo upoštevati varnostne pomisleke in lahko si čestitamo. To je Unija, ki si močno prizadeva s tremi institucijami opredeliti problem in najti konkretno rešitev v korist državljanom.

Zato se vam zahvaljujem za vaše delo, gospod Coelho, in hvala za dobro razpravo na tem plenarnem zasedanju.

Carlos Coelho, poročevalec. – (PT) Gospod predsednik, še zadnje štiri pripombe. Prva je, da je obžalovanja vredno, da je stol Sveta med to razpravo prazen. Druga je zahvala komisarki Malmström za njene prijazne pripombe in poziv, da skupaj s Svetom zagotovi začetek veljavnosti te uredbe 5. aprila. Drugače bomo imeli pravno vrzel, ki bo imela posledice za resnične ljudi.

Tretja pripomba je, da je obžalovanja vredno, da poslanci, ki so bili udeleženi v razpravi in so načeli vprašanje varnostnih problemov, niso prepoznali izboljšav, ki jih je Parlament uvedel s to uredbo, zlasti obveznost vnaprejšnje poizvedbe v schengenskem informacijskem sistemu.

Kot sem poudaril v svoji uvodni izjavi, menim, da je Parlament dobro opravil svojo nalogo, saj je okreplil svobodo gibanja in tudi varnost. Nepriznavanje tega pomeni enostranski pogled na to in neprepoznavanje celotne slike.

Nazadnje se želim, gospod predsednik, zahvaliti vsem tistim, ki so si skupaj prizadevali za ta cilj, namreč tistim, ki so omogočili soglasje na prvi obravnavi, zlasti Parlamentu in Svetu, toda tudi vsem tistim politični skupinam znotraj Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter Odboru za pravosodje, ki so omogočili to široko soglasje. Moje mnenje je, da delo opravljamo na najboljši možni način, ko smo na takšen način udeleženi v iskanju rešitve.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo kmalu.

Pisne izjave (člen 149)

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Podpiram prizadevanja, ki so del tega poročila, da se svobodo gibanja uspešno razširi na imetnike vizumov za dolgoročno prebivanje in zanje velja na enak način kot za imetnike dovoljenj za prebivanje in vizumov za kratkoročno prebivanje. Trenutno veljavni sporazumi so omogočili številne neugodnosti za državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo v eni izmed držav članic in ki želijo iz različnih razlogov potovati skozi Evropsko unijo. Med državami članicami obstajajo razlike glede časa, načina in meril, ki so potrebni za izdajo vizuma. V praksi je bilo opaženo, da prosilci za vizum, ki jih zavrne ena država, poskusijo „srečo“ v drugih državah članicah. Razlog za to je, da so nekatere države zahtevnejše, druge pa popustljivejše, ko gre za izdajo vizumov in dovoljenj za prebivanje. Da bi se izognili valu prošenj za vizume prek določenih držav, ki so sprejele liberalnejšo politiko za izdajo vizumov, predlagam standardizacijo poizvedb in načinov za odobritev prošenj za vizume med vsemi državami članicami. Ta postopek bo zagotovil standarden pristop do vseh prošenj, s čimer bo odpravljeno tveganje, da se pojavijo kakršna koli „vrata“ v schengensko območje.

(Seja je bila prekinjena ob 11.50 in se je nadaljevala ob 12.00)

PREDSEDSTVO: GOSPA WALLIS

podpredsednik

6. Čas glasovanja

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

6.1. Razporejanje posredno merjenih storitev finančnega posredništva (PMSFP) za določitev bruto nacionalnega dohodka (BND) (A7-0022/2010, Jean-Luc Dehaene) (glasovanje)

6.2. Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: Nemčija - odpuščanja (A7-0020/2010, Reimer Böge) (glasovanje)

6.3. Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: Litva - odpuščanja (A7-0021/2010, Reimer Böge) (glasovanje)

6.4. Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: Litva - gradnja stavb (A7-0019/2010, Reimer Böge) (glasovanje)

6.5. Dodatni protokol k Sporazumu o sodelovanju pri varstvu obal in voda severovzhodnega Atlantika pred onesnaževanjem (A7-0009/2010) (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Anna Rosbach, poročevalka. – (DA) Gospa predsednica, prosila sem za besedo, ker časovni okvir za ta pomembni dodatni protokol ni omogočal razprave – niti v odboru niti na plenarnem zasedanju. Predmet tega dodatnega protokola bo državam članicam EU omogočil skupen boj proti onesnaževanju v Atlantiku. Sporazum tvori del mreže regionalnih morskih sporazumov, ki jih je EU sklenila s številnimi posameznimi državami članicami in sosednjimi tretjimi državami. Vsak izmed teh sporazumov zajema različne dele morja, ki obdaja države članice EU, njegov cilj pa je posamezno in/ali skupinsko posredovanje strani v sporazumu v primeru onesnaženja ali grožnja onesnaženja voda ali obale. Ne skrivam, da si zelo želim, da bo ta dodatni protokol omogočil boj proti številnim oblikam onesnaževanja Atlantika. Konec koncev je to protokol, ki je predolgo nastajal. Zaradi razhajanj med Marokom in Španijo glede Zahodne Sahare je bilo potrebnih dvajset let. To je dvajset izgubljenih let. Morsko okolje teh let ne more dobiti nazaj, to pa samo poudarja pomen tega, da postopka ne podaljšujemo še dodatno v tem parlamentu. Zato upam, da bo med poslanci tega parlamenta široka podpora, kot je bila, ko smo to zadevo obravnavali v odboru, za vašo podporo pa sem vam zelo hvaležna.

6.6. Varstvo potrošnikov (A7-0024/2010, Anna Hedh) (glasovanje)

6.7. Mreža Solvit (A7-0027/2010, Cristian Silviu Buşoi) (glasovanje)

6.8. Zahteve v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali (A7-0082/2009, Bairbre de Brún) (glasovanje)

6.9. Gibanje oseb z vizumom za dolgoročno prebivanje (A7-0015/2010, Carlos Coelho) (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Carlos Coelho, poročevalec. – (PT) Gospod predsednik, to je kratka izjava, da vas spomnim, da začne Vizumski zakonik Skupnosti veljati 5. aprila – torej naslednji mesec –, zato je ključnega pomena, da začne ta nova uredba veljati pred tem datumom.

V odsotnosti Sveta naj se v zapisnik vključi, da so to želje Parlamenta, če bo, kot upam, omogočil izvajanje mojega poročila.

Predsednik. – Odsotnost Sveta je zabeležena in je obžalovanja vredna.

6.10. Poročilo o politiki konkurence za leto 2008 (A7-0025/2010, Sophia in 't Veld) (glasovanje)

6.11. Pregled stanja notranjega trga (A7-0084/2009, Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein) (glasovanje)

7. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

Poročilo: Anna Hedh (A7-0024/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) V zadnjih letih se je obseg politike Evropske unije za varstvo potrošnikov zelo spremenil in odraža spremembe v potrebah in pričakovanjih ljudi. Predvsem s hitrim razvojem e-trgovine se je čezmejna razsežnost potrošniških trgov v EU zelo povečala, zaradi česar je še pomembneje imeti varstvo potrošnikov in predvsem visoko stopnjo varstva potrošnikov.

Po mojem mnenju so strožji nadzor trga in mehanizmov uveljavljanja ter njihovo učinkovito in celovito izvajanje bistvenega pomena za povečanje zaupanja potrošnikov. Zato sem podprla sprejetje poročila in podprla sem tudi njegove predloge sprememb.

Zigmantas Balčytis (S&D). – Gospa predsednica, podprl sem to poročilo. Učinkovita politika uveljavljanja varstva potrošnikov je ključna za delovanje enotnega trga.

Imeti moramo dejanski in dobro delujoč notranji trg z visoko stopnjo varstva potrošnikov, kar danes žal ni tako. Imamo zakonodajo, vendar pa se je v državah članicah ne izvaja ustrezno. Najpomembneje je, da se naši potrošniki ne počutijo varne, ker ne poznajo pravil, v mnogih primerih pa mehanizmi za nadomestila ne delujejo kot bi morali.

Komisija mora okrepiti svoja prizadevanja in zagotoviti, da države članice pravilno uporabljajo direktive in da so državljani obveščeni o svojih pravicah ter da lahko, kar je še pomembnejše, v praksi uveljavljajo te pravice.

Poročilo: Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Poročevalec, gospe in gospodje, vsekakor se strinjam s to pobudo. Zlasti se strinjam s krepitvijo mreže Solvit in razširitvijo njenih dejavnosti. Ne smemo varčevati pri razširjanju informacij o dejavnostih in priložnostih te evropske strukture v nacionalnih medijih, na internetu ali televizijskih programih. Vendar pa vam lahko povem, da obstajajo dvojni standardi, da se zakonodaje ne uporablja na enoten način in da obstajajo celo različne kazni za iste dejavnosti. Hvala, izpostaviti sem hotel prav to.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem za poročilo gospoda Buşoia, ker menim, da so storitve, ki jih zagotavlja mreža Solvit, temeljnega pomena v smislu jasne in pregledne povezave med institucijami, državljani in podjetji, kar je eden izmed temeljev Evropske unije.

Mreža Solvit se je izkazala za pomembno orodje za reševanje problemov državljanov in podjetij, ki hočejo v celoti izkoristiti priložnosti, ki jim jih ponuja notranji trg. Mnoge države v Evropski uniji imajo v svoji nacionalni zakonodaji še vedno ovire, ki jih je treba odpraviti. Zato menim, da moramo podpreti dodelitev dodatnih sredstev, zaposlovanje dodatnega specializiranega osebja in izboljšanje vidnosti te službe, vključno na ravni lokalnih organov, kjer je lahko zelo koristna.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Kot poročevalka v senci bi se rada zahvalila vsem poslancem, da je Parlament s takšno absolutno večino sprejel naše poročilo o mreži Solvit. To daje jasen znak Svetu in Komisiji, naj resno vzameta naša priporočila, s čimer bi se zagotovila boljša uporaba tega koristnega instrumenta za državljane in podjetnike. Potrebno je samo, da podjetniki in državljani dejansko poznajo ta instrument. Želim si verjeti, da bo Komisija naslednje leto Parlamentu predložila celovito letno poročilo, v katerem bo javnost izvedela o pritožbah v zvezi z odrekanjem pravic, ki naj bi jih drugače zagotavljala evropska zakonodaja.

Poročilo: Bairbre de Brún (A7-0082/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Gospa predsednica, navedel bi razloge za moje glasovanje o poročilu gospe de Brún. Zahvaljujem se za pripravo tega dokumenta. Zahteve za prevoz živali pomenijo, da ne ščitimo samo živali, ampak da predvsem skrbimo za varnost in zdravje ljudi. Izražam tudi podporo ukrepom, namenjenim podaljšanju prehodnega režima in s tem končanju problema stekline v Evropski uniji. Seveda moramo biti previdni in razumni glede vprašanja pritoka hišnih živali v Unijo ter moramo upoštevati tudi mnenja strokovnjakov iz raziskovalnih inštitutov.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Glasovala sem za podaljšanje prehodnega obdobja, v katerem lahko nekatere države uveljavijo izjeme, saj te države v prihodnosti ne bodo več zaprosile za podaljšanje izjem v zvezi z veterinarskimi pogoji. Razumem pomisleke Irske, Malte, Švedske in Združenega kraljestva, saj imajo strožje zahteve glede dokumentacije za hišne živali, ki s svojimi lastniki potujejo v domovino. Glavna tveganja so steklina, ehinokokoza in bolezni, ki jih prenašajo klopi. Seveda je treba povedati, da je nedoslednost, da se nekaterim državam dovoljuje imeti prehodno obdobje, v prihodnosti treba odpraviti in da je za nas ključnega pomena, da ukrepamo enotno in imamo usklajeno zakonodajo.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospa predsednica, po eni strani lahko razumem, da je v interesu posameznih držav članic vztrajati pri podaljšanju posebnih ureditev v zvezi z uvozom hišnih živali. Po drugi strani pa moramo vedno zagotoviti, da sta poraba in korist sorazmerni. V tem primeru nam to ni uspelo v zadovoljivem obsegu. Zato sem se vzdržal glasovanja. Po eni strani potrebujemo zlasti ustrezno učinkovito zunanjo zaščito v zvezi z uvozi v Evropsko unijo, po drugi strani pa tudi vse bolj uskladitev znotraj Evropske unije, saj je to tudi v interesu potrošnikov, saj se lahko ti na določeni točki malce izgubijo, če za uvoz v državo A veljajo drugačni pogoji kot za uvoz v državo B.

Nicole Sinclair (NI). – Gospa predsednica, glasovala sem proti predlogu predvsem zato, ker prihajam iz Združenega kraljestva. Menim, da imamo že zdaj dobro zakonodajo za obravnavanje tega, in ne želimo si, da bi tveganje stekline prizadelo tudi naš otok.

Nekoliko sem zbegana glede tega, zakaj ta predlog zadeva samo pse, mačke in bele dihurje, pripomnila pa bi tudi, da je pokojni Screaming Lord Sutch to predlagal že pred 25 leti in bi bil zdaj gotovo zelo zadovoljen.

Vendar pa bodo številni moji volivci v West Midlands v Zdrženem kraljestvu mislili, da so mnoge politike, ki prihajajo iz tega parlamenta, politike Monster Raving Loony.

Daniel Hannan (ECR). – Gospa predsednica, veseli me, da ponovno predsedujete.

Občasno iz Komisije dobivamo sporočila, da EU dela dovolj. Delati bi morala manj, vendar bolje, se osredotočiti na resnično pomembne zadeve.

In nato imamo vse te predloge o stvareh kot so, katere hišne živali smemo vzeti kam. Menim, da gre tu za vprašanje sorazmernosti, ali morda ne? Države imajo različne nacionalne pogoje. Naša država je otok brez kopenskih mej in smo povsem sposobni skleniti razumne sorazmerne dvostranske ali večstranske sporazume drug z drugim.

Ali resnično mislimo, da nam bo bolje, če ustvarimo novo upravno birokracijo v rokah istih genijev, ki so nam prinesli skupno kmetijsko politiko, skupno ribiško politiko, nerevidirane proračune in preostali aparat pridobljene zakonodaje EU? To je zagotovo nekaj, kar bi bilo mogoče prepustiti državam članicam.

Poročilo: Carlos Coelho (A7-0015/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Cilj schengenskega območja je svoboda gibanja. Nelogično je, da imajo mnogi imetniki vizumov za dolgoročno prebivanje znatno manj svobode gibanja v schengenskem območju kot tisti z vizumi za kratkotrajno prebivanje. Vizumski zakonik Unije bo začel veljati v enem mesecu, čeprav veljajo, kot je pokazala analiza ukrepov držav članic glede vizumov za dolgoročno prebivanje in izdaje dovoljenj za prebivanje, številne različice in izvajanja, zaradi tega pa so bile kršene temeljne pravice državljanov.

S pomočjo predlogov Komisije bi se izognili praktičnim problemom in zamudam pri izdajanju dovoljenj za prebivanje, ki so bili – kot sem omenila – opaženi v mnogih državah članicah. To je zelo nujna zadeva: Vizumski zakonik bo začel veljati kmalu, in podprla sem predloge v poročilu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Podprla sem to uredbo, ki bo lajšala gibanje oseb z vizumi za dolgoročno prebivanje v schengenskem območju. Logično je, da morajo imeti študenti, raziskovalci in podjetniki iz tretjih držav pravico do gibanja po celotni Uniji, če so pridobili vizum v kateri koli državi članici.

Vendar pa bi ponovno pozvala druge države, naj pokažejo solidarnost s Češko republiko, ki se zmanjšan bori proti uvedbi vizumskih zahtev Kanade. To predstavlja brezprimerno neenakost med državljani Evropske unije. Kanada zdaj razmišlja o uvedbi vizumov za druge države, na primer Madžarsko, tega pa ne smemo dopustiti molče. Za to je treba kriviti pretirano velikodušje in zato vabljuje pogoje za prosilce za azil. Ti dobesedno spodbujajo zlorabo sistema. Kanada je obljubila, da jih bo popravila, vendar ni storila ničesar. Opravičujem se, da sem ponovno izkoristila priložnost, da pozornost obrnem k temu vprašanju.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Kot smo slišali med razpravo, naj bi predlog olajšal potovanje znotraj Evropske unije za državljane tretjih držav, imetnike vizuma D za dolgoročno prebivanje, ki ga je izdala država članica. Gre za zagotovitev rešitve situacij, ko nekatere države članice iz enega ali drugega razloga ne morejo ali nočejo pravočasno izdati dovoljenja za prebivanje državljanom tretjih držav ali pa okvira, ki ga zagotavljajo schengenski predpisi, ne uporabijo pravilno. Madžarska delegacija Fidesz se je vzdržala končnega glasovanja o tej zakonodaji, saj je Madžarska doslej lahko pravilno prenesla zakonodajo, pri tem ni bilo problemov, s priložnostmi, ki jih zagotavlja Schengen, pa smo to lahko to storili učinkoviteje. Hkrati bi radi poudarili, da je v interesu madžarskih manjšin, katerih pripadniki so državljani tretjih držav v sosedstvu Evropske unije, da bodo lahko zakonito prebivali na ozemlju držav članic EU brez pretiranega upravnega bremena. To zahteva zakonodajo na ravni Skupnosti in tudi držav članic, ki si ne nasprotuje, ampak podpira naše cilje.

Poročilo: Sophia in 't Veld (A7-0025/2010)

Marian Harkin (ALDE). – Gospa predsednica, v tem poročilu je veliko dobrih stvari, vendar pa enostavno ne morem podpreti odstavka 35, ki poziva k uvedbi skupne konsolidirane davčne osnove (CCCTB).

Ena od stvari, ki jih slišimo o skupni konsolidirani davčni osnovi, je, da bo učinkovitejša in bo poenostavila zadeve. Toda glede na to, da lahko zdaj podjetja izkoristijo izvetje ali ne, bi na koncu imeli 28 davčnih osnov namesto trenutnih 27, kar zagotovo ni poenostavitev.

Kot je trenutno predlagano bi skupna konsolidirana davčna osnova pomenila tudi prerazporeditev evropskih dobičkov po EU, tako da bi bila država, kot je moja država Irska, ki izvažajo veliko svojih proizvodov, kaznovana, saj bi dobički nastali na točki prodaje. To se zdi nekoliko nenavadno, saj imamo v središču EU prosti pretok blaga, zato bi, če bi uporabili skupno konsolidirano davčno osnovo na koncu kaznovali države izvoznice.

Menim tudi, da bi njena uvedba škodila sposobnosti Evrope, da pritegne tuje neposredne naložbe, saj se sama pravila ne bi nanašala na državo članico, v kateri se nahajajo, ampak bi bila odvisna od zapletene formule, ki jo je mogoče izračunati samo za nazaj, zato menim, da bi to zagotovo škodilo naši sposobnosti za pritegnitev tujih neposrednih naložb.

Poročilo: Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Gospa predsednica, na začetku bi se želel zahvaliti svoji kolegici za pripravo tega poročila, poročila, ki je pomembno za gospodarsko rast. V celoti se strinjam s pripombami in komentarji poročevalke o uvedbi in izvajanju prava Skupnosti v državah članicah. Učinkovito delujoč enotni notranji trg je nepogrešljiv element stabilnega gospodarstva, kar je zelo potrebno v času krize. Učinkovito izkoriščanje potenciala tega trga je odvisno od učinkovitega sodelovanja med institucijami na nacionalni in evropski ravni. Posledica zmanjšanja upravnega bremena, učinkovite komunikacije med ustreznimi službami, poenostavitve postopkov in uskladitve zakonodaje bo hiter in učinkovit prenos direktiv v državah članicah. Poleg tega bosta objava trenutnih podatkov in učinkovito obveščanje državljanov in poslovnih subjektov o njihovih pravicah in situaciji na trgu pomagala izboljšati delovanje trga in izboljšala preglednost njegovih načel, s čimer bodo zagotovljeni enaki pogoji za konkurenco.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Gospa predsednica, poročevalka, gospe in gospodje, strinjam se s pobudo in menim, da lahko pomaga ljudem in podjetjem na nacionalni ravni. Vendar pa brez jasnega in strogo urejenega spremljanja situacije notranjega trga in pravnega sistema dvomim, da bo mogoče učinkovito rešiti te akterje na trgu ne glede na njihovo velikost in uporabljene službe. Če se po analizi ugotovi očitne kršitve, je treba določiti stroge kazni. Prakse je vsekakor treba upoštevati tudi pri preučevanju pritožb na nacionalni ravni in pri določitvi meril. Žal neugodna statistika v moji državi kaže, da se v osmih od desetih mednarodnih primerov, ki se jih trenutno preiskuje, ugotovi, da državne institucije ali sodišča niso ravnala pravilno. Zato menim, da brez jasne ureditve kazni ne bo mogoče doseči želenega rezultata. Temu je treba posvetiti pozornost.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Da bi ustvarili stabilno in inovativno gospodarsko okolje, je nujno potrebno imeti pravilno delujoč notranji trg. Vendar pa notranji trg ne bo pravilno deloval, če določb Unije o njegovem delovanju ne bodo sprejele vse države članice. Njihovo sprejetje je lahko uspešno samo, če bodo parlamenti držav članic vključeni v postopek sprejetja zakonodaje. Prav tako je njihovo sprejetje ključnega pomena z vidika parlamentarnega nadzora. Ker se ta stališča odražajo tudi v poročilu, v celoti podpiram njegovo sprejetje.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Parlament je, kot je bilo pričakovati, sprejel vsa tri poročila o delovanju notranjega trga. V primeru poročila grofice Von Thun Und Hohenstein pa sta skupini socialdemokratov in

zelenih naredili izjemo pri predlogu o izvajanju rednih preskusov glede delovanja notranjega trga. Trdijo, da bi ti škodovali dogovorjenim socialnim in okoljskim standardom. Vendar pa vsi vemo, da imajo ti standardi svojo ceno, vemo pa tudi, da omogočajo višjo kakovost življenja v Evropski uniji. Levica v današnji razpravi ni pojasnila, zakaj se tako bojijo, da bi bila ta vrednota merljiva. Glasovala sem za vse.

Pisna obrazložitev glasovanja

Poročilo: Jean-Luc Dehaene (A7-0022/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Predlog Komisije zadeva razporejanje posredno merjenih storitev finančnega posredništva (PMSFP) za določitev bruto nacionalnega dohodka (BND) držav članic, ki se uporablja za proračun Evropske unije in vire lastnih sredstev.

PMSFP predstavlja del storitev finančnih institucij, ki se ne zagotavljajo v obliki neposredne prodaje storitev s fiksno ceno, temveč z uporabo obrestne mere, ki je višja za posojila kot za depozite.

Komisija je predlagala, da se nadaljuje z razporejanjem PMSFP za določitev BND, in meni, da bi morale razporejanje stopiti v veljavo retroaktivno od 1. januarja 2005, ko je začela veljati Uredba Komisije (ES) št. 1889/2002. Vendar pa predlagana retroaktivno izvajanje od 1. januarja 2005 predstavlja problem glede točnega obsega te retroaktivnosti.

Zato se strinjamo s stališčem poročevalca, ki meni, da se mora razporejanje PMSFP za BND začeti uporabljati šele od 1. januarja 2010. S tem se zagotovi ustrezno izvajanje PMSFP od leta 2010, zaradi česar bo izračunavanje BND natančnejše.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Razporejanje posredno merjenih storitev finančnega posredništva (PMSFP) za določitev bruto nacionalnega dohodka (BND) držav članic, ki se uporablja za proračun Evropske unije in vire lastnih sredstev, je stara zadeva, ki bi jo bilo treba začeti izvajati leta 2005. Vendar pa je potreba po preskusu te metode, da bi se ocenila njena točnost in ocenilo, ali je dejansko zagotavljala zanesljive rezultate za pravilno oceno zadevne gospodarske dejavnosti, zadržala njeno izvajanje. Strinjam se, da izvajanje te metode ne sme imeti retroaktivnega učinka, da bi se izognili sporom med državami članicami in možnim pravnim težavam.

Poročilo: Reimer Böge (A7-0020/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Uporaba Sklada za prilagoditev globalizaciji kot koristnega instrumenta za boj proti posledicam gospodarske in finančne krize je zelo hvalevredna pobuda, ki pomeni praktični odziv v smislu finančne pomoči. Pomembno je izpostaviti, da je uporaba tega sklada spodbuda za prerazporeditev presežnih delavcev.

Upam, da bodo vloge drugih držav, kot je Italija, ki morajo zaprositi za posredovanje tega posebnega sklada za podporo zaposlenim tistih podjetij, ki plačujejo ceno krize in ki so prisiljena sprejeti zmanjšanja, prav tako odobrene. V zvezi s tem bi pozval Komisijo k večji prožnosti pri presoji meril dopustnosti za sklad, ki ga je treba aktivirati tudi v primeru strukturnih problemov v malih in srednje velikih lokalnih industrijskih območjih.

Carlos Coelho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) je bil vzpostavljen za dodatno podporo delavcem, ki so jih prizadele posledice velikih sprememb v strukturi mednarodne trgovine. Pristojnosti ESPG so se povečale za potencialne prejemnike od 1. maja 2009 in tako zdaj vključujejo, in prav je tako, pomoč delavcem, ki so postali presežni kot neposredna posledica svetovne finančne in gospodarske krize.

Podpiram trenutni predlog, da se uporabi vsota 6 199 341 EUR za pomoč Nemčiji kot odziv na zahtevo Nemčijo z dne 13. avgusta 2009 z namenom zagotovitve pomoči presežnim delavcem v družbi Karmann, avtomobilskem podjetju.

Leta 2008 so tri institucije potrdile pomen zagotovitve, da bodo postopki za potrditev sklepa za uporabo sklada hitri, cilj tega pa je, da se lahko ljudem pomaga v razumnem času. Za sprejetje tega sklepa je bilo potrebnih sedem mesecev. Upam, da bo postopek za uporabo Solidarnostnega sklada potekal hitreje, da bi omogočili soočenje s katastrofalnimi situacijami, ki zahtevajo takojšen odziv, kot je nedavni tragični primer Madeire.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Nemška družba Karmann, ki je bila nekoč uspešno in konkurenčno podjetje, se je spoprijelo s krizo v avtomobilskem sektorju in vložilo predlog za stečaj, potem ko je podjetje Volkswagen nedavno izvedlo delni prevzem. Uporaba 6 199 341 EUR iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji je potrebna za podporo in pomoč 1 793 presežnim delavcem iz te družbe.

Po mnenju Komisije so bili izpolnjena merila za upravičenost do uporabe tega sklada, kar pomeni, da lahko Evropska unija povsem upravičeno hitro pomaga delavcem, ki se soočajo s težavami.

Upam, da bo to težko obdobje v življenju delavcem omogočilo izboljšati spretnosti in kvalifikacije ter da jim bodo ta izboljšanja omogočila nemoteno ponovno vključitev na trg dela.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) je bil vzpostavljen za dodatno podporo delavcem, ki so postali presežni zaradi velikih sprememb v strukturi mednarodne trgovine. Na ta način se išče rešitve za njihovo ponovno vključitev na trg dela.

Medinstitucionalni sporazum z dne 17. maja 2006 omogoča uporabo ESPG do letne zgornje meje v višini 500 milijonov EUR. Trenutni predlog zadeva uporabo vsote 6 199 341 EUR iz ESPG za pomoč Nemčiji z namenom zagotovitve pomoči presežnim delavcem v družbi Karmann, avtomobilskem podjetju.

V skladu s členom 6 predpisov ESPG moramo zagotoviti, da ta sklad podpira ponovno vključitev posameznih presežnih delavcev v nova podjetja. ESPG ni nadomestilo za ukrepe, ki so po nacionalni zakonodaji ali kolektivnih pogodbah odgovornost podjetij, prav tako pa ne financira prestrukturiranja podjetij ali sektorjev.

Ponovno je treba poudariti, da v okviru uporabe ESPG Komisiji ni treba sistematično prenesti subvencij za plačila iz Evropskega socialnega sklada, saj je bil ESPG vzpostavljen kot poseben ločen instrument s svojimi cilji in pristojnostmi.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Zahteve za uporabo tega sklada so bile uspešne. Ta primer je zadeval odziv na zahtevo za pomoč Nemčije zaradi presežnih delavcev v avtomobilski industriji v družbi Karmann.

Preden rečem karkoli drugega, je potrebno poudariti, da lahko ta sklad glede na uvedene proračunske omejitve (ki ga omejujejo na 500 milijonov EUR letno) in stroga merila za upravičenost samo delno ublaži nekatere izmed posledic resne gospodarske in finančne krize. Preteklo je že nekaj časa, odkar je število presežnih delavcev kot posledica tako imenovanega „prestrukturiranja“ znatno preseгло ocene Komisije v zvezi s številom delavcev, ki bodo imeli koristi od sklada.

Potrebno je takoj prenehati z neoliberalnimi politikami, ki pred našimi očmi povzročajo gospodarsko in socialno katastrofo v državah Evropske unije. Seveda morajo biti odzivi na to katastrofo tudi več kot samo blažilni. Prav tako moramo izpostaviti nepravilnost ureditve, ki bolj koristi državam z višjimi dohodki, predvsem tistim z višjimi plačili in podporo za brezposelnost.

Poudarjamo nujno potrebo po resničnem načrtu za podporo proizvodnji in ustvarjanju delovnih mest s pravicami v državah Evropske unije.

Peter Jahr (PPE), v pisni obliki. – (DE) Zelo sem zadovoljen, da je Evropski parlament danes sklenil odobriti 6,2 milijona EUR pomoči presežnim delavcem iz avtomobilskega dobavitelja Karmann. Evropska unija tako prispeva 65 % od 9 milijonov EUR, ki so na razpolago. Ta sredstva so namenjena za dodatne ukrepe ponovnega izobraževanja in usposabljanja okoli 1 800 ljudi, kar jim bo omogočilo čim prej ponovno najti delo. To je oprijemljiv prispevek Evropske unije k pomoči ljudem med to krizo. S tem Evropska unija zelo jasno kaže, da je pripravljena in zmožna v kriznih situacijah zagotoviti podporo celo posameznikom. Zdaj je pomembno, da se denar zagotovi nemoteno in takoj, da bi tem ljudem omogočili, da se hitro vrnejo na trg dela. Vendar pa mora Evropska unija poleg te individualne pomoči za prizadete delavce sprejeti tudi dodatne ukrepe za reševanje učinkov finančne krize. Globalizacija v smislu delitve dela na mednarodni ravni (delitev blaginje) je primerna in pomembna. Vendar pa si morajo Komisija, Evropski parlament in države članice močneje prizadevati za spodbujanje pogojev poštene konkurence v svojih mednarodnih gospodarskih odnosih, da bi se izognili postavljanju posameznih držav ali sektorjev v slabši položaj.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. – Ta predlog za uporabo sredstev ESPG za nemške delavce – in tudi predlog litvanskega sektorja za proizvodnjo hladilnikov – bo eden izmed prvih upravičencev tega sklada v letu 2010. Obe zahtevi sta primerni. Pozdravljam zavezanost nove Komisije nadaljevanju tega sklada, ki ljudem po tem, ko so postali presežni, ponudi pomoč namesto da bi pozabil nanje. Moje volilno okrožje je imelo koristi od tega sklada in upam, da bo sklad tako deloval tudi v prihodnje. Svetovna recesija je močno zmanjšala

povpraševanje po luksuznih stvareh, in čeprav so zaradi tega trenutne težave avtomobilske industrije razumljive, to ni nič manj žalostno. Položaj v Nemčiji je še posebno težek zaradi velikih števil; prišlo je do 2 476 presežnih delavcev na istem področju, v isti industriji. Upam, da bo 6,199 milijonov EUR pripomoglo k ustvarjanju uspešne poti iz krize za delavce, njihove družine in področje.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) EU je območje solidarnosti in Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) spada v ta okvir.

Ta podpora je ključna za pomoč brezposelnim in žrtvam selitev podjetij, do katerih prihaja v svetovnem okviru. Seli se čedalje večje število podjetij, ki izkoriščajo nižje stroške dela v različnih državah, predvsem na Kitajskem in v Indiji, kar povzroča škodo v državah, ki spoštujejo pravice delavcev.

Cilj ESPG je pomagati delavcem, ki so žrtve selitve podjetij, in je temeljnega pomena pri zagotavljanju dostopa do nove zaposlitve v prihodnosti. ESPG so v preteklosti že uporabile druge države EU, zlasti Portugalska in Španija, zato bi morali zdaj to pomoč odobriti Nemčiji.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Glasoval sem za poročilo o uporabi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. V tem primeru je Nemčija zaprosila za podporo v zvezi s presežnimi delavci v avtomobilski industriji – zlasti podjetju Karmann. V zvezi s tem je potrebno povedati, da se denar iz sklada uporablja za ponovno vključitev na trg dela posameznih delavcev, ki so postali presežni, in ne za nadomestilo za potrebne ukrepe prestrukturiranja za podjetja ali sektorje. Iz solidarnosti z našo sosednjo državo in delavci je treba denar, ki je žal potreben zaradi trajajoče globalizacije ter gospodarske in finančne krize, ki so jo povzročili spekulanti na obeh straneh Atlantika, takoj sprostiti.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o uporabi ESPG za podporo 2 476 ljudi, ki so postali presežni v nemški avtomobilski industriji. Čas brezposelnosti bodo nemški organi izkoristili za široko nadgradnjo ravni usposobljenosti ne samo v zvezi s poklicnim usposabljanjem in visokošolskim izobraževanjem, ampak bodo delavcem migrantom in nizkokvalificiranim delavcem omogočili pridobitev osnovnih znanj, da bi jim pomagali pri ponovni vključitvi na trg dela.

Na evropski ravni se v avtomobilski industriji soočamo s podobnimi situacijami na Švedskem, kjer je postalo presežnih 2 258 delavcev, v Avstriji, kjer je v podjetjih, ki proizvajajo motorna vozila, priklonike in polpriklonike, postalo presežnih 774 delavcev, in v Belgiji, kjer je v industriji postalo presežnih več kot 2 500 delavcev. Po vsej Evropi bo izgubljenih več kot 8 000 delovnih mest zaradi prestrukturiranja avtomobilske industrije.

Finančno pomoč, ki je na razpolago presežnim delavcem, je treba sprostiti čim prej in čim učinkoviteje. Vendar pa je to kratkoročni ukrep, ki ne bo rešil problema izginjajočih delovnih mest. EU potrebuje močno industrijsko politiko v avtomobilski industriji, da bi ohranila obstoječa delovna mesta in celo ustvarila nova.

Poročilo: Reimer Böge (A7-0021/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Danes smo glasovali o treh vlogah za pomoč iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. Podprl sem vse tri vloge, saj menim, da pomoč, ki jo zagotavlja ta sklad, naši ljudje zdaj resnično potrebujejo. Maja 2009 je Komisija dopustila odstopanja od določb uredbe v izrednih okoliščinah, upoštevanje situacije, ki je nastala med gospodarsko in finančno krizo, pa je omogočilo, da se pomoč nameni brezposelnim.

Zelo mi je žal, da nekatere države članice, v katerih sta brezposelnost in revščina zelo veliki, niso mogle pravočasno zaprositi za pomoč in izkoristiti priložnosti, ki jih zagotavlja ta sklad, ter zagotoviti pomoči brezposelnim. Menim, da mora Evropska komisija pojasniti tudi, ali se pomoč iz tega sklada uporablja učinkovito in ali ta pomoč prinaša resnično dodano vrednost ljudem, ki jim je namenjena.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Glasovala sem za poročilo, ker bo finančna pomoč iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) presežnim delavcem pomagala vrniti se in vključiti se na trg dela. Med finančno in gospodarsko krizo se je stopnja brezposelnosti v Litvi v 12 mesecih znatno povečala, zato se je potrebno prilagoditi učinkom krize in zagotoviti vsaj začasno finančno pomoč, da bi zagotovili delovna mesta za presežne delavce družbe Snaigė. V tem primeru ne govorimo o peščici presežnih delavcev podjetja, ampak o velikem številu ljudi, okoli 651 delavcih v starostni skupini 25–54 let. Zadovoljna sem, da je danes potekalo dolgo pričakovano glasovanje o razporeditvi začasne finančne pomoči, saj se je to občutljivo zadevo, ki zadeva litvansko podjetje in njegove presežne delavce, zavlačevalo, nekateri izmed

delavcev v tem podjetju pa so delovno mesto izgubili že leta 2008. Upam, da bodo sredstva, odobrena z današnjim glasovanjem, razporejena namensko in učinkovito.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ena izmed značilnosti Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji je, da si prizadeva spodbujati podjetniški duh. To spodbujanje morajo evropske institucije in nacionalne vlade razumeti kot ključni element pri spopadanju z izzivi, s katerimi se sooča evropski proizvodni sektor.

Strinjam se, da mora javno ukrepanje potekati ne samo s to obliko spodbude, ampak tudi, kar je ključnega pomena, z odpravo umetnih in birokratskih ovir podjetniški dejavnosti. V zvezi s tem moramo še veliko narediti.

Res je, da morajo obstajati ukrepi, ki si prizadevajo preizkusiti, prerazporediti in preusposobiti tiste, ki so postali brezposelni zaradi globalizacije, na primer delavce v litvanskem sektorju proizvodnje hladilnikov, zlasti v podjetju AB Snaigė in pri dveh njegovih dobaviteljih. Vendar pa nič manj ne drži, da morajo obstajati ukrepi, ki si z ohranjanjem pravice in zdrave konkurence prizadevajo utrditi podjetja in njihovo delovno silo v okviru gospodarstva, ki je odprto in vse bolj konkurenčno.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) EU je območje solidarnosti in Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) spada v ta okvir.

Ta podpora je ključna za pomoč brezposelnim in žrtvam selitev podjetij, do katerih prihaja v svetovnem okviru. Seli se čedalje večje število podjetij, ki izkoriščajo nižje stroške dela v različnih državah, predvsem na Kitajskem in v Indiji, kar povzroča škodo v državah, ki spoštujejo pravice delavcev.

Cilj ESPG je pomagati delavcem, ki so žrtve selitve podjetij, in je temeljnega pomena pri zagotavljanju dostopa do nove zaposlitve v prihodnosti. ESPG so v preteklosti že uporabile druge države EU, zlasti Portugalska in Španija, zato bi morali zdaj to pomoč odobriti Litvi.

Vilja Savisaar (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Današnja resolucijo, da Evropska unija podpira uporabo Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji s tremi poročili, izmed katerih dve obravnavata Litvo in eno Nemčijo, je treba vsekakor pozdraviti, in konkretno kaže, da lahko Evropska unija neposredno olajša položaj ljudi, ki so postali presežni, in da lahko pomaga pri njihovem usposabljanju. V Estoniji je v zadnjih osemnajstih mesecih v gradbenem sektorju več kot 30 000 ljudi izgubilo delovno mesto, zato bi estonsko vlado in ministrstvo za socialne zadeve pozvala, naj pogumno zaprosita za pomoč iz skladov Evropske unije, ki so bili predvideni za tovrstne situacije. Omeniti je treba, da je, kljub temu, da sta danes prejeli pomoč Nemčija in Litva, v skladu s podatki Eurostata brezposelnost najvišja v Španiji, Latviji in Estoniji, ki bi lahko prav tako razmislile o tem, kako jim lahko Evropska unija priskrbi neposredno pomoč.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Poročevalec, gospe in gospodje, pozdravljam to pobudo o podpori delavcem, ki jih je prizadel proces globalizacije. V celoti jo podpiram in sem zadovoljen, da bodo zdaj ljudje v Litvi prejeli pomoč. Menim, da bi bilo treba skupno vsoto tega sklada nekajkrat povečati z zmanjšanjem razporeditev drugje. Prepričan sem, da mora takšen sklad zajemati tudi lastnike podjetij. Pogosto so tako prizadeti, da se ne morejo več spraviti na noge in odpreti novega podjetja. V mnogih primerih so lastniki podjetij prizadeti bolj kot delavci: da bi se soočili s tveganji pri poslovanju, da bi ustvarili delovna mesta in plačali davke, se ne odpovedo samo svojemu deležu, ampak tudi svojemu osebnemu imetju. Zato bi bilo koristno, če bi – od primera do primera – preučili možnost zagotavljanja pomoči tudi lastnikom podjetij, ki sta jih prizadeli globalizacija in svetovna gospodarska kriza.

Poročilo: Reimer Böge (A7-0019/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Vesela sem, da smo danes glasovali o razporeditvi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) s ciljem, da 1 118 893 EUR finančne pomoči namenimo presežnim delavcem iz 128 podjetij v litvanskem gradbenem sektorju. Gradbeni sektor v Litvi preživlja težke čase, saj se je povpraševanje po gradbenih storitvah zaradi finančne in gospodarske krize zelo zmanjšalo, v recesiji pa litvanski državljani zelo težko dobijo posojila za gradnjo ali nakup doma. Glasovala sem za to poročilo, saj bo finančna pomoč EU pomagala ljudem, ki so postali žrtve globalizacije, najti delo in se vrniti na trg dela ter jim bo pomagala ulti recesiji. Zato moramo v tej situaciji pokazati solidarnost z delavci, ki so postali presežni prav zaradi sprememb v svetovnem gospodarstvu in zmanjšanja delovnih mest v določenih sektorjih, ki ga je povzročila finančna kriza.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Dejstvo, da je vse več evropskih držav zaprosilo za uporabo Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG), kaže, da so učinke tega pojava občutile vse strani, kar samo po sebi upravičuje poimenovanje sklada.

Čeprav se je pokazalo, da je globalizacija na svetovni ravni koristna, je kljub temu treba posvetiti pozornost primerom, ko so zaradi njenih učinkov prizadeti manj konkurenčni sektorji. Eden izmed takšnih primerov je primer litvanskega gradbenega sektorja.

Zaradi dejstva, da je sklad hitra, specifična in časovno omejena oblika pomoči, od vseh oblikovalcev politike, vodij podjetij in delavcev zahteva razvoj novih načinov za obnovo izgubljene konkurenčnosti in za dostop do novih trgov. Drugače bo pomoč, kot je pomoč ESPG, zgolj blažilna in se bo izkazalo, da ni zadostna.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji je bil vzpostavljen za dodatno podporo delavcem, ki so postali presežni zaradi velikih sprememb v strukturi mednarodne trgovine. Na ta način se išče rešitve za njihovo ponovno vključitev na trg dela.

Evropska unija mora uporabiti vse razpoložljive ukrepe za odziv na posledice svetovne gospodarske in finančne krize, v tem okviru pa lahko ESPG igra ključno vlogo pri pomoči presežnim delavcem pri ponovnem vključevanju.

Medinstitucionalni sporazum z dne 17. maja 2006 omogoča uporabo ESPG do letne zgornje meje v višini 500 milijonov EUR. Trenutni predlog zadeva uporabo sredstev v skupni višini 1 118 893 EUR iz ESPG za pomoč Litvi s ciljem podpore presežnim delavcem v 128 podjetjih, ki poslujejo v gradbenem sektorju.

Ponovno je treba poudariti, da v okviru uporabe ESPG Komisiji ni treba sistematično prenesti subvencij za plačila iz Evropskega socialnega sklada, saj je bil ESPG vzpostavljen kot poseben ločen instrument s svojimi cilji in pristojnostmi.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Zahteve za uporabo tega sklada so bile uspešne. Tokratni primer zadeva odziv na prošnjo Litve za pomoč, ta pa je posledica presežnih delavcev v 128 podjetjih, ki poslujejo v gradbenem sektorju.

Preden rečem karkoli drugega, je potrebno poudariti, da lahko ta sklad glede na uvedene proračunske omejitve (ki ga omejujejo na 500 milijonov EUR letno) in stroga merila za upravičenost samo delno ublaži nekatere izmed posledic resne gospodarske in finančne krize. Preteklo je že nekaj časa, odkar je število presežnih delavcev kot posledica tako imenovanega „prestrukturiranja“ znatno preseгло ocene Komisije v zvezi s številom delavcev, ki bodo imeli koristi od sklada.

Potrebno je takoj prenehati z neoliberalnimi politikami, ki pred našimi očmi povzročajo gospodarsko in socialno katastrofo v državah Evropske unije. Seveda morajo biti odzivi na to katastrofo tudi več kot samo blažilni. Prav tako moramo izpostaviti nepravilnost uredbe, ki bolj koristi državam z višjimi dohodki, predvsem tistim z višjimi plačami in podporo za brezposelnost.

Poudarjamo nujno potrebo po resničnem načrtu za podporo proizvodnji in ustvarjanju delovnih mest s pravicami v državah Evropske unije.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) EU je območje solidarnosti in Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) spada v ta okvir.

Ta podpora je ključna za pomoč brezposelnim in žrtvam selitev podjetij, do katerih prihaja v svetovnem okviru. V tem primeru je naš cilj pomagati presežnim delavcem več kot 120 podjetij v gradbenem sektorju, ki so bili zaradi velike krize, ki je prizadela sektor, prisiljeni zapreti svoja vrata.

Namen Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) je pomagati vsem tistim, ki so jih prizadele posledice velikih strukturnih sprememb v svetovni trgovini, in pripomoči k njihovi ponovni vključitvi na trg dela. ESPG so v preteklosti že uporabile druge države EU, zlasti Portugalska in Španija, zato bi morali zdaj to pomoč odobriti Litvi.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Septembra 2009 je Litva predložila vlogo za pomoč iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) v povezavi s presežnimi delavci v 128 podjetjih v gradbenem sektorju. Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o uporabi sredstev ESPG za gradbeni sektor v Litvi.

Prepričana sem, da lahko ekološko učinkovito gospodarstvo in gradnja energetske učinkovitih stavb pripomore k oživitvi gospodarstva v EU. Ocenjuje se, da lahko ti sektorji po vsej Evropi ustvarijo okoli 2 milijona delovnih mest.

Leta 2006 je v gradbenem sektorju poslovalo približno 2,9 milijona podjetij, ki so ustvarjala 510 milijard EUR in zagotavljala delo 14,1 milijonom ljudi na ravni EU 27. Zaradi gospodarske in finančne krize v prvem in drugem četrtletju leta 2009 se je obseg poslovanja v gradbenem sektorju v primerjavi s prvim delom leta 2008 zmanjšal za 42,81 % oziroma 48,04 %. To ima negativen učinek na Litvo v času, ko ima ta eno izmed najvišjih stopenj brezposelnosti v EU. Predvsem je bil prizadet gradbeni sektor, v katerem v Litvi izguba delovnih mest samo v letu 2008 znaša skoraj 10 %.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. – (LT) V celoti podpiram to pobudo in glasujem za pomoč delavcem gradbenih podjetij, ki sta jih prizadela trenutna svetovna kriza in proces globalizacije. Prepričan sem, da smo vsi bolj kot le malo krivi zaradi tega, ker nismo mogli ustaviti mehurčka, ki so ga ustvarili nepremičninski posredniki in gradbene organizacije. Jasno je bilo, da bo posledica kriza. Dolžnost politikov je, da služijo ljudem in preprečijo nesrečo. Zato pri glasovanju za ta projekt predlagam in prosim, naj se finančna pomoč poveča, saj je 1 milijon EUR kapljica v morje za stotine podjetij, ki so bila prizadeta in ki zaposlujejo na deset tisoče delavcev. Ob pogovarjanju z ljudmi, ki delajo v točno takšnih podjetjih, sem slišal, da ljudje ne verjamejo več v svojo državo ali v Evropsko unijo. Zato bi s povečanjem tovrstne pomoči izboljšali podobo same Evropske unije in okrepili zaupanje v nacionalne države.

Poročili: Reimer Böge (A7-0021/2010), (A7-0019/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), v pisni obliki. – V celoti podpiram obe poročili Reimerja Bögeja, ki ju je sprejel Parlament, o finančni podpori za presežne delavce v Litvi iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, hvaležna pa sem tudi drugim kolegom, ki so ju podprli. Žal sem zamudila to glasovanje, saj na poti v plenarno dvorano dvigalo ni delalo.

Obe poročili – o položaju v gradbenem sektorju in o podjetju Snaigė – predstavljata najhujša primera brezposelnosti v Litvi. Finančna podpora EU bo ublažila stisko, s katero se soočajo litvanski delavci.

Gradbeni sektor v Litvi je eden izmed najhujše prizadetih. Več kot sto podjetij je bilo prisiljenih razglasiti stečaj. 1,1 milijona EUR bo namenjenih skoraj 1 000 delavcem v zelo občutljivem in močno prizadetem sektorju.

Situacija je zelo podobna glede podjetja Snaigė – podpora v višini 258 000 EUR iz ESPG bo namenjena 650 presežnim delavcem v mestu, ki ima eno izmed najvišjih stopenj brezposelnosti – in se zdaj približuje 20 %.

Čeprav je to morda samo vrh ledene gore problema brezposelnosti v Litvi, bo finančna podpora pomagala tistim, ki so v najhujši stiski.

Poročili: Reimer Böge (A7-0020/2010), (A7-0021/2010), (A7-0019/2010)

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) je bil vzpostavljen leta 2006, da bi zagotovil dodatno podporo delavcem, ki so jih prizadele posledice velikih sprememb v strukturi mednarodne trgovine, in da bi pripomogel k njihovi ponovni vključitvi na trg dela.

1. maja 2009 so se pristojnosti ESPG povečale in zdaj vključujejo tudi pomoč delavcem, ki so postali presežni zaradi neposrednih posledic gospodarske in finančne krize. V tem času, ko se soočamo s to hudo gospodarsko in finančno krizo, je ena izmed najpomembnejših posledic povečanje brezposelnosti. EU mora uporabiti vsa razpoložljiva sredstva za odziv na posledice krize, zlasti v smislu pomoči, ki jo je treba zagotoviti tistim, ki realnost brezposelnosti doživljajo vsak dan.

Zato sem glasovala za predlog o uporabi sredstev ESPG za pomoč Litvi, katerega cilj je pomoč presežnim delavcem v 128 podjetjih, ki poslujejo v gradbenem sektorju.

Andrew Henry William Brons (NI), v pisni obliki. – Čeprav nasprotujemo članstvu v EU in s tem financiranju EU, je bil denar v tem skladu že razporejen in zato ni „nov“ denar.

Ljubše bi nam bilo, če bi financiranje za presežne delavce zagotovile nacionalne vlade. Vendar pa mora vse dokler je EU pristojni organ, pomoč za presežne delavce očitno prihajati iz tega sklada.

V Združenem kraljestvu se bo kritiziralo, da je bil ta denar plačan nemškim in litvanskim delavcem. Vendar pa ne bi mogli nasprotovati takšnemu prispevku, če bi se predlagalo, da se sredstva zagotovi (na primer) za naše jeklarje iz podjetja Corus. Zato ne moremo logično nasprotovati tem prispevkom.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasovali smo za poročilo gospoda Bögeja o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, pri čemer smo imeli v mislih predvsem presežne delavce. Vendar pa smo pri tem imeli tudi nelagoden občutek. V resnici je namreč ta sklad glede na obsežne socialne posledice vaše neodgovorne, pretirano svobodne tržne politike blažev žegen.

Včasih daje kljub vašemu zanikanju vtis, da se denar evropskih davkoplačevalcev porablja za financiranje politik, oblikovanih za preselitev in prestrukturiranje velikih podjetij, medtem ko sočasno daje bruseljski Evropi ceneno možnost, da se izjasni za „solidarno“ z brezposelnimi, ki jih je ustvarila. Še en razlog za naše nelagodje: pragovi, ki so potrebni za upravičenost do tega sklada, zlasti v smislu števila presežnih delavcev. Primarno in ponovno so, razen v izjemnih primerih, velika podjetja tista, ki bodo imela korist od njih. Zdi se, da so bili delavci srednje velikih, malih in zelo malih podjetij, mali poslovneži, ki zapirajo podjetje, ponovno prezrti, ko gre za gospodarsko in socialno politiko.

Poročilo: Anna Rosbach (A7-0009/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo za to resolucijo, da bi zagotovili okoljsko trajnost atlantskih regij, predvsem otokov Evropske unije. Ti predstavljajo pomemben del njenega pomorskega območja in se soočajo s problemi in posebnimi potrebami, kot so okoljski problemi.

Omeniti je treba primer Azorov, saj imajo največjo izključno ekonomsko cono v Evropski uniji. Glede na trenutno razpravo je treba zagotoviti okoljski nadzor voda Atlantika, saj so ljudje s teh otokov odvisni od dobrih okoljskih pogojev njihovih morskih voda. Zato je pomembno jasno opredeliti minimalne cilje za okoljsko kakovost skupaj s programi spremljanja, ki lahko zagotovijo te dobre okoljske pogoje.

Obravnavati je treba tudi primere, ki jih je omenila poročevalka, kot so navigacijske nesreče ali plastične vrečke, ki lahko imajo katastrofalne posledice za gospodarsko, socialno in okoljsko trajnost v atlantskih regijah. To poziva k izvajanju posebnih ukrepov, ki ustrezajo okoljski in družbeno-gospodarski realnosti morskega ekosistema v Atlantiku.

Zato je sklenitev takšnih sporazumov pomembna za trajnostni razvoj prebivalstva, ki je odvisno od Atlantika.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam podpis tega dodatnega protokola za rešitev političnega spora, ki je Španiji in Maroku preprečeval ratifikacijo Sporazuma o sodelovanju pri varstvu obal in voda severovzhodnega Atlantika pred onesnaževanjem (Lizbonski sporazum). Varstvo obal in voda je strateško pomembno za družbeno-gospodarsko blaginjo obalnih skupnosti, lokalni razvoj, zaposlovanje ter ohranjanje in ustvarjanje gospodarskih dejavnosti. Zagotoviti je treba, da se vse morske vode Evropske unije ohranja v dobrem okoljskem stanju, da se zagotovi trajnostni razvoj. Trenutni protokol je neposredno povezan z vprašanji kot so varstvo okolja, podnebne spremembe, varnost, javno zdravje, regionalni razvoj, odnosi s tretjimi državami in razvojno sodelovanje. Ta protokol, ki bo omogočil boj proti številnim oblikam onesnaževanja v Atlantiku, je ključnega pomena za zagotovitev boja proti onesnaževanju ali grožnji onesnaženja v morjih ali na obalah z mehanizmom, katerega cilj je zagotoviti sodelovanje med pogodbenicami v primeru nesreče z onesnaženjem, in ki jih bo zavezal k oblikovanju in izvajanju lastnih struktur in načrtov za izredne razmere.

Diane Dodds (NI), v pisni obliki. – Glasovala sem proti temu poročilu, pri tem pa sem upoštevala dobre novice o našem morskem okolju. Poročevalka omenja „plastično juho“, ki jo tvori ogromna gmota plastike in gume v Tihem oceanu, in opozarja na vse večji problem izgubljenih ribiških mrež v Atlantiku. V zvezi s tem je treba omeniti delo organizacije KIMO International in njen projekt „Lovljenje odpadkov“. Projekt so marca 2000 prvotno začeli nizozemska vlada in nizozemski ribiči, njegov cilj pa je bil Severno morje očistiti smeti z uporabo ribiških mrež. Organizacija KIMO International je od takrat s finančno pomočjo EU projekt razširila na пристanišča v Združenem kraljestvu, na Švedskem in Danskem.

Od leta 2001 so ribiči EU odstranili na stotine ton odpadkov iz naših morij in jih prinesli na obalo, kjer se jih zbira in nato odgovorno odstrani. Vsem ribičem EU, vključenim v ta projekt, je treba čestitati za njihovo predanost, saj iz morja trajno odstranjujejo odpadke, kar koristi ribiški industriji, prostoživečim živalskim in rastlinskim vrstam ter okolju.

Robert Dušek (S&D), *v pisni obliki*. – (CS) EU je podpisala vrsto sporazumov s posameznimi državami članicami in sosednjimi tretjimi državami v zvezi z morjem, vključno s Helsinško konvencijo, Bonnskim sporazumom, Barcelonsko konvencijo in tako imenovani Lizbonski sporazum. Cilj teh sporazumov je zagotoviti posamezne in skupinske ukrepe v primeru grožnje onesnaženja ali onesnaženja, ki se že dogaja na morju ali na obalnih območjih. Čeprav je bil Lizbonski sporazum podpisan leta 1990, zaradi ozemeljskega spora med Španijo in Marokom nikoli ni začel veljati. Dodatni protokol, ki je rešil ta spor, so leta 2008 podpisale vse podpisnice, zato nič ne bi smelo preprečevati sprejetja Lizbonskega sporazuma. Poročevalka v poročilu omenja dva trdovratna in naraščajoča problema v zvezi z onesnaževanjem morja in obalnih območij, prvi izmed teh pa je ogromna ploveča masa plastike in gumijastih predmetov v Tihem oceanu, ki pokriva območje, ki je 34-krat večje od srednje velike države članice kot je Nizozemska. Drugi trdovratni problem, ki ga omenja Anna Rosbach in za katerega išče rešitev, je velika količina starih, odvrženih in izgubljenih ribiških mrež. To poročilo je primer konstruktivnega dela, namenjenega reševanju glavnih problemov na področju onesnaževanja morij in obal, zato ga podpiram s svojim glasom.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Dvajset let po podpisu je Sporazumu o sodelovanju pri varstvu obal in voda severovzhodnega Atlantika pred onesnaževanjem, sklenjen med Portugalsko, Španijo, Francijo, Marokom in EU, zdaj po ratifikaciji s strani vseh pogodbenic pripravljen, da začne veljati. Svet zdaj predlaga sklenitev dodatnega protokola v imenu Evropske unije, ki bo končno omogočil začetek veljavnosti sporazuma.

Ta sporazum je zelo pomemben za Portugalsko, saj je treba upoštevati dolžino njene obale in pomen morja za njeno nacionalno gospodarstvo, pri čemer se ne sme pozabiti na nesreči tankerjev Erika in Prestige. Zato čestitam Svetu in državam članicam za sklenitev tega dodatnega protokola in upam na nemoteno in učinkovito uveljavitev sporazuma, saj bo ta našim obalam zagotovil večje varstvo pred okoljskimi katastrofami kot so tiste, ki so naše obale žal nedavno prizadele.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Zadovoljen sem zaradi sprejetja tega poročila, saj bo omogočilo uveljavitev mreže regionalnih sporazumov o onesnaževanju morij, ki so bili podpisani med EU in določenimi državami članicami ter sosednjimi tretjimi državami.

Imamo Lizbonski sporazum, ki je bil podpisan oktobra 1990, a zaradi ozemeljskega spora med pogodbenicama Španijo in Marokom o južni meji (Zahodna Sahara) iz člena 3(c) sporazuma nikoli ni začel veljati.

Dodatni protokol, s katerim je bil razrešen spor in v katerem je bilo določeno ustrezno besedilo člena 3(c), so maja 2008 podpisale Portugalska, Španija, Francija in Maroko.

Dvajset let po podpisu lahko s sprejetjem dodatnega protokola Lizbonski sporazum začne veljati. Poleg varnostnih vidikov ta protokol zajema tudi varstvo okolja. Vsi se zavedamo ekoloških nesreč, ki so v zadnjih letih ogrožale obale naših držav. Upati je, da bodo ta pravila pripomogla k izogibanju nesrečam kot sta nesreči tankerjev Erika in Prestige, saj morje nima fizičnih ali političnih mej in zahteva skupna prizadevanja in usklajeno ukrepanje.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Evropska skupnost je sodelovala v različnih regionalnih sporazumih o onesnaževanju morja, ki olajšujejo medsebojno pomoč in sodelovanje med državami članicami. Ta mreža sporazumov se pojavlja v Sporazumu o sodelovanju pri varstvu obal in voda severovzhodnega Atlantika pred onesnaževanjem (Lizbonski sporazum), ki ga podpira Portugalska in ki zaradi ozemeljskega spora med Španijo in Marokom še ni začel veljati. Menim, da lahko zaradi okoljskih pravil, ki jih spodbuja EU, in po sklenitvi sproazuma o dodatnem protokolu Lizbonski sporazum začne končno veljati v praksi.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Dodatni protokol k Sporazumu o sodelovanju pri varstvu obal in voda severovzhodnega Atlantika pred onesnaževanjem predstavlja del mreže regionalnih sporazumov o varstvu morskega okolja, ki jih je EU sklenila s posameznimi državami članicami in sosednjimi tretjimi državami. Varstvo naših oceanov, ki so vir hrane za milijone Evropejcev, je prav tako pomembna naloga za EU, zato smo brez zadržkov glasovali za to poročilo. V zvezi s tem je treba omeniti, da poleg Lizbonskega sporazuma, ki ga obravnavamo tu, obstajajo tudi Helsinška konvencija, Bonnski sporazum in Barcelonska konvencija.

Vsak izmed teh sporazumov obravnava različne dele morij, ki obdajajo države članice EU, in omogoča posamezno ali skupinsko posredovanje pogodbenic v primeru onesnaženja ali grožnje onesnaženja morij ali obal zaradi nesreče. Lizbonski sporazum je bil podpisan oktobra 1990, a zaradi ozemeljskega spora med pogodbenicama Španijo in Marokom o južni meji (Zahodna Sahara) nikoli ni začel veljati. Dodatni protokol,

s katerim je bil razrešen spor in v katerem je bilo določeno ustrezno besedilo člena 3(c), so maja 2008 podpisale Portugalska, Španija, Francija in Maroko, Evropska skupnost pa 25. marca.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Skoraj 50 % prebivalstva Evropske unije živi v obalnih regijah in že samo to dejstvo zahteva podvojeno pozornost glede celostnega ohranjanja in upravljanja teh regij. Glede na to je ključnega pomena, da se v EU zagotovi celostno upravljanje obalnih območij, kot je v izjavi, objavljeni v zvezi s tem, priporočila Evropska komisija.

Pomembno je tudi izpostaviti, da 80 % odpadkov in onesnaženj izvira s kopnega, zato je treba oblikovati usklajeno strategijo, ki vključuje tudi boj proti temu problemu na kopnem.

Poleg okoljskih vprašanj predstavlja gospodarski problem tudi onesnaževanje oceanov in uničevanje obale. Do tega prihaja, ker v določenih državah, kot je Portugalska, turistična praksa, katere cilj so morske dejavnosti, kot na primer opazovanje kitov, potapljanje in druge, predstavlja velik vir dohodka za nekatere regije, vključno z Azori, Madeiro in Algarvejem.

Kar se dogaja s prelovom, onesnaževanjem voda, je tudi pomembno prispevalo k trenutnemu stanju izčrpanja določenih živalskih staležev, ki so pomembni ribolovni viri. Zato je treba v celoti izvajati Direktivo o morski strategiji, ki je okoljski steber strategije za celovito pomorsko politiko.

Oceani in obalna območja morajo biti strateška prednostna naloga za Evropo, iz tega razloga pa v celoti podpiram to poročilo Parlamenta.

Rovana Plumb (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Glasovala sem za ta protokol, ki bo pripomogel k uveljavitvi Dodatnega protokola k Lizbonskemu sporazumu. Ta sporazum vzpostavlja mehanizem za zagotovitev sodelovanja med pogodbenicami v primeru nesreč, ki povzročijo onesnaženje, in jih zavezuje k oblikovanju in izvajanju njihovih lastnih struktur in načrtov za izredne razmere.

Sporazum tvori del mreže regionalnih morskih sporazumov, ki jih je EU sklenila z nekaterimi posameznimi državami članicami in sosednjimi tretjimi državami. Mrežo sestavljajo Helsinška konvencija, Bonnski sporazum, Barcelonska konvencija in v tem primeru Lizbonski sporazum, izmed katerih vsak zajema različne dele morja, ki obdaja države EU, in je namenjen posameznemu ali skupnemu posredovanju pogodbenic v primeru onesnaženja ali grožnje onesnaženja morja ali obal, da bi se zaščitila okolje in zdravje državljanov.

Poročilo: Anna Hedh (A7-0024/2010)

Regina Bastos (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Cilj politike varstva potrošnikov je spodbujati zdravje, varnost, gospodarske in pravne interese potrošnikov skupaj z njihovo pravico do informiranja. Varstvo potrošnikov je splošna in temeljna politika Evropske unije, ki se osredotoča na zagotavljanje zdravih trgov, na katerih lahko potrošniki delujejo varno in samozavestno, ter spodbujanje inovacij in čezmejne trgovine.

Glasovala sem za predloženo poročilo, saj menim, da je ključnega pomena krepiti evropsko politiko varstva potrošnikov ter jo narediti učinkovitejšo in pomembnejšo za javnost. Samozavestni in dobro obveščeni potrošniki z možnostjo izbire so ključnega pomena za delovanje notranjega trga. To mora biti namenjeno zagotavljanju velike izbire potrošnikom glede visoko kakovostnih proizvodov in storitev s konkurenčno ceno, hkrati pa zagotoviti visoko stopnjo varstva in s tem igrati temeljno vlogo pri ustvarjanju konkurenčne, dinamične in inovativne EU na svetovni ravni.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Notranji trg Evropske unije se je v zadnjih letih precej razširil in trenutno obsega skoraj 500 milijonov potrošnikov v 27 državah članicah. Standardizacija načel in pravil varstva potrošnikov na ravni Evropske unije in izboljšanje mehanizmov za podporo njihovi uporabi je uresničljiv cilj in ne dvomi se, da bi proizvodi in storitve v vseh 27 državah članicah kratkoročno ali srednjeročno dosegli enako raven kakovosti.

Trenutno težko gospodarsko situacijo, ki jo preživlja vsa Evropa, poudarjata znižanje plač in povečanje brezposelnosti, kar se v Skupnosti odraža kot resnična potreba po tem, da se vsakodnevne nakupe bolje opravi. Vedenje evropskih potrošnikov, na katerega neposredno vpliva gospodarska recesija, je zlasti razvidno v zvezi z blagom in storitvami, ki jih nabavljajo in za katere hočejo dobro kakovost, da bi lahko porabili toliko teh stvari kot je mogoče. Zaradi tega pomen ukrepov za varstvo potrošnikov nenehno narašča. Uskladitev struktur za nadzor trga v vseh državah članicah, da bi zagotovili, da trženi proizvodi izpolnjujejo najvišje varnostne standarde, je rešitev za trenutno situacijo.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Potrošniki EU imajo ključno vlogo pri spodbujanju rasti, zaposlovanja in konkurenčnosti, njihovi interesi pa so glavna prednostna naloga pri oblikovanju ključnih politik kot so med drugim zdravje, podjetništvo in industrija, okolje ter energija in promet. V zvezi z energijo notranji trg ne more pravilno in konkurenčno delovati zaradi obstoja tako imenovanih „energetskih otokov“ kot je baltska regija, ki je ločena od preostale Evrope v smislu energije, in ker je odvisen od enega zunanjega dobavitelja. Električno omrežje in plinovod po vsem evropskem ozemlju mora biti prednostna naloga, saj je Evropa zelo odvisna od uvoza energije. Tudi trg električne energije mora v korist evropskih potrošnikov sprejeti vrsto ukrepov, katerih namen je popolna odprtost. Ustvariti je treba ugodne pogoje za pravo in pošteno konkurenco in vzpostavitev resničnega enotnega trga. Države članice morajo sprejeti vse ukrepe, potrebne za izvajanje jasnih ciljev, predvsem za varstvo ranljivih potrošnikov, zaščito osnovnih pravic potrošnikov ter gospodarsko in socialno kohezijo.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Spodbujanje pravic in dobrobiti potrošnikov je temeljni vidik Evropske unije. Podpiram vsa prizadevanja v zvezi s tem, ki vračajo zaupanje javnosti v trge. Varstvo potrošnikov postane še pomembnejše v okviru gospodarske krize, ki je povečala pritisk na najmanj zaščitene potrošnike – tiste z nizkimi dohodki. Oblikovati je treba usklajen pristop, ki bo potrošnikom omogočil samozavestno uveljavljati svoje pravice. Glede na to poudarjam potrebo po: prvič, spodbujanju politik za informiranje in izobraževanje potrošnikov (s strani EU in držav članic) s kampanjami, informacijskimi točkami in povečanjem virov evropskih potrošniških centrov; drugič, učinkoviti uporabi že obstoječih pravil, krepitevi nadzora trga in regulativnih mehanizmov ter izvajanju pritiska na države članice zaradi pravilnega zbiranja virov Skupnosti.

Ponovno poudarjam, da se bodo samo na takšen način potrošniki lahko odločali na podlagi informacij, ne da bi bili podvrženi pritiskom s strani proizvajalcev. To krepi njihovo zaupanje v trg, ustvarja večjo konkurenco, izboljšuje kakovost proizvodov in storitev ter povečuje potrošnjo (pomemben dejavnik za oživitve gospodarstva).

Lara Comi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Varstvo potrošnikov je tesno povezano s sposobnostjo trga, da ponudi velik izbor visoko kakovostnega blaga in storitev po konkurenčnih cenah. Jasno je, da večje zaupanje potrošnikov, ozaveščenost in odgovornost pozivajo k vse večji kakovosti blaga in storitev, kar povečuje konkurenco med dobavitelji, ki se jih bo spodbudilo k izboljšanju njihovih proizvodov, medtem ko bodo cene ostale na konkurenčni ravni.

Strinjam se s pomenom, ki ga Komisija in države članice pripisujejo zagonu komunikacijske strategije o pravicah potrošnikov prek spletnih portalov, kampanj za ozaveščanje in informacijskih točk ob sočasnem spodbujanju uporabe spletišča „eYouGuide“ ter hkratnem zagotavljanju zanesljivosti, verodostojnosti in nepristranskosti organizacij, pristojnih za upravljanje in organizacijo.

Poleg tega bo pet kazalnikov pregleda stanja potrošniških trgov, ki jih je opredelila resolucija – čeprav ne izčrpno –, zagotovo omogočila ljudem, da pridobijo koristne informacije za izboljšanje, če je potrebno, referenčnega ureditvenega okvira, če bodo informacije držav članic celovite in jih je mogoče zbrati na enostaven primerljiv način. Glasovala sem za poročilo, čeprav sem zmedena glede imenovanja varuha pravic potrošnikov in sredstev za skupinske odškodnine.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), v pisni obliki. – (RO) Menim, da je treba po uveljavitvi Lizbonske pogodbe in med trenutno gospodarsko krizo nujno upoštevati interese potrošnikov in zagotoviti njihovo varstvo. Potrošnikom je treba zagotoviti posebne instrumente za zagotovitev, da se njihove interese učinkovito vključi v vse politike Evropske unije.

Robert Dušek (S&D), v pisni obliki. – (CS) Poročevalka je za izhodišče uporabila rezultate pregleda stanja potrošniških trgov, kar je logičen in pragmatičen pristop. Iz statističnih poročil, ki se osredotočajo na zadevo, je mogoče izpeljati zadovoljstvo in tudi probleme potrošnikov. Nadaljnji razvoj zaupne podatkovne zbirke o problemih potrošnikov je ključnega pomena za opredelitev trgov. Vendar pa je potrebno izboljšati zbiranje podatkov na takšen način, da lahko upošteva razlike med različnimi sistemi v državah članicah, ki so zaradi raznolikosti včasih skrajni. Po mojem mnenju je najbolj problematično vprašanje izvajanje zakonodaje in pogodbenih obveznosti. Predvsem v primeru trgovine na čezmejnih trgih izvajanja zakonodaje praktično ni. Določitev pravil za varstvo potrošnikov v EU ne bo imela nobenega učinka, če se pravil ne bo ustrezno izvajalo v nacionalni zakonodaji in se jih uveljavljalo tudi na ravni držav članic. Poročevalka je vprašanje varstva potrošnikov na podlagi pregleda stanja obravnavala na sprejemljiv način. Vendar pa bi pozdravila konkretnije predloge za izboljšanje trenutne situacije. Kljub temu zadržku poročilo prispeva k varstvu potrošnikov v EU in bom zato glasovala za njegovo sprejetje.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Politika varstva potrošnikov Evropske unije je temeljni sestavni del utrjevanja notranjega trga. Zato mora ta politika evropskim potrošnikom in javnosti omogočiti dostop do visoko kakovostnih proizvodov in storitev po konkurenčnih cenah, medtem ko morajo hkrati imeti koristi od visoke stopnje varstva njihovih pravic.

Povečanje izobraževanja in ozaveščenosti o njihovih pravicah in tudi obveznostih ter odgovorno vedenje podjetij bosta prispevala k bolj dinamični obliki čezmejne politike in posledično k povezovanju notranjega trga z vplivom na evropsko konkurenčnost.

Treba je najti tudi pravilno ravnotežje med pravicami in obveznostmi potrošnikov in vplivom zadevne sprejete zakonodaje v zvezi s pravicami in obveznostmi podjetij in ponudnikov storitev.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Lizbonska pogodba varstvo potrošnikov omenja kot splošno in temeljno politiko Evropske unije in določa, da je treba upoštevati zahteve varstva potrošnikov.

V tem okviru je ključnega pomena krepiti evropsko politiko varstva potrošnikov in jo narediti učinkovitejšo in pomembnejšo za javnost. Ključno se je odzvati na potrebe in probleme evropske javnosti.

V tem smislu so instrumenti za nadzor trga, kot je pregled stanja potrošniških trgov, upravičeni. Dobra politika varstva potrošnikov mora zagotoviti zdrave trge, varnost in zaupanje, s čimer se spodbuja čezmejno trgovino in inovacije.

Zavzemam se za pregledno politiko, kjer je poreklo blagovne znamke obvezno. Varstvo potrošnikov je pomembno spričo uvoženih proizvodov, ki niso varni, to pa zahteva tesnejše sodelovanje med organi za nadzor trga in carinskimi organi.

Varnost proizvodov, ki so v obtoku na domačem trgu, zahteva kombinacijo prizadevanj z organi tretjih držav in zato upravičuje pobudo Komisije za krepitev mednarodnega sodelovanja in podpis formalnih sporazumov z zadevnimi organi tretjih držav, predvsem Kitajske, ZDA in Japonske.

Ian Hughton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospe Hedh. Škotska trenutno nima glasu v potrošniških zadevah EU: v Svetu nimamo neodvisnega predstavnika, potrošniška zakonodaja pa je večinoma rezervirana za London. Glede na naše ločene pravne institucije je ključnega pomena, da se te pristojnosti vrne škotskemu parlamentu, da bi Škotska lahko igrala celovito vlogo v razpravi EU o teh zadevah.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Varstvo potrošnikov je in je vedno bilo ena izmed prednostnih nalog EU ter je bilo utrjeno po sprejetju Lizbonske pogodbe. Potrošniki, ki so dobro obveščeni o svojih pravicah in obveznostih, prispevajo k preglednejšemu in bolj konkurenčnemu trgu.

Glede na trenutno gospodarsko krizo je pomembno zaščititi najbolj ranljive potrošnike in tiste z nižjimi dohodki. Vse večja zapletenost maloprodajnih trgov, predvsem tistih s storitvami, potrošnikom otežuje najboljšo izbiro.

Da bi učinkovito ocenili trge in sprejeli politike, ki dajejo najboljše možne rezultate za potrošnike, so potrebni instrumenti za nadzor trga. Zaradi tega je pregled stanja potrošniških trgov zelo pomemben.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Da bi zagotovili učinkovito varstvo potrošnikov, je pomembno izboljšati informacije, ki se jih zagotavlja potrošnikom, in izobraževanje potrošnikov. Cilj je na notranjem trgu imeti „samozavestne potrošnike“. Vendar pa poročilo ne obravnava ustrezno problemov, povezanih s popolnoma neurejenim trgov. Evropski standardi niso vedno izpolnjeni, pa naj gre za kakovostne in varnostne standarde ali celo okoljske in zdravstvene predpise. Zato sem se vzdržal glasovanja.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Varstvo potrošnikov je zelo pomembna zadeva, s katero se mora spopasti Komisija. Zgolj izvajanje učinkovitih ukrepov v zvezi s tem bo seveda nezadostno brez udeležbe potrošnikov. Potrošniki morajo poznati svoje pravice. Kar največje izkoriščanje možnosti enotnega evropskega trga je izreden izziv za Komisijo. Da bi se soočili s tem izzivom, mora učinkovito varstvo potrošnikov biti ena izmed prednostnih nalog EU. Menim, da uporaba pregledov stanja potrošniških trgov, ki so orodje za nadzor trgov, z vidika potrošnikov ne bi mogla biti koristnejša. Pregledi stanja jasno kažejo, kateri trgi ne izpolnjujejo potreb potrošnikov. Z njihovo analizo lahko med drugim ugotovimo, da imajo potrošniki probleme predvsem na trgu storitev in da spletno trgovino med določenimi državami članicami v veliki meri omejujejo čezmejne ovire. Veseli me, da se načrtuje nadaljnje preglede stanja. Poleg tega upam, da nam bodo zagotovili še podrobnejše informacije kot doslej. Zaradi takšnih orodij je precej

lažje razumeti probleme potrošnikov in se odzvati na njihove potrebe. Nobenega dvoma ni, da je uvedba predpisov EU o varstvu potrošnikov v posameznih državah EU koristna za naše državljane.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem za poročilo gospe Hedh o varstvu potrošnikov. To samoiniciativno poročilo pravilno prepoznava ključno vlogo potrošniških organizacij, ki so idealne organizacije za opozarjanje javnih organov na probleme, s katerimi se potrošniki srečujejo v vsakodnevnem življenju. Seveda podpiram tudi zahtevo, da se države članice ustrezno posvetujejo s potrošniškimi organizacijami na vseh stopnjah odločanja in pri prenosu ter izvrševanju potrošniškega prava. Zelo pomembna je tudi zadeva vključitve dolgoročnih kazalnikov v pregled stanja potrošniških trgov, kot so kazalniki o tržnih deležih, kakovosti, oglaševanju, preglednosti in primerljivosti ponudbe, pa tudi kazalnike, povezane z izvajanjem in močjo potrošnikov, socialne, okoljske in etične kazalnike ter kazalnike za merjenje pravnega varstva in škode, povzročene potrošnikom.

Edini dve pomanjkljivosti tega poročila sta po mojem mnenju nesprejetje spremembe, ki jo je predložila Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze, da bi se učili iz tržnih neuspehov v energetskem sektorju, in naše spremembe, ki je zahtevala pregled Direktive o igračah. Obžalujemo dejstvo, da ta sprememba ni bila sprejeta. Kljub temu bi rad čestital poročevalki in njenim kolegom v Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov za to dobro poročilo.

Catherine Stihler (S&D), v pisni obliki. – Pozdravljam ta prispevek Parlamenta k pregledu stanja potrošniških trgov. Pregled stanja potrošniških trgov je pomemben kazalnik tega, kako učinkovite in uspešne so države članice pri izvajanju zakonodaje EU. Pozdravljam poziv poročevalke k večji preglednosti in razpoznavnosti nadzornih ukrepov ter podpiram njen poziv k izboljšanju odškodninskih mehanizmov v EU.

Alf Svensson (PPE), v pisni obliki. – (SV) Zaradi prostega trga v EU je Unija močan akter, vendar pa to pomeni tudi, da je treba potrošnikom zagotoviti dobre, jasne informacije o obsegu, ki je na razpolago na trgu. Treba je utrditi položaj potrošnikov. Zato sem danes glasoval za poročilo o varstvu potrošnikov. Vendar pa poročilo vsebuje določeno besedilo, ki je problematično. Obstaja tveganje, da bo posvetovanje s potrošniškimi organizacijami na vseh stopnjah odločanja precej podaljšalo ta postopek. Civilna družba igra pomembno vlogo pri doseganju ustreznega varstva potrošnikov, vendar pa je to v različnih državah lahko različnih oblik, ne da bi imelo škodljiv učinek na rezultat. Načelo subsidiarnosti je treba uporabljati v primeru vzpostavitve organov za varstvo potrošnikov in varuha potrošnikov ter tudi v besedilu, ki zadeva učne načrte v šolah. EU mora določiti minimalne ravni in cilje za skupno potrošniško politiko, vendar pa ne sme podrobno določati, kako naj države članice izpolnijo ta cilj. Poročilo poziva vse države članice, naj v skupni podatkovni bazi zbirajo in beležijo informacije o nesrečah in poškodbah. Takšna podatkovna baza ne sme povzročiti pretiranega administrativnega dela. Njena administracija mora biti sprejemljiva in sorazmerna s koristmi za posameznike. Vendar pa so pravice potrošnikov in varstvo potrošnikov na notranjem trgu tako pomembni, da sem glasoval za poročilo kljub pomislekom, ki sem jih pravkar izpostavil.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Poročevalka, gospe in gospodje, veseli me, da si resno prizadevamo poskrbeti za pravice potrošnikov. Vendar pa se to zdaj dogaja že nekaj let in še vedno nismo sposobni oblikovati idealnega mehanizma in zaostri obvezne pogoje z izpolnitvijo teh nalog na nacionalni ravni. Včasih se to zdi kot igra ali hinavščina. Dokler ne bomo strogo uredili dejavnosti monopolov na vseh področjih, tako da bodo njihovi dobički jasno omejeni ter operativni stroški, plače in bonusi strogo nadzorovani – tj. oskrba s surovinami, proizvodnja, oskrba s proizvodi –, si je težko predstavljati, da bodo potrošniki dobili poceni in visoko kakovostno blago ali storitve. Ker imam na tem področju precejšnje izkušnje, sem pripravljen sodelovati.

Derek Vaughan (S&D), v pisni obliki. – Pozdravljam sprejetje tega poročila. Menim, da je pomembno zaščititi potrošnike in se bolj osredotočiti na krepitev nadzora trga, da bi proizvodi, namenjeni potrošnikom, izpolnjevali najvišje standarde. Pozdravljam pobudo za krepitev mednarodnega sodelovanja glede varnosti izdelkov in prizadevanja za formalne sporazume z organi za izvrševanje zakonodaje v tretjih državah. Podpiram pozive k ustanovitvi varuha pravic potrošnikov za izvensodno poravnavo sporov in menim, da bodo učinkovitejši mehanizmi za čezmejno sodelovanje pripomogli k izboljšanju varstva potrošnikov po vsej EU.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. – (FR) Člen 12 Pogodbe o delovanju Evropske unije določa, da je treba zahteve varstva potrošnikov upoštevati pri opredeljevanju in izvajanju drugih politik in dejavnosti Unije. Komisija mora zagotoviti, da se interese potrošnikov vključi v vse politike, in mora v svojih študijah vpliva preučiti morebitne učinke vseh novih zakonodajnih aktov in politik, ki neposredno ali posredno zadevajo potrošnike. Čeprav so pritožbe potrošnikov pomemben kazalnik pomanjkljivosti trga, njihova odsotnost

ne pomeni vedno, da trgi dobro delujejo, saj se občasno potrošniki manj pritožujejo zaradi različnih potrošniških običajev ali zaradi njihovega mnenja o verjetnosti, da se bo upoštevalo njihovo pritožbo. Potrošniške organizacije morajo igrati ključno vlogo pri opozarjanju javnih organov na probleme, s katerimi se soočajo potrošniki. Instrumente je treba optimizirati, da bi lahko učinkoviteje delovali na vseh ravneh. Države članice pozivam, naj zagotovijo ustrezno posvetovanje s potrošniškimi organizacijami na vseh stopnjah odločanja in pri prenosu ter izvrševanju potrošniškega prava.

Poročilo: Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010)

Liam Aylward (ALDE), v pisni obliki. – (GA) Glasoval sem za to poročilo o mreži Solvit. Evropski potrošniki morajo poznati svoje pravice, ta mreža za reševanje problemov pa mora biti enostavno dostopna za vse.

V Evropski uniji kot celoti se povečuje število ljudi, ki iščejo nasvet in pomoč pri mreži Solvit, iz tega pa je mogoče povzeti, da se povečuje pomen mreže Solvit kot orodja za reševanje problemov za evropske državljane in podjetja.

Popolnoma podpiram zahtevo v poročilu po boljšem in obsežnejšem oglaševanju storitev mreže Solvit ter se strinjam, da je treba pojasniti informacije o pravicah potrošnikov in podjetij na notranjem trgu, tako da lahko vsak izkoristi te pravice v svojem vsakodnevem življenju.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – Da bi uživali koristi notranjega trga, morajo potrošniki imeti učinkovito sredstvo za pravno varstvo po napačni uporabi zakonodaje o notranjem trgu. Mreža Solvit je bila vzpostavljena, da bi zagotovila hitro pravno varstvo brez sodnih postopkov. Menim, da bi ta mreža lahko bila zelo koristna, vendar pa trenutno ne deluje učinkovito in ne uporablja svojega potenciala v celoti. Mnogi izmed naših državljanov in malih podjetij ne vedo za to mrežo. Zato menim, da morajo države članice okrepiti prizadevanja in sredstva za promoviranje mreže Solvit in ozaveščanje o njej med državljani in podjetji. Poleg tega nekateri centri Solvit dobijo več primerov, kot jih lahko rešijo, ker imajo premalo osebja. Menim, da morajo države članice okrepiti vlogo nacionalnih centrov Solvit z zagotavljanjem sodelovanja med nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi organi ter aktivno izmenjevati mnenja in najboljše prakse z drugimi državami članicami, da bi v celoti izkoristile potencial mreže Solvit.

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Mreža Solvit deluje od leta 2002 in je spletna mreža za reševanje problemov, v kateri sodelujejo države članice Evropske unije, njen cilj pa je zagotavljanje pragmatičnega odziva na težave, ki se pojavijo zaradi nepravilne uporabe zakonodaje Skupnosti s strani javnih organov.

Čeprav notranji trg trenutno deluje precej dobro, je res tudi, da se občasno pojavijo napake ali problemi s tolmačenjem pravic posameznikov in podjetij, ki poskušajo kar najbolj izkoristiti prednosti, ki jih zagotavlja notranji trg.

Glasovala sem za poročilo, saj se je izkazalo, da je mreža Solvit zelo pomembna za rešitev problemov vseh vrst, od posameznikov, ki iščejo drugo državo članico, v kateri bi študirali, delali ali se ponovno sestali s partnerjem itd., do podjetij, ki imajo probleme z javnimi organi, probleme z vračanjem DDV ali z drugimi zadevami. Cilj mreže Solvit je posameznikom in podjetjem zagotoviti visoko raven storitev na podlagi pomembnih kakovostnih meril in meril uspešnosti.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam poročilo gospoda Buşoi o mreži Solvit. Neformalna mreža za reševanje problemov v zvezi z notranjim trgov je bila ključnega pomena pri zagotavljanju brezplačne pomoči posameznikom in podjetjem za reševanje posebnih problemov z javnimi organi. Njen pomen se odraža v naraščajočem številu primerov v lanskem letu. Vendar pa je glede na opredelitev horizontalnih problemov na nacionalni ravni ključnega pomena preučiti vrsto ukrepov za izboljšanje učinkovitosti teh centrov. Zato menim, da morajo države članice okrepiti svoja prizadevanja za zagotavljanje informacij posameznikom in podjetjem o pravicah, ki jih uživajo na notranjem trgu, s povečanjem finančnih in človeških virov ter usposabljanjem uslužbencev mreže Solvit glede pravil notranjega trga. Prav tako je pomembno, da uslužbenci te mreže dobro obvladajo angleški jezik in svoj materni jezik. Države članice in Komisijo pozivam, naj spodbuja boljši dostop do mreže Solvit za posameznike in podjetja z namenom učinkovitega izvajanja pravil notranjega trga.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Notranji trg ni in ne sme biti zgolj birokratska struktura. Da bi resnično imeli koristi od njegovih prednosti, morajo podjetja in evropska javnost biti sposobni uveljavljati svoje pravice v praksi s pomočjo hitrih, odzivnih in uspešnih mehanizmov. Na podlagi tega ima mreža Solvit temeljni pomen.

Glede na naraščajoče število primerov, v katerih so v lanskem letu sodelovali centri Solvit, menim, da je ključnega pomena za dobro potrošnikov, da se premaknemo k vrsti reform in izboljšanj, ki jih je v zvezi s tem predlagal Parlament. Na primer krepitev nadzora Komisije nad učinkovito uporabo pravil notranjega trga; jasna povečanja virov, na razpolago centrom Solvit (najmanj strokovnjakov o elementih notranjega trga, povečanje financiranja za nacionalne centre, specializirano in sodobno usposabljanje obstoječega strokovnega osebja, usklajene spletne povezave med lokalnimi centri in službami Komisije); in znatno vlaganje v spodbujanje in promoviranje mreže Solvit s strani držav članic in Komisije z vsemi načini socialne komunikacije za spodbujanje visoke ravni povezanosti z javnostjo in podjetji. Iz vseh teh razlogov podpiram poročilo gospoda Buşoia o mreži Solvit.

Lara Comi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Mreža Solvit se je izkazala za zelo koristen instrument za reševanje problemov – brez sodnih postopkov –, s katerimi se srečujejo državljani in podjetja zaradi napačne uporabe prava notranjega trga s strani javnih organov. Zato jo je treba z boljšim sodelovanjem med Komisijo, Parlamentom in državami članicami podpreti na številne načine. Zlasti je pomembno bolj spodbujati ozaveščanje o njenem obstoju med državljani in podjetji ter okrepiti sodelovanje med nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi organi. Večji pomen je treba pripisati tudi usposabljanju javnih uslužbencev, ki delajo na tem področju, kot je na primer usposabljanje osebja mreže Solvit, ki ga je treba, kot poudarja sporočilo Komisije, prav tako razviti s sredstvi Evropskega socialnega sklada.

Glasovala sem za poročilo, ker menim, da lahko krepitev mreže Solvit resnično pripomore k izboljšanju pravnega okvira notranjega trga, ki si ga tako trdo prizadevamo zgraditi. Spodbujanje preglednosti podatkov z interaktivno spletno podatkovno zbirko povečuje ozaveščenost glede standardov, omogoča hitrejšo reševanje problemov in povečuje zaupanje v gospodarske subjekte.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Mrežo Solvit so vzpostavile Komisija in države članice, da bi z nesodnimi sredstvi rešile vse probleme, s katerimi se soočajo posamezniki in podjetja zaradi nepravilne uporabe zakonodaje v zvezi z notranjim trgom.

Ta mreža se je izkazala za učinkovito pri reševanju problemov, vendar pa jo javnost še vedno premalo uporablja. Zaradi tega namerava Komisija spodbujati hitro in popolno uporabo mreže Solvit ter povečati preglednost, da bi premagala ovire za svobodo gibanja in javnosti zagotovila informacije o njenih pravicah, da bi uresničila potencial notranjega trga.

Glede na to Komisija države članice poziva, naj mrežo Solvit promovirajo med javnostjo in podjetji ob upoštevanju njenih zmožnosti in dodane vrednosti, ki jo predstavlja.

Glede na to, da se mnoge probleme, ki bi jih lahko rešila mreža Solvit, trenutno rešuje sodno, kar povečuje tratenje časa in denarja javnosti in podjetij, in glede na to, da bi mreža Solvit lahko zagotovila alternativno in hitrejšo ter učinkovitejšo rešitev pravnih sporov, menim, da bo popolno delovanje mreže Solvit koristilo delovanju notranjega trga in tudi varstvu interesov in pravic posameznikov in podjetij.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Mreža Solvit je začela delovati julija 2002, vzpostavile pa so jo Komisija in države članice z namenom reševanja problemov, s katerimi so se soočali posamezniki in podjetja zaradi napačne uporabe zakonodaje o notranjem trgu, s čimer so zagotovile hiter, brezplačen in učinkovit odziv brez uporabe sodišča.

Vse države članice EU ter Norveška, Islandija in Lihtenštajn so ustanovile centre Solvit na nacionalni ravni, večinoma vključene v svoje ministrstvo za gospodarstvo ali zunanje zadeve. Ti centri sodelujejo neposredno prek elektronske podatkovne zbirke, da bi našli hitre in pragmatične rešitve problemov, ki jih vložijo posamezniki in podjetja.

Države članice morajo okrepiti svoja prizadevanja za zagotavljanje informacij posameznikom in podjetjem o pravicah, ki jih imajo na notranjem trgu, in jim s tem omogočiti uveljavljanje teh pravic. S storitvami, ki jih zagotavlja mreža Solvit, je treba na učinkovit način seznaniti posameznike in podjetja.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Mreža Solvit, katere cilj je najti učinkovito rešitev za probleme notranjega trga, je bila pri reševanju teh problemov zelo uspešna. Mreža Solvit je bila vzpostavljena leta 2002 za obravnavanje problemov, ki jih imajo posamezniki in podjetja zaradi nepravilne uporabe evropske zakonodaje v zvezi z notranjim trgom.

Mreža Solvit nadomešča sodišča na učinkovit in manj birokratski način ter rešitev najde v 10 tednih. Vendar pa je povečano število primerov mreže Solvit povzročilo pomanjkljivosti v njenem odzivu. To pomeni, da je zelo pomembno, da si prizadevamo za povečanje človeških in finančnih virov ter ustrezno usposabljanje

uslužbencev mreže Solvit, da bi lahko izboljšala svojo učinkovitost pri obravnavanju vse večjega števila primerov, ki so ji predloženi.

Rovana Plumb (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Notranji trg državljanom in podjetjem ponuja vrsto priložnosti. Notranji trg na splošno dobro deluje. Vendar pa se včasih lahko pojavijo napake.

Mreža Solvit je mreža za reševanje problemov, v kateri sodelujejo države članice, da bi brez sodnih postopkov rešile probleme, ki so se pojavili zaradi nepravilne uporabe zakonodaje o notranjem trgu s strani javnih organov. V vsaki državi članici Evropske unije je center Solvit (prav tako pa na Norveškem, Islandiji in v Lihtenštajnu).

Glasovala sem za to poročilo, da bi centrom Solvit dali zagon pri reševanju pritožb, ki jih vložijo državljani in podjetja.

Robert Rochefort (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Notranji trg se z več kot 1 500 zapletenimi dokumenti, ki veljajo zanj, Evropejcem zdi precej nerazumljiva „velika struktura“, ki se je v državah članicah ne izvaja vedno pravilno (pri tem mislim zlasti na priznavanje poklicnih kvalifikacij). Zaradi tega se je Solvit izkazal za neprecenljivo orodje: ta prava podporna služba za potrošnike in podjetja v zadevah v zvezi z enotnim trgom, ta mreža, ki temelji na sodelovanju, je več let delovala v prid neformalnega reševanja problemov, povezanih z napačno uporabo prava o notranjem trgu s strani javnih organov. Glasoval sem za poročilo o mreži Solvit.

Vendar pa je mreža Solvit kljub svojim odličnim rezultatom (uspešno se reši več kot 80 % primerov) in kljub dejstvu, da predstavlja hitro, izvensodno in brezplačno rešitev problema pridobitve odškodnine, v javnosti še vedno sorazmerno nepoznana. Storiti moramo več za njeno prepoznavnost. Obžalujem, da so v določenih državah članicah, tudi v moji, centri Solvit tako slabo preskrbljeni s financami in osebjem. Menim, da je prišel čas, da države članice uvidijo, kako koristni so ti centri in jim zagotovijo sredstva za nemoteno delovanje.

Bart Staes (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – (NL) Poročilo gospoda Buşoia o mreži Solvit je zelo pomembno. Pri opravljanju mojih parlamentarnih obveznosti me večkrat na teden kontaktirajo državljani in mi zastavljajo pogosto zelo osebna in natančna vprašanja o delovanju prava Skupnosti. Pogosto jim lahko takoj pomagam tako, da jih usmerim na mrežo Solvit.

Poročilo, ki smo ga sprejeli danes, jasno opisuje koristi tega instrumenta. Je izredno uravnoteženo poročilo, saj zelo jasno navaja, katere ukrepe je treba sprejeti za izboljšanje instrumenta. Vsekakor je potrebna dobra medijska strategija, da bi povečali ozaveščenost o mreži Solvit. K temu lahko prispeva tudi internetni naslov.

Jasno je, da je treba učinkovitost mreže Solvit še naprej povečevati. To je vsekakor mogoče storiti s krepitvijo sodelovanja med državnimi uradniki z zadostno stopnjo znanja. Prav tako ključnega pomena je priporočilo, naj države članice povečajo število osebja centrov Solvit, da bi vzpostavili administrativno sposobnost v različnih ministrstvih na nacionalni ravni. Cilj vseh centrov Solvit mora biti hiter odgovor na vprašanja in iskanje prave rešitve; to je namen, za katerega je bila vzpostavljena mreža Solvit.

Viktor Uspaskich (ALDE), *v pisni obliki*. – (LT) Poročevalec, gospe in gospodje, podpiram to pobudo in se v celoti strinjam s krepitvijo mreže Solvit in širitvijo njenih dejavnosti. Ne smemo varčevati pri razširjanju informacij o dejavnostih in priložnostih te evropske strukture v nacionalnih medijih, na internetu ali televizijskih programih. Vendar pa vam lahko povem, da obstajajo dvojni standardi: zakonodaje se ne uporablja enotno, obstajajo pa celo različne kazni za enake dejavnosti.

Anna Záborská (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Mreža Solvit je bila vzpostavljena za reševanje problemov, s katerimi se soočajo državljani in podjetja zaradi slabe uporabe zakonodaje o notranjem trgu. Vse države članice ter Norveška, Islandija in Lihtenštajn imajo nacionalni center Solvit. Centri sodelujejo neposredno, da bi lahko zagotovili hitro in pragmatično rešitev problemov, ki jih vložijo državljani in podjetja. Centri potrebujejo dobro pravno svetovanje o pravni vsebini vloženi problemov in predlaganih rešitev. Imajo dostop do pravnega svetovanja znotraj centra in v pristojni upravi. Kjer se pojavijo razhajanja glede pravnega mnenja o primerih, ki se jih obravnava združeno, zapletena pravna vprašanja ali enostavno ni ustreznega dostopa do pravnega svetovanja v njihovi državi, se centri Solvit za nasvet obrnejo na Komisijo. Države članice morajo zagotoviti, da imajo centri ustrezen dostop do pravnih strokovnjakov v njihovi upravi. Komisija mora pospešiti zagotavljanje neformalnih pravnih presoj centrom, ki zaprosijo zanje. Pozdravljam zavezanost držav članic nadzoru evropske zakonodaje in njene uporabe. Ni dobro, da morajo evropski sozakonodajalci izvajati zakonodajo, ki ustvarja več problemov kot jih reši.

Poročilo: Bairbre de Brún (A7-0082/2009)

Liam Aylward (ALDE), v pisni obliki. – (GA) Na Irskem imamo zelo visoke standarde za zdravstveno varstvo živali, zato sem glasoval za to poročilo, ki bo zaščitilo zdravstveno stanje irskih živali. Priporočilo poročila v zvezi s podaljšanjem prehodnega sistema za premike živali do konca decembra 2011 je potrebno in pravočasno.

Ta pravila vzpostavljajo splošni sistem za identifikacijo hišnih živali (mačk, psov in belih dihurjev), ki potujejo med državami članicami, in vse živali bodo morale biti opremljene s potnim listom o cepljenju proti steklini.

Ti zaščitni ukrepi so potrebni, saj so zdravstveni standardi na Irskem trenutno zelo visoki, zaradi česar v državi ni stekline, določenih vrst klopotov in trakulj, ki bi ogrozili zdravje ljudi in živali.

Jan Březina (PPE), v pisni obliki. – (CS) Gospa predsednica, glasoval sem za poročilo o predlogu resolucije Evropskega parlamenta in Sveta veterinarskih pogojev za netrgovske premike hišnih živali, čeprav se ne strinjam s celotnim besedilom predloga. Zaskrbljen sem predvsem, da zagotavlja podaljšanje prehodnega obdobja, med katerim so zahteve za uvoz psov in mačk na Irsko, Malto, Finsko, Švedsko in Združeno kraljestvo strožje. Malta, Irska in Združeno kraljestvo zahtevajo, da se pse in mačke pregleda tudi na klope, kar mora biti prav tako potrjeno v njihovem potnem listu za živali. To je že drugo zaporedno podaljšanje prehodnega obdobja, za katerega menim, da je nepravilen z vidika zakonodajne prakse EU. Komisija mora čim prej preučiti možnost podaljšanja splošnega režima na države članice, ki trenutno sodijo v prehodni režim, zaradi česar mora naročiti pripravo posvetovalnega mnenja Evropske agencije za varnost hrane. Trdno sem prepričan, da ponavljajoča se podaljšanja prehodnega obdobja niso v interesu evropskih državljanov. Razlike v zaščitnih ukrepih prej omenjenih držav članic, kot so različne časovne omejitve za cepljenja in serološke preglede in različni roki za protiparazitne preglede, po nepotrebnem otežujejo in povečujejo stroške potovanja s hišnimi živalmi v EU.

Robert Dušek (S&D), v pisni obliki. – (CS) Pravo Skupnosti ureja netrgovske premike hišnih živali v Skupnost, v okviru česar je bil vzpostavljen tako imenovani splošni režim, v skladu s katerim morajo biti psi, mačke in beli dihurji med premiki med državami članicami EU opremljeni z identifikacijskimi dokumenti in informacijami o njihovem obveznem cepljenju proti steklini in o boleznih, ki so jih imeli. Uredba (ES) št. 998/2003 vzpostavlja tudi tako imenovani prehodni režim, ki državam članicam omogoča, da za vstop in premike teh živali na svojem ozemlju uporabljajo strožje zahteve. Predvsem Velika Britanija v veliki meri uporablja to odstopanje. Komisija predlaga podaljšanje določenega prehodnega režima do 31. decembra 2011, poročevalka gospa Brún pa podpira to potezo. Glede na to, da je bil dosežen kompromis v Svetu in v Odboru ENVI, katerega del je to poročilo, sem glasoval za njegovo sprejetje.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Uredba (ES) št. 998/2003, katere spremembo predlaga Komisija, vzpostavlja usklajene standarde o netrgovskih premikih hišnih živali znotraj Evropske unije in njihovem vstopu vanjo. Vendar pa predvideva začasni sistem, v skladu s katerim lahko nekatere države članice določijo strožje pogoje v primeru določenih bolezni kot so steklina, ehinokokoza in okužba s klopi.

Čeprav ne nasprotujem pomenu prostega gibanja hišnih živali znotraj Evropske unije, ponavljam svoje prepričanje, da morajo te hišne živali izpolnjevati vsa sanitarna merila, da ne bi predstavljala tveganja za zdravje ljudi ali živali.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) To poročilo določa pravila za premike hišnih živali znotraj evropskega območja in kako je to treba storiti v skladu s cilji preprečevanja širjenja bolezni, zlasti stekline.

Svoboda gibanja je eden od ključnih stebrov evropskega enotnega trga. To vprašanje je zlasti pomembno za državljane Evrope brez mej, kjer smo bili priča povečanju premikov hišnih živali med državami članicami.

Vsi se strinjamo, da mora biti mogoče potovati s hišnimi živalmi, vendar pa se vsi strinjamo tudi, da je treba to storiti v skladu z določenimi merili javnega zdravja, da bi zagotovili višjo raven zaščite zdravja ljudi in živali.

Zato pozdravljam splošni sistem potnih listov, ki bo usklajal higienske ukrepe, in kontrole, ki omogočajo prosto gibanje hišnih živali.

Poročilo določa tudi prehodno ureditev do konca leta 2011, da bi lahko nekatere države pripravile potrebno infrastrukturo.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospe de Brún. Svoboda gibanja, ki je v središču enotnega trga, pomeni, da je to vprašanje pomembno za številne državljane po vsej Evropi. Tudi zadeve v zvezi z zdravjem javnosti in živali so ključnega pomena in menim, da je poročevalec opravil dobro delo pri vzpostavljanju ravnotežja.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Cilj pogojev zdravstvenega varstva živali, ki jih je treba določiti za čezmejne premike hišnih živali, ki niso namenjene prodaji, je zagotoviti višji raven varnosti za zdravje ljudi in živali ter olajšati premike živali, ki jih spremljajo njihovi lastniki. Na ta način se bo olajšalo netrgovinske premike hišnih živali, če se upošteva zadevna pravila in so živali med potovanji znotraj območja Skupnosti opremljene s potrdilom o cepljenju proti steklini ter je pooblaščen veterinar opravil analizo odziva imunskega sistema na to cepivo.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Glasoval sem za to pomembno poročilo, saj s tem podpiramo predlog Komisije o podaljšanju prehodnega režima v zvezi s steklino, kar pomeni, da konec režima bolje sovпада z obdobjem, ko bo Komisija po pričakovanjih ukinila financiranje EU za programe cepljenja za izkoreninjenje silvatične stekline v nekaterih državah članicah, ki je glavni problem stekline v EU. Poleg tega je Komisija izbrala skrben previdnostni pristop ter dala prednost preprečevanju in dodatnim zdravstvenim pomislekom v zvezi z notranjim trgov in prostim gibanjem živali. Komisija je primerjala in preučila različne politične možnosti ter pri tem upoštevala različna mnenja Evropske agencije za varnost hrane (EFSA). Predlagani datum za končanje prehodnega režima bo omogočil spremembo infrastrukture in postopno preusposabljanje obstoječega osebja ter prilagoditev novi situaciji.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), v pisni obliki. – Pozdravljam to poročilo, ki bo državam članicam omogočilo nadaljevanje ukrepov za zaščito pred širjenjem stekline in ki bodo vodili tudi k prostemu, varnemu gibanju hišnih živali po vsej Evropi po letu 2011. Podaljšanje odstopanja za določene države do leta 2011 jim bo omogočilo še naprej izvajati teste in zdravstveni nadzor nad boleznimi kot je steklina. To prehodno obdobje je pomemben korak proti prostemu, varnemu gibanju hišnih živali v Evropski uniji.

Čestitati želim vsem tistim, ki so si prizadevali za sporazum o novem komitološkem postopku. To je dober kompromis, ki bo omogočil učinkovit odziv, če imajo države članice upravičene pomisleke glede širjenja drugih bolezni. Zagotavlja tudi, da se bo Komisija ob uporabi prenesenih pooblastil posvetovala z različnimi strokovnjaki – strokovnjaki Komisije, strokovnjaki držav članic, nevladnimi strokovnjaki in strokovnjaki Parlamenta. Zagotoviti moramo, da se bo ta obveznost izvajala. Širše gledano smo prejeli pisna zagotovila, da to poročilo ne bo postavilo precedensa za prihodnjo uporabo prenesenih pooblastil. S tem se upošteva pomisleke Parlamenta glede precedensa za novi komitološki postopek v skladu z Lizbonsko pogodbo.

Poročilo: Carlos Coelho (A7-0015/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Strategija EU 2020 je dokument, ki zbuzja upanje. Zadnje čase se je veliko govorilo o oživitvi gospodarstva EU, vendar pa mora večina držav članic šele rešiti se iz krize. V javnosti je razprava o krizi omejena na stanje javnih financ, čeprav je hitro rastoča brezposelnost v nekaterih državah članicah že dosegla kritično raven. Nenavadno je slišati visoke uradnike EU hvaliti nekatere vlade za njihovo odlično delo, čeprav se število brezposelnih v teh državah vsak mesec katastrofalno povečuje, zmanjšujejo se socialna jamstva in se povečuje število ljudi, ki živijo pod pragom revščine. Za ljudi v teh državah je vse težje razumeti, ali Evropska unija izvaja politiko za zmanjševanje revščine ali dejansko povečuje revščino na socialnem področju. Po mojem mnenju so zdaj vlade, ki niso bile zmožne rešiti niti problemov stabilizacije brezposelnosti, deležne nezaslužene hvale. Evropska komisija mora prevzeti večjo odgovornost in odgovorno nadzirati izvajanje načrte nacionalnih vlad za obvladovanje krize ter pri tem jasno oceniti učinke takšnih reform na ljudi.

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Schengenski sporazum je pogodba med evropskimi državami o politiki svobode gibanja posameznikov znotraj schengenskega območja. Vsaki osebi, ki je imetnica dokumenta, ki dokazuje, da zakonito prebiva v državi članici, mora biti omogočeno prosto gibanje znotraj območja, kjer ni notranjih mej.

Vendar pa zaenkrat svoje obveznosti, da državljanom tretjih držav, ki so imetniki te oblike vizuma za dolgoročno prebivanje, še ne izpolnjujejo vse države. Zaradi tega je nedosledno, da študent, ki mu je bil izdan vizum za tečaj na Portugalskem, nima možnosti na primer iti v Belgijo in za svojo doktorsko disertacijo zbrati informacij v specializirani knjižnici.

Zato sem glasovala za predloženo poročilo in pri tem upoštevala, da je pomembno olajšati svobodo gibanja znotraj schengenskega območja za državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo v eni izmed držav članic

na podlagi vizuma D za dolgoročno prebivanje, ki ga je izdala država članica. Čestitam poročevalcu gospodu Coelho, ki mu je ponovno uspelo doseči soglasje na prvi obravnavi, kar bo omogočilo rešitev te situacije preden začne naslednji mesec veljati Vizumski zakonik.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za nove spremembe k tej uredbi glede na to, da so se državljani tretjih držav z vizumi za dolgoročno prebivanje soočali s problemi zaradi omejitve prostega gibanja. Niso mogli svobodno potovati iz ene države članice v drugo in so imeli probleme celo z vračanjem v domovino. Ta uredba razširja načelo enakosti dovoljenj za prebivanje in vizumov za kratkoročno prebivanje, ki so jih izdale države članice, pri čemer v celoti uporablja schengenski pravni red za vizume za dolgoročno prebivanje. Poudariti je treba, da mora vizum za dolgoročno prebivanje glede prostega gibanja v schengenskem območju brez notranjih mej imeti iste učinke kot dovoljenje za prebivanje. Pozornost bi rada pritegnila k dejstvu, da je zelo pomembno, da se ne krši varnostnih jamstev v državah članicah, potem ko bo poenostavljeno gibanje državljanov tretjih držav v schengenskem območju. Izvajanje te uredbe ne sme zmanjšati varnosti, saj določa obveznost držav, da ped izdajo vizuma za dolgoročno prebivanje preverijo podatke osebe v schengenskem informacijskem sistemu in se po potrebi o tej osebi pozanimajo v drugi državi članici EU. Doslej se je to izvajalo samo pri izdaji dovoljenj za prebivanje.

Marielle De Sarnez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Pozdravljam sprejetje te uredbe z zelo veliko večino – s 562 glasovi za in 29 proti ter 51 vzdržanimi glasovi. Odslej bo državljani tretje države z vizumom za dolgoročno prebivanje, ki ga je izdala država članica, lahko za tri mesece v vsakem šestmesečnem obdobju pod enakimi pogoji kot imetnik dovoljenja za prebivanje odpotoval v drugo državo članico. To je ukrep, ki so ga čakali mnogi študenti in raziskovalci, kot so tisti, ki sodelujejo v evropskih programih izmenjave (Erasmus Mundus). Je korak naprej v smislu tega, da postane Unija privlačnejši cilj za študente, akademike in raziskovalce iz tretjih držav. Poleg tega ga je mogoče imeti tudi za ponovitev poziva državam članicam s strani Evropskega parlamenta, naj ukrepajo v smeri prihodnje uvedbe vizuma, namenjenega samo študentom, ki sodelujejo v programih izmenjave. Vendar pa obžalujem eno stvar: Združeno kraljestvo, Irska in Danska niso sprejele te uredbe in ne bodo vključene v njeno uporabo, čeprav te države pritegnejo veliko število tujih študentov in raziskovalcev, ki so prisotni v schengenskem območju.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ustvarjanje evropskega območja brez nadzora meja s schengenskim sporazumom je bil pomemben korak pri izgradnji odprtega notranjega trga s prostim pretokom ljudi in blaga.

Zaradi tega je ključni cilj, na katerem temelji sporazum, omogočiti prosto gibanje posameznikov znotraj območja brez notranjih mej. Posledično se nam zdi absurdno, da se državljani držav izven EU, ki so imetniki vizumov za dolgoročno prebivanje, ki jih je izdala ena izmed držav članic pogodbenic Schengenskega sporazuma, ne morejo prosto gibati znotraj tega območja.

Primeri, ki jih je navedel poročevalec, so za nas dokaz absurdnosti, ki jo ta sistem predstavlja v praksi. Zaradi tega se strinjam s predlogom Komisije v besedilu, ki ga je predlagal Parlament, da se vizume za dolgoročno prebivanje obravnava kot dovoljenja za prebivanje, s čimer se njihovim imetnikom zagotovi svoboda gibanja.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Najprej pozdravljam odlično kakovost poročila. V skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti državljani tretjih držav, ki so imetniki vizumov za dolgoročno prebivanje (vizum za prebivanje, daljše od treh mesecev), med prebivanjem ne smejo potovati v druge države članice ali skozi druge države članice, ko se vračajo v matično državo, saj za to v Schengenski konvenciji ni veljavnih določb.

Nova predlagana pravila pomenijo, da bo imel vizum za dolgoročno prebivanje enak učinek kot dovoljenje za prebivanje v smislu prostega gibanja znotraj schengenskega območja ali da bo oseba, ki je imetnica vizuma za dolgoročno prebivanje, ki ga je izdala država članica, smela potovati v druge države članice za tri mesece v obdobju šestih mesecev in to pod enakimi pogoji kot imetnik dovoljenja za prebivanje.

Da bi ta sistem deloval, bi morale obstajati kontrole, ki so enakovredne tistim, ki trenutno veljajo na drugih področjih, da bi se zagotovila dobra komunikacija med državami članicami in skladnost med izdajanjem vizumov za dolgoročno prebivanje, dovoljenj za prebivanje in razpisom ukrepov v schengenskem informacijskem sistemu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Dobro je, da lahko tujec, imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje, ki ga je izdala država članica, potuje v drugo državo članico za najmanj tri mesece v obdobju šestih mesecev in to na podlagi enakih pogojev kot veljajo za imetnika dovoljenja za prebivanje. Ker je to glavna zadeva, ki jo zajema uredba, na katero se nanaša to poročilo, smo glasovali zanj.

Kot nam je znano trenutno in v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti državljani tretjih držav, ki so imetniki vizuma za dolgoročno prebivanje, ki bi lahko bili na primer študenti, ki želijo opraviti študijsko potovanje v drugo državo članico, znanstveniki, akademiki, sorodniki državljanov tretjih držav in državljanov EU, med svojim prebivanjem ne smejo potovati v druge države članice ali pri vračanju v matično državo potovati skozi druge države članice, to pa je situacija, ki v Schengenskem sporazumu ni predvidena.

Nova pravila, ki so bila zdaj potrjena, bodo pomenila, da bo imel posameznik, ki je imetnik vizuma za dolgoročno prebivanje (vizum za prebivanje, daljše od treh mesecev, ali vizum vrste D), enake pravice kot imetnik dovoljenja za prebivanje v smislu svobode gibanja znotraj schengenskega območja.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasovali smo proti poročilu gospoda Coelhoa. Omogočanje, da imajo imetniki vizuma za dolgoročno prebivanje, torej za prebivanje, daljše od šestih mesecev, samodejno koristi od svobode gibanja po vseh državah schengenskega območja, kot da bi bili imetniki dovoljenja za prebivanje, je neodgovorno. Vaši primeri so zavajajoči. Ni pomembno, ali govorimo o študentih, ki želijo obiskati evropska glavna mesta (z izjemo Londona, Dublina in Københavna, ki so zunaj schengenskega območja), raziskovalcih, katerih raziskovanje traja manj kot eno leto, ali izseljenci brez ustreznega dovoljenja za prebivanje in delo – vse to je postranskega pomena in samo pretveza.

Dejansko je ta ukrep ponovno oporekanje suverenim pravicam držav, dsa odločijo, kdo sme ali ne, pod kakšnimi pogoji in za kako dolgo vstopiti na njihovo ozemlje. S standardizacijo pravic postanejo vizumi za dolgoročno prebivanje povsem nesmiselni zaradi spodbujanja nekakšnega avtomatičnega statusa prebivalca, ki je odobren od trenutka, ko želi oseba priti v Evropo za več kot tri mesece zaradi drugega namena kot je turizem. To je nesprijemljivo.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Podprla sem poročilo gospoda Coelhoa o svobodi gibanja za osebe z vizumom za dolgoročno prebivanje, saj menim, da je poleg vprašanj, ki se nanašajo na upravne formalnosti, na primer za mlade tujce, ki pridejo študirat v naše države, pomembno, da se jih ne omeji na življenje v eni državi, ampak da lahko svobodno potujejo iz ene države v drugo, da bi študirali ali odkrivali raznolikost in bogastvo evropske kulture. Za razliko od tistih, ki tu načenjajo vprašanje varnosti in boja proti nezakonitemu priseljevanju, moramo tu obraniti potrebo po razvoju na znanju temelječe družbe v Evropi in drugod.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Vzdržal sem se glasovanja o poročilu gospoda Coelhoa, saj obravnava vidike Schengena, ki se na Škotskem ne uporabljajo.

Véronique Mathieu (PPE), v pisni obliki. – (FR) Najprej bi se rada zahvalila gospodu Coelhou za kakovost njegovega poročila in za resnično strokovnost, ki jo vnaša v vse svoje delo v zvezi z vizumsko politiko. Sprejetje te uredbe je potrebno in nujno. Potrebno je, ker smo se zaradi izredno sporne prakse držav članic, ki vizumov za dolgoročno prebivanje ne spreminjajo več v dovoljenja za prebivanje, znašli v absurdni situaciji, v kateri se vsem državljanom tretjih držav, ki zaradi vizuma D zakonito prebivajo na ozemlju EU, preprečuje potovanje v druge države članice schengenskega območja. Ta praksa ustvarja nepotrebne ovire za gibanje znotraj schengenskega območja in je v nasprotju s samo filozofijo schengenskega pravnega reda. Sprejetje tega besedila je nujno tudi glede na bližnji začetek veljavnosti Vizumskega zakonika Skupnosti, ki odpravlja vizuma C + D. To poročilo poleg ohranjanja visoke stopnje varnosti znotraj schengenskega območja zaradi obveznosti preverjanja v schengenskem informacijskem sistemu pri obravnavanju vlog za vizum D zagotavlja tudi dobro in uravnoteženo rešitev situacij, do katerih v prihodnosti ne sme več prihajati.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Predhodna zakonodaja, ki državljanu tretje države z vizumom za dolgoročno prebivanje, ki ga je izdala država članica, ni dovoljevala potovanja v druge države članice, ni izpolnjevala potreb po mobilnosti teh državljanov. Govorimo o študentih, znanstvenikih, akademikih in drugih, ki morajo zaradi svojega strokovnega in/ali akademskega dela potovati v več držav članic in v skladu z obstoječo zakonodajo tega ne bi smeli storiti.

Na ta način te spremembe urejajo to nepravilno situacijo, pri čemer pa hkrati še vedno ščitijo vsa varnostna pravila o gibanju državljanov tretjih držav znotraj EU.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za to uredbo, ker menim, da je dobrodošlo izboljšanje prejšnjega ukrepa, ki je omejeval pravice imetnikov vizumov za dolgoročno prebivanje v državi članici. Ker je družba v stanju spreminjanja, evropska zakonodaja ne sme obstati, ker se soočamo z novimi problemi in izzivi. Sočasno smo dobili zagotavlja nove instrumente za obravnavanje vprašanj, povezanih na primer s prostim gibanjem.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Cilj tega poročila je državljanom tretjih držav, ki so imetniki vizuma D za dolgoročno prebivanje, znatno olajšati gibanje po Skupnosti. Pri tem popolnoma spregleda dejstvo, da bi morala biti odločitev o tem, ali je državljanom tretjih držav dovoljen vstop v državo in komu je treba zavrni vstop, v pristojnosti držav članic. Zato sem glasoval proti poročilu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Skupaj s svojo skupino sem glasoval za poročilo, ker poudarja, da si v tem okviru podani predlogi prizadevajo državljanom tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici, olajšati gibanje v schengenskem območju na podlagi vizuma D za dolgoročno prebivanje, ki ga je izdala država članica. Njihov namen je zagotoviti odziv na situacije, v katerih države članice državljanom tretjih držav, ki prebivajo na njihovem ozemlju iz različnih razlogov ne morejo pravočasno izdati dovoljenja za prebivanje, z razširitvijo obstoječega načela enakovrednosti med dovoljenjem za prebivanje in vizumi C za kratkoročno prebivanje na vizume D za dolgoročno prebivanje.

Vizum za dolgoročno prebivanje bo s tem v zvezi glede gibanja v schengenskem območju imel enake učinke kot dovoljenje za prebivanje. To bo vsem, ki imajo dokument, ki izkazuje, da zakonito prebivajo v državi članici, omogočilo prosto gibanje v schengenskem območju za kratka obdobja ne več kot tri mesece v obdobju šestih mesecev.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Prosto gibanje posameznikov je eno izmed temeljnih načel Evropske unije, schengensko območje pa je bilo vzpostavljeno, da bi se ta cilj učinkovito preneslo v prakso. Skupina Evropske ljudske stranke, ki ji pripadam, je vedno zagovarjala načelo svobodnega gibanja posameznikov ter upoštevala načelo, da morajo pravila in skupni postopki v zvezi z vizumi, dovoljenji za prebivanje in nadzorom meja tvoriti del celotnega schengenskega koncepta.

V tem okviru podpiram nove ukrepe, ki so bili sprejeti ob upoštevanju dejstva, da je prosto gibanje državljanov tretjih držav, to je prebivalcev držav članic na podlagi vizuma D za dolgoročno prebivanje, ki potujejo v drugo državo članico znotraj schengenskega območja, včasih oteženo zaradi zamude pri nadomestitvi njihovega vizuma z dovoljenjem za prebivanje.

V skladu z dokumentom se bo zdaj načelo enakovrednosti dovoljenj za prebivanje in vizumov za kratkoročno prebivanje uporabljalo tudi za vizume za dolgoročno prebivanje. Zaradi tega in glede na to, da sprejeti ukrepi ne samo ne vplivajo na zadeve, povezane z izdajanjem vizumov, vključno s tistimi, povezanimi z varnostnimi vprašanji, ampak predstavljajo tudi naraven in potreben razvoj schengenskega koncepta, sem glasoval za dokument.

Poročilo: Sophia in 't Veld (A7-0025/2010)

Liam Aylward in Pat the Cope Gallagher (ALDE), v pisni obliki. – (GA) Poslanca Fianna Fáil v Evropskem parlamentu Pat the Cope Gallagher in Liam Aylward odločno nasprotujeta temu, kar je predlagano v poročilu v zvezi z uvedbo skupne konsolidirane davčne osnove (CCCTB v angleškem jeziku).

Evropski center za ekonomske študije je nedavno opravil raziskavo o tem, kako praktično bi bilo v Evropi uvesti skupno konsolidirano davčno osnovo, ugotovitve te raziskave pa so jasno pokazale, da takšen davčni sistem ne bi bil uporaben, praktičen ali zaželen s političnega vidika.

Skupna konsolidirana davčna osnova v Evropi ne bi izboljšala konkurenčnosti Evropske unije ali delovanja enotnega trga, poleg tega pa CCCTB lahko motil majhna odprta gospodarstva kot je gospodarstvo Irske. Vprašanje obdavčenja je v pristojnosti posameznih držav članic in irska vlada ima pravico uporabiti svojo pravico veta v zvezi s katerim koli davčnim ukrepom, vključno s CCCTB. Pravica je določena v pogodbah, vključno z Lizbonsko pogodbo.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Učinkovita konkurenca v dobavi blaga in storitev zmanjšuje cene, izboljšuje kakovost in potrošnikom omogoča večjo izbiro. Omogoča tudi razvoj tehnoloških inovacij. Raziskave v energetskega sektorja so ključnega pomena, vključno z naložbami v infrastrukturo, zlasti pri povezovanju plinskih in električnih omrežij, da bi se spodbujala konkurenčnost. Varnost oskrbe in prava konkurenčnost na energetskega trgu sta odvisni od povezanosti in nemotenega delovanja energetskih infrastruktur. Močna konkurenčnost je pomembna tudi znotraj sektorja telekomunikacij z ukrepi za spodbujanje konkurenčnosti s preferencialnimi tarifami. Za doseg tega je pomembno analizirati zadevni trg. Poudarila bi tudi pomen nadzora konkurenčnega ravnanja trgov goriva v Evropski uniji. Izpostavila bi, da se podpornih mehanizmov kot je državna pomoč ne sme uporabljati za zaščito nacionalnih industrij na račun notranjega trga in evropskih potrošnikov in da je treba te mehanizme uporabljati s ciljem ponovne vzpostavitve trajnostnega gospodarstva znanja.

Lara Comi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Poročilo o politiki konkurence kaže, kako spodbuditi delovanje trgov, da bi bili v korist evropskim potrošnikom in podjetjem. Posebno pozornost se posveča vprašanju v zvezi s karteli in potrošniki. Boj proti kartelom je ključnega pomena, da se zagotovi, da koristi konkurenčnega sistema dosežejo končnega potrošnika. Predstavljajo eno izmed najresnejših kršitev konkurenčnega prava: gospodarski subjekti lahko zvišajo cene, omejijo proizvodnjo in trg razdelijo med seboj. Komisija ima kaznovavno vlogo, s čimer preprečuje protikonkurenčno ravnanje, in nalaga globe članom kartelov, s čimer podjetja odvrča od vključevanja v protikonkurenčno ravnanje ali nadaljevanje z njim.

Med gospodarsko krizo obstaja tveganje povečanja ravni protekcionizma. Zato se je treba izogniti javnemu posredovanju, ki bi spremenilo pogoje konkurence na notranjem trgu, in hkrati priznati, da je državna pomoč včasih bistvenega pomena za spopad s krizo. Glasovala sem za, saj protikonkurenčni pogoji spodbujajo zlorabo prevladujočih položajev v škodo MSP, zato je ključnega pomena, da si Evropa močno prizadeva za zagotavljanje večjih jamstev in zaščito blaga.

Derk Jan Eppink, v imenu skupine ECR, v pisni obliki. – Skupina ECR je odločna privrženka močne in učinkovite politike konkurence kot orodja za varstvo potrošnikov in spodbujanje dobrega dostopa do trgov. Veseli nas, da lahko podpremo ukrepe, ki jih je Komisija sprejela v zadnjih letih v prizadevanjih za ta cilj, predvsem njene ukrepe proti nepravilni državni pomoči.

Zato smo razočarani, da je poročilo, ki je bilo prvotno dobro zasnovano, zaradi nepomembnega in nedobrodošlega dodajanja odstavkov postalo manj učinkovito in prejudicira izid pogajanj o finančni nadzorni arhitekturi ter poziva k skupni konsolidirani davčni osnovi in napada pravico podjetij, da zaposlujejo pogodbeno osebje.

Člani naše skupine so v preteklosti glasovali za poročila o politiki konkurence Komisije in upamo, da bodo takšna poročila v prihodnosti v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve bolj pripravljena. Naše vzdržanje glasovanja odraža ta pomislek, v tej obrazložitvi glasovanja pa ponovno izpostavljamo našo podporo nadaljnjemu dobremu delu Komisije na področju konkurence.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Večja konkurenca pomeni večjo izbiro za evropsko javnost in bolj konkurenčno okolje za podjetja. Zaradi tega se ne sme ločevati politik EU o konkurenci in tistih, ki zadevajo potrošnike. Zato je ukrepanje odbora, da bi zagotovil učinkovito konkurenčno okolje v središču notranjega trga, ključnega pomena, če hočemo zagotoviti izpolnitev teh ciljev, čeprav bo morda postavila pod vprašaj absolutne pristojnosti, podeljene tej instituciji.

Med krizo v zadnjih nekaj mesecih je bila odobritev državne pomoči, ki jo upravičujejo nedavni dogodki, ključnega pomena za oživitev gospodarstva. Poleg tega sta boj proti kartelom in zloraba prevladujočega položaja podjetij ključna, če hočemo zagotoviti, da bo ozračje poštene konkurence preživel na notranjem trgu in omogočilo, da imajo različni gospodarski subjekti koristi od pogojev, ki so ugodni za njihove dejavnosti.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Gospodarska kriza, katere učinke še vedno doživljamo, zahteva izredne ukrepe kot je državna pomoč. Vendar pa je treba zagotoviti, da ta ne izkrivlja konkurence po nepotrebnem ali ne povečuje proračunskega primanjkljaja in javnega dolga. Glede na to je njena uporaba stvar trezne presoje.

Raven javnega dolga, ki se hitro zvišuje, bo breme za prihodnje generacije in ovira za oživitev in rast gospodarstva. Pretiran dolg in proračunski primanjkljaj ne ogrožajo samo stabilnosti evra, ampak tudi močno omejujejo javno porabo v prednostnih sektorjih kot so izobraževanje, zdravstvo, inovacije in okolje.

V tem okviru je nujno preiti k strogi presoji svežnja za reševanje in oživitev in učinkovitosti državne pomoči. Izogniti se je treba protekcionizmu in razdrobljenosti enotnega trga, saj slabita položaj Evrope znotraj svetovnega gospodarstva.

Pravilno delujoč enotni trg je ključ do zdravega gospodarstva in, prepričan sem, oživitve gospodarstva. Gospodarske politike morajo pridobiti večjo legitimnost z močnejšim posredovanjem Parlamenta v postopku soodločanja.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Politike in učinkovita pravila glede konkurence so vedno bili ključni za zdrav soobstoj vseh gospodarskih subjektov v evrskem območju. Čeprav je EU nedavna gospodarska kriza zelo prizadela, je res, da so močna valuta, trden enotni trg, zdrave javne finance in dober sistem socialnega varstva močno prispevali k temu, da smo preživeli učinke krize.

Vendar pa bi lahko državna pomoč, ki jo različne države članice delijo brez razmišljanja o dobrobiti Evropske unije kot celote, vodila k močnemu izkrivljanju konkurence. Zato je ključnega pomena, da se oceni ukrepe vseh držav članic za boj proti krizi, tako da bo EU v prihodnosti lahko ukrepala združeno in usklajeno, da bi se izognila protekcionizmu in razdrobljenosti enotnega trga. Takšne situacije ne prinašajo nič drugega kot škodo za Evropo, ki hoče biti močen akter v svetovnem gospodarstvu.

Sławomir Witold Nitras (PPE), v pisni obliki. – (PL) Politika o konkurenci je najpomembnejša politika Skupnosti in je bila ena izmed prvih dogovorjenih. Legitimnost in nujnost njene uvedbe sta neposredno povezani z enim izmed glavnih ciljev Evropskih skupnosti, in sicer vzpostavitev skupnega trga v državah članicah. Politika konkurence naj bi zagotovila jamstvo, da ovir za notranjo trgovino, ki so bile odpravljene kot del skupnega trga, ne bodo nadomestili drugi ukrepi podjetij ali vlad, saj bi to vodilo k izkrivljanju konkurence. Politika konkurence se ukvarja predvsem z interesi potrošnikov, katerim si prizadeva zagotoviti enostaven dostop do blaga in storitev, ki se jih na enotnem trgu ponuja po cenah, ki so si po vsej Uniji čim bolj podobne. Vašo pozornost želim pritegniti k resni krizi, ki je prizadela Evropo, in povedati, da je notranji trg, ki dobro deluje, ključnega pomena za zdravo gospodarstvo in je zdaj vsekakor ključnega pomena za obnovo, ki nas čaka v bližnji prihodnosti.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) To poročilo vsebuje nekaj dobrih predlogov, kot je na primer različno obravnavanje multinacionalnih koncernov po eni strani in malih in srednje velikih podjetij po drugi strani znotraj konkurenčnega prava. Vendar pa menim, da ni prav deregulirati ali ne urediti maloprodajnih cen v sektorju telekomunikacij. Na splošno menim, da je vsebina poročila, ki domneva absolutno uspešnost prostega trga, zavajajoča. Zato sem glasoval proti poročilu.

Robert Rochefort (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo gospe in 't Veld, ki pozdravlja poročilo Komisije o politiki konkurence za leto 2008. Strinjam se s tem pozitivnim stališčem: poudariti je treba to spremembo v pristopu Komisije.

V tem poročilu Komisija pravzaprav pojasnjuje, da pomisleke potrošnikov postavlja v središče svojih dejavnosti v zvezi s konkurenco in da meni, da je glavni cilj politike konkurence optimizacija blaginje potrošnikov. To pozdravljam. Je mogoče, da Komisija končno ukrepa povsem v skladu s členom 12 Lizbonske pogodbe, ki določa, da je pri opredeljevanju in izvajanju drugih politik Unije treba upoštevati varstvo potrošnikov?

Komisijo pozivam tudi, naj še naprej sodeluje v rednem dialogu, ki se ga je odločila ustvariti med svojimi službami, potrošniki in združenji, ki jih zastopajo. V zvezi s tem je dobro, da je bil leta 2008 oblikovan oddelek za odnose s potrošniki znotraj Generalnega direktorata za konkurenco. Zdaj zahtevamo popolno poročilo o dejavnostih tega oddelka, da bi si lahko ustvarili predstavo o njegovi koristnosti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Skupaj s svojo skupino Zelenih/EFA sem glasoval za poročilo gospe in 't Veld o letnem poročilu o politiki konkurence (2008), ker Parlamentu daje priložnost, da določi svoje prednostne naloge in presodi o načinu, na katerega Komisija izvaja svojo politiko konkurence. Zadovoljen sem, da je v skladu z glasovanjem v Odboru ECON poročilo gospe in 't Veld sprejela (kot je bilo pričakovati) velika večina (Zeleni in tudi glavne politične skupine).

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Evropa, ki jo je prizadela gospodarska kriza, se je lahko hitro odzvala in ublažila učinke krize zaradi svoje skupne valute, močnega notranjega trga in stabilnega sistema socialnega varstva. To ne pomeni, da zdaj ni zaznavnih posledic, vendar pa so vidni znaki izboljšanja situacije. Žal se potrošniki še vedno borijo s problemi, povezanimi z uporabo koristi konkurence. Zaščititi je treba njihove pravice, vendar pa morajo biti bolj ozaveščeni in imeti več znanja. Pravilno delovanje in konkurenčnost evropskega trga pomeni, da lahko potrošnik izkoristi sistem konkurence z izbiro proizvodov, storitev in nižjih cen. Nezadostna konkurenca je nekaj, kar je trenutno opaziti, zlasti v farmacevtskem sektorju in sektorju telekomunikacij. Odsotnost konkurence neposredno škodi potrošnikom in tudi gospodarstvu. Obstaja tudi potreba po nadzoru konkurenčnega ravnanja na trgih goriva v EU. Za kršitev zakonodaje o varstvu konkurence je treba uporabiti kazni, ki so sorazmerne s kršitvijo, v primeru ponavljajočih kršitev zakonodaje pa je treba uporabiti močnejše odvračilne sankcije. Poleg tega je kriza razkrila slabosti evropskega gospodarstva in pokazala tista področja, ki jih je treba okrepiti. Vse strategije gospodarske politike morajo biti predmet demokratičnega nadzora in jih je treba uresničevati z upoštevanjem skupnega dobra in pravic državljanov Evrope.

Poročilo: Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo. Učinkovito delujoč notranji trg je ključnega pomena za vzpostavitev stabilnega in inovativnega gospodarskega okolja. Vendar pa notranji trg brez pravilno prenesenih, uporabljenih in uveljavljenih pravil Skupnosti ne more učinkovito delovati. Žal število postopkov za ugotavljanje kršitev v državah članicah ostaja previsoko.

Takšna situacija izkrivlja notranji trg in potrošnike pušča brez ustreznega varstva. Evropski parlament je leta 2008 pozval Komisijo, naj zagotovi podrobnejše informacije o direktivah, ki se jih v državah članicah ne izvaja, in upam, da bo Komisija v bližnji prihodnosti lahko predstavila te informacije.

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Leta 1997 je Komisija objavila prvi pregled stanja notranjega trga, ki se je osredotočal na izvajanje pravil notranjega trga s strani držav članic glede na to, da so znatne zamude posameznikom in podjetjem preprečevale, da bi kar najbolj izkoristili notranji trg.

Z oceno in objavo razvoja v zvezi z izvajanjem je odbor za presojo prispeval k zmanjšanju števila direktiv, ki jih države članice ne izvajajo. Glasovala sem za poročilo, saj menim, da je nujno, da države članice zakonodajo o notranjem trgu pravočasno vključijo v svojo nacionalno zakonodajo, ker lahko notranji trg pravilno deluje samo, če se predpise EU, ki zadevajo njegovo delovanje, pravilno izvaja in uporablja in če se preverja skladnost.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ne glede na dejstvo, da so države članice dosegle najvišje standarde v smislu časa, potrebnega za vključitev predpisov o notranjem trgu v nacionalno zakonodajo, menim, da podatki najnovejšega pregleda stanja notranjega trga niso zadovoljivi. Vzpostavitev stabilnega in inovativnega notranjega trga, ki si prizadeva zadovoljiti potrebe potrošnikov in na katerem lahko podjetja čim bolj povečajo ustvarjanje delovnih mest, ne more soobstajati s sistematičnimi zamudami pri izvajanju zakonodaje Skupnosti in neuporabo direktiv.

Zaradi zamud pri izvajanju politik v zvezi z notranjim trgovom najbolj trpijo posamezniki in podjetja zaradi stroškov, ki jih povzročajo zmanjšana izbira, manjša konkurenca in manj odprti trgi. Ob upoštevanju tega menim, da je pomembno, da Parlament izvaja pritisk v zvezi z uporabo predpisov o notranjem trgu. Države članice so bile tiste, ki so določile obdobje za začetek izvajanja teh direktiv. Od njih se mora zahtevati vsaj, da spoštujejo cilje, ki so si jih same zastavile. To je osnovni cilj za notranji trg v obdobju gospodarske krize.

Lara Comi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Po izboljšanju primanjkljaja pri prenosu direktiv, ki znaša 1 %, se je ključno osredotočiti na izboljšanje dejanskega izvajanja zakonodaje o notranjem trgu v nacionalnih pravnih sistemih. Komisija, Parlament in države članice si morajo v zvezi s tem močneje prizadevati in medsebojno sodelovati.

Komisija mora storiti več za podporo držav članic med obdobjem za prenos, in sicer z dialogom in izmenjavo informacij, da bi se problemi rešili pred končnim rokom za prenos. Organizirati mora tudi letni forum o notranjem trgu in preučiti nove načine za odpravo preostalih ovir za dokončanje notranjega trga, vključno s poenostavitvijo zakonodaje.

Poslanci Evropskega parlamenta kot predstavniki državljanov moramo izkoristiti vsako priložnost, da jih obvestimo o evropski zakonodaji s spodbujanjem študij, delavnic, konvencij in zaslišanj. Po drugi strani morajo biti nacionalni parlamenti globoko vključeni v evropske zakonodajne postopke, da bi bili pravočasno obveščeni o predlaganih ukrepih, izboljšati pa morajo tudi sodelovanje med nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi oblastmi. V zvezi s tem daje Lizbonska pogodba izvoljenim skupščinam odločilnejšo vlogo, ki jo morajo kar najbolj izkoristiti. Zaradi vseh naštetih razlogov, ki so jasno obrazloženi v poročilu, sem glasoval za.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Po zadnji objavi (marec 2010) rezultatov pregleda stanja notranjega trga se je pokazalo, da odstotek direktiv o notranjem trgu, ki še niso bile vključene v nacionalno zakonodajo, znaša 0,7 %, kar je manj kot rezultat, predstavljen julija 2009, ki je, kot je poudaril poročevalec, znašal 1 %.

Pravočasno in pravilno izvajanje zakonodaje Skupnosti je bistvenega pomena za večje povezovanje notranjega trga v smislu njegovega neposrednega vpliva na pravno gotovost in zaupanje evropske javnosti. Zaradi tega morajo države članice sprejeti odgovoren pristop pri uporabi te zakonodaje, da v prihodnje ne bi bilo primanjkljaja pri izvajanju, ampak večja pravna gotovost in priložnost za javnost, da ima koristi od nepristranskih pogojev na notranjem trgu.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Notranji trg ne more pravilno delovati, če se pravil Skupnosti v zvezi z njegovim delovanjem ne prenese in izvaja pravilno ter se ne potrdi skladnosti z njimi. Zato je nujno, da države članice pravočasno prenesejo zakonodajo o notranjem trgu v nacionalno pravo.

Za 22 direktiv je rok za prenos potekel pred več kot dvema letoma. Poleg tega 6 % direktiv niso prenesle vse države članice, kar pomeni, da 100 direktiv o notranjem trgu ni bilo tako učinkovitih kot bi lahko bile znotraj EU.

Države članice in Komisija morajo odločno ukrepati v zvezi s to situacijo. Strinjam se z mnenjem, da mora Komisija na svoji spletni strani objaviti direktive, ki niso bile uveljavljene v vseh državah članicah, da bi bila ta situacija znana tudi javnosti. Zdi se, da je število primerov kršitev še vedno previsoko; v nekaterih državah članicah EU število primerov znaša več kot 47.

Tudi države članice se poziva, naj zagotovijo delovanje čezmejnih mrež elektronskih informacijskih sistemov, ki jih je vzpostavila Komisija.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) V nasprotju s tem, kar trdi poročilo, je danes jasno, da postopek liberalizacije trgov in privatizacije javnih storitev, ki že vedno traja, ni prinesel kakršnih koli pomembnih koristi v smislu cen, kakovosti storitev ali zmanjšanja javne porabe. Organizacije za varstvo potrošnikov in uporabniki javnih storitev poročajo o povišanju cen, zmanjšanju kakovosti storitev in povečanju stroškov zagotavljanja storitev. Liberalizacija je dejansko prispevala k izgubi delovnih mest in ustvarjanju zasebnih monopolov ter ogroža pravice delavcev, uporabnikov javnih storitev in potrošnikov, kot se je jasno zgodilo v sektorju telekomunikacij, prometa, električnem sektorju in s poštnimi uradi. Ta situacija je doprinesla k poslabšanju gospodarske in socialne krize.

Zaradi tega je vztrajanje pri takšni politiki podpiranje nenehnega poslabševanja družbeno-gospodarske situacije za milijone ljudi. Pomeni podpiranje tratenja javnih storitev, ki so javni vir, in njihov prenos v zasebne skupine. Pomeni podpiranje negotovosti, brezposelnosti in revščine. Pomeni podpiranje širitve vrzeli med najbogatejšimi in najrevnejšimi. Pomeni podpiranje še bolj nepravilne družbe. Zato nismo glasovali za.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasovali smo proti poročilu gospe Thun Und Hohenstein. Ta parlament je osredotočen na število prenesenih direktiv, na razvpiti pregled stanja notranjega trga. Nihče nikoli ne dvomi v resnično kakovost te zakonodaje ali celo v resnično potrebo ali pomen 90 000 strani besedila, ki predstavlja, kar imenujete pravni red Skupnosti, ali približno 1 700 direktiv, ki zadevajo notranji trg. Sploh ne, saj jih skrbi, ali so bili cilji, ki so bili izpostavljeni ob sprejetju teh besedil, doseženi, ali so se študije vplivov izkazale za pravilne in ali sta bili upoštevani načeli subsidiarnosti in sorazmernosti.

Govori se, da so vse pomanjkljivosti odgovornost držav članic, ki pa imajo vse manj maneverskega prostora pri prilagajanju teh dokumentov nacionalnim razmeram, saj je določena najneznatnejša podrobnost, medtem ko pogodbe navajajo obveznost doseganja rezultatov, ne pa sredstev. Nekaj samoanalize in samokritike evropskim institucijam ne bi škodilo.

Małgorzata Handzlik (PPE), v pisni obliki. – (PL) Pregled stanja notranjega trga je zelo pomembno orodje, ki zagotavlja informacije o stanju prenosa evropske zakonodaje s strani držav članic. Države članice kljub svojim obveznostim odlagajo prenos, poleg tega pa ga izvajajo tudi nepravilno. Pregled stanja kaže, da države članice pri izvajanju zakonodaje vse uspešnejše, čeprav jih veliko število še vedno ni doseglo zastavljenega cilja. Potrebujemo jasno obveznost držav članic, da izboljšajo te kazalnike. Nedavno smo v Evropskem parlamentu veliko povedali o potrebi krepitve notranjega trga. Vendar pa notranji trg ne bo pravilno deloval, če se zakonodaje, ki je temelj pravilno delujočega notranjega trga, ne prenese pravilno in pravočasno.

Notranji trg mora pridobiti tudi podporo naših državljanov. Zato se strinjam s predlogom poročevalke o letnem forumu o notranjem trgu ter predlogom o „preskusu glede notranjega trga“, ki pomenita preverjanje zakonodaje z vidika štirih svoboščin notranjega trga: prosti pretok kapitala, blaga, storitev in oseb.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Pregled stanja notranjega trga zagotavlja koristen pregled uporabe pravil Skupnosti na področjih, ki so ključnega pomena za evropske potrošnike in podjetja. Žal se Škotske v zvezi s pregledom stanja še vedno ne pojmuje kot neodvisne države. Menim, da je ključnega pomena, da škotski parlament pridobi polne pristojnosti na tistih področjih, ki so trenutno v pristojnosti Londona; ko bo prišlo do tega, sem prepričan, da bo Škotska med tistimi državami članicami, ki izvajajo ukrepe v korist potrošnikom in podjetjem.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. – V celoti podpiram koncept pregleda stanja notranjega trga kot orodja za merjenje uspeha enotnega trga. To je pomembno orodje za obveščanje o tem, kako države članice ravnaajo z evropskim pravom. Kaže tudi, da breme pretiranega urejanja, ki pogosto kazi podobo EU, pogosto ni krivda nobene institucije EU, ampak same države članice. Tu se moramo naučiti lekcije, v prihodnosti pa je potrebna večja preglednost.

Eija-Riitta Korhola (PPE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, učinkovito delujoč notranji trg je odvisen od zadovoljnih potrošnikov, ki zaupajo vanj. Evropski potrošniki so temeljnega pomena, ko se premikamo od recesije k rasti. Poročila, ki smo jih sprejeli, načenjajo pomembna vprašanja v zvezi s tem, kako izboljšati varstvo potrošnikov in delovanje notranjega trga, kar sem podprla med posvetovanjem v odboru in v današnjem glasovanju. Navedla bom tri. Prvič, pregled stanja notranjega trga je dobrodošlo orodje. Njegovih pet glavnih kazalnikov je gotovo ključnega pomena pri splošnem ocenjevanju delovanja notranjega trga in pri ocenjevanju z vidika potrošnikov. Menim, da moramo podpreti zamisel, da mora pregled stanja v prihodnje vsebovati informacije o izvajanju zakonodaje o notranjem trgu v državah članicah, kjer je to še vedno pomanjkljivo. Odpraviti moramo mentaliteto odbiranja. Drugič, presenečena sem nad zelo negativnim odzivom Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu na predlagani preskus glede notranjega trga. Do tega je verjetno prišlo zaradi zmotnega sklepanja, da bi lahko preskus služil tudi za spodbujanje socialnih in okoljskih ciljev. Za to gre vsekakor pri celotnem procesu povezovanja: gospodarstvo in dober notranji trg sta namenjena služenju splošnejšim ciljem. Zgodovina je pokazala modrost Schumanove deklaracije. Tretjič, izrazila bi svojo podporo razvoju pravnih sredstev za zagotavljanje pravnega varstva potrošnikov. Na Finskem naša izvensodna poravnava potrošniških sporov in institucija varuha pravic potrošnikov delujeta zelo dobro. Komisija mora z organi držav članic intenzivno razpravljati v okviru dialoga, da se zagotovi širitev dobrih praks. Vsekakor ne smemo pozabiti, da so, če naj se krepí varstvo potrošnikov in notranji trg, ozaveščeni in dejavni potrošniki pomembnejši od uradnega nadzora in pravnega varstva.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Zdrav notranji trg je ključnega pomena, če hočemo imeti dobro konkurenco in gospodarski razvoj, ki ga prinaša. Če naj to postane resničnost, morajo vse države članice direktive Skupnosti sprejeti na enak način, brez izjem.

Pregled stanja notranjega trga in odbor za potrošnike imata ključno vlogo pri izboljšanju delovanja notranjega trga. Čeprav smo na pravi poti, smo še vedno precej oddaljeni od izpolnitve vseh ciljev, ki so določeni za učinkovitejši notranji trg. Zato si moramo prizadevati vsi, vključno z nacionalnimi parlamenti, ki imajo zelo pomembno in odločilno vlogo.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Nazadnje sem se odločil glasovati proti poročilu, saj nam iz besedila ni uspelo črtati člena 10. Ohranitev tega člena je ključna, saj poziva k vzpostavitvi sistematičnih „preskusov glede notranjega trga“, da bi predhodno potrdili, ali so zakonodajni predlogi EU skladni z vsemi pravili notranjega trga.

Poročila: Jean-Luc Dehaene (A7-0022/2010), Reimer Böge (A7-0020/2010), (A7-0021/2010), (A7-0019/2010), Anna Rosbach (A7-0009/2010), Anna Hedh (A7-0024/2010), Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010), Bairbre de Brún (A7-0082/2009), Carlos Coelho (A7-0015/2010), Sophia in 't Veld (A7-0025/2010), Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D), v pisni obliki. – (PT) Zaradi težave z volilno napravo moj glas ni bil zabeležen.

Zato izjavljam, da sem glasoval za vse točke, o katerih smo glasovali na današnjem zasedanju.

8. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 12.35 in se je nadaljevala ob 15.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

9. Sprejetje zapisnika predhodne seje: gl. zapisnik

10. Ura za vprašanja predsedniku Komisije

Predsednik. – Naslednja točka je ura za vprašanja predsedniku Komisije.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, predsednik Barroso, če so moja skupina in večina prisotnih neumorno delali dolga leta v interesu Lizbonske pogodbe in če je začela veljati – in zdaj velja že več kot tri mesece –, so to storili zato, da bi Evropa lahko imela politiko, vredno svojega imena na mednarodnem prizorišču.

Smo v zvezi s tem na pravi poti? To je vprašanje, ki vam ga zastavljam, gospod predsednik. Kako lahko zagotovimo, da se bo glasove 500 milijonov ljudi slišalo jasno in glasno? Za to so prosili dolga leta in za Evropo je skrajni čas, da svoje ideale in vrednote uveljavi na najvišji ravni.

Evropska služba za zunanjepolitično delovanje, ki je določena v Lizbonski pogodbi, bi morala začeti delovati v prihodnjih tednih in mesecih, ta parlament pa namerava biti globoko vključen v njeno vzpostavitev.

Kot proračunski organ z enakimi pravicami kot Svet bo imel Evropski parlament v vsakem primeru skupne pristojnosti za odločanje, ki zadevajo spremembo kadrovskih predpisov zadevnih uradnikov in tudi finančno uredbo.

Gospod predsednik, moja skupina pripisuje poseben pomen zahtevi, da mora imeti Evropska služba za zunanjepolitično delovanje polno politično in proračunsko odgovornost. Pozdravil bi vaše mnenje o tej zadevi.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Gospod Daul, kot veste, je oblikovanje Evropske službe za zunanjepolitično delovanje zelo pomembna novost v Lizbonski pogodbi. Ta služba bo igrala pomembno vlogo pri podpiranju visoke predstavnice pri njeni nalogi zagotavljanja skladnosti naše skupne zunanje in varnostne politike (SZVP). Cilj je krepitev Unije s tem, da se državam članicam omogoči večjo udeležbo in vse večje združevanje njihovih trenutno ločenih prizadevanj v zvezi s SZVP. Zato ne gre za vprašanje evropskih pristojnosti v medvladnem okviru, prav nasprotno.

Kot veste, se mora Komisija strinjati s sklepom Sveta o vzpostavitvi te službe. V četrtek bomo imeli posebno zasedanje kolegija o tem vprašanju. Sam sem za močno službo, resnično evropsko službo, ki bo predstavljala instrument strateškega usklajevanja in pomembno povezavo med državami članicami in evropskimi institucijami na področju zunanje politike.

Da bi izpolnila svoj namen, mora služba najti svoje pravo mesto v arhitekturi Evropske unije pod vodstvom visoke predstavnice, ki je kot podpredsednica Komisije v celoti odgovorna temu parlamentu in ki je odgovorna za usklajevanje drugih vidikov zunanjepolitične dejavnosti EU znotraj Komisije.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, krizo evra so sprožile nepravilne številke, ki jih je podala Grčija. Vprašal bi vas, ali lahko potrdite, da ne vi ne službe Komisije nikoli niste poznali dejanskih števil, preden je grška vlada predložila najnovejše številke v zvezi z njenim proračunskim primanjkljajem.

Drugič, ali lahko potrdite, da je generalni direktor Eurostata gospod Rademacher izrazil globok dvom glede podatkov, ki so jih predložile Atene že leta 2004 in 2005? Kaj ste storili, da bi Eurostatu pomagali zbrati podatke?

Tretjič, ali je res, da so vas revizorji Eurostata obvestili, da resno dvomijo glede podatkov, ki so jih predložile Atene?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Gospod Schulz, prav zaradi dvomov v zvezi z grškimi številkami – komisar Almunia je ta dokument v zadnjih petih letih obravnaval zelo sposobno, zelo nepristransko in zelo objektivno – smo pri grških organih večkrat načeli to vprašanje, vendar pa smo v Svetu res predložili uredbo s predlogom, da se Eurostatu da revizijska pooblastila. Žal so države članice to zavrnille. Eurostatu in Evropski komisiji niso hotele dati večjih pristojnosti, da bi natančno preiskale grške nacionalne račune.

Zelo sem vesel, da vam lahko povem, da je bila prva odločitev nove Komisije ponovno predložiti to uredbo, in povem vam lahko, da mi je vsaj nekaj držav, ki so glasovale proti uredbi, povedalo, da bodo tokrat glasovale za večjo preglednost.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Razumem. Gospod Almunia je bil pristojni komisar. Vendar pa sem spraševal o vaših posredovanjih, zato bi prosil, da nam še enkrat poveste, kaj ste sami storili.

Sem vas prav razumel, gospod Barroso, da so za grško krizo krive države članice, ker niso hotele poslušati vašega predloga? Nam lahko prosim poveste, o katerem voditelju vlade katere države članice govorimo?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Najprej, če me sprašujete o krivdi – nisem uporabil te besede –, jo je treba najprej pripisati grškim organom, ki niso spoštovali Pakta za stabilnost in rast. Zato je nastal velik problem.

V zvezi s Komisijo je komisar Almunia z mojo polno podporo in podporo kolegija opravil svoje delo izjemno dobro. To vprašanje o grških računih je bilo večkrat načeto na srečanjih evrskega območja.

Glede seznama držav članic, ki so glasovale proti temu, vam ne morem na pamet povedati, katere točno so to bile, vendar pa na primer vem, da je Nemčija glasovala proti in da mi je tudi Nemčija povedala, da bo tokrat glasovala za.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, danes obstaja široko soglasje glede potrebe po močnem gospodarskem upravljanju v Evropski uniji. To je samo po sebi velika sprememba v zadnjih letih.

Prejšnjo nedeljo je gospod Schäuble povedal, da je v tem okviru za evropski denarni sklad in tudi druge predloge in možnosti, kot je vzpostavitev evropske dolžniške agencije, evroobveznic in celo evropska bonitetne agencije.

V skladu z izjavo predstavnika Komisije, gospod Barroso, se zadeve trenutno hitro odvijajo. Imam tri zelo natančna vprašanja. Prvič, ali je res, da Komisija trenutno dela na predlogu vzpostavitve evropskega denarnega sklada? Drugič, ali je res, kot pravi gospa Merkel – in o tem dvomim –, da to zahteva spremembo Pogodbe? Tretjič, ali se strinjate, da bi ta sklad lahko bil nič drugega kot prvi korak proti pravi evropski državni blagajni, ki jo potrebujemo v gospodarski in monetarni uniji?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Najprej, glede predloga o vzpostavitvi EDS, je to zamisel predstavil nemški minister za finance, ne da bi podal kakršne koli podrobnosti o takšni instituciji. Vendar pa se zdi zanimiv prispevek k trenutni razpravi o evrskem območju. EDS je seveda dolgoročni predlog, ki bo morda zahteval spremembo Pogodbe.

Delamo na pripravi nekaterih pobud za krepitev usklajevanja gospodarske politike in nadzora s strani države. Ne moremo vam še povedati, kakšna bo oblika tega.

Na splošno povedano seveda, kot ste dejali, podpiramo vse, kar vodi h krepitvi gospodarskega upravljanja, vendar pa moramo počakati na točne podrobnosti in podati predlog ob pravem času.

Glede na povedano vprašanje EDS ne more rešiti nujnega vprašanja Grčije. To je ločeno vprašanje, ki zahteva natančnejšo analizo, in sicer dolgoročno.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – (FR) Najprej bi se rad zahvalil predsedniku Komisije za njegov odgovor. Strinjam se z njim, ko pravi, da sklad sam po sebi ne more takoj rešiti vseh problemov. Zato pozivam, naj se različne možnosti predstavi med posvetovanjem Komisije.

Imamo idejo o evropskem denarnem skladu, ki je dolgoročni projekt; idejo o evroobveznicah, ki je še ena ideja, ki lahko pomaga pri reševanju grškega problema; idejo o bonitetni agenciji predsednika Evroskupine, ki je vsekakor ključnega pomena, če nočemo biti vedno odvisni od tujih bonitetnih agencij; in nato še idejo o evropski dolžniški agenciji.

Pozivam, da združimo vse te ideje, da bi dobili celovito idejo, ki jo podaja Komisija namesto ena ali druga država članica.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Razlog, da ne želimo hiteti, je prav ta, da se želimo izogniti temu, kar se trenutno dogaja – ko ima vsak drugačno idejo, ko sta znotraj iste vlade dve različni ideji. Hočemo se pripraviti, in kot je komisar Rehn že javno izjavil, smo v procesu priprave sporočila o okrepljenem usklajevanju gospodarske politike in nadzoru s strani države na ravni evrskega območja in verjetno tudi na splošni ravni Evropske unije.

Smo v procesu pripravljanja tega in ne moremo vsak dan podati novega predloga. Na tem vprašanju delamo objektivno in odgovorno in na ta način je mogoče doseči najboljše rezultate.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Glede na dejstvo, da trenutno ni pravega trga v Evropski uniji in nobene potrebe po gensko spremenjenemu škrobnemu krompirju – na voljo so alternative temu –, bi vas vprašala, zakaj ste izvajali tako močan pritisk, da bi se gensko spremenjeni krompir Amflora odobrilo v zelo hitrem in kratkem postopku. Ker ni potrebe po tem, želim obrazložitev, zakaj ste novega komisarja za zdravje spodbujali, naj enostavno prezre pomisleke Svetovne zdravstvene organizacije v zvezi z raziskavo pitja in zakaj niste počakali, da bi Evropska agencija za varnost hrane (EFSA) predložila nove smernice, ki jih je oblikovala z namenom ocene skupnih tveganj za biotsko raznovrstnost in biosfero, ki jih predstavljajo GSO, in zakaj ste mimogrede povišali tudi zgornjo mejo onesnaženja za krompir za prehrano in krmo na 0,9 %. Menim, da je to tvegana strategija, ki se našim državljanom ne bo zdela sprejemljiva.

Predsednik. – Tudi sam bi se rad zahvalil kolegom poslancem. Opazili smo vaš protest. Najlepša hvala.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Komisija se je soglasno odločila nadaljevati z odobritvijo tega GSO v skladu z določbami evropskega prava. Imamo institucionalne podlage, ki jih moramo upoštevati, in odločiti smo se morali: „da“ ali „ne“.

Preteklo je veliko časa, odkar je bila vložena prošnja, in to zato, ker je to odobritev natančno preučila Evropska agencija za varnost hrane (EFSA), naša neodvisna agencija v smislu varnosti hrane. Hoteli smo, da se natančno preuči vse pomisleke v zvezi z morebitno prisotnostjo označevalnih genov za odpornost na antibiotike.

Po obsežnem in celovitem pregledu teh dokumentov je bilo jasno, da na podlagi mnenja naše pristojne agencije – torej neodvisne od Komisije – ni bilo novih znanstvenih vprašanj, zaradi katerih bi bila potrebna nadaljnja presoja.

Zato menimo, da so bila vsa znanstvena vprašanja v celoti obravnavana.

Pravzaprav sem od vas pričakoval čestitke...

(Nasprotovanja)

... ker sem napovedal, da ima Komisija namen predlagati, da se državam članicam prepusti izbira glede tega, ali želijo gojiti GSO ali ne.

To je po mojem mnenju razumno stališče glede na to, da so razlike med našimi državami članicami velike – nekatere so vsekakor za in nekatere zelo proti.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Najprej, gospod Barroso, še vedno nisem prejela odgovora na vprašanje o potrebi po tem gensko spremenjenem krompirju, ki so namenjeni zgolj proizvodnji industrijskega škroba. Na voljo imamo druge možnosti, zakaj bi torej tvegali?

Drugič, imamo zgornjo mejo za onesnaženje. Zakaj bi jo nenadoma spremenili na 0,9 %? Doslej smo v zvezi s tem govorili o mejnih vrednostih, predvsem za živila in krmo, v primeru krompirja, odpornega na antibiotike, pa se mi to zdi zelo tvegan pristop. Nič niste povedali o tem.

Vedeti želim tudi, ali v bližnji prihodnosti načrtujete izdajo nadaljnjih odobritev brez smernic in priporočil EFSA – na primer za uvožen riž ali koruzo.

(Aplavz)

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Ko vidim navdušenje vaše skupine – in želim vam čestitati za to –, imate močno stališče proti GSO. To je jasno. Imate pravico do tega. Nimam stališča v prid ali proti. Odvisno je od mnenja, ki mi ga podajo strokovnjaki EFSA. Nimam vnaprej oblikovanega mnenja v prid ali proti GSO.

Komisija ima stališče, ki ga je treba v teh zadevah upoštevati. Nisem še videl, da bi Komisija imela ideološke razprave o vsakem GSO in kaj mora storiti v zvezi z vsakim. Komisija zavzame stališče na podlagi neodvisne presoje, ki se nam poda, ne zato, ker je GSO potreben, toda če ni dokaza, da predstavlja tveganje za javno zdravje ali okolje, smo ga dolžni odobriti, tudi v skladu z obveznostmi, ki jih imamo v zvezi s STO, če nam nič ne preprečuje – znanstveno –, da bi to storili.

(Nasprotovanja)

Glede na povedano zelo spoštujemo načelo subsidiarnosti v Evropski uniji.

(Predsednik je prekinil govornika)

Ivo Strejček, v imenu skupine ECR. – (CS) Gospod predsednik, rad bi vam zagotovil, da bom načel enostavnejšo temo kot so gensko spremenjeni organizmi. Menim, da je prav, da se o trenutni gospodarski krizi razpravlja v Evropskem parlamentu, in prepričan sem, da državljane Evropske unije in držav članic vsekakor precej bolj zanima zaposlovanje in delo kot gensko spremenjeni organizmi.

Po eni strani govorniki v tej dvorani zagovarjajo obstoj obsežne, centralne, močne vlade, po drugi strani – in tu govorim kot evropski konzervativec – pa menimo, da močne vlade ne ustvarjajo zaposlitvenih priložnosti. Podjetja so tista, ki ustvarjajo zaposlitvene priložnosti.

Postavil bi vam tri vprašanja: prvič, kakšno stopnjo neodvisnosti Evropska unija dopušča posameznim državam članicam za reševanje gospodarskih problemov? Drugič, ali lahko zagotovite znatno zmanjšanje evropske zakonodaje, ki precej zavira gospodarsko rast? Tretjič, ali se strinjate z nami, da je manj obsežno urejanje, manj centraliziran nadzor in manjše usklajevanje trenutno najboljši pristop k reševanju gospodarskih problemov Evropske unije?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Najprej naj povem, da popolnoma spoštujemo raznolikost naših držav članic. Zato to zelo jasno poudarjamo v strategiji EU 2020 in to vprašanje raznolikosti zelo natančno obravnavamo z instrumenti kot sta socialna in gospodarska kohezijska politika.

Dejstvo je, da naše države članice niso vse enake. Sočasno potrebujemo – kot je bilo povedano prej – močnejše gospodarsko upravljanje, saj neusklajevanje na evrskem območju in v Evropski uniji nima nobenega smisla. Če se bodo države članice s temi politikami spopadle same, zagotovo ne bodo imele vzvodov za enakopravne razprave na primer o velikih izzivih, ki jih globalno predstavljajo ZDA ali Kitajska. Zato potrebujemo skupni pristop, vendar pa moramo sočasno oblikovati tudi posebne ukrepe za različne države članice.

Vprašanje zmanjšanja upravnega bremena je bila zelo pomembna tema v mojem programu. Menimo, da moramo nadaljevati s pragmatičnim razmišljanjem, kjer je potrebno nekaj evropske zakonodaje, in se izogniti zakonodaji, kadar enostavno ni potrebna.

Lothar Bisky, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod Barroso, prejšnji teden ste predstavili svoj predlog gospodarske strategije. Vključuje pomembne cilje. Svet je zdaj naložil program zmernosti Grčiji, ki po mojem mnenju onemogoča izpolnitev teh ciljev, saj ima ena država 3 % bruto domačega proizvoda EU. Vendar pa vztrajate pri neuspelem Paktu stabilnosti in rasti. Hkrati več držav članic poziva k evropskemu denarnemu skladu ali celo gospodarskemu upravljanju.

Imam naslednja vprašanja. Ali boste ponovno pregledali vaš predlog EU 2020, da bi vključili idejo o denarnem skladu in gospodarsko upravljanje, da bi spodbudili odvratanje od obdavčenja in plačnega dampinga in od prevladujoče ideologije konkurence? Ali boste skupaj z državami članicami nemudoma sprejeli ukrepe za prepoved špekulacij v zvezi z evrom s strani točno tistih bank, ki so bile pravkar rešene z uporabo denarja davkoplačevalcev?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Glede situacije Grčije menimo, da je Grčija sprejela potrebne korake za letošnje zmanjšanje vladnega primanjkljaja. Ti ukrepi kažejo odločenost grške vlade, da se spopade s svojimi strukturnimi problemi.

Sočasno delamo, kar je potrebno za zagotovitev finančne stabilnosti evrskega območja kot celote. Komisija je aktivno sodelovala z državami članicami v evrskem območju, da bi oblikovala mehanizem, ki bi ga v primeru potrebe uporabila Grčija. Takšen mehanizem bi bil skladen s trenutno Lizbonsko pogodbo, zlasti s klavzulo o prepovedi. Vključeval bi strogo pogojenost.

Komisija je pripravljena predlagati evropski okvir za usklajeno pomoč, ki bi zahteval podporo držav članic v evrskem območju. To vam lahko povem o Grčiji in o našem odzivu za stabilnost evrskega območja.

V zvezi s predlogi EU 2020 ne vidimo nobene potrebe po njihovem spreminjanju. Podali smo te predloge. Zdaj bosta o njih razpravljala Evropski svet in Parlament in upamo, da bo to zelo plodna razprava.

Lothar Bisky, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Nisem povsem zadovoljen. Dejstvo je, da se denar davkoplačevalcev uporablja za špekulacije proti Grčiji. Nekaj od tega denarja prihaja iz nemških bank in je so ga tudi posodile nemške banke. Da, medtem ko se nam nenehno govori, da bodo sprejeti nekakšni ukrepi, se dejansko ne zgodi nič. Zato sem precej razočaran, da je bilo storjeno tako malo za prepoved določenih

stvari v EU, da bi bi enkrat za vselej ustavili takšne špekulacije in se resnično osredotočili na rast in zaposlovanje.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Glede špekulacij jasno povejmo, da trenutnih problemov v Grčiji niso povzročile špekulacije. Povzročila jih je predvsem prekomerna poraba sredstev in nespoštovanje evropskega okvira v smislu Pakta stabilnosti in rasti, namreč pretiran dolg, vendar pa se kasneje lahko zgodi, da špekulanti ukrepajo proti državnemu dolgu te države.

To kaže tudi pomembnost temeljne reforme trga izvedenih finančnih instrumentov in pomen ukrepov, ki jih je že sprejela Komisija. 20. oktobra 2009 je Komisija začela akcijski program za učinkovite, trdne trge izvedenih finančnih instrumentov. Zakonodajni predlogi, ki jih bo pred poletjem podal komisar Barnier, in tudi tisti, ki zadevajo direktivo o zlorabi trga, ki jih bo komisar Barnier predstavil pred koncem leta, bodo povečali preglednost trga in omejili tveganja.

Poleg tega sistematičnega pristopa so potrebna nova takojšnja razmišljanja o zamenjavi neplačil v zvezi z državnim dolgom, v tem okviru pa posebno pozornost potrebuje problem „nezavarovanih“ praks. Ni upravičeno kupiti zavarovanja in kupiti nevidne posege za tveganje na povsem špekulativni podlagi. Kratkoročno moramo doseči potrebno usklajenost, da bi zagotovili usklajeno ukrepanje držav članic, zlasti pa glede nezavarovanih praks. V tem okviru bo Komisija natančno preučila pomen prepovedi povsem nezavarovanih prodaj zamenjave neplačil za državni dolg.

Sočasno si bomo prizadevali za mednarodno usklajenost. Ker so ti trgi nepregledni, nameravamo to vprašanje prenesti G20, nekatere izmed teh vprašanj pa moramo načeti tudi v naših dvostranskih stikih, zlasti z ZDA.

Niki Tzavela, *v imenu skupine EFD*. – (EL) Gospod predsednik, kakšna sreča, da ste predvidevali moje vprašanje. Najprej mi dovolite, da vam kot grški poslanec Evropskega parlamenta povem, da bo Grčiji uspelo. Časi preizkušenj, ki jih trenutno preživljamo in za katere smo odgovorni, so zelo dober preskus odpornosti in discipline za Grčijo.

Veseli me, da ste omenili G20 kot skupino, s katero boste načeli vprašanje zamenjave neplačil. Poleg njenih lastnih napak so Grčijo močno prizadele tudi tržne špekulacije.

Ali nameravate, in rad bi, da to načnete tudi z G20, uvesti pobude za sprejetje jasnih pravil, ki urejajo odprte, nezavarovane prodaje in zamenjave neplačil?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Kot sem povedal prej, osnovni problem glede Grčije – in to je treba povedati – izhaja iz prevelikega dolga. Res je, da so bili verjetno tudi špekulativni napadi, vendar zato, ker so tam videli priložnost.

Zdaj moramo podpreti Grčijo, ki je zdaj napovedala zelo pomembne ukrepe. V celoti podpiramo te ukrepe. Hkrati se moramo ozreti na širše vprašanje. Povedal sem že, da bomo v tem okviru bo natančno preučili pomen prepovedi povsem nezavarovanih prodaj zamenjave neplačil za državni dolg. Vprašanje preglednosti med regulatorji – predvsem glede dostopa do informacij o teh praksah – je prav tako treba načeti v G20 in drugih forumih ter dvostransko.

Prejšnji petek je komisar Barnier v Bruslju organiziral srečanje z nacionalnimi regulatorji, da bi ugotovili, kaj vemo o delovanju nekaterih izmed teh špekulantov proti državnemu dolgu. Nadaljevati moramo s poglobljeno analizo trgov zamenjave neplačil, da bi bolje določili, kako ti trgi delujejo in ali se na njih izvajajo dvomljive prakse. Če bo potrebno, bo Komisija v tej zadevi uporabila tudi svoje pristojnosti v zvezi s konkurenco.

Niki Tzavela, *v imenu skupine EFD*. – (EL) Gospod predsednik, ali obstaja časovni načrt za vse to, za mehanizem za boj proti špekulacijam? Povejte nam, ali obstaja nekakšen časovni načrt, da bom vedel, ko si bomo sposojali na mednarodnem trgu, ali bomo imeli kakšno podporo tega mehanizma.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – To sem že povedal, vendar pa lahko ponovim.

Komisar Barnier bo pred poletjem predstavil nekaj zakonodajnih predlogov v zvezi z direktivo o izvedenih finančnih instrumentih, pred koncem leta pa bo predstavil tudi zakonodajni predlog v zvezi z direktivo o zlorabi trga. Menimo, da bodo ti predlogi povečali preglednost trga in omejili tveganja.

Vprašanje o zamenjavi neplačil bomo junija predložili vrhu G20.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Gospod predsednik, predsednik Komisije Barroso, odprtost in preglednost sta temeljni vrednoti v vsaki demokraciji s samospoštovanjem. Če državljani nimajo sredstev za nadzor porabe birokratov, se lahko pojavi situacija pohlepa in samobogatenja. Primer tega smo lani videli v Združenem kraljestvu. V skladu s poročili nizozemskega tiska je predsednik Barroso za leto 2009 napovedal vsoto 730 000 EUR. To ni samo smešno velika vsota, ampak še ena pomembna spretnost: napovedati 2 000 EUR vsak dan. Klobuk dol pred predsednikom Barrosom.

Malo resneje, demokratični nadzor teh izjav je seveda zaničevanja vreden. Ena notranja revizija in nekaj predhodno odobrenih ljudi lahko potrdi vse. Zahtevam, da ta Komisija in zlasti predsednik Barroso opustijo to zaroto molka ter javno in pregledno objavijo svoje izjave na internetu, da jih bodo lahko videli vsi evropski državljani. Hvaležen bi bil na vaš odziv na to.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Nekoliko me preseneča takšna pripomba.

Tako imenovani reprezentančni stroški so pravzaprav stroški, ki nastanejo v službi Evropske unije, in sicer za moja potovanja in potovanja drugih članov Komisije.

Če primerjate te zneske z zneski, ki jih porabijo vlade ali voditelji držav ali vlad, boste ugotovili, da so ti zneski zelo majhni.

Proračun za kolegij letno določi proračunski organ. Ste del tega, ta proračun pa se pet let ni spremenil, bil je samo prilagojen inflaciji.

Glede teh odhodkov menimo, da so razumni in sorazmerni z javnim dobrim, ki mu služijo. Seveda uporabljamo popolno preglednost. Proračunskemu organu in Računskemu sodišču posredujemo vse informacije, ki jih zahtevata od nas.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Predsednik Barroso trdi, da ima Parlament dostop do teh izjav, seveda pa je to nesmisel. Tu se vse odvija za zaprtimi vrati; vse se pomete pod preprogo. Če hoče biti predsednik Barroso resnično odgovoren, bo enostavno objavil te račune; če pa tega noče storiti, naj bo odkrit in to pove. Predsednik Barroso, če ste enostavno upoštevali vsa pravila, ne razumem, zakaj ne objavite svojih računov na internetu, razen če se seveda bojite, kako se bo odzvala javnost. Samo objavite jih.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – V pravnem sistemu spoštujemo pravno državo, analiziranje namer ljudi pa je najmanj nepravilno. Meni ali Komisiji ne morete pripisati nobene namere, ki se skriva za spoštovanjem pravne države. Če ponovim, menim, da moramo razlikovati med obveznostmi Evropske komisije – ali katerega koli javnega organa – v zvezi s pravno državo in popustiti demagoškemu napadom evropskih institucij.

Evropska komisija, Evropski parlament in evropske institucije na splošno imajo najvišje standarde v smislu preglednosti. Zato ne sprejemam tovrstne lahkomišelnih kritike, ki je populistična in demagoška.

Predsednik. – Zaključili smo prvi krog vprašanj, ki so bila prosta vprašanja o različnih temah. Zdaj se bomo osredotočili na izvajanje nove Pogodbe in temeljnih pravic.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Gospod predsednik, upam, da se ne oddaljujem od vprašanj, ki bodo zastavljena zdaj. Povsem sem prepričan, da se z gospodom Barrosom strinjava, da je spoštovanje državljskih svoboščin in človekovih pravic najpomembnejša zadeva znotraj EU ter v stikih med EU in drugimi državami. Dejstvo je, da EU zagotavlja pomoč Eritreji, zanjo pa je bilo v obdobju 2009–2013 namenjenih 122 milijonov EUR.

Od predsednika Komisije ne zahtevam, da ve, za kaj so bila porabljeni ta sredstva, vendar pa bi radi slišali mnenje gospoda Barrosa glede stanja v Eritreji. Zelo pogosto se v pogovorih o državah s totalitarnim režimom ne omenja Eritreje; namesto nje se omenja številne druge države. Zato bi bilo morda koristno slišati mnenje gospoda Barrosa glede stanja v Eritreji.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Hvala za priznanje, da Komisija ščiti temeljne pravice. Seveda jih zagovarjamo, ne samo v Evropski uniji, ampak tudi v naših zunanjih odnosih.

To ne pomeni, da lahko vzpostavimo odnose samo z državami, ki spoštujejo temeljne pravice. Žal je na svetu veliko držav, ki ne spoštujejo temeljnih pravic, vendar pa moramo ohraniti odnose s temi državami.

Primer Eritreje vzbuja skrb v smislu spoštovanja temeljnih pravic v tej državi in tudi zaradi izredno težke situacije, v kateri se nahaja ta država. Glede na nekatere poročevalce jo je mogoče imeti za neuspešno

državo – državo, v kateri zaradi državlanskega spora in razširjenega nasilja ni pravne države. Obstajajo mnoga področja v tej državi, kjer niti organi ne morajo izvrševati legitimnih demokratičnih pristojnosti.

Situacijo pozorno spremljamo v vseh državah, ki lahko predstavljajo problem glede spoštovanja temeljnih pravic.

Artur Zasada (PPE). – (PL) V okviru današnje razprave bi rad pozornost pritegnil k vprašanju naprav za skeniranje telesa na evropskih letališčih.

Ena izmed najočitnejših vlog evropske politike je zaščita življenja, zdravja in temeljnih pravic državljanov Evropske unije. Zato se ne smemo v zameno za navidezen občutek varnosti z lahkoto odreči spoštovanju dostojanstva, pravici do zasebnosti in varstvu osebnih podatkov prebivalcev Skupnosti.

Občutek imam, da je situacija z napravami za skeniranje telesa zelo podobna situaciji, v kateri smo se znašli med epidemijo prašičje gripe. Pod pritiskom smo ogromne zneske vložili v cepiva, kar je bilo, kot vemo zdaj, nespametno in neupravičeno. Po mojem mnenju so naprave za skeniranje telesa precej neučinkovito zdravilo, za katerega se išče primerno bolezen.

Gospod Barroso, rad bi jasno slišal vaše mnenje v zvezi s tem vprašanjem. Ste za naprave za skeniranje telesa ali proti njim?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Bom za njih, če se bodo države članice dogovorile, saj menim, da mora biti mogoče uskladiti varnost in varnostna pravila na naših letališčih.

Kar se dogaja zdaj, je, da nekatere izmed naših držav članic uvajajo naprave za skeniranje telesa na svojih letališčih. Druge pa ne. Kot veste, je Komisija nekaj časa nazaj podala predlog o napravah za skeniranje telesa, ki je bil zavržen.

To seveda vzbuja nekatere pomisleke, vendar pa si moramo prizadevati, če je to mogoče, za usklajeno stališče glede uporabe katere koli varnostne naprave na evropskih letališčih.

Če ne bo tako, bo pri presoji varnosti na naših letališčih prišlo do nekakšne diskriminacije.

Derek Vaughan (S&D). – Pogodba spoštuje pravice lokalnih organov in regij po Evropi, to pa bo pomemben dejavnik, ko boste na primer začeli s pogovori o prihodnosti kohezijske politike. Sprašujem se, ali nam lahko zagotovite, da boste, ko boste začeli te pogovore – na primer o petem kohezijskem poročilu –, da boste te pogovore o prihodnosti kohezijske politike vodili z lokalnimi organi in regijami – in seveda s tem parlamentom.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Tu ne gre za vprašanje človekovih pravic, vendar pa bomo vsekakor o teh vprašanjih razpravljali z lokalnimi in regionalnimi organi.

Veste, kako pomembna je za nas socialna in gospodarska in ozemeljska kohezija. To zdaj priznava tudi Lizbonska pogodba kot enega izmed ciljev Evropske unije. V novi strategiji 2020, ki sem jo predstavil že pred nekaj časa, smo pojasnili, da bo kohezija ostala osrednja tema naših predlogov, in hočemo, da se kohezijo nenehno upošteva v prihodnjih politikah. To je del našega dialoga z regionalnimi in političnimi organi.

V dokumentu, ki sem ga pravkar navedel, sem na primer omenil tudi potrebo po posvetovanju z Odborom regij.

Catherine Stihler (S&D). – Načeti želim vprašanje o temeljnih pravicah. Nedavno sem obiskala osnovno šolo Cairneyhill poleg Dunfermlinea na Škotskem, kjer je k meni pristopil deček Douglas, ki je hotel izpostaviti primer eritrejske deklice Rime Andmariam. To se nanaša na to, kar je o Eritreji povedal prvi govornik.

Rimina družina je bila preganjana in umorjena v Eritreji, ker so bili kristjani. Peganjanje kristjanov v Eritreji je tema, za katero vem, da ste seznanjeni z njo. Rimi je uspelo pobegniti v Italijo in nato v Glasgow na Škotskem, kjer sta jo sprejela Alison in Robert Swinfin ter skrbela zanj in pazila nanjo kot na svojo hčer.

Rima je zdaj stara 17 let. Sooča se z izgonom nazaj v Italijo, kjer je prvič zaprosila za azil, in delamo vse, kar lahko, da z Riminim primerom seznanimo vse, ki bi ji lahko pomagali. Ostati mora v ljubeči oskrbi Alison in Roberta.

Z njenim primerom se ukvarjajo civilne družbe, organizacije za človekove pravice in cerkve po vsej Škotski. Omenjen je bil celo v oddaji „Misel dneva“ na radiu Škotska. Kaj lahko stori Komisija, da bi zaščitila Rimine temeljne pravice?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Žal mi je, vendar ne poznam tega primera na Škotskem.

Rad bi povedal nekaj splošnega. V teh političnih razpravah ne morete pričakovati, da bo predsednik Komisije, čeprav je sorazmerno delaven, poznal vse primere – ki so izredno občutljivi in izredno resni –, ki se zgodijo v Evropi.

Seveda vam lahko zagotovim, da smo zaskrbljeni, in izrazim solidarnost z vsako osebo, katere človekove pravice so kršene, vendar pa glede tega primera nimam na voljo dovolj informacij. Vendar pa bom z veseljem odgovoril na vaše vprašanje, ki ste ga pravkar zastavili, v pisni obliki.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, govorim v imenu Skupine zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo, svoje politične skupine. 5. marca je predsednik Italijanske republike Giorgio Napolitano podpisal razlagalno uredbo z zakonsko močjo, znano tudi kot uredba z zakonsko močjo „rešilni seznam“.

Ta uredba dovoljuje spremembo pravil po začetku volilne kampanje. Na spletni strani Kvirinalske palače je Giorgio Napolitano navedel, da za razliko od predloga uredbe, ki mu ga je na napetem sestanku v četrtek zvečer predlagala vlada, po njegovem mnenju besedilo, ki sta ga nato sestavila ministrstvo za notranje zadeve in predsednik vlade, ne predstavlja očitnih pomanjkljivosti neustavne narave.

Člen 87(5) italijanske ustave določa, da predsednik Italijanske republike razglaša zakone in izdaja uredbe z zakonsko močjo ter odloke. Predsednik republike ne more biti udeležen v oblikovanju postopkov in uredb z zakonsko močjo. Predhodnik predsednika republike Carlo Azeglio Ciampi meni, da je to hudo izkrivljanje našega demokratičnega sistema. Jasno je, da vlada dela, kar ustava prepoveduje. Ta uredba, gospod predsednik, je spremenila pravila volilnega boja, ki se je že začel, in tistim, ki so kršili zakon dovoljuje, da kandidirajo naprej, potem ko so bili ponovno sprejeti v volilni boj.

Sprašujem se, zakaj je Parlament vedno pripravljen zavzeti stališče proti državam, ki kršijo zakone, vendar pa ne ve, da je med 27 državami članicami tudi država, ki krši zakone.

(Predsednik je prekinil govornico)

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – (FR) Gospa Alfano, ponovno vas prosim, da od mene ne zahtevate, da razpravljam o vprašanjih notranje politike države. Komisija je odgovorna za temeljne pravice, ko evropsko zakonodajo izvajajo bodisi evropske institucije bodisi države članice.

Zdi se, da v primeru, ki ste ga omenili, ne gre za uporabo zakonodaje Evropske unije. Kolikor sem razumel iz vašega govora, gre za tipičen primer, ki zadeva notranjo politično razpravo, morda z razsežnostjo, ki zadeva pravo ali pravno državo, vendar se Evropska komisija ne sme vmešavati v spore med različnimi političnimi silami ali političnimi osebnostmi v kateri koli izmed naših držav članic.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, Listina o temeljnih pravicah je doslej edini mednarodni instrument, ki prepoveduje diskriminacijo na podlagi spolne usmerjenosti. V drugih delih sveta so ponosni, da je Evropa dosegla to, in si enako želijo zase.

Znotraj EU obstaja problem, da tri države, in sicer Združeno kraljestvo, Poljska in Češka republika, Listine o temeljnih pravicah nimajo za del svojega evropskega zakonodajnega sistema. Rada bi vedela, kaj dela Komisija – kaj nameravate storiti –, da bi uveljavila temeljne pravice lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev v vseh delih EU, da bi pojasnila, da homofobija in diskriminacija na podlagi spolne usmerjenosti nista več sprejemljivi ne samo na področju zaposlovanja, kjer seveda že imamo direktivo, ampak na vseh področjih, tako da bi ljudje lahko brez strahu živeli in izbrali svoja spolna razmerja.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Tu sta dve vprašanji. Ne vem, ali lahko nanju odgovorim v eni minuti.

Najprej, glede diskriminacije na podlagi spolne usmerjenosti veste, da je prejšnja Komisija predlagala direktivo proti vsem oblikam diskriminacije, vključno z diskriminacijo na podlagi spolne usmerjenosti na področjih, ki ne zadevajo zaposlovanja. Zavezani smo zagotavljanju, da evropska zakonodaja in izvedbeni ukrepi držav članic popolnoma upoštevajo prepoved diskriminacije na podlagi spolne usmerjenosti. Ta načela nediskriminacije so, kot veste in kot ste povedali, določena v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.

V zvezi s Poljsko in Združenim kraljestvom protokol pojasnjuje uporabo listine v zvezi z zakonodajo in prvimi tožbami Poljske in Združenega kraljestva ter njegovo pravno sposobnost znotraj teh držav članic.

Navaja predvsem, da listina ne razširja pristojnosti Sodišča Evropskih skupnosti ali katerega koli sodišča Poljske ali Združenega kraljestva na ugotavljanje, ali zakoni in uredbe ali začetne določbe, prakse ali ukrepi teh držav članic niso skladni s temeljnimi pravicami, svoboščinami in načeli, ki jih krepí.

Zato moramo počakati, kako bo Sodišče Evropskih skupnosti tolmačilo protokol teh dveh držav članic.

Ashley Fox (ECR). – Predsednik Barroso, mnoge države po svetu so končno ubesedile listino temeljnih pravic v svojih ustavah. Precej manj jih resnično varstvo zagotavlja svojim državljanom. Ali se strinjate, da tisto, kar je pomembno, ni struktura pravic, ampak to, kako se te pravice izvaja v praksi?

V Združenem kraljestvu bomo v roku treh mesecev imeli splošne volitve. Če bo izvoljena, bo konzervativna stranka razveljavila zakon o človekovih pravicah in ga nadomestila s svojo listino o temeljnih pravicah. To bi pomenilo, da se Evropska konvencija o človekovih pravicah v notranjem pravu Združenega kraljestva ne bo več neposredno uporabljala.

(Vzkliki iz dvorane: „Tega ne morete storiti!“)

Predsednik Barroso, ali lahko pojasnite, v kakšnem obsegu bodo načrti EU, da podpiše Evropsko konvencijo o človekovih pravicah, upoštevali različna mnenja držav članic?

Moja stranka si bo prizadevala tudi za spremembo Pogodbe, da zagotovi, da Listina o temeljnih pravicah ne bo vplivala na Združeno kraljestvo. Kako boste zagotovili, da se EU ne bo vmešavala v pravico Združenega kraljestva, da odstopa od tistih struktur, v katerih ne želi sodelovati?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Delno sem na vprašanje odgovoril že v odgovoru na predhodno vprašanje.

Združeno kraljestvo in druge države imajo protokol v zvezi z Listino o temeljnih pravicah. Ima to pravico. O tem smo se pogajali in imamo medvladno pogodbo, ki to priznava.

Seveda bi mi bilo ljubše, če bi vse države članice sprejele Listino o temeljnih pravicah, ker menim, da je listina osnovni kompas za vse politike Evropske unije.

Zdaj smo pripravljeni tudi pristopiti k Evropski konvenciji o človekovih pravicah. Ta bo zaključila sistem Evropske unije za varstvo temeljnih pravic.

Seveda zelo spoštujem Združeno kraljestvo kot demokracijo in državo vladavine prava. Je ena izmed držav, ki so več stoletij najpomembneje prispevale k demokraciji. Zato resnično obžalujem, da Združeno kraljestvo noče biti v prvi vrsti s svojimi partnerji in imeti človekovih pravic ne samo na nacionalni ravni, ampak tudi kot evropski projekt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, gospod predsednik Komisije, pravice žensk in pravica do dostojanstvenega življenja so temeljne človekove pravice, ki jih mora Evropska unija spodbujati.

Zato glede na očitne neenakosti, ki vztrajajo in se celo slabšajo, vključno z razliko v plačilu med moškimi in ženskami, revščino in negotovo zaposlitvijo – to so vse problemi, ki prizadenejo predvsem ženske –, ni dovolj izdati Listine o pravicah žensk, ki je zelo nejasna in nenatančna in pred katero ni bilo nobenih razprav z ženskimi organizacijami ali s Parlamentom.

Zato sprašujem, ali je Evropska komisija pripravljena v ospredje postaviti takšna vprašanja o varstvu pravic žensk s konkretnimi ukrepi, zlasti z razvojem nove strategije enakosti, ki jo pripravlja Parlament; poročilo, za katerega upam, da bo upoštevano.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (PT) Prejšnji petek sem s komisarko Reding predstavil Listino o pravicah žensk, ki potrjuje zavezanost Komisije enakosti spolov in prav tako potrjuje našo pripravljenost za delo in napredek na tem področju.

Septembra bo listini, ki smo jo zdaj napovedali, sledila nova strategija za enakost spolov. To nam bo zagotovilo splošen in dokaj celovit okvir za ukrepanje Komisije v zvezi z napredkom glede enakosti moških in žensk na področjih, ki jih je pravkar omenila poslanka, od zaposlovanja pa vse do drugih zadev, v katerih je pomembno zagotoviti in jamčiti takšno enakost.

Listina se ni pojavila od nikoder. Listina se je pojavila tudi pri petnajsti obletnici pekinških izhodišč za ukrepanje in je nastala po mnogih posvetovanjih, predvsem s skupino poslancev v tem parlamentu, ki je

namenjena zadevi žensk. Naslednje takšno srečanje bo jutri zjutraj. Vsako leto sem se vsaj enkrat sestal s poslanci, ki so si to postavili za najpomembnejšo prednostno nalogo.

John Bufton (EFD). – Predsednik Barroso, vprašanje, ki bi ga danes rad načel, zadeva finančno situacijo v Grčiji. Člen 121 Lizbonske pogodbe se prvič uporablja za uveljavitev strukturnih reform v tej državi. Grški državljani so se zdaj znašli v precepu, saj je postalo zelo jasno, da v tej državi vodite igro vi in ne izvoljena vlada.

Ali to pomeni, ker ste za rešitev grške finančne situacije odposlali svoje uradnike, da se vas zdaj lahko naslavlja ne samo kot predsednika Komisije, ampak tudi kot guvernerja Grčije? Če ukrepi, ki so jih vaši uradniki uveljavili v Grčiji, ne bodo delovali, ali imate načrt B? Če je tako, ali ta zajema odhod Grčije iz evrskega območja? Nazadnje, ali nameravate odposlati svoje uradnike v druge države, ki jih pesti finančna stiska, na primer na Portugalsko, v Španijo in Italijo?

Predsednik. – Gospod Bufton, naša tema je izvajanje nove Pogodbe in spoštovanje temeljnih pravic, zato vas prosim, da se držite teme.

Predsednik Barroso, ste pripravljeni odgovoriti?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Gospod predsednik, vedno se trudim biti pripravljen na vprašanja poslancev tega parlamenta.

Vaše vprašanje, spoštovani poslanec, izhaja iz domneve, ki ni pravilna, in sicer, da ima Grčija nekaj problemov zato, ker je v evrskem območju. Dejansko imamo države zunaj evrskega območja, ki imajo podobne probleme – v nekaterih primerih celo resnejše –, tako znotraj Evropske unije kot zunaj nje. Vas smem na primer spomniti na resno situacijo Islandije, ki zdaj prosi za pridružitvev Evropski uniji prav zato, ker upa, da se bo nekega dne lahko pridružila evrskemu območju.

Zato je dejansko popolnoma zmotno misliti, da so problemi v Grčiji posledica tega, da je ta država v evrskem območju. S težavami se sooča prav zato, ker ni spoštovala pravil Pakta stabilnosti in rasti. Seveda bo morala plačati za težko prilagoditev, ki jo mora izvesti.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod Barroso, zastavil bi vam vprašanje v zvezi s problemom shranjevanja podatkov, saj je nemško zvezno ustavno sodišče v začetku tega meseca splošno shranjevanje vseh telekomunikacijskih podatkov razglasilo za nično in neveljavno. Obseg, v katerem je neomejeno in nenadzorovano shranjevanje podatkov ali takšen dostop do podatkov skladen s temeljnimi pravicami, ostaja sporen. Tu v Parlamentu smo jasno rekli „ne“ sporazumu SWIFT. Po mojem mnenju je treba tudi direktivo EU o hrambi podatkov pregledati glede na seznam temeljnih pravic, ki ga zajema Lizbonska pogodba. Ali nameravate vi ali Komisija izvesti kakršen koli pregled v zvezi s tem, da bi ugotovili, kako je seznam temeljnih pravic povezan s hranjenjem podatkov?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Varstvo osebnih podatkov je temeljna pravica, ki jo izrecno priznava člen 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Zaradi Lizbonske pogodbe lahko zdaj vzpostavimo celovit in skladen okvir za varstvo osebnih podatkov. Ta je ključnega pomena za varstvo zasebnosti naših državljanov, za zagotavljanje skupnega pristopa k vsem dejavnostim obdelave podatkov v Evropski uniji, Parlament pa bo seveda popolnoma vključen v reformo veljavnega pravnega okvira, saj postopek soodločanja velja tudi za nekdanja področja tretjega stebra.

Zagotoviti moramo tudi, da se bo temeljne pravice evropskih državljanov varovalo tudi, ko osebni podatki zapustijo Unijo. V tem okviru bi lahko bil pomemben sporazum med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike o varstvu osebnih podatkov, za katerega si prizadevamo.

Trenutno potekajo posvetovanja, da se zagotovi preglednost in zberejo mnenja zainteresiranih strani in državljanov.

Komisija namerava predložiti osnutek priporočila za odobritev pogajanj z Združenimi državami.

Sarah Ludford (ALDE). – V zadnjem desetletju je bilo mednarodno sodelovanje glede protiterorizma oteženo zaradi pomislekov v zvezi s človekovimi pravicami, tudi v praksi administracije ZDA.

Upali smo, da se bo to z Obamovo administracijo spremenilo. Žal smo izvedeli, da se bodo nepošteno vojaške komisije in pridržanje za nedoločen čas brez sodnega procesa nadaljevali tudi, če se Guantánamo zapre.

Zaradi teh odstopanj od mednarodnih in domačih pravnih standardov so čezatlantski projekti za izmenjavo podatkov še bolj problematični kot bi bili sicer.

Kakšne pripombe posreduje Komisija administraciji ZDA, da bi podprla poštene sodne postopke in opozorila, da bo njihova odsotnost vplivala na sodelovanje? Upam, da zdaj za razliko od preteklosti ni nevarnosti, da bi EU ali njene države članice zdaj prikrito sodelovale v grobih kršitvah temeljnih pravic pri protiterorizmu.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Ponosen sem na Evropsko unijo, da je prva, če se ne motim, ki je načela vprašanje s predsednikom Združenih držav – nekdanjim predsednikom – o potrebi po spoštovanju temeljnih pravic in pravne države tudi pri obravnavanju terorizma, in sicer v zvezi z vprašanjem Guantánama. Vprašanje sva načela skupaj s takratnim predsednikom Evropskega sveta gospodom Schüsslom – predsednikom avstrijske vlade. O tem vprašanju smo vedno razpravljali v dialogu z našimi ameriški partnerji. Prepričani ste lahko, da bo to vprašanje zelo visoko na dnevnem redu.

V zvezi z varstvom podatkov menimo, da moramo za vzpostavitev okvira sodelovati tudi z Združenimi državami. To sem omenil v prejšnjem odgovoru. Sočasno potrebujemo okvir za skupni boj proti terorizmu. Zato je treba najti pravo pot, da se odzovemo na dve pomembni potrebi: potrebo po svobodi in spoštovanju človekovih pravic, toda tudi potrebo po varnosti, saj svoboda brez varnosti ni mogoča.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Gospod predsednik, ena izmed temeljnih zadev v novi Lizbonski pogodbi je večja vloga Evropske unije v svetu.

S to okrepljeno zunanjo politiko moramo kot Unija biti dejavnejši pri spodbujanju in zagovarjanju človekovih pravic in temeljnih pravic v tretjih državah.

Kaj nameravate storiti vi in gospa Ashton, da bi okrepila politiko EU o spodbujanju demokracije? Drugič, ali boste podprli večje financiranje evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice v naslednjem proračunu?

Zdi se, da so človekove pravice v naših dialogih vedno na drugem in tretjem mestu. Menim, da moramo več časa in denarja nameniti spodbujanju demokracije in zgraditi pravo evropsko konstrukcijo za demokracijo. Rada bi slišala vaše mnenje o teh vprašanjih.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Določbe Pogodbe si prizadevajo za spodbujanje človekovih pravic po vsem svetu. Evropska unija je sprejela smernice o človekovih pravicah glede vprašanj, ki zajemajo vse od smrtne kazni do preprečevanja mučenja in podporo zagovornikom človekovih pravic.

V skladu s temi smernicami Evropska unija izvaja širok nabor ukrepov, ki zajemajo vse od javnih izjav ali diplomatskih demarš do opazovanja sodnih postopkov. Sam sem vprašanje človekovih pravic načeljal na srečanjih na vrhu z voditelji držav ali vlad iz tretjih držav. Nedavno smo na vrhu prejšnji teden z Marokom načeli vprašanje temeljnih pravic.

Evropska unija je začela približno 40 dialogov o človekovih pravicah s svojimi partnerskimi državami po vsem svetu, ki služijo kot forum za podrobne razprave o tem vprašanju. V skladu z evropskim instrumentom za demokracijo in človekove pravice Komisija vsako leto nameni okoli 150 milijonov EUR za podporo nevladnim organizacijam za človekove pravice po vsem svetu. V vsak okvirni sporazum, ki ga sklenemo s tretjo državo, si prizadevamo vključiti klavzulo o človekovih pravicah.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Eno izmed temeljnih načel je svoboda gibanja. Glede na trajajoči spor med Libijo in Švico, gospod predsednik, se stotinam državljanov in delavcev Evropske unije preprečuje vstop v Libijo, da bi tam delali. Moje vprašanje se glasi: Kaj dela Evropska komisija, da bi nujno našla rešitev za ta spor? In ali se zdi predsedniku Evropske komisije sprejemljivo, da ena država, namreč Švica, sprejme enostransko odločitev, ki vpliva na vse državljane schengenskega območja, zlasti delavce, ki morajo vstopiti v Libijo, da bi zaslužili za vsakodnevno življenje?

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Zaradi tega primera smo zelo zaskrbljeni. Komisarka Malmström je že povedala, da je začasna ustavitev vizumov za državljane iz schengenskega območja s strani Libije nesorazmeren ukrep. Poleg tega ta situacija ni v skladu s pozitivnimi težnjami odnosov med Libijo in Evropsko unijo.

Potekajo intenzivna diplomatska prizadevanja za rešitev te krize. Libijo je že zapustil eden od dveh švicarskih državljanov. To je pozitiven korak.

Ministri Evropske unije za zunanje zadeve in pravosodje so o vprašanju razpravljali 22. februarja in 25. februarja ter podprli nadaljevanje diplomatskih prizadevanj.

Menim, da je ključnega pomena ohraniti odprt dialog in si prizadevati za razumevanje stališča obeh strani, da bi čim prej našli rešitev.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Gospod predsednik, ratifikacija Lizbonske pogodbe je okrepila spoštovanje osnovnih človekovih pravic in sindikalnih pravic. Vendar pa sodbe Sodišča Evropskih skupnosti v zadnjih letih kažejo, da še naprej obstaja potreba po krepitvi varstva temeljnih sindikalnih pravic. V zadevah Laval, Rüffert, Viking in Luksemburg je Sodišče Evropskih skupnosti zmanjšalo vrednost sindikalnih pravic.

Zaradi teh sodb je postalo nemogoče zagotoviti enako obravnavanje delavcev ne glede na državljanstvo. Sindikati ne morejo več zagotoviti enakega plačila in enakih delovnih pogojev za napotene delavce in domače delavce. Zato tudi sam pozdravljam obljubo, ki jo je pred svojo ponovno izvolitvijo za predsednika Komisije v tem parlamentu dal gospod Barroso.

Moje vprašanje gospodu Barrosu je naslednje: kdaj lahko pričakujemo, da bo Komisija podala zakonodajni predlog za obravnavanje problemov, ki so nastali zaradi sodb Sodišča Evropskih skupnosti? Nam lahko predsednik Komisije informacije o tem zagotovi že danes?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Ko so bile te sodbe objavljene, smo zelo jasno izrazili svoje stališče. Skupaj s komisarjem Špidlo, ki je bil pristojen za zaposlovanje in socialna vprašanja, sva pojasnila, da po našem razumevanju te sodbe ne morejo postavljati pod vprašaj temeljnih pravic kot so pravica do stavke, sindikalne pravice in posebnosti nekaterih mehanizmov za delovne odnose v naših državah.

Prizadevamo si za nekatere predloge v zvezi s tem vprašanjem. Bojim se, da vam ne morem povedati konkretnega datuma, saj nisem pričakoval tega vprašanja. Vendar pa vam lahko povem, da je to, kot sem povedal prej, z izvolitvijo te Komisije – to pa je rekel tudi pristojni komisar – vprašanje, ki bo obravnavano v kratkem.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Gospod Barroso, postavil bi vprašanje o temeljnih pravicah in novi Pogodbi, vključno z zunanjepolitičnimi dejavnostmi. Glede na raziskavo odbora za proračunski nadzor je bilo 43 % finančnih transakcij nepravilnih. Ali bodo nova Pogodba in nove rešitve v okviru našega dela za doseg spoštovanja človekovih pravic po svetu pripomogle k uresnitvi radikalnega zmanjšanja stopnje napak pri pripravi in izvrševanju proračuna ter poročanju o njem? Poudaril bi, da je 43 % približna stopnja finančnih napak.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Kot veste, si že leta prizadevamo za zmanjšanje finančnih napak v računih Evropske unije. Za mnoge izmed teh napak so, kot veste, odgovorne države članice pri izvajanju mnogih evropskih programov.

Opogumlja me nedavno mnenje Evropskega računskega sodišča, ki priznava dosedanja napredek, vendar pa menim, da glede tega področja ne smemo biti zadovoljni. Pripravljeni smo si prizadevati za zmanjšanje napak vseh vrst pri izvrševanju proračuna Evropske unije.

David Casa (PPE). – (MT) Pogodba določa načela za varstvo temeljnih človekovih pravic, tiste države, ki želijo postati članice Evropske unije, pa morajo zagotoviti skladnost z zahtevami Evropske unije, kot so storila Malta in vse druge države, ki so hkrati postale članice. Ali predsednik glede Turčije ne meni, da mora ta država še veliko storiti na področju človekovih pravic? Kaj dela Komisija, da bi zagotovila, da se, preden bo v Turčiji vzpostavljeno gospodarstvo in pred postavljanjem kakršnih koli drugih zahtev, pozornost najprej in predvsem posveti temeljnim človekovim pravicam? Menim, da so to prednostne naloge, vendar moram žal povedati, da v Turčiji ne obstajajo.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Ne bi rekel „obstajajo“, če sem odkrit. Turčija je dosegla napredek v smislu pravne države. Vendar menimo, da še ni skladna – glede svojega standarda spoštovanja človekovih pravic in pravne države – z evropskimi standardi. Točno to je delo, ki smo ga s Turčijo razvijali nekaj let.

Ker je Turčija država kandidatka za pristop k Evropski uniji, Komisija vsako leto zelo objektivno oceni reforme v Turčiji v zvezi s pravno državo in vsemi zadevami, povezanimi s temeljnimi pravicami.

Če sem pošten, je bil na nekaterih področjih dosežen napredek. Vendar pa so še druga področja, na katerih od turških organov zahtevamo večja prizadevanja.

Menim, da je ohranjanje tega dialoga – in pravzaprav teh pogajanj – za pristop Turčije prava pot za dosego napredka v zvezi s spoštovanjem temeljnih pravic in splošno rečeno pravno državo ter demokratičnimi reformami v Turčiji.

Predsednik. – Predsednik Barroso, najlepša hvala za zelo zanimivo razpravo. To je bila četrta ura za vprašanja na plenarnem zasedanju. Naslednja bo potekala čez en mesec na naslednjem delnem zasedanju v Strasbourgu.

S tem se točka zaključuje.

PRESEDSTVO: GOSPA KOCH-MEHRIN

podpredsednica

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, pred nekaj trenutki je bil v tem parlamentu govor proti predsedniku Italijanske republike. Menim, da predsedstvo tega parlamenta ne bi smelo dopustiti, da ljudje tu razpravljajo o nacionalnih političnih vprašanjih, zlasti kadar gre za institucionalne in politične zadeve velikega pomena.

Spomnil bi vas – in spomnil bi vse poslance –, da Italijanska republika ni naprodaj in da je predsednik republike Giorgio Napolitano varuh italijanske ustave. V imenu italijanske delegacije Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu pozivam predsedstvo Parlamenta, naj bo odločnejše glede tem, o katerih se razpravlja, in govorov.

Obžalujem, da predsednik Buzek ni posredoval in prekinil govora, ki je napadal predsednika republike, ki je pred samo enim tednom obiskal Evropski parlament.

(Aplavz)

Predsednica. – Pripomba, na katero ste se odzvali, in vaše izjave bodo zabeležene v zapisniku, vaše zahteve pa bom upoštevala pri točki dnevnega reda, ki ji zdaj predsedujem. Upam, da mi bo uspelo.

11. Mednarodna podnebna politika po Københavnu: takojšnje ukrepanje za ožvitev mednarodnih pogajanj

Predsednica. – Naslednja točka je izjava Komisije o mednarodni podnebni politiki po Københavnu: takojšnje ukrepanje za ožvitev mednarodnih pogajanj.

Connie Hedegaard, članica Komisije. – Gospa predsednica, to je prvič, da govorim pred tem parlamentom. Veseli me, da vam lahko danes, manj kot štiri tedne po tem, ko sem začela opravljati to delo, predstavim sporočilo o mednarodni podnebni politiki po Københavnu – sporočilo, ki ga je Komisija sprejela na svojem današnjem zasedanju.

Naslov sporočila je „Takojšnje ukrepanje za ožvitev mednarodnih pogajanj“, to pa je prav tisto, kar nameravamo storiti. Seveda smo pri pripravi sporočila v celoti upoštevali resolucijo Parlamenta z dne 10. februarja o izidu COP 15.

København je bil precej manjši korak naprej, kot bi si Evropska unija želela, vendar pa je bil kljub temu korak naprej. Sto devet držav – industrializiranih in držav v razvoju, ki so skupaj odgovorne za več kot 80 % svetovnih emisij toplogrednih plinov – je zdaj uradno vključilo svoje cilje in ukrepe za zmanjšanje emisij v dogovor. Z drugimi besedami, zdaj imamo priložnost, da gradimo na tej odločenosti in jo pomagamo usmeriti v mednarodno ukrepanje. Izkoristiti moramo to priložnost, da pripomoremo k ohranjanju zagona v smeri k trdnemu in pravno zavezujočemu svetovnemu podnebnemu sporazumu za obdobje po letu 2012, kar seveda ostaja naš cilj.

Izhodišče Komisije je, da mora EU še naprej imeti vodilno vlogo. Menimo, da lahko Evropa to najbolj prepričljivo stori z oprijemljivim in odločnim ukrepanjem doma, da bi postala najbolj podnebju prijazna regija na svetu. To moramo storiti v okviru strategije EU 2020, ki je bila predložena prejšnji teden. In naj jasno in glasno povem: to je v interesu same Evrope. Kako to? Ker bo – če bomo to storili pametno – povečalo našo konkurenčnost, okrepilo našo energetske varnost in spodbudilo bolj zeleno gospodarsko rast in inovacije, kar bo ustvarjalo delovna mesta. Komisija si bo zato zdaj prizadevala za začetanje poti do leta 2050 za prehod Evropske unije na nizkoogljično gospodarstvo.

To bo vključevalo zmanjšanje naših emisij za 80 % do 95 % do leta 2050, kot je že bilo dogovorjeno, EU pa se je – kot ta parlament dobro ve – zavezala zmanjšanju svojih emisij do leta 2020 za najmanj 20 % pod ravnimi iz leta 1990 in večjemu zmanjšanju v višini 30 %, če bodo pogoji ugodni. Popolnoma se strinjam z željo, ki so jo izrazil Parlament, da mora EU preseči cilj 20 %. Naše zmanjšanje moramo bolje uskladiti s tem, za kar nam znanost pravi, da je potrebno, da bi izpolnili cilj Københavnskega dogovora, da globalno segrevanje ne bo preseglo dveh stopinj Celzija. Kot ste prav tako navedli v svoji resoluciji, je kriza olajšala izpolnitev ciljev. Če hočemo biti danes tako ambiciozni, kot smo bili pripravljeni biti, ko smo leta 2007 in 2008 sprejeli podnebni in energetski sveženj, bi morali preseči 20 %. Zato z veseljem napovedujem, da bo Komisija pred junjskim Evropskim svetom pripravila analizo, katere praktične politike bi bile potrebne za doseg 30-odstotnega cilja zmanjšanja emisij do leta 2020. Komisija bo prav tako pripravila analizo mejnikov na naši poti do leta 2050, vključno s potrebnimi scenariji ravni ambicij za leto 2030. Za to bodo potrebne ustrezne strategije za ključne sektorje, ki izpuščajo emisije, te pa morajo biti skladne s strategijo EU 2020. V skladu z rokom, dogovorjenim v Direktivi o sistemu trgovanja z emisijami, bo Komisija pripravila tudi svojo analizo položaja v zvezi z energetsko intenzivnimi industrijami v primeru selitve virov CO₂.

Hkrati s tem delom mora EU začeti izvajati Københavnski dogovor. To pomeni zgraditi trden in pregleden mednarodni okvir za obračunavanje emisije in uspeh držav. Pomeni tudi hitro uporabo 7,2 milijard EUR zagonskega financiranja za države v razvoju, ki se jih je Evropa obvezala plačati v obdobju 2010 do 2012. To je še posebno pomembno za našo verodostojnost in prispeva k zagotavljanju dolgoročnega financiranja. Komisija je pripravljena pomagati zagotoviti, da bo pomoč EU dobro usklajena.

Nazadnje, to sporočilo predlaga, da se o načrt za naslednje korake v procesu ZN dogovori letos spomladi v Bonnu, ko se bodo ponovno začela pogajanja. Tehnična srečanja v Bonnu morajo začeti postopek vključevanja političnega vodstva, ki ga zagotavlja Københavnski dogovor, v pogajalska besedila ZN in tudi obravnavanja nerešenih vrzeli. Menim, da je najpomembneje ugotoviti, kaj so lahko posebni izzivi za Cancun. Vključevanje ciljev razvitih držav in ukrepov držav v razvoju, določenih v skladu z dogovorom, ter političnega vodstva v zvezi s sistemi spremljanja, poročanja in preverjanja v uradni pogajalski postopek ZN bo ključnega pomena, toda tudi odločitve o vprašanjih, ki so bila v dogovoru zanemarjena, kot je na primer razvoj mednarodnega trga z ogljikom, zmanjšanje emisij mednarodnega letalstva in pomorstva z ICAO in EIMO, kmetijstvo in druge zadeve. V uradnih pogajanjih je bilo dosežen precejšen napredek v Københavnu glede prilagoditvenega okvira, tehnološkega okvira, gozdarstva, ki bi prav tako predstavljali poseben izziv za Mehiko.

Nihče ne bi bil srečnejši od mene, če bi Cancun prinesel tudi pravno zavezujoč svetovni dogovor in če bi se tam rešila tudi pravna vprašanja – in ne zmotite se, Evropska unija je pripravljena. Vendar pa moramo priznati, da lahko preostale razlike med stranmi odgodijo sporazum do naslednjega leta. Zato morajo biti pričakovanja previdna. Menim, da vsi izmed vas vedo, da velika pričakovanja za Mehiko brez določenih ciljev pomenijo zelo veliko tveganje, da bomo na koncu proces uničili. Zato je za vse izmed nas, ki se nam zdi zelo pomembno doseči mednarodni dogovor, verjetno zelo pomemben tudi ta postopni pristop in tudi, da storimo vse, kar lahko, da bi svet dobil pravno zavezujoč dogovor pred letom 2012.

Nazadnje nekaj besed o okoljski celovitosti. Okoljska celovitost mora biti naš ključni pojem v pogajanjih in vem, da se Parlament s tem strinja. Zato je treba obravnavati pomanjkljivosti Kjotskega protokola. S tem mislim omejeno število držav, ki jih zajema – kar ustreza samo 30 % današnjih emisij –, in resne šibke točke, ki jih vključuje, kot so pravila za obračunavanje emisij iz gozdarstva in obravnava presežnih emisijskih pravic iz obdobja 2008–2012, kar je bilo tudi poudarjeno v vaši februarski resoluciji.

Nazadnje mora Evropa okrepiti svoja prizadevanja, da bi spodbujala podporo procesa ZN in ponovno vzpostavila zaupanje, da je svetovni sporazum mogoč. Bolje moramo razumeti stališča naših partnerjev glede ključnih vprašanj in pojasniti, kaj EU zahteva od svetovnega sporazuma. Komisija bo okrepila svoja prizadevanja v tesnih stikih s Svetom in predsedstvom Sveta. Ta mesec bom opravila pogovore v Washingtonu in Mehiki ter nameravam aprila med drugim obiskati Indijo, Maldive, Kitajsko in Japonsko.

Spodbudili bi vas radi tudi, Evropski parlament, da prispevate tako, da se lotite pogovorov s svojimi kolegi poslanci po svetu. Sestala sem se že z nekaterimi predstavniki vaših parlamentarnih delegacij v pomembnih tretjih državah in se bom kmalu sestala z drugimi, da bi razpravljali o tem, kako lahko združimo svoja prizadevanja ter jih skupaj razširimo in kako vam lahko pri teh prizadevanjih pomaga Komisija.

Sporočilo Komisije določa strategijo, da bi pomagala ohraniti zagon svetovnih prizadevanj za boj proti podnebnim spremembam, ki ga odraža vse večja podpora Københavnskemu dogovoru. Vodstvo EU bo v tem procesu bistvenega pomena. Upam, da lahko računamo na podporo Parlamenta.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Novi komisarki bi rad čestital za njen prvi govor. Tudi sporočilo, ki ste nam ga predstavili, je zelo zanimivo. Vendar pa bi zdaj omenil nekatere pomanjkljivosti.

Primerno bi bilo, da bi v tem začetnem sporočilu podrobneje analizirali proces ZN in tudi kritizirali njegova resnično šibka področja. Kot vemo, predvsem komisija 2 ni bila prav znanstveno natančna.

Drugič, dvostopenjski cilj, ki smo ga zastavili, bi moral biti bolj znanstveno podprt, in zdaj morate okrepiti svoja prizadevanja, da okrepimo raziskave v zvezi s tem, ali je še mogoče ali pa bi se morali – kot so že povedali različni ljudje – oddaljiti od njega.

Tretjič – in verjetno najpomembnejše –, zdaj se moramo predvsem spopasti s krizo, ki vlada po svetu in predvsem tu v Evropi. Kot veste, raziskave kažejo, da samo 30 % evropskih državljanov verjame, da CO₂ vpliva na podnebje. Vsak projekt, ki tega ne bo upošteval, je obsojen na neuspeh.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Gospa predsednica, komisarka Hedegaard je povedala veliko pozitivnih stvari, vendar pa je povedala tudi dve zelo zaskrbljujoči zadevi: raje govori o letu 2050 kot o letu 2010, kar se mi zdi zaskrbljujoče, in govori več o tem, kako moramo zmanjšati svoja pričakovanja, kot o nadaljevanju stvari, da bi bili naši cilji in pričakovanja kolikor je mogoče veliki na srečanjih, ki so že določena.

Vprašala bi, ali si bo Komisija prizadevala za ambiciozen in pravno zavezujoč sporazum o podnebnih spremembah, ki bo podpisan decembra v Cancunu, ali pa bo še naprej zagovarjala proces, v katerem se Cancun smatra samo kot korak na poti k sporazumu, ki bo podpisan v Južni Afriki ali morda v kakšni drugi državi v daljni prihodnosti: leta 2011, 2012, 2020 ali v najslabšem primeru celo kasneje?

Chris Davies (ALDE). – Gospa predsednica, po Københavnu se nekateri izmed nas počutimo kot ostanki poražene vojske, razgnani in demoralizirani, zato sem vesel, da ste dvignili standard in začeli povračilni boj.

Toda čeprav zvenite optimistično in pozitivno, v praksi veliko tega temelji na željah in molitvah. Zelo smo odvisni od drugih, da bi lahko dosegli napredek.

Opazil sem, da ste govorili o preučitvi ideje, da svoj cilj dvignemo na 30-odstotno zmanjšanje. Imam prav, če rečem, da ste predlagali novo in bolj subjektivno formulo za dosego tega? „Če bodo pogoji ugodni“, pravi dokument. Mislim, da je to novo.

Zakaj v dokumentu ni nič, kar bi analiziralo razloge za neuspeh v Københavnu in predlagalo lekcije? Zakaj tu ni ničesar, kar bi kazalo na problem zanikanja podnebnih sprememb, ki spodkopava politično voljo? In nazadnje, zakaj ni tu ničesar o potrebi po vključitvi več podjetij?

V Evropi je veliko podjetij, ki hočejo glede tega sodelovati z nami, in čeprav vam želim veliko uspeha, in čeprav vam vsi želimo veliko uspeha, boste, če sem odkrit, potrebovali vse prijatelje, ki jih lahko dobite.

Connie Hedegaard, članica Komisije. – Gospa predsednica, najprej bi odgovorila gospodu Seeberju glede IPCC in zakaj nismo kritizirali ali karkoli že bi morali storiti v tem dokumentu: povedati moram, da čeprav mislim, da je ključnega pomena, da IPCC resno vzame kritiko in poskuša popraviti zadeve, kjer jih je treba popraviti, doslej nisem ugotovila ničesar, kar bi spremenilo moje globoko razumevanje in občutek, da moramo obravnavati podnebne spremembe. Obstajajo zadeve, podrobnosti, elektronska pošta, ki je prišla v javnost, in vse te stvari. Ugotovila nisem ničesar pomembnejšega, kar bi spremenilo moj odnos, in menim, da to velja za mnoge, torej je to premišljeno. Menim, da si mora sam IPCC zdaj prizadevati in biti previden pri ponovnem vzpostavljanju zaupanja v karkoli pride iz IPCC.

Vsekakor se strinjam s pripombo, ki je skoraj niste imeli časa načeti – vprašanje zaupanja –, in zato tudi imamo ozaveščanje, ki je ključno za Evropsko unijo.

Gospa Ulvskog, omenili ste, da sem več govorila o letu 2050 kot 2010. To je strategija do leta 2012. V Evropski uniji že imamo svojo politiko za zdaj, leto 2010, to pa je strategija za prihodnost. Menim, da je ena izmed novih zadev, ki ji moramo posvetiti pozornost, opredelitev poti med leti 2020 in 2050, zato bom povedala nekaj, kar bi morali doseči do leta 2030.

Do leta 2020 je samo še deset let. V tem obdobju Komisije moramo določiti tudi pot do tam, kjer bomo leta 2030, zato je bilo to zelo premišljeno in to je ena izmed novih stvari.

Vsekakor nočem zmanjševati pričakovanj, vendar pa sem zelo previdna, da jih ne dvignem tako visoko, da bi tisti, ki si ne želijo uspeha mednarodnih pogajanj, lahko proces uničili po Mehiki, če ne dosežemo ničesar. Zato moramo biti praktični. Pred komerkoli bom zagovarjala, da je bilo do Københavna prav imeti velika

pričakovanja, da bi ohranili pritisk in bi to prinesli na vrh dnevnega reda voditeljev držav. Naredilo jih je odgovorne; nastajajoča gospodarstva in Združene države je pripravilo k določitvi domačih ciljev; bilo je pomembno. Vendar pa lahko samo enkrat storite nekaj takšnega in potem tega ne dosežete v celoti. Bojim se, da tega ne moremo storiti dvakrat.

Zakaj ne bi torej določili načrta v Bonnuon zagotovili, da se ohranja zagon? To je razmišljanje za tem.

Naj nazadnje odgovorim Chrisu Daviesu, da, imeli ste prav. Odvisni smo od drugih, da napredujemo, zato moramo tudi doseči povprečje in analizirati informacije, ki jih dobimo. Kaj se dogaja v Pekingu? Kaj se dogaja v Delhiju? Kaj se dogaja v Washingtonu? Kaj se dogaja v ameriškem kongresu? In potem si poskušajte ob upoštevanju teh zadev predstavljati, da lahko hkrati zagotovimo, da bo naš cilj še vedno izpolnjen, da bomo namreč imeli pravno zavezujoč, resnično mednarodni sporazum.

Omenili ste teh 30 %, če bodo pogoji ugodni – da, imate prav, to smo povedali na nov način. Tudi v strategiji za leto 2020 so opombe pod črto, ki se nanašajo na dosedanje politike, da je zagotovljeno, da druge države ... in tako dalje, vendar pa menim, da bi, če bodo pogoji ugodni in če to morda storimo pametno, lahko koristilo tudi Evropi. To mora biti vključeno tudi v naše različne strategije in dokumente.

Vem, da je to eno izmed področij, na katerem v Evropi na tej stopnji ni soglasja. Menim, da je to zelo pomembno preučiti. Recimo da Kitajska na primer ne bo sprejela mednarodnega sporazuma, ali bi potem za vedno obstali pri 20 %? Kako bi to koristilo našemu gospodarstvu, našim inovacijam, naši rasti? Ali ne bi tvegali, da izgubimo trg v korist Kitajske in drugih regij, ki prav tako napredujejo glede tega načrta, ne glede na to, ali in kdaj bomo dosegli mednarodni sporazum?

To je samo začetek razprave, ki pravi, da je to del mednarodnih pogajanj, vendar pa ne smemo pozabiti, da obstaja tudi domača plat. Od kod bo v prihodnje prišla naša rast? Zato moramo biti previdni, da ne bomo dovolj ambiciozni.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Gospe in gospodje, komisarka, lepo je videti, da ste prebrali resolucijo Parlamenta in da se sklicujete nanjo. To je dober znak, ko začnete svoje novo delo.

Če naj EU dejansko obdrži svojo vodilno vlogo v varstvu podnebja, bi morali svoj cilj dvigniti na najmanj -30 %, kar ste že omenili. Dodala bi, da spremembe situacije, ki jih je prinesla recesija, pomenijo, da se -20 % ne razlikuje prav veliko od običajnega scenarija. Če hočemo biti ambiciozni, moramo zaostri naše cilje in jih povišati na najmanj -30 %, še bolje -40 %.

Drugič, kot je Parlament v svoji pozni razpravi soglasno...

(Predsednica je prekinila govornico)

Martin Callanan (ECR). – Gospa predsednica, komisarki bi se rad zahvalil za njeno izjavo in jo pozdravil v našem Parlamentu.

V svoji izjavi je govorila o povišanju našega cilja na 30 %, če bodo pogoji ugodni.

Kakšne dokaze ima, da bo, če to storimo, to pomagalo prepričati Ameriko, Indijo, Kitajsko in druge države, da se pridružijo svetovnemu zavezujočemu sporazumu?

Ali se glede na to, da ni svetovnega zavezujočega sporazuma, ne strinja, da obstaja veliko tveganje, da našo industrijo naredimo bolj nekonkurenčno in naše potrošnike obremenimo s še višjimi računi za elektriko, kar sploh ne koristi okolju, saj ta zmanjšanje emisij seveda izbrišejo njihova povečanja v Indiji, na Kitajskem, v ZDA itd.?

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Gospa predsednica, EU se mora glede na najnovejšo razpoložljive znanstvene informacije zavezati zmanjšanju emisij za 40 % do leta 2020. Takšna obveznost ni mogoča, če smo odvisni od ukrepanja drugih.

Kakšne ukrepe bo sprejela Komisija, da bi zagotovila, da se bo obveznost zmanjšanja emisij EU povišala na 40 %? Glede potrebnega financiranja, na razpolago državam v razvoju, ki jim bo omogočilo boj proti podnebnim spremembam in njihovim posledicam, kdo točno bo državam v razvoju zagotovil to financiranje? Koliko bo prispevala vsaka razvita država? Kako in kdaj se ga bo zagotovilo?

Komisarka je govorila tudi o ambicioznem, pravno zavezujočem sporazumu. Kakšne ukrepe bo sprejela Komisija, da bi dosegla sporazum, ki priznava skupne, toda različne obveznosti, ki so skupne industrializiranim

državam in državam v razvoju, na podlagi preteklega izpusta emisij toplogrednih plinov v ozračje in virov, ki so na razpolago za obravnavanje izzivov, ki so del zmanjšanja emisij in posledic podnebnih sprememb?

Connie Hedegaard, članica Komisije. – Gospa predsednica, če prav razumem zadnjo točko, gre za to, kako lahko uveljavimo tisto, o čemer se bomo dogovorili. To je seveda ključno vprašanje.

Drugo vprašanje je bilo, koliko moramo dati državam v razvoju, kot sem razumela. Merila še niso bila določena, vendar pa menim, da je zelo pomembno, da tega ne pogojujemo preveč. To je bila obljuba, dana v Københavnu, da bomo zagonsko financiranje, takojšnje financiranje namenili najmanj razvitim državam in najbolj ranljivim, delno za prilagoditev, delno za ublažitev.

Menim tudi, da je edino logično, da zagovarjamo dejstvo, da mora to iti po obstoječih kanalih. Časovno gledano si ne moremo privoščiti izumljanja novih upravnih sistemov ali kanalov, da bi ta denar začel delovati, saj moramo čim prej doseči, da denar doseže svoj namen.

Rekla bi, da je EU že pripravljena, da se v Bonnu zagotovi zagonsko financiranje, in rekla bi, da mora biti najkasneje v Mehiki svet pripravljen izpolniti svoje obljube glede zagonskega financiranja iz Københavna ter določiti različna merila in kako točno bomo to storili.

Gospe Hassi bi povedala, da je bila potreba po tem, da vztrajamo pri 30 %, sprejeta na podlagi mnenj, na več načinov pa se to nanaša tudi na tisto, kar je povedal gospod Callanan.

Ni preveč lahko odločiti se, kdaj točno bomo prešli na 30 % in kaj bi bilo potrebno, da preidemo na 30 %. Zato v tem sporočilu pravimo, da bomo pred junijskim Evropskim svetom opravili analizo tega, kako točno bi lahko prešli na 30 %. Kaj bi bilo potrebno za to?

Seveda nihče ne sme biti naiven. Seveda moramo poskrbeti za svojo industrijo. Vedeti moramo, kaj delamo, in ne smemo biti naivni. Povedati hočem samo, da menim, da bi bilo, če to storimo na pameten in skladen način, mogoče izbirati orodja, ki bi lahko sočasno koristila podnebnim spremembam in zmanjšanju emisij, energetske učinkovitosti, energetske varnosti ter inovacijam in ustvarjanju delovnih mest. Za to si bomo prizadevali. Ne pravim, da bo lahko. Ne smemo misliti, da bo prehod na 30 % enostaven, čeprav moramo vedeti, kakšen bi bil potencial, kakšne bi bile posledice, to pa bo tema analize, ki jo bom pripravila pred junijskim zasedanjem Evropskega sveta. Tako bi pozneje letos imeli analizo poti do leta 2050, vključno s to perspektivo do leta 2030, za katero mislim, da moramo začeti razmišljati o njej, razlog za to pa je seveda, da smo se zavezali zmanjšanju za 80 % do 95 % do leta 2050. Če ne bomo začeli, bo v zadnjem desetletju ali dveh pred letom 2050 zelo težko.

Paul Nuttall (EFD). – Gospa predsednica, v nasprotju z mnenjem Komisije razprava o podnebnih spremembah, ki jih je povzročil človek, še zdaleč ni končana.

Samo v zadnjem mesecu smo imeli škandal Univerze Vzhodne Anglije; potem je bil preplah zaradi himalajskih ledenikov in zdaj imamo vprašanja v zvezi s tem, kakšen vpliv bodo imele podnebne spremembe na prostoživeče živalske in rastlinske vrste v Amazoniji.

Raziskava je pokazala, da vsaj 20 odlomkov poročila IPCC kot referenco citira nestrokovna znanstvena poročila organizacij World Wildlife Fund ali Greenpeace. To ni znanost. Potrebujemo trdne, strokovne znanstvene dokaze in ne delo skupin, ki izvajajo pritisk in ki podnebne spremembe uporabljajo za napredovanje svojih načrtov ali politikov, ki podnebne spremembe uporabljajo za upravljanje obstoja Evropske unije.

Vprašal bi, ali je zdaj čas, da se ustavimo, pregledamo položaj in preučimo povezanost s politikami, ki bi lahko škodile gospodarstvu, imele za posledico izgubo delovnih mest ali morda povzročile energetske zmede.

Andrew Henry William Brons (NI). – Verjetno veste, da je elektronska pošta z Univerze Vzhodne Anglije, ki se je znašla v javnosti, razkrila, da so pretekle spremembe temperature manipulirali zagovorniki hipoteze podnebnih sprememb, ki jih je povzročil človek, tako da so subjektivno izbrali izhodiščna leta. Ta ukana je bila uporabljena za prikrivanje nedavnega znižanja temperature in obvladovanje problema srednjeveškega toplega obdobja. Elektronska pošta razkriva tudi, da so bili znanstveniki, ki so bili skeptični glede te hipoteze, izrinjeni iz strokovnih znanstvenih procesov, da bi se izognili temu, da se javnosti razkrijejo napake v raziskavi.

Ali je lahko hipoteza, ki je odvisna od manipulacije podatkov, ustrezna podlaga za upravičevanje ogromnih odhodkov in zaprtje tovarn kot je tovarna Corus plant v Middlesbroughu? Evropska unija plačuje ogromne subvencije okoljskim skupinam, ki se strinjajo, da bodo svetovale EU, naj se drži politike, ki ji je že zavezana. Ali je primerno, da Evropska unija uporablja javna sredstva za subvencioniranje okoljskih skupin? To je razsipanje javnega denarja, lažna podpora politikam Evropske unije in ogroža neodvisnost organizacij, ki vodijo kampanje.

Karl-Heinz Florenz (PPE). – (DE) Toplo vas pozdravljam v Parlamentu. Izguba zaupanja v Københavnu je bila po mojem mnenju eden izmed glavnih problemov. To bi se lahko teoretično nadaljevalo po vsem svetu, toda tudi znotraj Evropske unije. Moje vprašanje, ki vam ga zastavljam, je naslednje. Kaj se dogaja z instrumenti, ki smo jih sprejeli lani? Zaskrbljen sem zaradi sistema za trgovanje z emisijami (ETS), ker nisem povsem prepričan, kaj Komisija trenutno dela glede na odločitve v Københavnu, glede meril, toda tudi glede selitve virov CO₂.

Moje drugo vprašanje je naslednje. Francoska vlada je podala predlog, da se uvoznike iz držav v razvoju vključi v sistem ETS, da bi povečali trg in tem državam omogočili sodelovanje v sistemu. Kakšno je vaše mnenje o tem?

Connie Hedegaard, članica Komisije. – Gospa predsednica, naj najprej odgovorim gospodoma, ki sta načela vprašanje o IPCC.

Prvič, nisem tu, da bi zastopala IPCC. Prepričana sem, da so sposobni govoriti v svojem imenu.

Ko slišim, „ali ni čas, da se ustavimo“, moram povedati samo, da so bila mednarodna podnebna pogajanja na številne načine precej dolgo ustavljena. Menim, da je tu še vedno potreben precejšen napredek. Enostavno ne razumem, zakaj bi nekdo zaradi nekaj zadev, ki so pricurljale v javnost, dvomil o celotnem projektu. To ni moj pristop. Sem političarka. Ne morem soditi o delu znanstvenikov, vendar pa lahko uporabim svoj razum in preberem njihove glavne ugotovitve in vidim, kakšna so dejstva. Nato lahko pretehtam, ali želim tvegati, da ne naredim nič, z zelo velikimi posledicami, ki bi jih to lahko imelo – ali pa se bom namesto tega odzvala na izziv?

Enostavno ne morem razumeti tega, da tisti, ki dvomijo o tem podnebnem vprašanju, ne vidijo, da bo vedno dobro za planet, katerega prebivalstvo se sredi tega stoletja približuje številki devet milijard ali celo več, če postanemo energetsko učinkovitejši in precej učinkoviteje uporabljamo vire.

Tu bi se morali strinjati, ko gre za orodja, saj bo to v vsakem primeru koristilo našemu okolju, koristilo našim državljanom in koristilo našim gospodarstvom. Tudi podjetjem bo koristilo, da postanejo v prihodnosti, ko bo energija še dražja, zelo energetsko učinkovita. To se bo v svetu, kjer bo vladal boj za vire, na koncu izplačalo. Zato enostavno ne razumem, zakaj ne moremo sprejeti enakega načrta s tega vidika.

Gospodu Florenzu, kaj delamo z instrumenti ETS? Kot je bilo omenjeno, bo opravljena analiza selitvi virov CO₂, ki bo objavljena pred poletjem, ko pa bo šlo za merila, pa bomo nadaljevali delo z merili. V zvezi z ETS je treba opraviti še veliko dela. Menim tudi, da moramo sodelovati s tistimi drugimi stranmi po svetu, ki načrtujejo nekakšen sistem trgovanja.

Še vedno menim, da bo to najučinkovitejši način za ureditev tega, vendar pa je seveda zelo pomembno, da naš sistem deluje in da deluje čim bolj učinkovito in podjetjem prijazno, da bi lahko videli, da dejansko deluje in da nenadajne koristi tudi njihovi možnosti zagotavljanja inovacij.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Toplo dobrodošli v Parlamentu, komisarka. Predsedniku Parlamenta sem pisal, da ga obvestim o tem, da imajo vse delegacije v tem parlamentu na dnevnem redu svojih pogovorov s partnerji po svetu varstvo podnebja. Najti moramo drug mehanizem, da se omogoči povezava teh informacij in teh rezultatov z vašimi potovanji po svetu, da bi mi tu v Bruslju in Strasbourg vedeli, kje točno smo.

Nekoliko sem zaskrbljen, da bi lahko podnebna pogajanja doletela enaka usoda kot pogajanja v Dohi, ki se jih leto za letom nenehno prelaga. Moje vprašanje se zato glasi, kakšen je vaš načrt B, da bi morda dosegli rezultate v delih nekaterih sektorjev? Imam tudi vprašanje v zvezi s Kjotskim protokolom. Ena izmed strateških napak, ki smo jih storili v Bangkoku, je bila ta, da smo dajali vtis, da ga bomo opustili. Kaj se bo zgodilo, če ne sprejmemo nečesa do leta 2011 ali 2012? Kakšna je prihodnost Kjotskega protokola?

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, rada bi zaželela dobrodošlico gospe Hedegaard v našem Parlamentu. Komisarka, vesela sem, da vas lahko pozdravim pri vaši prvi nalogi in ponovim, kar sem vam

rekla na vašem zaslišanju, ter vam čestitam za gorečnost, ki jo vnašate v naše razprave, vi, ki poosebljate podnebno diplomacijo s seveda nenehno podporo našega Parlamenta.

Prepričana sem, da mora Evropa zavzeti bojovitejša stališča in raje pokazati svoje orožje namesto svojih namer. Moje vprašanje, na katerega boste zlahka odgovorili, je nekoliko podobno vprašanju predsednika Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, saj sem tudi jaz prepričana, da mora Evropa zagotoviti, da bo to podnebno razsežnost vedno vključevala v vse svoje trgovinske sporazume s tretjimi državami, z evropskim davkom na ogljik, če je to edini jezik, ki ga razumejo tisti, ki nočejo priznati obsega izziva.

Imam še eno vprašanje, ki bo morda nekoliko bolj ikonoklastično, predlog, ki v vsakem primeru zahteva vaš odgovor: ali ne bi mogli Evropski parlament, Komisija in institucije prav tako biti zgled s tem, da se izrečejo za nevtralne z vidika izpusta emisij ogljika, z drugimi besedami, nadomestijo svoje emisije CO₂, da bi dosegli vsaj – čeprav je to samo en vidik – okoljske stroške vaših potovanj v Strasbourg?

Claude Turmes (Verts/ALE). – Gospa predsednica, menim, da se vsi zelo veselimo te ocene vpliva. Resnično smo bolj ali manj prepričani, da bo 30 5 dobro za evropsko gospodarstvo in tudi v tekmah za zelene tehnologije.

Imam dve vprašanji, komisarka; eno je o zagonskem denarju. Kako se boste povezali z gospodom Piebalgom, da bi resnično zagotovili, da gre ta denar za učinkovitost, obnovljive vire in na decentraliziran način za decentralizirano proizvodnjo energije, ter to povezali tudi z energetske revščino? Drugo vprašanje je, kako boste v igro vključili velika evropska mesta in napredne regije, tudi mednarodno? Resnično sem bil razočaran, da v dokumentu o strategiji EU 2020 iz prejšnjega tedna države in regije praktično ne obstajajo. Kako si sploh drznemo pomisliti, da bomo Evropo premaknili naprej, če se ne menimo za regije državljanov v Evropi in vpliv, ki bi ga lahko imele z mednarodnega vidika?

Connie Hedegaard, članica Komisije. – Gospa predsednica, najprej odgovor gospodu Leinenu, da menim, da je zelo dobra ideja, da morajo imeti delegacije, kadarkoli vodijo pogovore, čas tudi, da na svoj dnevni red prednostno vključijo tudi podnebje. To je zelo pomembno in morda bi bilo koristno primerjati podatke, tako da bi se, ko dobite informacije v eni državi in jaz dobim informacije mesec kasneje, včasih dobili in primerjali naše informacije, da bi resnično lahko gradili na informacijah, ki jih prejmemo.

Tveganje, da končamo v procesu, podobnem procesu iz Dohe, je bil pravi razlog za to, da smo izvajali tako močan pritisk v zvezi s Kopenhavnom, da bi storili vse, kar je v naši moči, da se izognemo takšni situaciji. Prav imate tudi, da je zdaj nevarno: če nam v Kopenhavnu ne bi uspelo, ali bi se to lahko potem vleklo neskončno dolgo? Zato si želim načrt s točnimi izzivi za vsak dogodek in točen datum, ko ga moramo zaključiti. Menim, da je to zelo dobra pripomba.

Zadnje vprašanje je zadevalo Kjotski protokol in njegovo nadaljevanje. Vsi vemo, da so s Kjotskim protokolom problemi. Vsi vemo, da je veliko držav, ki nočejo sodelovati pri njem in vseh teh izzivih. Nenazadnje je tudi izziv za Evropsko unijo. Pri Kjotskem protokolu ne moremo vztrajati sami. Menim, da je zelo pomembno, da se Evropa izboljša glede tega, da ne prevzame krivde, če krivda ni njena.

Nismo problem nasproti Kjotskega protokola. Svoje obljube smo izpolnili pred drugimi. Izpolnili in dosegli smo naše uradne obveznosti v orvem obdobju od leta 2008 do leta 2012. Izpolnili bomo, karkoli smo se obvezali izpolniti, pripravljeni pa smo tudi nadaljevati Kjotski protokol. EU v tem okviru ni problem. Problem tu so druge strani in morale bodo ugotoviti, ali hočejo alternativo, če obstaja, ali kako se bodo spopadle z nadaljevanjem, drugim obdobjem obveznosti.

Zato je to odprto vprašanje, o katerem moramo razpravljati, toda, kot je že dejal Chris Davies, odvisni smo od tega, kar delajo druge strani. Biti moramo previdni. Zakaj bi morali biti mi tisti, ki bodo uničili Kjotski protokol? Izpolnili smo svoje obljube iz Kjotskega protokola, zato bi morali včasih biti boljši v Evropi in ne prevzemati krivde tam, kjer si jo zaslužijo drugi.

Glede predloga o institucijah lahko rečem, da sem to vprašanje že načela v svojem kabinetu. Menim, da je to naravno. Zelo si želim delati s Parlamentom. Če lahko delate s Parlamentom, potem bom jaz delala s Komisijo. Menim, da je logično tudi z vidika državljanov.

Gospodu Claudeju Turmesu odgovor glede zagona in kako se lahko povežem s komisarjem Piebalgom, morda ste opazili, da je bilo to sporočilo pripravljeno skupaj z gospodom Piebalgom. Je sopodpisnik, saj vemo, da je zelo pomembno prizadevati si sodelovati tudi na njegovem delovnem področju in kako se lahko to izkoristi na zelo pozitiven način. Oba komisarja že razpravlja o tem.

Razumem vašo pripombo v zvezi z velikimi mesti. Menim, da so C40 in mnoge druge pobude zelo dobre, in prav imate tudi, da bo veliko emisij povezanih z mesti in življenjskim slogom v mestih. Izziv tu je, da je veliko načrtovanja in drugih vrst orodij, ki lahko resnično obravnavajo ta vprašanja, v rokah držav članic, vendar pa se strinjam z vami in sem pred Københavnom tudi delala z nekaterimi velikimi mesti. To je vidik, na katerega ne smemo pozabiti, in ugotoviti moramo, kako ga lahko naprej razvijamo. Ko gre na primer za prevoz in dekarbonizacijo prevoza, ni treba povedati, da bodo velika mesta ključna pri iskanju rešitve.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Komisarka, konferenca v Københavnu je pokazala, da se je treba pripraviti za naslednjo konferenco pogodbenic (COP) ne samo na notranji, svetovni in tehnični ravni, ampak tudi na politični ravni. Na notranji ravni je naloga Evrope izvajanje energetskega in podnebnega svežnja in vlaganje v čiste tehnologije, znanstvene raziskave in energetske učinkovitost.

Dajanje zgleda je nujna zahteva, vendar ne zadostuje sama po sebi, kot se je pokazalo v Københavnu. Zato je ključnega pomena razviti in spodbujati diplomatski vidik in uporabiti možnosti, ki jih zagotavlja Lizbonska pogodba, da bi pripravili ambiciozno pot do naslednje konference pogodbenic, bili enotni in ustvarili strateška zaveznitva z našimi potencialnimi zavezniki glede tega vprašanja, kot na primer z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami.

Prav tako je pomembno temo podnebnih sprememb vključiti v vsa srečanja in zasedanja na visoki ravni. Komisijo in komisarko bi vprašala, kakšen napredek je bil dosežen v teh političnih pogajanjih.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Gospa predsednica, dobrodošli, gospa Hedegaard. Povedali ste veliko dobrih stvari, veliko pa jih je tudi v sporočilu. Osredotočil se bom na zadeve, s katerimi se ne strinjam.

Močno se ne strinjam s strategijo, ki temelji na tem, da v tej zgodnji fazi sprejmemo, da v Mehiki ne bomo sklenili sporazuma. Moje vprašanje je zato, ali je to nekaj, o čemer ste se preprosto odločili, ali je to ukaz, ki ste ga dobili – in če je tako, kdo vam je to ukazal? Voditelji držav? Ali postopek soodločanja ali kaj drugega? Upam, da je to strategijo mogoče popraviti. Kaj dobrega lahko prinese, da rečemo: „Kaj če ustvarimo velik zagon in so pričakovanja velika, in potem iz vsega tega ni nič – kako lahko potem pojasnimo dva poloma?“. Poslušajte, to ni nekaj, kar bi vas moralo skrbeti. ZDA in Kitajska ter drugi bodo verjetno zagotovili, da se od Mehike ne bo pričakovalo veliko. Vloga EU ne sme biti, da zmanjša pričakovanja – njena vloga mora biti povečanje pričakovanj. Če že pred začetkom vrha rečemo: „Poslušajte, pripravljeni smo sprejeti, da ne bo preveč dober sporazum“ in tako dalje, potem uničite vse možnosti za uspeh, preden ste sploh začeli. Določa povsem novo izhodišče, sporazum pa bo zaradi tega samo slabši.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Komisarka, za vas imam dve vprašanji.

V vašem dokumentu ni najti analize evropskega pogajalskega stališča na mednarodni ravni. Ali smo resnično opazili, da se je vpliv Evrope v podnebni politiki zmanjšal? Ali smo opazili, da se je politična in gospodarska teža tega sveta močno prevesila proti Aziji? Je mogoče, da smo povsem precenili svoj vpliv?

Drugič, vaš dokument je neverjeten. Na dvanajstih straneh, ki ste jih povsem popisali, nikjer ni omenjen Medvladni odbor za podnebne spremembe. Je to spreten poskus oddaljitve od tega organa? Spomnil bi vas, da je ta odbor predstavljal podlago za vse politične odločitve v zvezi z direktivami, ki smo jih tu sestavili v zadnjih letih. Ali ni čas za širok znanstveni pristop, ki nam daje prave znanstvene izjave in ne političnih izjav?

Connie Hedegaard, članica Komisije. – Gospa predsednica, glede zadnje točke o IPCC je moj „ne“ jasen. Če bi se hotela distancirati od vsega, kar ni v tem dokumentu, bi se distancirala od številnih zadev. To je poskus, da se ima za samoumevno, da se soočamo z izzivom, da ga moramo rešiti in da mora EU prevzeti vodstvo v smislu njegovega reševanja. To je razmišljanje, ki se skriva za dokumentom.

Ne strinjam se, da EU nima vpliva na mednarodna pogajanja. Prav imate, da nimamo toliko vpliva, kot bi si ga želeli, da bi mislili, da lahko narekujemo, kaj se dogaja. Odvisni smo od drugih.

Vendar pa smo v Københavnu videli nekaj povsem novega: medtem ko je EU v preteklosti imela samo nekaj partnerjev, ko se je udeležila mednarodnih pogajanj in hotela opraviti stvari, so tokrat voditelji, ki predstavljajo več kot 80 % svetovnih emisij, v Københavnu obljubili, da bodo odslej sodelovali tudi oni. To precej spremeni celotno dinamiko. Naj vas spomnim, da je bila pridobitev gospodarstev v vzponu in to, da se jih pripravi k soodgovornosti, dolga leta evropska prednostna naloga, to pa je bilo dejansko doseženo v Københavnu.

Gospe Carvalho: da, seveda se strinjam, da se moramo pripraviti tehnično in politično in da moramo to storiti boljše vsaj zato, da ne bomo, ko se bomo usedli za pogajalsko mizo, povedali samo, kaj hočemo, in

potem, ko se preostanek sveta ne bo strinjal z nami, ne bomo vedeli, kaj storiti, ker smo potrošili vso svojo energijo za skupno trdno in podrobno oblikovano stališče. Biti moramo prožnejši glede tega, kako se pogajamo.

(DA) ...in nazadnje Danu Jørgensenu: seveda ne verjamem, da v Mehiki ne smemo skleniti sporazuma. Razpravljamo o tem, ali menimo, da se lahko v Mehiki dogovorimo o vseh podrobnostih, vključno o obliki sporazuma. To je moj pomislek. Gledano tako menim, da bomo povečali pritisk na ZDA in Kitajsko ter druge prav s tem, da rečemo, da moramo imeti zelo določene cilje in da je treba v Cancunu doseči zelo dobre rezultate. Ne moremo samo odlašati.

Prizadevam si otežiti jim, da v Mehiki ne izpolnijo obljub. Menim, da moramo, če hočemo to doseči, zagotoviti, da se ne osredotočamo preveč na pravno obliko, saj bi to lahko oviralo dosego dogovora o dejanski vsebini. Upoštevati je treba veliko dejavnikov: „Kaj mislimo? Kaj slišimo? Ali menimo, da je mogoče doseči strinjanje ZDA samo tri tedne po tem, ko so imeli vmesne volitve?“, na primer. Tu je treba upoštevati številne dejavnike, vendar pa menim, da me gospod Jørgensen pozna dovolj dobro, da ve, da ne gre za to, da mislim, da v Mehiki ne smemo biti ambiciozni. Enostavno moramo opredeliti, kaj je največ, kar lahko dobimo od Mehike. To je osrednja točka strategije, ki sem jo danes poskušala predstaviti tu.

Predsednica. – Gospe in gospodje, več poslancev, kot jih je prišlo do besede, ni imelo priložnosti govoriti. Ni bilo dovolj časa. Upam, da razumete. Hvala vsem za to disciplinirano razpravo. Hvala, komisarka. Upam, da se bova pogosteje videli tu na plenarnem zasedanju. Prepričana sem, da bo tako.

Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) EU je imela priložnost voditi pri ukrepanju za zmanjšanje emisij CO₂. Vrh v Københavnu je morda mnoge razočaral zaradi nekaterih udeležencev, ki se niso obvezali k nobenemu dokončnemu cilju za preprečevanje podnebnih sprememb. Indija in Kitajska sta nedavno poslali pismi ZN, v katerih sta nakazali svojo odločenost izpolniti cilje, h katerim sta se zavezali v skladu s Københavnskimi dogovorom, ne glede na to, kako nejasen je bil. To je pomemben znak in EU lahko prevzame pobudo na svetovni ravni in spravi vse države nazaj za pogajalsko mizo, zlasti azijske države, katerih industrijska sposobnost se vsak mesec poveča. Podnebne spremembe so gotovost, tako kot je gotovost, da jih onesnaževanje pospešuje. To opravičuje ambicije EU, da postavi zgled v svojih ukrepih za zmanjšanje onesnaževanja. Naš cilj, da postanemo najmanj onesnažena regija na svetu, nam lahko samo koristi. Koristi tega vključujejo več kot samo takojšnjo korist zaradi čistejšega okolja. Preusmeritev Evrope proti zelenemu gospodarstvu in industriji bo ustvarila delovna mesta, odprla nove poti za raziskave in nenazadnje zmanjšala porabo vsake države.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Medtem ko mora biti ohranjanje zemljinega ozračja skupna odgovornost različnih držav, je jasno tudi, da sta vpliv, ki ga je imela vsaka izmed teh držav na ozračje v preteklosti, in vpliv, ki ga ima danes, dve popolnoma različni stvari, kar pomeni, da je treba njihove odgovornosti razlikovati že samo na podlagi osnovne pravičnosti. Poleg tega mora opredelitev odgovornosti vsake države v svetovnih prizadevanjih za zmanjšanje emisij upoštevati njihovo prebivalstvo, prav tako zaradi poštenosti. Emisije Kitajske na prebivalca so trenutno štirikrat manjše kot emisije ZDA in predstavljajo približno polovico emisij EU. Indija ima približno desetino emisij EU in dvajsetkrat manj kot ZDA. Trenutno je v Indiji okoli 500 milijonov ljudi (približno število prebivalcev EU) brez dostopa do električne energije. Zato so poskusi okrivljenja teh držav za neuspeh Københavna nerazumljivi in nepravični, da ne omenjam smešnega okrivljenja držav Bolivarske zveze za narode naše Amerike v resoluciji tega parlamenta. To stališče upravičuje samo politično strankarstvo, ki spodkopava in sprevrta, kar se je dejansko zgodilo v Københavnu.

Adam Gierek (S&D), v pisni obliki. – (PL) Zelo vztrajno lobiranje Evropske komisije in njenega predsednika v zvezi z „ambiciozno“ podnebno in energetske politiko, ki se je odvijalo leta dolgo, ni nič drugega kot poskus uničenja industrije EU. Ta politika je bodisi posledica omejenosti, ki jo je poslabšal Medvladni odbor za podnebne spremembe, ali gole neumnosti ali pa tudi posledica pretiranega cinizma, ki je vodil h gospodarski sabotaži. Škoda je, da levičarski poslanci niso ugotovili, da to ni nič drugega kot past zanje, saj se največje število zagovornikov trgovanja z emisijami dobiva prav med tistimi, ki so že povzročili eno krizo. Vendar pa bo tokrat „finančni balon“ precej večji. Škoda, ki jo je že povzročila ta samomorilska politika, je velika, zlasti v moji državi Poljski. Ne potrebujemo vojne. Državo je lažje uničiti kot jo ponovno zgraditi. Komisijo pozivam – zavejte se, saj to kar počnete, ni usmerjeno samo proti Evropi, ampak tudi proti ljudem. Potreben je takojšnji pregled podnebnega in energetskega svežnja. Spravite se na delo v zvezi s tem in prenehajte prepričevati druge, naj storijo gospodarski samomor. Zeleno gospodarstvo – da, seveda, vendar to pomeni

recikliranje materialov in energije, soproizvodnjo, modernizacijo ogrevanja, trajnostno energijo, kjer ni drugega vira, ponovno uporabo odpadne vode, jedrsko energijo, močnejše energetske gospodarstvo, večjo energetske učinkovitost in druge zadeve. Ali so torej emisije CO₂ kakorkoli povezane z gospodarstvom, ki je tako „zeleno“? Da, so, toda paradoksalno je, da ko se emisije povečajo ... je to dobro.

Eija-Riitta Korhola (PPE), v pisni obliki. – (FI) Gospa predsednica, hvaležna sem komisarki Hedegaard, da je nakazala, da razume osnovno dilemo podnebne politike: EU ne more sama zmanjševati emisij, saj potem ne bodo nični samo naši rezultati, ampak bomo ustvarili tveganje, da trpi okolje. Če se proizvodnja zaradi naraščajočih cen trgovanja z emisijami ne more nadaljevati v Evropi in če se zaradi tega jeklo ali papir proizvaja na krajih, kjer so posledično emisije večje kot v Evropi, se bodo emisije povečale povsod. Enostranske ambicije niso ambicije: samo ko bomo okrepimo skupaj v skladu z istimi pravili, bomo zlahka zategnili naše pasove. Podlaga za to mora biti podnebna strategija drugačne vrste: dosledno zmanjšanje določenih emisij. To predstavlja sistem dekarbonizacije, ki je neodvisen od poslovnega cikla in ki vedno nagradi stran, ki uvaja zmanjšanje, prav nasprotno od našega trenutnega sistema trgovanja z emisijami. Kitajska, Japonska in Združene države Amerike so med drugimi zainteresirane za takšen sistem, zato bi morala tudi EU posodobiti svojo strategijo, da bi odražala trenutno situacijo. Vprašala bi tudi, ali ima kakšen smisel držati se sistema trgovanja z emisijami po letu 2012, saj se zdaj zdi, da se po sveti ne bodo pojavili takšni sistemi, ki bi jih bilo mogoče povezati z našim. Če specifikacije in dodeljevanje pravic do emisij niso sorazmerne, se bo nemogoče izogniti izkrivljanju konkurence. Ko smo pred malo manj kot desetimi leti začeli oblikovati direktivo o trgovanju z emisijami, nam je bil celoten sistem prodan kot priprava za trgovanje z emisijami na svetovni ravni. Pridobili smo strokovno znanje in izkušnje. Izkušnje so nas zagotovo drago stale, koristi za okolje pa vsekakor niso očitne. Emisije bi lahko zmanjšali na način, ki jih manj izpostavlja tržnim neuspehom in spekulacijam. Ali Komisija meni, da obstajajo dobri razlogi za to, da nadaljujemo sami?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospa predsednica, gospa Hedegaard, vrh v Kopenhavnu, ki smo se ga udeležili kot voditelji na področju podnebnih sprememb, je bil poraz in je pokazal, da je samo Evropa zainteresirana za zmanjšanje emisij CO₂. Gospa Hedegaard je povedala, da bo kljub temu polomu boj proti globalnemu segrevanju še vedno v središču evropske politike. Zdaj pred vrhom v Mehiki gradimo novo strategijo, zato moramo odgovoriti na vprašanje, kje smo se zmotili, in pregledati svoja mnenja in pričakovanja, ker svet danes ni pripravljen sprejeti tako velikih omejitev. Zato imam za gospo Hedegaard tri vprašanja. Prvič, kako se bomo pogajali in kakšne cilje si bomo zastavili, da se vrh v Mehiki ne bo končal kot vrh v Kopenhavnu? Drugič, ali je Evropska komisija potrdila informacije o globalnem segrevanju in taljenju ledenih gora v okviru zavajajočih in neresničnih informacij, ki so jih dajali nekateri znanstveniki? Tretjič, ali se strinjate z mojo ugotovitvijo, da bodo brez strinjanja z znatnimi zmanjšanimi emisij ZDA, Kitajske, Rusije in Indije prizadevanja Evropske unije in stroški, ki jih povzročamo, zaman?

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), v pisni obliki. – (PL) Osnovni izziv za Evropsko unijo po vrhu v Kopenhavnu je čim prej sestaviti nekaj, kar je ključnega pomena – skupni načrt za vrh COP 16 v Mehiki. Zaradi Kopenhavna smo spoznali, da dobri nameni ne zadostujejo. Zaradi Kopenhavna lahko potegnemo naslednje štiri zaključke. Prvič, Evropska unija ne bo docela učinkovita, če bo samo določila okvire, ki se jih je treba držati. Evropa mora državam v razvoju zagotoviti pravo podporo, ki zagovarja ambiciozne cilje Skupnosti za zmanjšanje emisij. Drugič, Evropska unija mora ponovno začeti pogovore z ZDA kot del čezatlantskega vodstva ter z drugimi vodilnimi svetovnimi silami. Tretjič, Evropska unija mora sprejeti razumnejši pristop k strategiji za zmanjšanje emisij CO₂, pri čemer si mora prizadevati za zmanjšanje emisij ter se izogibati visokim stroškom prilagajanja. Četrto, Evropska unija mora okrepiti svoja prizadevanja za izgradnjo učinkovitega gospodarstva z nizkimi emisijami. Gospa Hedegaard, vprašanje je enostavno – ali je v Evropi primerno ozračje za takšno spremembo?

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam pomembno mesto, ki je bilo dano podnebni spremembam v sporočilu Komisije z naslovom „Evropa 2020 – strategijo za pametno, vzdržno in vključujočo rast“.

Poudariti je treba dva njegova vidika. Prvič, naložbe v bolj zelene, nizkoogljične tehnologije so pomemben instrument. Te naložbe bodo varovale okolje, hkrati pa ustvarile tudi nove poslovne priložnosti in nova delovna mesta. Evropska unija lahko v tem sektorju na globalnem trgu odigra pomembno vlogo. Drugi vidik je pomen vodilne pobude „Evropa, gospodarna z viri“. Del rešitve zagotovo predstavlja poziv Komisije državam članicam, naj za naložbe v gradnjo energetske učinkovitih javnih stavb uporabljajo strukturne sklade. Vendar pa menim, da moramo vsaj toliko pozornosti posvetiti stanovanjskemu sektorju, natančneje skupnim stanovanjskim stavbam, zgrajenim v preteklosti, ki so bile velike porabnice energije v nekaterih državah članicah, zlasti v vzhodni Evropi.

Rovana Plumb (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Mislim, da nas je neuspeh Københavna izučil. Da to dokažemo, moramo pregledati našo strategijo, da bi lahko v Mehiki dosegli pravno zavezujoč sporazum.

Za prenos doseženega političnega sporazuma v dejanja je potrebno takojšnje ukrepanje ter uporaba 7,2 milijard EUR, namenjenih za „zagonsko financiranje“ držav v razvoju.

EU je javno izrazila svojo željo, da sodeluje v dogovoru in se je na podlagi informacij enostransko zavezala zmanjšanju svetovnih emisij EU za 20 % v primerjavi z letom 1990 ter pogojno povišanju tega odstotka zmanjšanja na 30 %, če se drugi veliki povzročitelji emisij prav tako strinjajo, da bodo prispevali ustrezen delež k svetovnim prizadevanjem za zmanjšanje emisij.

18. februarja je 40 držav objavilo svoje načrte za zmanjšanje emisij, 100 pa jih je podpisalo dogovor, toda to ne zadostuje.

Visoko predstavnico in komisarko za podnebno ukrepanje pozivam, naj nam nujno predloži diplomatsko strategijo o podnebnju, EU in države članice pa k temu, da politiko o podnebnih spremembah vključijo v vsa dvostranska in večstranska strateška partnerstva, da bi dosegli ta pomemben cilj.

Strateška partnerstva za boj proti podnebnim spremembam morajo vključevati NVO in civilno družbo.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *v pisni obliki*. – Kljub razočaranju zaradi Københavna je bilo doseženo nekaj napredka, vključno s kratkoročnim financiranjem, ki smo ga zagotovili za države v razvoju. To ne bo samo zagotovilo konkretne pomoči na kraju samem; pripomoglo bo tudi k vzpostavitvi zaupanja med partnerji, ki so se v Københavnu razhajali.

V naslednjih mesecih in letih moramo svetu v razvoju pokazati, da bomo spoštovali svoje obveznosti financiranja za prilagajanje in ublažitev, biti pa moramo prepričani, da se sredstva porablja na najboljši možen način, da bi dosegli cilje.

Ključen napredek je bil v Københavnu dosežen tudi glede spremljanja, poročanja in preverjanja. Ti so neposredno povezani s krepitvijo zaupanja, ker nam bo tak sistem omogočil razpoznavati, da vsi igrajo svojo vlogo, in nam omogočil opredeliti učinkovitost naših politik in kako jih moramo prilagoditi v prihodnosti. Evropska unija mora še naprej izvajati sistem trgovanja z emisijami in druge pobude, kot je zmanjšanje porabe energije v stavbah. Izpolniti moramo svoje cilje za zmanjšanje emisij in pokazati, kako imamo lahko vsi koristi od prihranka energije. Zagotavljanje uspešnega primera politike zmanjšanja emisij, ki pomeni koristi za navadne ljudi, je najboljši način, da se druge prepriča, naj sledijo.

12. Drugi evropski vrh o Romih (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka so vprašanja za ustni odgovor Svetu in Komisiji o drugem evropskem vrhu o Romih. (B7-0013/2010; B7-0014/2010; B7-0202/2010; B7-0203/2010).

Monika Flašíková Beňová, *vlagateljica*. – (SK) Vsa parlamentarna vprašanja, predložena Komisiji in Svetu v zvezi z bližajočim se evropskim vrhom o Romih, slonijo na več skupnih imenovalcih.

Prvi je nezadovoljstvo s trenutnim položajem večine Romov v Evropski uniji. Vprašanje je tudi tesno povezano z nezadovoljstvom s porabo ali ravno porabo predpristopnih in strukturnih skladov za vključevanje Romov v družbo, kakor tudi za njihovo socialno rehabilitacijo. Druga pomembna točka je vloga civilne družbe, vključno z organizacijami Romov, pri reševanju problemov.

Pomembni sta obe točki, vendar pa želim poudariti, da je tudi zelo pomembno, kako se bodo ti problemi reševali. Bodimo iskreni – po mnogih letih nejasnih političnih izjav in neaktivnosti nekateri izmed nas čutimo veliko potrebo po tem, da se končno lotimo izvajanja dejanskih ukrepov. Sem neizprosna zagovornica človekovih pravic in vse moje izjave v Evropskem parlamentu v zadnjih šestih letih so bile vedno podane v tem okviru. V teh šestih letih sem bila prisotna na več razpravah o diskriminaciji proti romski etnični skupnosti in potrebi po reševanju problemov te skupnosti. Kljub tem številnim razpravam nismo uspeli narediti nikakršnega pomembnejšega koraka proti dejanskim rešitvam in menim, da je to predvsem posledica dejstva, da smo se formalno osredotočili na tehnični izraz *diskriminacija*, ne da bi obravnavali prave razloge, ki so vzrok za današnji položaj, v katerem živijo naši romski sodržavljeni.

Če želimo torej v resnici obravnavati problem Romov, se bomo morali predvsem osredotočiti na usklajenost z mednarodnimi pogodbami o domači zakonodaji in mednarodnimi konvencijami. S tem zlasti mislim na Konvencijo o otrokovih pravicah, določbe katere krši veliko romskih družin. Govorim o Slovaški republiki,

kjer imajo zagotovljeno brezplačno zdravstveno oskrbo in brezplačno šolanje v osnovnih in srednjih šolah. Vse to zagotavlja in financira država. A tudi v teh dveh politikah se temeljne pravice otrok ne spoštujejo.

Če želite zares objektivno govoriti o reševanju problemov Romov, potem moramo preučiti razloge in vzroke za diskriminacijo.

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

Hélène Flautre, vlagateljica. – (FR) Gospod predsednik, Agencija za temeljne pravice poroča, da Romi na vsakem področju trpijo vse oblike diskriminacije: pri dostopu do zaposlitve, zdravstvenega varstva, izobraževanja ali stanovanja. So torej manjšina, ki je v Evropi najbolj diskriminirana.

Leta 2009 je bil v povprečju vsak četrti Rom žrtev kaznivega dejanja zoper osebo – predvsem napadov, groženj in hudega nadlegovanja –, in sicer vsaj enkrat v teku zadnjih 12 mesecev, medtem ko je istočasno policija v povprečju zaslišala vsakega tretjega Roma štirikrat v teku zadnjih 12 mesecev. Njihovo potisnjenost na rob družbe dopolnjuje še dejstvo, da ne poznajo svojih pravic.

Ta položaj, v katerem se nahaja 10 milijonov ljudi sredi Evropske unije, ki ima svojo Listino o temeljnih pravicah in ki bo kmalu podpisala Evropsko konvencijo o človekovih pravicah, meče veliko senco dvoma nad politiko nediskriminacije in učinkovitost pravic tako na ravni EU kot na ravni držav članic. Po rasističnem nasilju v Italiji decembra 2007 je obsežna evropska mobilizacija na visoki ravni končno pripeljala do organizacije prvega evropskega vrha v septembru 2008.

Vendar pa zahteva po okvirni strategiji Evropske unije za vključevanje Romov, vključno z direktivo o vključevanju Romov, še ni izpolnjena. Države članice – kot so Francija in še nekatere druge –, ki ohranjajo začasne ukrepe za vstop Bolgarov in Romunov na njihove trge, v prvi vrsti kaznujejo Rome, zato morajo v znak politične dobre volje te ukrepe čim prej odpraviti.

Države članice morajo končno odstopiti od pogajanj o dvostranskih sporazumih o ponovnem sprejemu s Kosovom, ki vodijo k vračanju Romov v s svincem onesnažena taborišča v severni Mitrovici, kot je jasno pokazal gospod Hammarberg, komisar Sveta Evrope za človekove pravice.

Evropsko komisijo pa bi želela spomniti na resolucijo Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2009 o socialnem položaju Romov. Mislim, da se v tem letu boja proti revščini lahko končno odločimo, da kar najbolj izkoristimo naše instrumente in naše strukturne sklade, da bi rešili ta resen položaj.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, odgovoril bom na vprašanja gospe Flašíkove Beňovej in gospe Flautre o zadevi, ki neposredno vpliva na človekove pravice, ki vpliva na vse nas in ki vpliva tudi na veliko skupnost, kajti romsko prebivalstvo je, kot veste, največja etnična manjšina, ki živi v Evropski uniji, in ne moremo reči, da je njihov življenjski standard enak življenjskemu standardu povprečnega evropskega državljana.

Prvo izmed vprašanj, ki sem jih prejel, se nanaša na strukturne sklade na tem področju, zato želim reči, da sklepi, ki jih namerava sprejeti špansko predsedstvo v Svetu, vsebujejo tistih deset temeljnih načel, ki vključujejo spremembo ali prilagoditev veljavnih operativnih programov strukturnih skladov, kakor tudi prihodnjih predpisov za obdobje, ki se prične leta 2014.

Poudarili smo, da je treba strukturne sklade uporabiti v celoti, če želimo spodbuditi vključevanje romskega prebivalstva, posebej pa smo na podlagi zadnjih sprememb člena 7 Evropskega sklada za regionalni razvoj predlagali, da naj se celoviti ukrepi izvajajo tako na podeželju kot v mestih. Cilj tega je obsežna podpora romskim skupnostim, ki se začne z izboljšanjem njihovega življenjskega in socialnega položaja.

Drugo vprašanje se nanaša na ukrepe, ki jih sprejemajo lokalni organi. Da bi romsko prebivalstvo dobilo dostop do strukturnih skladov, morajo biti lokalni organi, romske organizacije in tudi sami Romi seveda aktivno vključeni v vse faze procesa, torej v načrtovanje, upravljanje, spremljanje in ocenjevanje evropskih skladov.

Svet bo v svojih sklepih tudi predlagal, naj Evropska komisija zagotovi strokovno podporo in smernice državam članicam in lokalnim organom in naj omogoči horizontalno uskladitev med državami članicami ter vertikalno uskladitev z evropske ravni navzdol proti nacionalni, regionalni in lokalni ravni.

Tretje vprašanje se glasi, ali ima predsedniška trojka strateški predlog ali strateški program za to zadevo. Lahko potrdim, da je socialno in ekonomsko vključevanje Romov izrecno obravnavano v programu, ki ga je sestavilo trojno predsedstvo. Ta namera je opredeljena v programu, ki ga je soglasno sprejel Svet za splošne zadeve, zato je usklajena s strategijo za naslednjih 18 mesecev, torej za obdobje, ki ga pokriva program predsedniške trojke.

Razumemo potrebo po sprejetju tako kratkoročnih kot dolgoročni ukrepov. Da bi odpravili neenakosti, moramo na kratkoročni ravni dati prednost orodjem, ki sem jih omenil prej, ter sprejeti akcijski načrt za takojšnje reševanje vprašanj, kot so učenci, ki hodijo v posebne šole, ki so v nekaterih primerih v celoti ali delno namenjeni prav romskim otrokom – pri čemer gre za očitno segregacijo –, stanovanjske težave, kot sem že omenil, zdravstvo in dostop do zaposlitve.

Dolgoročno si želimo tudi horizontalnega, vključujočega pristopa k romskim vprašanjem na vse področjih politike Evropske unije, kar bo treba opraviti v okviru odprte metode usklajevanja in na področjih, kot so temeljne pravice, boj proti diskriminaciji, regionalni razvoj, izobraževanje ter dostop do zaposlitve v javnem sektorju in javnih storitev.

Na koncu, kar zadeva vprašanje nediskriminacije, vsi vemo, da špansko predsedstvo v svojem mandatu, kakor tudi predsedniška trojka, namerava podpreti sprejetje direktive, ki v Evropski uniji še ni bila sprejeta oziroma dokončana: celovito direktivo o boju proti diskriminaciji in spodbujanju enakih pravic; to je ključnega pomena prav za tiste skupine, ki so žrtve določene oblike diskriminacije, in zlasti za romsko skupnost.

Viviane Reding, *podpredsednica Komisije*. – Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti gospodu Swobodi in njegovim kolegom za predložitev tega vprašanja za ustni odgovor o evropskem vrhu o Romih. Komisiji omogoča, da izrazi svojo zavezo zagotavljanju zaščite temeljnih pravic na eni strani ter celovitemu socialnemu in ekonomskemu vključevanju v našo družbo na drugi. Pravkar smo slišali, da Svet dejansko poziva države članice, naj naredijo nadaljnje korake in to vključijo v svoje politike.

Kot veste, ta razprava poteka samo nekaj tednov pred drugim vrhom o Romih, ki ga bo špansko predsedstvo organiziralo 8. in 9. aprila v Córdoba. Komisija pozdravlja in aktivno podpira to pobudo. Mislim, da bo to dobrodošla priložnost, da se naredi povzetek dosežkov na nacionalni, evropski in mednarodni ravni od leta 2008. To nam bo potem pomagalo, da prispevamo k skupnem pogledu za prihodnost.

Pred dvema letoma je potekal prvi vrh. Kako daleč smo prišli? Lahko rečete, da je kozarec napol poln ali napol prazen. Seveda je prišlo do velikih izboljšav, a ostale so tudi velike vrzeli. Vaše vprašanje upravičeno poudarja osrednjo vlogo instrumentov in politik Evropske unije ter pomen sodelovanja med vsemi ključnimi akterji – državami članicami, institucijami na evropski ravni, mednarodnimi organizacijami in civilno družbo.

Komisija se zavzema za izvrševanje direktive, ki bo prepovedovala diskriminacijo na podlagi rase in etničnega porekla in ki v celoti zajema tudi diskriminacijo Romov. Trenutno imamo zakonodajo na evropski ravni in okvirni sklep o boju proti rasizmu in ksenofobiji, to pa bo ključno orodje pri reševanju problema rasizma, katerega žrtev so Romi.

Do novembra letošnjega leta morajo vse države članice začeti izvajati kazenske sankcije za kazniva dejanja, povezana z rasizmom in ksenofobijo, kot je določeno v okvirnem sklepu. Kot sem že povedala, se zavzemam za čim temeljitejšo spremljanje izvajanja tega okvirnega sklepa.

Komisija se popolnoma zaveda, da to ni dovolj, in da morajo močno zakonodajo dopolnjevati informacije in ozaveščanje o pravicah in obveznostih. Zato Komisija obravnava vprašanja Romov v okviru kampanje EU „Za raznolikost. Proti diskriminaciji“ in posebnega usposabljanja pravnikov.

Strukturni skladi, skladi za razvoj podeželja in predpristopni instrumenti so bili povsem upravičeno poudarjeni kot pomembni sprožilci sprememb, saj državam članicam omogočajo, da izvajajo velikopotezne programe, namenjene Romom. Očitno je, da morajo biti ti programi zelo stvarni in pragmatični, da morajo temeljiti na dokazih in obravnavati življenjske razmere Romov v vsej njihovi kompleksnosti.

Takšnega vprašanja se ne da rešiti s samo enim sloganom. Potrebno je veliko konkretnega dela. Komisija zato spodbuja države članice, da izkoristijo ves potencial teh skladov za podporo vključevanja Romov. Zaradi tega smo sprožili niz dvostranskih obiskov na visoki ravni v države članice, kjer živi veliko število Romov. Ti obiski bi morali pripeljati do konkretnih zavez z dogovorjenimi cilji. Prvi takšen dogodek se je zgodil oktobra 2009 na Madžarskem ob polnem sodelovanju vlade. Drugi bodo organizirani v prihodnosti.

Še en konkreten primer zavzemanja Komisije za uporabo strukturnih skladov za reševanje izključenosti Romov je predlog spremembe člena 7(2) Uredbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj. V začetku prejšnjega meseca je zelo velika večina v tem parlamentu podprla poročilo vašega kolega, gospoda van Nistelrooija: gre za ukrep, ki odpira priložnosti za novo politiko in financiranje na stanovanjskem področju v korist skupnostim, ki so odrinjene na rob družbe in kjer se lahko predvsem, vendar ne izključno, usmerimo v Rome.

Na koncu imamo zahvaljujoč Evropskemu parlamentu pilotne projekte o vključevanju Romov, katerih proračun je v zadnjih dveh letih znašal 5 milijonov EUR. Ta pilotni projekt se nanaša na izobraževanje v zgodnjem otroštvu, samozaposlovanje z mikro posojili in javno ozaveščanje. Oceno tega pilotnega projekta bosta skupaj opravila UNDP in Svetovna banka. Te ocene se zelo veselim, saj nam bo ponudila informacije o tem, kje smo delali dobro in kje so pomanjkljivosti, da bi lahko nato gradili na tem in pozneje nadaljevali z zelo usmerjenimi ukrepi.

Kot skupna pobuda Komisije in češkega predsedstva je bila aprila 2009 vzpostavljena Evropska platforma za vključevanje Romov. Njen cilj je povezati ustrezne akterje na evropski, nacionalni in mednarodni ravni, kakor tudi akterje iz civilne družbe, ter poskrbeti za večjo skladnost obstoječih politik. Na podlagi te platforme so bila izdelana skupna osnovna načela za vključevanje Romov, ki so priložena sklepom Sveta o vključevanju Romov, ki so bili sprejeti junija lani. Ti sklepi pozivajo Komisijo, naj 10 skupnih osnovnih načel za vključevanje Romov upošteva pri oblikovanju in izvajanju politik. V okviru španskega in belgijskega predsedstva bodo organizirana naslednja srečanja platforme, zato ne gre za enkratno potezo, temveč bo sledilo nadaljevanje. Zelo pozdravljam močno zavezanost predsedniške trojke temu cilju, saj moramo drugi drugim iti na roko, če želimo doseči napredek. Komisija bo še naprej prispevala k ukrepom trojke prek svojih politik in instrumentov, seveda v tesnem partnerstvu z državami članicami in civilno družbo.

Pred vrhom o Romih bi želela ta parlament obvestiti, da bova s kolegom komisarjem Andorjem objavila sporočilo o socialni vključenosti Romov, ki bo obravnavalo izzive, ki so pred nami, ter opisalo prispevek EU k reševanju teh izzivov. To sporočilo bo nato podlaga za razpravo v Córdobi.

Livia Járóka, v imenu skupine PPE. – (HU) Poleg učinkovitejšega izvajanja mednarodnih in nacionalnih zakonov proti diskriminaciji, kot smo pravkar slišali od gospe komisarke Reding, je treba v Córdobi posebej izpostaviti gospodarski vidik vključevanja Romov, saj je njihovo vključevanje na trg dela in v izobraževanje glavni gospodarski interes držav članic. V zadnjih nekaj letih so številne mednarodne organizacije razvile napredne načrte, vendar se slednji na ravni držav članic še ne izvajajo, ker niso dovolj zavezujoči, ker ne opredeljujejo političnih sankcij in ker jim niso bila dodeljena ustrezna sredstva.

Evropska unija lahko zagotovi razvoj, ustrezno izvrševanje in oceno na podlagi jasnih kazalnikov neobvezujoče strategije Skupnosti, ki presega ukrepe „mehkega prava“. Kot poročevalka Evropskega parlamenta o evropski strategiji o Romih menim, da je za strategijo še posebej pomembno, da se opredelijo krizna področja v državah članicah, ki zahtevajo takojšnje reševanje. Socialna prikrajšanost je neenakomerno razširjena po geografskih regijah, skrajna revščina in socialna izključenost pa sta koncentrirani v nekaterih mikro regijah, ki so gosto poseljeni z romskim in neromskim prebivalstvom. To ustvarja ovire na poti socialnega razvoja Evrope. Iz teh regij bi bilo treba umakniti nepošteno konkurenco in začeti njihov razvoj z uporabo intenzivnih programov, ki so prilagojeni prav njihovim potrebam.

V skladu z načelom subsidiarnosti morajo biti za nadzor in spremljanje strategije odgovorne lokalne organizacije. Predlagam tudi izvedbo obširnih anket o potrebah lokalnih ciljnih skupin, ki bi bile podobne kmetijskim projektom na Irskem. Za oceno rezultatov programa je nepogrešljivo tudi zbiranje statističnih podatkov, razčlenjenih po etničnih skupinah, in njihova neodvisna ocena. Po besedah Evropske ljudske stranke so to temeljna vprašanja, ki jih je treba obravnavati na vrhu v Córdobi.

Claude Moraes, v imenu skupine S&D. – Gospod predsednik, kot je dejala prejšnja govornica in kot je dejal gospod komisar, je to zelo kompleksen problem, zato je vprašanje za ustni odgovor, ki ga postavljamo danes, nedvomno poziv naše skupine in gotovo tudi vseh skupin za obnovo in osvežitev razprave o romskem vprašanju.

Romske skupnosti v Evropi se še naprej soočene z nesprejemljivo visokimi predsodki in v mnogih primerih tudi z nasiljem. A kot priča sama pobuda Desetletje vključevanja Romov, ta parlament iskreno čuti, da je potrebno oblikovati celovit pristop.

Vendar pa smo o tem celovitem pristopu govorili že prej. V tem parlamentu se je pojavila potreba po ponovni oceni naših dosedanjih dosežkov, od vprašanja mikro posojil do boja proti rasističnemu nasilju, za vsako izmed teh kompleksnih vprašanj pa moramo oblikovati celovito strategijo.

Čedalje več dokazov je, da se dejanske razmere ne izboljšujejo v zadostni meri. Open Society Institute govori o tem, da se predsodki in nasilje, s katerimi so soočene romske skupnosti po vsej Evropi, ne zmanjšujejo. Poleg tega je raziskava Agencije o temeljnih pravicah na temo diskriminacije ugotovila, da so Romi diskriminirani bolj kot katera koli druga skupina, ki jo je raziskava zajela.

Že zaradi tega parlamenta moramo poskrbeti, da se bo obstoječa zakonodaja – Direktiva o rasni enakosti, okvirni sklep Sveta o boju proti nasilju – dejansko izvajala, zaradi same celovite strategije, kot je bilo že povedano, pa moramo na ta problem gledati kot na kompleksen problem, ki pa zahteva ukrepe, celosten in celovit pristop.

Naj bo torej to vprašanje za ustni odgovor poziv za osvežitev razprave in iskanje novih rešitev, kakor tudi za izvajanje tistih zakonov, ki že obstajajo in ki bi morali pomagati romskim skupnostim.

Renate Weber, v imenu skupine *ALDE*. – Gospod predsednik, v zvezi z drugim vrhom o Romih bi želela z vami deliti nekaj zamisli v upanju, da se bodo čim prej uresničile.

Prvič, trdno sem prepričana, da potrebujemo široko in dosledno strategijo o vključevanju Romov, pa tudi akcijski načrt z jasnimi merili in ustreznim proračunom. Po mojem mnenju ta strategija ne bi smela biti namenjena samo državam članicam EU, temveč tudi vsem drugim državam, v katerih živijo romske skupnosti in ki so bodisi v procesu širitve ali vključene v sosedsko politiko, kar EU omogoča, da pri politikah o Romih uporabi najustreznejša razpoložljiva orodja.

Drugič, prepričana sem, da moramo izkoristiti znanje, ki smo ga pridobili iz politike o enakosti spolov, tj. vključevanje v politike. „Vključevanje romskih vprašanj v politike“ mora postati delovni pristop vseh institucij EU.

Tretjič, v zvezi s strokovnim znanjem o Romih bi morali premisliti o nekaterih pozitivnih ukrepih, predvsem o zaposlovanju romskih strokovnjakov v Svet, Komisijo in Parlament. Na tej podlagi sem pripravila pismi predsedniku Van Rompuyu in predsedniku Barroso, v katerih predlagam, da postavita zgled in zaposlita romske svetovalce.

Jean Lambert, v imenu skupine *Verts/ALE*. – Gospod predsednik, tudi jaz bi želela pozvati k celoviti strategiji pri tem vprašanju.

Kot je bilo povedano, je letos evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti, ki je seveda težko v teh časih recesije, zato smo v zvezi z reševalnimi paketi zahtevali izpolnjevanje socialnih pogojev, da tisti, ki so najbolj izključeni, ne bi zaostali še bolj.

Slišali smo že, da se prepad veča, zaradi česar je pri naši strategiji EU 2020 treba upoštevati tudi potrebo po zmanjšanju prepada med bogatimi in revnimi.

Pomembne so spremembe v skladih za regionalni razvoj. Strinjamo se s Svetom, da so lokalni organi pomembni, saj se diskriminacija pogosto najbolj čuti prav na lokalni ravni, pri stanovanjskih vprašanjih in pri posebnih potrebah Romov na tem področju, pri izobraževanju in pri policiji, katere naloga je ščititi in ne samo preganjati, kar je mogoče opaziti v nekaterih državah članicah.

In želimo si visoko kakovostnih javnih storitev. Svet se bo spomnil svojega priporočila o aktivnem vključevanju ljudi, ki so najbolj oddaljeni od trga dela: v tem priporočilu so visoko kakovostne javne storitve opredeljene kot ključne.

Zanima nas, ali sta Svet in Komisija zadovoljna s trenutno stopnjo absorpcije financiranja iz skladov?

Želela bi pozdraviti tudi spremembo okvira, ki jo je v zvezi s protirasizmom in ksenofobijo pripravila Komisija, in upam, da se bodo vse vlade držav članic zavzele za te ideale.

Peter van Dalen, v imenu skupine *ECR*. – (NL) Gospod predsednik, dobro in potrebno je, da ta parlament obravnava usodo Romov. V zadnjih nekaj desetletjih je bila diskriminacija verjetno najmanjše od vsega zla, ki jih je doletelo. Evropske sklade in evropske direktive je treba uporabiti, da bi se spodbudilo vključevanje Romov in da bi se odpravil njihov prikrajšan položaj. Mislim tudi, da je pomembno, da razvijemo dobro strategijo, s katero bi zagotovili, da bodo evropski milijoni res prišli v roke tistih ljudi, ki jih potrebujejo. Pri

tem je treba poseben poudarek nameniti izobraževanju. Romske otroke moramo pripraviti, da bodo prekinili negativen krog nesrečne resničnosti.

Vendar pa bi želel k današnji razpravi dodati še dva elementa. Prvič, mislim, da ni dobro, da toliko Romov obtiči v vlogi žrtev. Tudi sami morajo ukrepati, da bi odpravili številne zlorabe v njihovih skupnostih.

Drugič, vključevanja Romov ni mogoče opraviti s pomočjo evropskih skladov in evropske zakonodaje. Na koncu bodo morale države članice, v katerih živijo in so pogosto več generacij živel Romi, prevzeti vodilno vlogo pri reševanju vprašanja o vključevanju Romov v njihove države. Pri tem gre precej bolj za socialen kot pa političen ali finančen izziv. Evropski skladi lahko in bi morali samo ponuditi roko pomoči.

Cornelia Ernst, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, ko sem bila decembra 2009 v Prištini in Mitrovici in sem videla, kako tam ljudje živijo v mahalah in predvsem v svinčnem onesnaženih taboriščih, sem bila precej pretresena, predvsem nad bedo otrok. Iz skoraj vsakega pogovora, ki sem jih imela, sem izvedela, da so razmere enega izmed najstarejši prebivalstev Evrope, torej Romov, strahotne, pa ne samo na Kosovu, temveč tudi v mnogih drugih državah Evrope. V Dokumentacijskem centru za Rome in Aškale v Prištini sem spoznala Bekima Sylja, ki nas je pričakal z besedami: „Dovolj nam je pogovarjanja“.

Treba je ukrepati, zato je absolutno največ, kar pričakujemo od vrha v Córdoba, da se bo tam zgodilo kaj več kot zgolj pogovarjanje in da se bodo takoj sprejeli ukrepi. Takojšnje ukrepanje pomeni, da ne bomo več počivali na lovorikah direktiv EU o izvajanju načela enakega obravnavanja, torej enakega obravnavanja posameznikov ne glede na raso ali etnično poreklo, in tudi Okvirne direktive o zaposlovanju, kajti to ne bo prav nič koristilo. Za namen takojšnjega ukrepanja je treba priznati in domnevati, da te direktive ne zadostujejo, da bi se Romi v Evropski uniji v zadostni meri zaščitili pred ponižujočim in diskriminatornim ravnanjem in – kar je najpomembneje – da bi se jim zagotovilo trajno vključevanje. Kar torej potrebujemo, je evropska strategija o Romih, ki bo sestavni del vseh področij politike – sestavni del vseh politik.

Vendar pa večina vlad izvaja projekte, ki niso nič več kot zgolj posamični ukrepi. Potrebujemo srednjeročne in dolgoročne politične pobude. Nujno potrebujemo ukrepe za gospodarski razvoj romskih skupnosti. EU z oblikovanjem prožnega strukturnega in regionalnega financiranja ne sme čakati do leta 2014; to mora storiti takoj, da bi tudi Romi od tega imeli koristi. V to so vključena mikro posojila, za katera je potrebno čim manj birokracije: na primer pri posojilih za obnovo romskih naselbin. V to so vključeni zelo specifični ukrepi za spodbujanje zdravja in za izobraževanje, usposabljanje ter razvoj trga dela. Povsem jasno bi želela poudariti, da noben otrok ne bi smel biti soočen z neuspehom zaradi ovir v izobraževanju ali jezikovnih ovir. Konfederalna skupina Evropske združene levice – Zelene nordijske levice se ne zavzema za šole za Rome, temveč za šole za vse, v katere bodo lahko torej hodili tudi Romi in se tam učili.

Želela bi dodati, da pri tem ne gre samo za denar, temveč tudi za odločno ukrepanje v boju proti rasizmu. Anticiganizem ne sme veljati za ali ostati nepomemben prekršek, temveč ga je treba kaznovati kot kaznivo dejanje. EU nosi veliko mero odgovornosti za obseg za skorajšnje, tako vsaj upamo, doseganje pravic za več kot 10 milijonov Romov v Evropi, kajti vse skupaj se začne s pravicami in se mora nadaljevati z enakostjo. Za to potrebujemo zelo jasen političen „da“ in odločno, močno okvirno evropsko strategijo, poleg tega pa – čisto odkrito – moramo tudi mi, kot poslanci Evropskega parlamenta in tudi kot ljudje, dati iskreno zavezo tej skupini prebivalcev: Romom in Sintom. Ukrepanje zdaj.

Jaroslav Paška, v imenu skupine EFD. – (SK) Drugi vrh Evropske unije o Romih bo udeležencem zagotovo ponudil čudovito priložnost za izmenjavo izkušenj z rezultati številnih ukrepov, ki so bili sprejeti, da bi se spodbudilo uspešno vključevanje Romov v družbo.

Zgodovinarji pravijo, da so Romi prišli v Evropo med 5. in 9. stoletjem našega štetja in mnogi evropski narodi vse od takrat iščejo najboljše možnosti sobivanja z njimi. Objektivno je treba priznati, da tudi po tisoč letih iskanja takšnega modela nismo našli primerne načina za vključitev Romov v našo družbo. Ne vem, ali smo za nenehne probleme krivi mi ali druga stran, vendar sem na podlagi izkušenj v moji državi prepričan, da je popolnoma nesmiselno, če jim pomagamo samo tako, da jim dajemo.

Naša vlada je iz davkov vseh zaposlenih ljudi zbrala precejšnja sredstva in jih dala romskim državljanom, da bi jim zagotovila dostojno življenje. Zgradili smo sodobna stanovanja in jih dali Romom; stanovanja, ki jih morajo drugi ljudje kupiti. Naša vlada jim je omogočila zaposlitev, zdravstveno oskrbo in izobraževanje pod enakimi pogoji, ki veljajo za vse druge državljane. Tako brezposelnim Romom kot ostalim državljanom se nudi enaka pomoč in socialna podpora.

In kakšen je rezultat? Sodobna stanovanja so bila uničena, kopalnice in druga oprema razstavljene in ukradene. Ljudje, ki živijo v teh stanovanjih, mečejo odplake in smeti skozi okno naravnost na ulico. Ne želijo v službo, tudi če jim lokalne vlade ponujajo delo. Zdravstveni delavci, ki jim prinašajo zaščito pred nalezljivimi boleznimi, so pregnani iz romskih naselij. Otroci so zanemarjeni, lačni in pogosto tudi ne gredo v šolo. Zato sem prepričan, da bomo morali, če želimo Romom zares pomagati, romske otroke najprej naučiti civiliziranega, kulturnega in dostojnega življenja.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Ker bom govoril v madžarščini, mojem maternem jeziku, in ne v standardni romski govorici, bom uporabljal besedo cigan, ki v mojem jeziku nima slabšalnega pomena in je tudi uporabljena v naši ustavi.

Ta točka dnevnega reda se nanaša na boj proti izključevanju in diskriminaciji ciganov. Temeljni predpogoj za rešitev je socialno vključevanje ciganov. Pomembno orodje za to so šole. V mnogih primerih obstaja razlog za ločeno obravnavo ali, če želite, pozitivno diskriminacijo, da bi se odpravila prikrajšanost. Ko to slišijo borci za pravice manjšin, takoj začnejo vpiti o segregaciji, četudi je cilj tega hitro vključevanje.

Več generacij ciganov v nekaterih regijah Madžarske je odraslo v družinah, ki so živeli od podpor in ne od zaslužka. Brez ustvarjanja delovnih mest ni izhoda. Zato moramo prekiniti z neoliberalnimi gospodarskimi politikami. Kršenje zakonov ne more upravičiti niti težek socialen položaj. Cigani na Madžarskem so vpleteni v zelo visok odstotek kaznivih dejanj. Proti temu se moramo boriti, ne samo zaradi večinskega dela družbe, temveč tudi zaradi poštenih ciganov. Genetskih ali etničnih oznak nismo nikoli opredeljevali kot razlog. Zato tudi ne omenjamo rasizma, smo pa omenjali posebne družbeno-kulturne okoliščine kot ozadje. Če bi na ta način sistematično stigmatizirali ljudi kot rasiste, bi si zatiskali glavo v pesek.

Skupaj moramo najti rešitev. Da bi to storili, pa je nujno potrebno, da imajo tudi cigani voditelje, ki jih priznavajo tako njihove skupnosti kot družba v celoti. Dejansko potrebujemo skupno evropsko strategijo, vendar mora to biti strategija, ki se sooča z vsemi vidiki vprašanja in želi poiskati rešitev tako, da ta vprašanja iskreno preuči.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, najprej bi želel čestitati gospe Járóka, ker zagovarja romsko prebivalstvo v institucijah Evropske unije. Treba je poudariti, da sta gospa Járóka in Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) oblikovali prvo evropsko strategijo za vključevanje romske manjšine, pri tem pa predlagali posebne ukrepe Skupnosti, ki bodo koristili več kot devet milijonom državljanom, ki živijo v Evropski uniji. Položaj romskega prebivalstva je drugačen od položaja drugih nacionalnih manjšin v Evropi, zato moramo zanje sprejeti posebne ukrepe.

Drugi evropski vrh o vključevanju Romov, ki bo potekal v Córdobi, bi moral biti forum, na katerem se bodo pogumno obravnavali problemi, s katerimi se sooča ta skupnost, ter oblikovali posebni finančni in pravni instrumenti, ki bodo prinesli koristi manjšini, ki mora igrati vodilno vlogo pri oblikovanju lastne prihodnosti in opustiti nekdanje pokroviteljske pristope. Strinjam se, da nihče nima pravice pridobivati političnega kapitala na njihov račun.

Pozitivne rezultate za romsko prebivalstvo lahko ustvari samo večdisciplinarno, usklajeno ukrepanje Komisije, Sveta in držav članic. Različni vpleteni evropski komisarji bodo morali uskladiti svoj pristop, da bi se prekinilo izvajanje vseh tistih ukrepov, ki Rome izključujejo ali diskriminirajo. Svet mora skupaj z državami članicami spodbujati celovito vključevanje romskega prebivalstva.

Na koncu pa je naloga držav članic ta, da spodbujajo ukrepe za boj proti diskriminaciji, ki jo Romi tako pogosto trpijo. Dostop do zdravstvenega varstva, kakovostnega izobraževanja, nadaljnega usposabljanja in poklicnega preusposabljanja so nujni cilji za Rome, ki jim lahko omogočijo dostojno zaposlitev in polno vključitev v civilno družbo. Zato je zelo pomembno, da se udeležijo tudi lokalni organi in zelo dobro vem, o čem govorim. Zanje moramo storiti vse, kar je v naši moči, vendar pa ničesar ne moremo storiti brez njih, v tej dvorani, gospod predsednik, pa že imamo nekaj odličnih romskih poslancev.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Menim, da je drugi vrh o Romih v Córdobi odlična priložnost za pregled dosežkov iz zadnjih nekaj let na področju vključevanja največje in najranljivejše etnične manjšine v Evropi, tj. Romov. Najprej bi želela poudariti, da smo naredili nekaj zelo pomembnih korakov, da je to postalo evropsko vprašanje. To namreč ni zgolj srednjeevropsko ali vzhodnoevropsko vprašanje, ampak je predvsem vseevropsko. Da bi lahko zanj našli rešitve, moramo enak pristop uporabljati tudi v prihodnosti. Evropski parlament je ustvaril pomemben dosežek s potrditvijo resolucije o nujnosti strategije o Romih. Žal ta še ni bila sprejeta in iskreno upamo, da bodo v teku mandata predsedniške trojke in te Komisije narejeni nadaljnji pomembni koraki. Pomemben mejnik je bilo poročilo Evropskega parlamenta o socialnem položaju Romov

in njihovem boljšem dostopanju do trga dela iz leta 2009, poleg tega pa smo opravili tudi polovico dela na pobudi Desetletje vključevanja Romov, ki je tudi pomemben program. Da bi bila naša strategija uspešna, moramo ugotoviti, v kolikšnem obsegu so bili uporabljeni strukturni in kohezijski sklad ter ali in v kakšnih okoliščinah so ti skladi prispevali k socialnem vključevanju Romov. Potrebujemo podatke, vendar se zavedamo, da so podatki o etničnem poreklu vedno občutljivi, zato moramo biti previdni, ko zanje prosimo in ko jih obdelujemo. Poleg številnih pozitivnih korakov, ki so bili že storjeni, opažamo tudi, da je veliko problemov povzročilo izvrševanje sporazumov o ponovnem sprejemu. Pri tem je bilo že omenjeno Kosovo. Iskreno upam, da bo vrh prispeval k reševanju teh vprašanj.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). - (FR) Gospod predsednik, romsko vprašanje je v moji regiji, zahodni Franciji, močno prisotno. V Nantesu je več kot 1 000 Romov izobčenih iz različnih prostorov, ker za njihovo naselitev ni lokacij, ki bi jih urejala vlada. Nekaj občin, v katerih bi se Romi lahko naselili, na primer Rezé in Indre, ki se nahajata v somestju Nantesa, je preobremenjenih in nima podpore javnih organov. Najbolj proaktivni in odprti župani se zato soočajo z ogromnimi težavami. Odgovori ne morejo biti lokalni. Morajo biti globalni. Vključevanje Romov mora biti del vsake politike Evropske unije, da bi se končno ustavila diskriminacija, ki jo trpijo ti evropski državljani.

Pozornost bi želela usmeriti tudi k posebnem položaju žensk. Problemi, s katerimi se spopadajo romske ženske, so še posebej izstopajoči in na primer povezani z nasiljem v zakonski zvezi ali neželjeno nosečnostjo. V Franciji bo po ugotovitvah organizacije *Médecins du monde* vsaka druga romska ženska ali 43 % te skupine splavilo do 22. leta. Povprečna starost prve nosečnosti je 17 let. Samo 10 % romskih žensk uporablja kontracepcijo. Evropska unija mora zato vidik spola vključiti v vse študije in zakone, ki se nanašajo na Rome. Izobraževanje mora biti glavna prednostna naloga. Nujno moramo ukrepati skupaj z romskimi skupnostmi, da bi slednje seznanili z njihovimi temeljnimi pravicami ter jim olajšali dostop do javnih storitev.

Upam, da bo Evropska unija na drugem evropskem vrhu o vključevanju Romov pokazala svojo odločnost za reševanje romskega vprašanja na celovit način.

Lorenzo Fontana (EFD). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, romsko vprašanje postaja čedalje bolj zapleteno in zahteva učinkovite in takojšnje odgovore. Njihovi predstavniki, institucije, združenja in del civilne družbe pozivajo k vključevanju Romov v socialno-ekonomsko tkivo, vendar pa se v ospredje le redko postavlja bistvena zadeva: da je namreč vključevanje dvostranski, zgodovinski in kulturni proces.

Če nekateri izmed Romov ne bodo pokazali iskrene volje za sprejemanje pravil in kulture države, v kateri živijo, in če se obenem ne bodo odpovedali vsakršnemu vedenju, ki ni združljivo z državljsko skladnostjo, do njihove vključenosti ne bo nikoli prišlo: v tem primeru bi lahko še naprej oblikovali projekte in dodeljevali sredstva, vendar ne bomo nikoli videli opaznejših rezultatov.

Izziva ne smemo reševati demagoško: prosimo, da se k temu vprašanju pristopi s primernim pragmatizmom in ob upoštevanju dejstva, da bodo zaskrbljujoče gospodarske razmere in razmere na področju zaposlovanja dejavnik, zaradi katerega bo vključevanje Romov na trg dela še težji. Menimo da, kot nas učijo stoletja zgodovine, tega problematičnega vključevanja ne moremo pripisati samo državam gostiteljicami in da bi odgovornost za trenutno preslabo vključevanje morali pripisati vsaj obema stranema.

Simon Busuttill (PPE). - (MT) Tudi jaz bi želel izraziti svojo podporo, predvsem poslanki Evropskega parlamenta Lívii Járóka, ki si je nenehno prizadevala za to občutljivo in pomembno temo. Gospod predsednik, kot je dejal moj kolega poslanec, položaj romskega prebivalstva v Evropi ne zadeva samo omejenega števila držav. Gre za položaj, ki zadeva celotno Evropsko unijo, saj je romska skupnost največja etnična manjšina v Evropi. Zaradi tega moramo oceniti, kaj Evropska unija trenutno počne, da bi ugotovila, kako bi stvari lahko bolje delovale. Z zadovoljstvom sem poslušal podpredsednico Evropske komisije Viviane Reding, ki nam je zadevo v celoti pojasnila. In to je pravi čas za to, ker bo prihodnji mesec v Córdobi potekal vrh o Romih. Položaj moramo vsekakor spremeniti, saj se sam ne bo rešil, in če ne sprejmemo potrebne ukrepe, bodo ti ljudje še naprej potisnjeni na rob družbe in ostali bodo ujeti v pasti revščine. Zato moramo sprejeti politiko vključevanja, ki bo romski skupnosti resnično omogočila vse priložnosti, ki jih imajo drugi. Tem ljudem je treba predvsem zagotoviti priložnost do zaposlitve, izrabo vseh njihovih zmogljivosti, dostojno življenje in uspeh. Na ta način bodo lahko poskrbeli sami zase in hkrati tudi dati prispevek družbi, v kateri živijo. A da bi to dosegli, moramo sprejeti potrebne ukrepe, da bi odpravili obstoječe ovire. Upam, da bo naše sporočilo, ki ga pošiljamo iz te dvorane, iz tega parlamenta, naše sporočilo o solidarnosti z Romi, upoštevano na vrhu v naslednjem mesecu.

María Muñoz De Urquiza (S&D). - (ES) Gospod predsednik, 10 milijonov Romov v Evropi bi lahko tvorilo srednje veliko državo članico Evropske unije, če bi imeli državo. Vendar je nimajo. Romi so svoje evropejstvo

vedno postavljali pred kakršne koli meje. Pravzaprav so zaradi diskriminacije, ki so jo trpeli skozi zgodovino, ne samo v izobraževanju, zdravstvu in na stanovanjskem področju, temveč tudi kot priseljenci, kar v osnovi tudi so, nekakšni drugorazredni državljani.

Komisar za človekove pravice Sveta Evrope je dejal, da se romskih priseljencev v nekaterih državah Evropske unije ne obravnava enako kot druge evropske priseljence, to pa je groba kršitev pravice do prostega gibanja.

Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu se zavzema za gradnjo Evrope, v kateri bodo etnične in kulturne manjšine priznane in v kateri bomo dosegali napredek proti vključujočem evropskem državljanstvu in območju enakosti, svobode in sobivanja v raznolikosti. Zato pozdravljamo direktivo o nediskriminaciji na vseh področjih – direktivo, ki ni vedno imela podpore vseh političnih skupin v tej dvorani.

Pozdravljamo tudi program španskega predsedstva na tem področju; menimo, da je potrebe, ker ne more biti več odlašanja, ko gre za oblikovanje evropskih pobud, ki priznavajo in podpirajo Rome.

Vrh v Córdoba, ki bo potekal pod španskim predsedstvom, je velika priložnost za oblikovanje celovitega načrta za Rome, ki bo pustil za seboj leta tišine in rasizma.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – Gospod predsednik, ni več česa dodati – samo prošnja. Kot je bilo rečeno, ne pozabimo, da je vrh o Romih pobuda tega parlamenta in da je bil načrtovan v času slovenskega predsedstva, da bi se sestale vlade EU in skupaj delale vprašanjih v zvezi z Romi.

To je še en razlog, zakaj mora biti ta parlament aktiven pri tem vprašanju. Vendar pa Zeleni menijo drugače in ne bomo ponosni, če ne bodo vse države članice priznale, da lahko pri vprašanju o Romih storimo več. Vprašanja, kot je to, morajo biti del skupne zahteve za evropsko strategijo za vključevanje Romov. To strategijo potrebujemo; potrebujemo jo zato, ker Evropska unija izgublja tudi verodostojnost na mednarodni ravni. Mnoge države nas izločajo prav zaradi tega vprašanja. To je pomembno tudi zato, ker smo v preteklosti razumeli, da gre pri tem za nekaj, kar ima opraviti s človekovimi pravicami in socialno vključenostjo.

Razumemo tudi, da gre za vprašanje politike. V okviru politične razprave pa moramo razumeti, da moramo poiskati potrebno rešitev.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Ker je romska skupnost ena od največjih, a hkrati tudi najranljivejših manjšin v Evropi, se mora še aktivneje pojavljati kot točka na evropskem dnevnem redu. Brezposelnost, revščina, zloraba, diskriminacija in nenazadnje omejen dostop do izobraževanja so problemi, s katerimi se romska manjšina pogosto sooča in ki na koncu vodijo v socialno izključenost. Mislim, da potrebujemo celovit evropski program, ki bo ustrezal njihovi kulturi in vrednotam in upošteval, da se prosto gibajo naokrog.

Otroci tvorijo 46 % romskega prebivalstva zaradi skupnega učinka visoke stopnje rodnosti in, na žalost, nizke pričakovane življenjske dobe. Dostop do izobraževanja bi jim omogočil pravo priložnost. Kljub temu da dostop in pravico do izobraževanja zagotavljajo evropski predpisi, večina otrok iz revnih romskih skupnosti sploh ne hodijo v šolo ali pa se iz šol izpišejo. Eden izmed posebnih ukrepov bi bil vključitev teh otrok in mladih ljudi v sistem obveznega izobraževanja, kar bi jim preprečilo, da bi se izpisali. V šolskem letu 2009-2010 je romunski minister za izobraževanje odobril 7 483 posebnih mest v državnih srednjih šolah, na katera se je prijavilo samo 2 460 dijakov, od teh pa jih je bilo sprejetih 2 246.

Vendar pa se morata truditi obe strani. Romska manjšina mora ravnati odgovorno, da bi izboljšala svoj življenjski standard. Pomanjkanje izobrazbe Romom onemogoča, da se aktivno vključijo v socialno, gospodarsko in politično življenje države, v kateri živijo. Evropska unija podpira vključevanje Romov v družbo s pomočjo različnih programov financiranja, kot so Evropski socialni sklad, Evropski sklad za regionalni razvoj in programa Progress in „Mladi v akciji“.

Hvala.

Emine Bozkurt (S&D). – Gospod predsednik, Romi, največja evropska manjšina, so žrtve institucionalne diskriminacije, anticiganizma, skrajnih ravni revščine in socialne izključenosti ter ločenih sistemov na stanovanjskem področju, v izobraževanju in socialnem varstvu. Kratkoročne rešitve niso odgovor na razširjene in globoko zakoreninjene probleme Romov. Oceniti moramo tako obstoječe dobre prakse kot tudi negativne učinke obstoječih politik, namenjenih romskemu prebivalstvu.

Eden, vendar ne edini primer, je ločevanje romskih otrok od njihovih družin in njihova preselitev v posebne internate. Ti ukrepi ne rešujejo problemov: vodijo namreč v še večjo segregacijo in globoko in negativno

vplivajo na življenje romskih družin. Evropa potrebuje učinkovito dolgoročno strategijo o Romih. Ta vrh je nova priložnost za pozitivno ukrepanje in bo drugačen od prvega vrha o Romih, ki ni vključeval pravih političnih zavez v EU. EU bi morala začeti z dajanjem dobrega zgleda, tako da bo Romom ponudila več položajev in jih skupaj s civilno družbo vključila v strategijo.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Gospod predsednik, vrh v Córdoba bo preizkus za vse nas, za evropske institucije in države članice. Pokazati mora jasno evropsko zavezo preučitvi zrele politične in delovne strategije, ki bo pri reševanju romskih vprašanj segla naprej od vidikov človekovih pravic, ne glede na to kako temeljni so, proti pravemu gospodarskemu in socialnemu vključevanju.

Potrebujemo celovito politiko strategije in akcijski načrt, ki bo segal čez vsa področja, ki so pomembna za gospodarsko in socialno pripadnost. Veliko je bilo že storjenega in doseženega, a nedvomno je pred nami še dolga pot. Potrebujemo Komisijo, Parlament, države članice, a kot je rekel minister López Garrido, potrebujemo tudi lokalne in regionalne organe, ki bodo sodelovali.

Od Komisije pričakujemo, da bo jasno razdelila naloge pri tej zadevi in da bo učinkovito usklajevala vse zadevne službe. Pričakujemo, da bo 5 milijonov EUR vreden pilotni projekt, ki ga trenutno izvaja Komisija, utrl pot učinkovitim in uspešnim rešitvam na področjih, ki sta največjega pomena, tj. izobraževanje v zgodnjem otroštvu in gospodarsko vključevanje, in da bo zagotovil napredek na področju učenja politike in njenega vrednotenja.

Cenimo prizadevanja Komisije, predvsem prizadevanja Generalnega direktorata za regionalno politiko, in spodbujamo jo, da še okrepi lokalno in regionalno vključevanje v praktične ukrepe, ki večajo gospodarsko vključevanje romske družbe.

Mnogi kolegi iz različnih političnih skupin so v Parlamentu že pokazali svojo vključenost, a naša naloga je, da damo temu vprašanju precej večji politični pomen.

Z vključevanjem Romov bi dobili priložnost, da se približamo oblikovanju zares vključujočega evropskega trga dela. To bi nam dalo priložnost, da začnemo reševati evropske demografske izzive.

Dovolite mi torej, da na koncu povem, da moramo vrh v Córdoba razumeti kot zadnji poziv k pravemu vključevanju Romov.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Kot oblikovalec prvega srednjeročnega vladnega programa za Evropo o romskem vprašanju in kot poročevalec poročila Sveta Evrope o Romih iz leta 2002 se strinjam s tistimi, ki pravijo, da je to eno izmed najbolj zapletenih vprašanj današnje Evrope. Komisarki Reding ne zavidam njenega položaja, saj je to trenutno najbolj zapleteno vprašanje v Evropi. Romi seveda niso samo etnična in nacionalna manjšina, temveč so tudi razširjena prikrajšana socialna manjšina. Vendar pa porazdelitve odgovornosti med večino in manjšino ni videti. Socialna odgovornost je med večino in manjšino neenakomerno porazdeljena, ker ima večina veliko več odgovornosti, vendar pa ima svojo odgovornost tudi manjšina, v tem primeru Romi. Četrta in posebej pomembna točka je, da potrebujemo vključevanje brez asimilacije.

Na koncu to ni samo proračunsko vprašanje in ni odvisno samo od sredstev. Gre za vprašanje o tem, ali imamo ljudi in mehanizme, tako v večinskem delu družbe kot med samimi Romi. Kot nekdanji državni sekretar moram reči, da so bili rezultati doseženi v regijah, v katerih so se lokalni voditelji večine zavzemali za to vprašanje, verodostojni lokalni voditelji manjšine pa so uspeli spodbuditi manjšino in so dobili podporo NVO. Tu ne gre za vprašanje financiranja. Potrebujemo evropsko raven, a uspeh je treba doseči na ravni držav članic in lokalni ravni. Zato strategijo Unije podpiram.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Gospodarski in socialni razvoj romske manjšinske skupine je eno izmed najboljčutljivejših in najsopornejših vprašanj, s katerimi so soočene države srednje in vzhodne Evrope. Točnih podatkov o dejanskem številu Romov v EU nimamo. Vendar pa vemo, da je romska manjšina največja in najrevnejša čezmejna etnična manjšina.

Evropska unija potrebuje skladen dolgoročen pristop, saj se nacionalne politike, ko gre za spreminjanje položaja Romov, pokažejo kot neustrezne. Vsaka država je dolžna izboljšati življenjske razmere romskega prebivalstva. A da bi ta proces uspel, je treba to vprašanje predvsem reševati v celoti in s pomočjo usklajenih ukrepov.

Po mojem mnenju je pomanjkanje obetov za mlado generacijo eden izmed največjih problemov, s katerim smo soočeni. Romsko prebivalstvo je mlado prebivalstvo, katerega velik delež je mlajši od 20 let. Če ne bomo

takoj ukrepali, se bo v družbi, ki temelji na znanju in inovacijah in ki jo Evropa želi razviti, prepad med mladimi Romi in ostalim prebivalstvom povečal. Zelo malo obstoječih politik in strategij vključuje otroke in mlade ljudi, kljub temu da veliko število romskih otrok in mladih ljudi predstavlja generacijo sprememb. Proces trajnostnega razvoja se mora začeti z generacijo otrok, ki ima dostop do izobraževanja, zdravstvene pomoči in vseh drugih možnosti, ki so jih deležni otroci večinskega prebivalstva.

Zato vas želim opozoriti na dejstvo, da predlog Komisije o strategiji EU 2020 ne vsebuje nobenih ciljev v zvezi z reševanjem problemov romske skupnosti. Če ne bomo sprejeli posebnih ukrepov in če ne bomo opravili večjih sprememb v smislu pristopa, bo na milijone mladih Romov še naprej vse svoje življenje soočeno s socialno izključenostjo in potisnjenostjo na rob družbe. Brezup bo te skupnosti spremenil v območja negotovosti za njihove prebivalce in ostalo prebivalstvo. Romski skupnosti moramo ponuditi pravo priložnost za nove obete. Solidarnost je temeljna vrednota v osrčju evropskega projekta. Zato moramo seči naprej od politične volje za sprejemanje ukrepov in te ukrepe dejansko začeti izvajati.

PRESEDSTVO: GOSPOD McMILLAN-SCOTT

podpredsednik

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Gospe in gospodje, na podlagi nedavne javnomnenjske raziskave 76 % Čehov ne želi imeti Rome za sosedo. V zadnjih 10 ali več letih mojega političnega življenja sem kot županja govorila o problemih sobivanja in sosedskih odnosov med romskimi in neromskimi meščani mojega domačega mesta. Zato sem trdno prepričana, da finančne rešitve niso odgovor, kar pa je tudi jasno razvidno iz neimpresivnih skupnih rezultatov dosedanjih projektov, ki jih je financirala EU in katerih cilj je bil izboljšati socialno-ekonomski položaj Romov.

Po mojem mnenju je rešitev lahko samo v povezanosti lokalnih skupnosti v mestih in vaseh, ki morajo sprejeti Rome kot polnopravne državljane v dobrem in slabem. Vendar pa enako velja tudi obratno. Tudi Romi morajo imeti občutek pripadnosti svoji skupnosti in sprejeti morajo pravila in standarde. Njihovi pozitivni primeri in zgledi so izrednega pomena za odnose z večinsko skupnostjo in za učinkovito delo znotraj romske skupnosti. Temeljnega pomena pa je, da se dosledno in nepopustljivo borimo proti ksenofobiji in rasizmu v družbi na splošno. Povsem jasno povejmo, z vsemi možnimi sredstvi, dejanskimi ukrepi in stališči, da sta ksenofobija in rasizem za nas popolnoma nesprejemljiva. V prihodnosti bi se morali za to skupaj prizadevati.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Tako na začetku bi želela izraziti upanje, da bo vrh o Romih, ki bo potekal v Córdoba, ključnega pomena za sprejetje skupne strategije o vključevanju Romov.

Življenjske razmere te skupnosti so še vedno nesprejemljive, diskriminacija proti njim pa se veča kljub dejstvu, da zneski, ki so bili v zadnjih letih dodeljeni projektom, ki naj bi izboljšali njihov položaj, dosegajo skoraj 0,5 milijarde EUR. Mislim, da je prišel čas, da se od dobrih namer premaknemo k dejanjem.

Na žalost Evropska komisija še vedno ni dokazala potrebne želje po uskladitvi ukrepov za izboljšanje življenjskega standarda Romov in njihovega socialnega vključevanja ter za boj proti rasističnim dejanjem, ki so usmerjena v Rome. Mislim, da mora biti romsko vprašanje posebna naloga, ki bo dodeljena komisarju za socialne zadeve. Izredno koristno bi tudi bilo, če bi med strokovnjaki Komisije, katerih naloga je reševanje tega vprašanja, bili tudi strokovnjaki romskega porekla.

Menim tudi, da moramo oblikovati socialen in kulturnen pristop, da bi se izognili povečanju že obstoječih neenakosti tako v smislu pismenosti in stopenj zaposlenosti. Na podlagi tega pozivam Komisijo, da spodbudi programe za dostop do trga dela, ki so namenjeni romskim priseljencem, ter sodelovanje med lokalnimi organi in romskimi skupnostmi in da preuči možnost tesnejšega sodelovanja z nevladnimi organizacijami.

Milan Zver (PPE). – (SL) Spoštovani gospod predsedujoči, spoštovana gospa komisarka, špansko predsedstvo! Najprej bi čestital Španiji, da je uvrstila summit med njihove prioritete, in istočasno Komisiji, da se je odločila, da bo pripravila celovito poročilo o položaju Romov v Evropi, kar priča, da se aktualnosti tega vprašanja zavedamo, aktualno pa je postalo šele zadnja leta s širitvijo Evropske unije.

Sem pa tudi vesel zato, ker praktično vse poslanske skupine ali pa večina njih resno pristopa k reševanju tega problema. Dobili smo z Lizbonsko pogodbo tudi še dodatno pravno podlago, da lahko bolj temeljito pristopimo k pripravi celovite, močne strategije za rešitev romskega vprašanja tudi v okviru tako imenovane mehke zakonodaje.

Jasno je, da ne moremo pripraviti neke skupne romske politike na ravni Evropske unije – države članice so primarno odgovorne –, lahko pa pripravimo neke indikatorje, neko skupno bazo podatkov, izmenjavamo dobro prakso in tukaj si lahko države med seboj lahko veliko pomagajo.

Prihajam iz Slovenije, kjer imamo, recimo, inštitut romskega pomočnika, ki je mediator med šolo in starši in veliko prispeva k vključevanju romskih otrok v šolo.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Prvi evropski vrh o Romih je dejansko priznal, da posamezne evropske države Romom niso uspele zagotoviti njihove pravice in vključevanje; to je bil prvi korak k sprejetju skupne dolgoročne strategije na ravni EU.

Na žalost pa obstaja ogromno neskladje med načrti in študijami ter njihovim uresničevanjem za namen občutnega izboljšanja romske skupnosti, ki je še vedno najranljivejša etnična skupina v Evropi, in sicer v času, ko se soočajo z najvišjo ravno revščine in socialne izključenosti. Njihovi obeti dejansko niso prav nič vzpodbudni, če pomislimo, da približno polovico romskega prebivalstva zaradi visoke rodnosti in kratke pričakovane življenjske dobe sestavljajo mladoletniki.

Mislim, da je za celovito strategijo vključevanja treba najprej mladi generaciji Romov zagotoviti nediskriminatoren dostop do izobraževanja. To je edini ukrep, ki lahko igra ključno vlogo pri spodbujanju sprememb, da bi se Romi lahko vključili na trg dela in pretrgali zlovesč krog socialne izključenosti.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Romi so čezmejna etnična in kulturna skupnost, ki šteje več kot 10 milijonov pripadnikov po vsej Evropi. Socialni problemi, ki pestijo Rome, zahtevajo usklajeno, dolgoročno ukrepanje, ki vključuje tako Evropsko unijo kot države članice.

Na tem področju so se začele izvajati pomembne pobude, vendar menim, da moramo storiti še več. Sprejeti moramo ustrezno evropsko strategijo za Rome, ki bo temeljila na dobro usmerjenih ukrepih in rednem ocenjevanju njenega vpliva.

Prihajam iz države, v kateri živi velika romska skupnost, in vesel sem, da danes potrjujemo, da je romsko vprašanje tisto, ki ga mora reševati celotna Evropa. V Romuniji se izvaja strategija, ki sega še v čas, preden se je država pridružila EU, in katere cilj je izboljšati položaj Romov. Na državnih univerzah so zanje na voljo brezplačni prostori, kar je v veliko pomoč pri dviganju stopnje izobrazbe in kulturne ravni med pripadniki te skupnosti. Nacionalni in lokalni javni organi si prizadevajo za spodbujanje socialnega vključevanja Romov in za njihovo vključitev na trg dela, da bi premagali hudo revščino in jim zagotovili dostop do storitev zdravstvenega varstva. Vendar pa je potrebna dosledna finančna podpora iz Evrope, da bi dosegli zelene rezultate.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Edini način, da ciganski otroci, romski otroci ubežijo svojemu položaju, je, da začnejo redno hoditi v šolo. Na žalost znova in znova poslušamo izgovore, ki se kot izraz politične korektnosti iz različnih razlogov iščejo za starše, ki svojih otrok ne spodbujajo k vpisu v šolo ali jim to celo preprečujejo. V tem smislu so žrtve diskriminacije predvsem deklice, ciganske deklice, saj njihovi neodgovorni starši od njih pogosto zahtevajo, da pazijo na številne brate in sestre in opravljajo gospodinjska dela, namesto da bi hodile v šolo. Edini pristop, ki bi bil v skladu z mednarodnimi standardi človekovih pravic, je, da vlade začnejo v takšnih primerih krepiti in braniti otrokove pravice s kaznimi, sankcijami ali po potrebi ukinitvi družinskih dodatkov ali drugih oblik pomoči, da bi tako prisilili starše k spoštovanju otrokovih pravic.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Romi so zagotovo najrevnejša skupina ljudi v Evropski uniji. Zato podpiram izrabo vseh sredstev za vključevanje Romov v družbene in gospodarske dejavnosti. Predvsem menim, da je rešitev v izobraževanju otrok in mladih ljudi.

Strinjam se tudi, da je treba odpraviti tako prikrito kot odkrito diskriminacijo Romov. Podpiram pa tudi odkrit pogovor o tem, kako pravice romskih otrok kršijo prav njihovi lastni starši. Vsak posameznik ima pravico do dostojnega življenja. Romski otroci te pravice v glavnem nimajo. Na naslednjem vrhu bi morali govoriti tudi o tem, kako se morajo predvsem sami Romi aktivno vključiti v reševanje svojih problemov; najprej v zvezi z izobraževanjem njihovih otrok, a tudi v zvezi z osebnim vključevanjem v proces izboljšanja lastnih življenjskih razmer. In ker v prihodnosti ne želim biti komisarka, bi želela tukaj, v tej dvorani, reči, da bi na naslednjem vrhu morali govoriti tudi o tem, kako podpora, ki je namenjena Romom, zlorablja prav sami Romi.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospod predsednik, razprava, ki smo jo pravkar imeli o romskem prebivalstvu in bližajočem se vrhu v Córdoba, ponovno jasno kaže, da je socialno in gospodarsko vključevanje Romov evropski problem in da zato zahteva evropsko strategijo. Natanko to je tisto, kar upamo,

da bomo po pomanjkljivem napredku, ki je bil dosežen, dosegli na vrhu v Córdobi, kot je bilo že večkrat omenjeno.

Potrebujemo strategijo, ki temelji na akcijskem načrtu in ki jo Svet namerava izvajati ob upoštevanju celovitega programa, ki ga je opredelila predsedniška trojka; to je namreč daljnosežen program oziroma delovni akcijski načrt, ki mora nedvomno kot enega izmed glavnih instrumentov vključevati strukturne sklade – ki so tudi najmočnejše orodje Evrope za socialno kohezijo – in ki ga je treba izvajati s pomočjo posebnih ukrepov.

Po mojem mnenju bi se ti ukrepi morali osredotočiti na posebne probleme, s katerimi so soočeni Romi: na diskriminacijo, ki jo trpijo kot Romi, kot so na primer težave, ki jih imajo pri dostopu do javnih storitev in zaposlovanja. Obravnavati moramo tudi vprašanje romskih žensk, ki se spopadajo s posebnimi problemi revščine, dostopa do stanovanj, diskriminacije in nasilja; tu pa je še poseben problem mladih Romov, saj jima pomanjkanje usposobljenosti v teh časih gospodarske krize še bolj onemogoča, da dobijo dostop do zaposlovanja. Tu je tudi vprašanje romskih otrok: njihova pričakovana življenjska doba naj bi bila 10 let krajša od pričakovane življenjske dobe povprečnega evropskega otroka.

Obenem pa moramo sprejeti splošne ukrepe, ki bodo koristili romskemu prebivalstvu v celoti; Romi so namreč ena izmed skupnosti, ki trpi najhujšo diskriminacijo, zato jim bo vsaka protidiskriminacijska politika samo pomagala. To velja tudi za ukrepe proti nasilju na podlagi spola, zato je tudi tako pomembno, da čim prej dobimo direktivo o odredbi o zaščiti, ki se bo borila proti nasilju na podlagi spola, saj bo ta ukrep predvsem prinesel koristi romskim ženskam; to velja tudi za direktivo o nediskriminaciji, ki bo predvsem prinesla koristi romskemu prebivalstvu.

K vsemu temu ne smemo pristopati pokroviteljsko, saj moramo predvsem spoštovati identiteto in kulturne značilnosti romskega prebivalstva.

Viviane Reding, *podpredsednica Komisije*. – Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti Parlamentu za številne predloge, ki jih je podal. Skupaj s komisarjem Andorjem jih bova upoštevala, ko bova pred vrhom predstavila najino sporočilo. V tem sporočilu bo tudi zelo jasno navedeno, da Komisija ne more sprejeti in ne bo sprejela diskriminacije proti Romom ter njihovega izključevanja iz naše družbe zaradi njihove etnične pripadnosti.

Imamo instrumente in imamo politike. Vprašanje je, kako jih uporabiti? Kako naj v te instrumente in politike vključimo romsko vprašanje in probleme? Mislim, da ne potrebujemo direktive o Romih ali sklada za Rome. Kar moramo storiti, je, da v celoti upoštevamo romska vprašanja pri uporabi prava EU in izvajanju skladov EU. Ključ za to – kar so rekli tudi mnogi izmed vas – sta partnerstvo in sodelovanje vseh glavnih akterjev. Komisija sledi temu pristopu v Evropski platformi za vključevanje Romov in v svojih notranjih postopkih.

Želela pa bi tudi zelo jasno poudariti, da se izključevanje Romov, ki je seveda močno povezano s temeljnimi pravicami, predvsem navezuje na socialna in gospodarska vprašanja. Želela bi na primer navesti študijo Svetovne banke o gospodarskem strošku izključenosti Romov in poskrbeti, da bo to postal zelo pomemben dokaz, ki bo pokazal, da moramo najti rešitve v korist celotne naše družbe. Da bi torej razpoložljive instrumente uporabili na najučinkovitejši možen način, potrebujemo seveda strateški pristop – vključevanje, kot ste rekli nekateri. Ta pristop temelji na sodelovanju, uporabi potrebni sredstev in strategiji, ki se uči tako iz uspehov kot neuspehov.

Izoginiti pa se moramo oblikovanju strategije, ki obstaja samo na papirju. Potrebni so rezultati; rezultati, ki vodijo k vključevanju Romov v vsem dostopne šole. Veliko vas je govorilo o šolanju. Z veseljem pričakujem podrobnosti o našem ukrepanju na področju predšolske vzgoje, o tem, kako to deluje. Vsem dostopen trg dela; pri tem bo moj kolega gospod Andor poiskal natančno določene cilje, ki jih je treba doseči, za vključujočo družbo pa so odgovorne vse naše politike.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gospod predsednik, imamo tehnično težavo. Pravkar sem opazil, da me je računalnik kloniral, saj se je moj priimek Tabajdi pojavil pri kolegih, ki so vstavili kartončke. To sem opazil pri gospe Gomez in tudi pri drugih. Očitno imamo neko težavo z računalnikom. Na kartončku moje kolegice poslanke gospe Kinge Göncz se je prav tako prikazal priimek Tabajdi. Prosim, da to preverite, ker ne želim imeti toliko klonov v Evropskem parlamentu. Prosim, da o tem obvestite tehnično službo. Hvala. Zoli, se to dogaja tudi pri tebi?

Predsednik. – Hvala. Tehnična služba bo poskrbela za to.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na naslednjem delnem zasedanju.

Pisne izjave (člen 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Želela bi poudariti, da je z delitvijo odgovornosti za preprečevanje diskriminacije proti Romom in omogočanju njihovega vključevanja v družbo romsko vprašanje postalo del evropske politike o človekovih pravicah. Zato moramo pred drugim evropskim vrhom o Romih v Córdoba spregovoriti o socialnih problemih, s katerimi se soočajo Romi, in o sredstvih za reševanje teh problemov. Veseli me, da bo ta vrh potekal pod španskim predsedstvom, saj moramo odpreti romska vprašanja in jih priznati. Želela bi poudariti, da je za demokratično in svobodno družbo nesprejemljivo, da je skupina ljudi izolirana iz družbe in da se temeljne pravice in svoboščine ljudi tako očitno kršijo. Pripadniki romske skupnosti so žrtve rasističnih napadov, soočeni so z neenakopravnim dostopom do javnih storitev in socialne pomoči ter ogromno segregacijo tako v življenju kot izobraževanju. Poleg tega moramo opozoriti na dejstvo, da Romi niso samo žrtve neposredne diskriminacije, temveč tudi prikrite, posredne diskriminacije, kot sta na primer nezaposlovanje Romov in obenem njihovo izključevanje iz družbenega življenja. Zato se strinjam, da moramo Evropsko komisijo pozvati, da spodbudi vlade držav članic ter regionalne in lokalne organe k boljšemu izvajanju projektov EU, ki so povezani z Romi. Komisijo tudi pozivam, da sprejme konkretne ukrepe in pobude za boj proti neposredni in posredni diskriminaciji Romov v Evropi.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), v pisni obliki. – Statistični podatki kažejo, da so Romi na žalost najbolj osovražena in diskriminirana etnična manjšina v Evropi. Videli smo, kakšne težave je imelo več držav članic, vključno z mojo, v zvezi s socialnim vključevanjem Romov. To jasno kaže, da gre pri tem za širše evropsko vprašanje, ki ga moramo reševati skupaj. Boljši dostop do izobraževanja in zaposlovanja je ključnega pomena za to, da se pri Romih izognemo nagnjenosti k drugim, lažjim, vendar bolj škodljivim načinom služenja denarja. Protidiskriminacijsko zakonodajo moramo v celoti uporabiti za Rome in sprejeti nadaljnje pobude za njihovo vključevanje v družbo. Do zdaj nismo imeli nikakršne dosledne strategije. Upam, da bo na tem drugem evropskem vrhu o Romih oblikovana prava strategija EU za Rome. Za financiranje takšnih pobud je treba učinkoviteje uporabiti strukturne in predpristopne sklade. Vztrajam tudi pri tem, da mora biti ta strategija orodje za usklajevanje in spodbudo državam članicam. Pobude je treba sprejeti na lokalni ravni, vanje pa vključiti strokovnjake lokalnih NVO in same Rome, ki poznajo glavne težave: na ta način bo ta strategija zares lahko izpolnila potrebe Romov.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), v pisni obliki. – Romi so še vedno ena izmed najbolj prikrajšanih manjšin v vsej Evropi in trpijo razširjeno diskriminacijo na vseh življenjskih področjih.

V zadnjem desetletju so Evropska unija in države članice posvetile pozornost in sredstva izboljšanju položaja Romov. Nekatere države članice so v sodelovanju z gibanjem za pravice Romov začele izvajati politike, da bi romskim otrokom zagotovile enakopraven dostop do kakovostnega izobraževanja. Nenehna prizadevanja na tem področju morajo ostati najvišja prednostna naloga v prihodnjih letih.

Politike morajo biti celovite, da bi se ustvaril največji sistemski vpliv na zapiranje prepada med Romi in neromskim prebivalstvom na vseh področjih: v izobraževanju, zaposlovanju, na stanovanjskem področju in v zdravstvu. Evropska unija in države članice morajo še naprej ocenjevati svoje politike, ki se nanašajo na Rome, in iskati načine za odpravo pokroviteljskega pristopa k reševanju romskega vprašanja, ki Rome obravnava kot odvisne, pasivne uživalce ugodnosti politike.

Za mlade Rome je treba prek programov v oddelkih Komisije in ustreznih vladnih institucijah oblikovati tudi načrt usposabljanja, da bi lahko razvijali svoje strokovno znanje in izkušnje.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Opravili smo polovico poti v desetletnem obdobju (2005-2015), namenjenem vključevanju Romov. Kar lahko vidimo, je, da se veliko govori o romski manjšini, oblikovanju različnih programov in forumov, a rezultatov je malo. Problemi, povezani z izobraževanjem, zaposlovanjem, regionalnim razvojem itd. so še vedno prisotni in se v nekaterih državah članicah tudi stopnjujejo. Namen drugega vrha o Romih, ki bo letos potekal v Córdoba, je osvežiti evropski vidik in poiskati nove načine ukrepanja. Strinjam se, da je treba ponovno opredeliti načela, vendar menim, da bi namesto tega morali razviti prečno, horizontalno strategijo, ki bo probleme te manjšine reševala na celovit, vendar ne izključen način. Najpomembnejše pri tem je, da je treba ustrezno uporabiti predpristopne in strukturne sklade ter ustvariti rezultate, ki si jih želimo tako mi, kot oblikovalci političnih odločitev, kakor tudi civilna družba in predvsem romska manjšina.

Marian-Jean Marinescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Prvi vrh o Romih je dosegel vsaj en pozitiven rezultat: to je bil sklep, sprejet na ravni Skupnosti, da je izobraževanje prvi korak proti socialnem vključevanju Romov. V tem pogledu pozdravljam tudi drugi vrh Evropske platforme za vključevanje Romov, ki je izključno namenjen vprašanju izobraževanja Romov v Evropi. V reformo izobraževanja se morajo vključiti tako

državne institucije kot tudi nevladne organizacije, katerih glavni cilj ni več odkrivanje dejanj diskriminacije, ampak izobraževanje etničnih skupin. Zmanjšanje nepismenosti, zagotavljanje otrokom, da bodo dokončali šolanje, in potreba po poklicnem usposabljanju in preusposabljanju nudijo priložnosti za dostop do trga dela in so hkrati sredstva socialnega vključevanja. Jasno je, da nujno potrebujemo pozitiven razvoj znotraj te manjšine, vendar je to nekaj, za kar so odgovorni tako organi oblasti kot sama romska skupnost. Drugi vrh o Romih mora spodbuditi Evropsko komisijo, da bo sestavila zakonodajne predloge, namenjene doseganju otipljivih rezultatov na tem področju. Evropska komisija mora tudi pregledati Socialni sklad in predlagati povečanje finančnih sredstev za projekte, namenjene izboljšanju socialno-ekonomskega položaja največje manjšine v Evropski uniji.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Vrh o Romih, ki bo potekal v Córdoba, naj bi bil priložnost za odkrit pogovor o vzporednih družbah v Evropi, to pa mora temeljiti na učinkovitem vključevanju na vseh ravneh. Spodbujati ga je treba tako na nacionalni kot na evropski ravni. Vendar pa pri tem ne smemo pozabiti na eno stvar, to pa je, da morata obe strani sodelovati, če želita doseči učinkovito vključevanje. Tudi Romi morajo opraviti svoj del naloge za namen vključevanja in delati od znotraj, da bi preprečili nastanek vzporednih družb. V tem smislu me predvsem skrbi za šolsko izobraževanje otrok in predvsem deklic. Ne smemo dovoliti, da sredi Evrope obstajajo otroci, ki so komaj ali sploh niso vključeni v obstoječi šolski sistem in da v velikem številu zgodaj opuščajo šolanje. Njihov prihodnji položaj na trgu dela je zato precej ogrožen in zato se še bolj umikajo na rob družbe ter se izolirajo. Problemi, povezani s socialno varnostjo in njihovimi življenjskimi razmerami so tako določeni vnaprej in začaran krog je sklenjen. Zato je zelo pomembno, da Rome v Evropi spodbudimo, da spremenijo svoj zastarel odnos do šolskega izobraževanja in pravic žensk, da se začnejo aktivno boriti proti lastni izključenosti in da si prizadevajo za vključevanje v družbo in zlasti na trg dela.

Csaba Sógor (PPE), v pisni obliki. – (HU) Čeprav so države članice že porabile precejšen delež sredstev EU in nacionalnih sredstev za ustvarjanje delovnih mest za Rome, ki so že dalj časa brezposelni, usklajene rešitve na evropski ravni še nismo našli: države članice so se s tem spopadale na različne načine in v različni meri. Mislim, da je pomembno, da izdelamo dosledno in učinkovito strategijo za reševanje romskega vprašanja, ki ga še do danes nismo rešili in ki predstavlja skupen problem Evropske unije kot pravnega subjekta ter držav članic. Najpomembnejše vprašanje evropskega vrha o Romih, ki bo potekal 8. aprila v Córdoba, bi moralo biti oblikovanje načel strategije na evropski ravni, da bi se preprečilo nadaljnje „premeščanje“ romskega vprašanja in da bi se vsem državam članicam omogočilo, da poiščejo rešitev, ki bo temeljila na skupni evropski strategiji. Prepričan sem, da je izobraževanje glavno orodje za reševanje tega problema. Mislim, da je treba razviti celovit sveženj programov, ki bo podpiral in spodbujal vračanje mladih romskih intelektualcev v skupnost in njihovo delovno v okviru skupnosti in za skupnost. Oblikovanje tesnega partnerstva med različnimi organizacijami za pomoč Romom, odgovornimi državnimi institucijami, civilno družbo in sodelujočimi institucijami EU bi lahko temu dalo veliko podporo. Pomembnejšo vlogo je treba nameniti metodam dodeljevanja subvencioniranih mikro posojil ali odplačilu obresti s strani države. Pomemben cilj v okviru kmetijskih subvencij mora biti ustvarjanje pogojev za romske skupnosti, ki so potrebni, da si lahko sami služijo za življenje. Položaj je veliko resnejši, kot si mislimo: delež Romov, ki so dalj časa brezposelni, je skokovito narasel in čedalje več teh ljudi je potisnjenih na rob družbe.

13. Čas za vprašanja (vprašanja Komisiji)

Predsednik. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B7-0017/2010). Ta bo nocoj nekoliko krajši, ker je predhodna razprava zaradi prejšnjih odlogov potekala 25 minut dlje. Žal mi je za to. Končali bomo okrog 19.30. Pri času bom zelo strog. Govorniki bodo imeli na voljo 30 sekund.

Na Komisijo so bila naslovljena naslednja vprašanja.

Prvi del

Vprašanje št. 28 predložila **Vilija Blinkevičiūtė**(H-0063/10)

Zadeva: Ureditev zasebnih pokojninskih skladov

V zadnjih letih je vrednost sredstev v zasebnih pokojninskih skladih zelo upadla. Visoka skupina za finančni nadzor pod vodstvom Jacquesa de Larosière je poudarila, da je potrebna strožja ureditev tega sektorja.

Finančna kriza je pokazala, do kakšne mere so države članice dovzetne za vrsto tveganj, ki neposredno zadevajo vlagatelje v te sklade ter vplivajo na trdnost in celovitost evropskih finančnih trgov, poleg tega pa

resno prizadenejo udeležence na teh trgih. V tem nestabilnem obdobju številni evropski državljani izgubljajo zaupanje v ureditev sistema zasebnih pokojninskih skladov.

Ali Komisija vendarle meni, da bi morala predlagati celovit pravni ukrep in določiti standarde nadzora, da bi tovrstne sklade uredili?

Michel Barnier, član Komisije. – (FR) Gospa Blinkevičiūtė je postavila zelo pomembno vprašanje o pokojninski reformi, ki je ključnega pomena za prihodnja leta glede na izzive, s katerimi se moramo skupaj soočiti: to so predvsem staranje prebivalstva, vzdržljivost javnih financ in mobilnost zaposlenih. Poleg tega so pokojninski skladi glavni institucionalni vlagatelji.

Finančna kriza je pokazala na slabosti v oblikovanju nekaterih pokojninskih shem in, gospe in gospodje, na podlagi de Larosièrovega poročila nameravamo sprejeti nekaj pobud. Predsednik Barroso je v Evropskem parlamentu napovedal nekatere smernice politike v tej zvezi.

V letu 2010 bomo predstavili zeleno knjigo o pokojninah, ki naj bi spodbudila temeljito razpravo o uredbi o zasebnih pokojninskih skladih. V tem okviru bi lahko predvideli spremembo direktive o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje. Komisija se še naprej zavzema za okrepitev notranjega trga na področju pokojninskih skladov. Sprememba direktive bi vključevala tudi pravila o solventnosti za pokojninske sklade. Poleg tega, gospod predsednik, to izpolnjuje zahtevo, ki jo je Evropski parlament izrazil v času pogajanj o Direktivi Solventnost II.

Da bi se izognili nejasnostim pri tem zelo pomembnem vprašanju, ki vpliva na državljane, bi želel dodati, da bo Komisija v imenu subsidiarnosti zelo pazila na to, da bo spoštovala izbire, ki jih bodo številne izmed držav članic sprejele v zvezi z njihovo povezanostjo s pokojninsko shemo, ki temelji na sprotne vplačevanju.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Gospod komisar, hvala za vaš odgovor; zagotovo upamo, da bo Evropska komisija čim prej predstavila zeleno knjigo o pokojninah, saj je to v večini držav članic Evropske unije zelo nujno. V nekaterih državah članicah, kot je moja država Litva, so se že tako ali tako nizke pokojnine še bolj znižale: to je bila resničnost trenutnih gospodarskih in finančnih razmer. Vendar pa bi, gospod komisar, želela vprašati tudi, ali lahko poveste, zakaj je Evropska komisija v strategiji EU 2020 tako malo pozornosti posvetila zaščiti in stabilnosti pokojnin ter zagotavljanju pokojnin, saj moramo upoštevati trenutne razmere na trgu dela, trenutne demografske razmere in dejansko eno izmed najpomembnejših vprašanj, torej kakšne pokojnine bodo ljudje prejemali čez 10 let.

Michel Barnier, član Komisije. – (FR) Gospa Blinkevičiūtė, očitno je, da dokument o strategiji za leto 2020, torej dokument o zeleni rasti, inteligentni, pravični in vključujoči rasti, ne more obravnavati vseh vprašanj. Zaradi tega imamo druge instrumente, druge priložnosti in druge okvire, s katerimi lahko izpolnimo našo dolžnost, torej obravnavamo temeljna vprašanja, kot so pokojnine in odvisnost državljanov Evrope.

Gospa Blinkevičiūtė, pravkar sem dejal, da so pokojninski skladi naši glavni institucionalni vlagatelji. Različne vrste pokojninskih shem, ki delujejo na podlagi zakonskega financiranja in so bodisi poklicne bodisi prostovoljne, v mnogih državah članicah danes igrajo čedalje večjo vlogo v splošnih pokojninskih shemah.

Ponavljam, da bomo delali tako, da bomo v imenu subsidiarnosti upoštevali zavezo in povezanost mnogih držav – in z nekaterimi sem že precej seznanjen – s shemo sprotne vplačevanja, na tej podlagi pa bomo sestavili to zeleno knjigo, ki bo pripravljena v naslednjih tednih ali najpozneje v naslednjih nekaj mesecih. Zelo bi me veselilo, če bi imeli z vami in drugimi zainteresiranimi članic o tem kar se da temeljito razpravo.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, moja država Avstrija subvencionira zasebne vire pokojnin z največ 210 EUR na leto, čeprav se je pokazalo, da so špekulacije s pokojninami bile eden od povzročiteljev finančnega poloma v Združenih državah.

Mislim, da bi se morala Komisija vprašati, ali zagotavljanje pokojnin ni dejansko temeljna naloga države in ali bi morali zato nadzorovati sumljive finančne špekulante. Tu pa je tudi vprašanje, ali ni po mnenju Komisije kratkovidno ali celo brezbrizno, da se zagotavljajo državne subvencije za zasebne vire pokojnin brez standardov kakovosti, če obstaja tveganje, da bodo po teh ogromnih izgubah prejemniki pokojnin potrebovali od države še več pomoči.

Michel Barnier, član Komisije. – (FR) Gospod Barroso je imel pred kratkim v tej dvorani priložnost odgovoriti na več vprašanj o glavnih vprašanjih, povezanih s finančnimi tokovi.

Gospod Obermayr, govorite o špekulacijah. Kot evropski komisar za notranji trg in storitve, odgovoren za urejanje in nadzor, lahko rečem, da bosta inteligenen nadzor in učinkovita ureditev brez izjeme veljala za vse proizvode, trge ali ozemlja.

Zato bo delo, ki ga bomo opravili, delo, ki se je že začelo v obliki svežnja za nadzor, o katerem že razpravljamo, vplivalo na vse na teh trgih, skupaj z njihovimi proizvodi, s spremembo več direktiv, predvsem pa Direktive o institucijah za poklicno pokojninsko zavarovanje (IORP), pa bomo določili stroga naložbena pravila.

Potrjujem, da iz zahteve po nadzorovani preglednosti in inteligentnem in učinkovitem urejanju, ne bomo izključili niti enega izmed teh proizvodov ali trgov.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Mislim, da je potreben dolgoročen strateški premislek o reformi pokojninskega sistema, tako v zasebnem kot javnem sektorju. S tem mislim na dejstvo, da je rodnost strmo poskočila v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja. Ti ljudje se bodo čez 30 let upokojili, trenutno pa je rodnost zelo nizka. Tisti, ki se rodijo danes, bodo postali delovna sila čez 30 let in ne bodo mogli zagotoviti dovolj sredstev, ki bodo takrat potrebna za pokojninske sklade.

Zato vas želim vprašati: kakšne ukrepe sprejemate, da bi opravili ustrezno dolgoročno reformo pokojninskega sistema, ki bo trajnostna in ki bo prinesla koristi državljanom Evrope?

Michel Barnier, član Komisije. – (FR) Gospa Țicău, v prvem delu svojega odgovora, ki je bil v skladu s pravili dokaj kratek, sem omenil enega izmed glavnih izzivov poleg mobilnosti, to pa je demografija. Čeprav vprašanje družinske ali demografske politike ne spada med glavna evropska področja odgovornosti, menim, da bi razprava in primerjave o tem vprašanju, ki bolj ali manj zadeva vse evropske države, prinesle koristi vsem nam. Naša celina je verjetno ena izmed redkih celin na svetu, na kateri se bo število prebivalcev zmanjšalo v primerjavi z drugimi celinami, če se rodnost ne bo popravila.

Na podlagi tega skrajno resnega ozadja, gospa Țicău, in zunaj samega vprašanja upokojitve, bomo morali reševati vprašanje pokojnin in vprašanje prevzemanja odgovornosti za odvisnost. Zato mislim, da je ta zelena knjiga dobro orodje, ki prihaja v pravem času. Ne boste morali predolgo čakati. Na tem že delamo in opravili bomo še zadnje popravke, da bi postavili vsa ta vprašanja, pri čemer bomo upoštevali, kaj pri pokojninskih sistemih spada pod nacionalno odgovornost in kaj je mogoče storiti na evropski ravni, predvsem v zvezi s temi zasebnimi pokojninskimi skladi in njihovim širjenjem na evropske trge.

V vsakem primeru bodo vsa ta vprašanja – niti eno ne bo izključeno – tvorila del vprašanj, ki jih bomo preučili, obenem pa bomo v zeleni knjigi, ki sem jo omenil in ki bo objavljena čez nekaj mesecev, predlagali nekatere možnosti za ukrepanje ali smernice.

Predsednik. – Vprašanje št. 29 predložil **Seán Kelly** (H-0068/10)

Zadeva: Sistemi zavarovanj proti poplavi v Evropski uniji

Nedavne poplave na Irskem so na zasebni in javni infrastrukturi povzročile približno 500 milijonov evrov škode. Irska vlada je Solidarnostni sklad EU zaprosila, naj pokrije del škode na javni infrastrukturi.

Zaradi pretirano visokih stroškov zavarovanj proti poplavam pa zasebna gospodinjstva in podjetja pogosto ne morejo uporabljati povračil za povzročeno škodo. Omeniti je treba, da je eden od vzročnih dejavnikov za poplave, kakršnih še ni bilo, neusklajeno razvojno načrtovanje, v nekaterih primerih na poplavnih področjih, in da določenih gospodinjstev in podjetij nekatere zavarovalnice nočejo zavarovati.

Ali lahko torej Komisija predstavi načrte za pripravo osnutkov zakonodajnih postopkov za uskladitev določb o zavarovanju proti poplavam v Evropski uniji, ob upoštevanju nezmožnosti trga, da bi v nekaterih državah članicah zagotovil ustrezno kritje? Če tovrstnih načrtov ni pripravila, ali lahko predstavi programe, ki jih je pripravila za izmenjavo najboljših prakse na tem področju med državami članicami?

Michel Barnier, član Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod Kelly postavlja vprašanje, ki se nanaša na nedavni tragični dogodek, ki je prizadel Madeiro in atlantsko obalo, predvsem v moji državi, in v katerem je izgubilo življenje na ducate ljudi. Ker govorim o tem, bi seveda še enkrat želel izraziti našo solidarnost z vsemi žrtvami, moj kolega, gospod komisar Hahn, pa je bil na prizorišču dogodkov v obeh krajih, ki sem jih pravkar omenil.

Tudi v tem primeru se moramo soočiti z globalnim izzivom podnebnih sprememb in pred nami je naraščajoče število naravnih nesreč, še naprej pa se bodo dogajale nesreče, ki niso naravne in ki bi lahko imele resne

posledice za človekovo življenje, naravo in gospodarstvo. S tem mislim na primer na industrijske nesreče, požare in nesreče na morju.

To je vprašanje, ki se mu osebno že zelo dolgo časa posvečam. Prav v tej dvorani sem leta 1999, tako kot novo imenovani komisar za regionalno politiko, moral odgovoriti grškim poslancem, ki so bili zaskrbljeni zaradi posledic potresov, ki so takrat prizadeli njihovo državo.

Takrat sem predlagal oblikovanje solidarnostnega sklada in vzpostavitev evropske civilne zaščite. Morali smo čakati do leta 2002 in velikih poplav, ki so prizadele Nemčijo, Avstrijo in Slovaško, da bi Komisija lahko v treh mesecih s pomočjo Parlamenta in Sveta oblikovala Solidarnostni sklad, ki bo posegel v Madeiri in na atlantski obali, tako kot je posegel pri več večjih nesrečah po letu 2002.

Moja kolegica gospa Georgieva si skupaj z baronico Ashton prizadeva za uvedbo evropske civilne zaščite in upam, da ne bomo morali čakati na novo nesrečo, da bi naš odziv in naša prizadevanja za pomoč združili pod enotno evropsko zastavo v nesrečah, kot je bila tista, ki se je zgodila na Haitiju, ali ki jo je povzročil cunami.

Zastavljeno vprašanje se nanaša na zavarovanje, saj ni vse povezano z javno lastnino, ki je ni mogoče zavarovati, ki jo lahko krije Solidarnostni sklad. Mislim, da je treba storiti več pri tveganjih, ki jih je mogoče kriti z zavarovalnimi policami.

Bela knjiga iz leta 2009 o prilagajanju podnebnim spremembam predlaga, da bi tam, kjer ni nobenega zavarovanja, uvedli javno podprte zavarovalne sisteme. Po tej beli knjigi želim preučiti možno vlogo zavarovalniških produktov pri dopolnjevanju teh ukrepov. Začel bom s primerjalno analizo: svoje službe sem prosil, da pregledajo, kaj že obstaja v različnih državah članicah. V okoliščinah, kjer bi lahko prišlo do čezmejnega vpliva, bi bilo mogoče celo ustrezno, da spodbudimo sheme zavarovanj, ki so bolj vseevropske kot nacionalne.

Gospod Kelly, zavedam se kompleksnosti tega vprašanja. Pri tem bom še naprej sodeloval z vsemi zainteresiranimi stranmi, z zavarovalnicami, z državami članicami in strokovnjaki, da bi izmenjali najboljše prakse in opredelili prednostne naloge na ustrezni ravni. Prepričan sem, da lahko izboljšamo varnost državljanov Evrope pred čedalje večjim številom naravnih nesreč. Zato se želim lotiti te izredno praktične naloge pregledovanja, primerjalne analize različnih obstoječih sistemov zavarovanja pred naravnimi nesrečami v 27 državah članicah.

Seán Kelly (PPE). – Vsi smo seveda zelo zaskrbljeni za Madeiro in Francijo. V moji državi na srečo ni nihče umrl, a problem zavarovanja se je zelo hitro pokazal. Večina gospodinjstev zdaj ne more dobiti zavarovanj, v mestu Clonmel, ki je bilo poplavljeno pred mnogo leti, pa so zavarovanja šestkrat večja. To je očitno zelo velik problem in komisarju se zahvaljujem, ker ga preučuje.

Želel bi ga samo še vprašati, kaj bo z državami in vladami, ki ne izvajajo Direktive o poplavah. Ali bo preučil možnost nekakšnih sankcij tudi zanje?

Michel Barnier, član Komisije. – (FR) Ta Direktiva o poplavah sega v leto 2007. Leta 2009 je bilo objavljeno tudi sporočilo Komisije o splošnem preprečevanju naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek.

Gospod Kelly, govorite o dokaj novih direktivah, a enako velja tudi za vse druge direktive, takoj ko se sprejmejo: Komisija mora preverjati in bo preverjala, ali države članice te direktive uporabljajo oziroma ali jih ne uporabljajo. Ko govorimo o poplavah, kot se je jasno pokazalo v Franciji in kot lahko vidimo tudi v vaši državi, so posledice neuspešnega sprejemanja preventivnih ukrepov in gradnje na poplavnih območjih za upravljanje zemljišča očitne. Komisija bo ukrepala na tem področju, kot ukrepa tudi na drugih področjih, in sicer tako, da bo spremljala, kaj države počnejo oziroma česa ne počnejo, obenem pa bo spremljala ustrezne ukrepe, vključno z ukrepanjem proti kršitvam, da bi zagotovila uporabo teh direktiv.

Jim Higgins (PPE). – V zvezi s tem, o čemer je govoril gospod Kelly, to pa je izvajanje Direktive o poplavah: kot veste, jo mora vseh 27 držav članic še letos, torej leta 2010, prenesti v nacionalno zakonodajo. Zato bi želel pozvati Komisijo, da pazi na to, da jo bodo nacionalni organi res izvajali. Leta 1995 sem bil na Irskem minister, pristojen tudi za poplave. Takrat smo objavili poročilo, da na poplavnih ravninah ne smemo več graditi novih hiš. A kljub temu je bilo po tem zgrajenih veliko hiš, ki so v nekaterih delih Irske iskale nadomestilo za škodo.

Zato moramo direktivo o poplavah zares zelo strogo izvajati in predpisati kazni irski vladi in lokalnim organom in vsem, ki kršijo pogoje Direktive o poplavah.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (DE) Gospod Barnier, želel bi vas vprašati nekaj drugega. Govorimo o zavarovanju, vendar mislim, da v primeru nesreč potrebujemo drugačna dva ukrepa. V tej zvezi bi vas želel vprašati naslednje: ali ne bi bilo treba v Evropi pohiteti z vzpostavitvijo centra za hitro posredovanje? Nimamo namreč niti enega centra, ki bi lahko posredoval v primeru nesreč. Drugič, ali bi si morali bolj prizadevati za izgradnjo civilnih zmogljivosti? Na primer, nimamo transportnih letal. Z drugimi besedami, poleg zavarovanj potrebujemo en center in večje zmogljivosti za nudenje pomoči.

Michel Barnier, član Komisije. – (FR) Postavljeni sta dve različni vprašanji. Prvič, gospod Kelly, kar zadeva poplave, prišel sem kot komisar za notranji trg in storitve, da bi odgovoril na posebno vprašanje, ki se je glasilo: kako najbolje uporabiti zavarovalne police, da bi se predvsem izplačala odškodnina tistim ljudem, ki so utrpeli škodo na zasebni lastnini? Delal bom na tem pregledu različnih bolj ali manj naprednih shemah zasebnega zavarovanja, saj nekatere države skorajda ne nudijo nikakršnih zavarovanj za tovrstne nesreče, medtem ko imajo druge države, na primer Francija, sheme, v okviru katerih se v primeru naravne nesreče izplača 100 % odškodnina.

Poplave, gospod Kelly, niso v moji pristojnosti. Zato bom prosil gospoda Potočnika, mojega kolega, ki je pristojen za okolje, da vam pisno odgovori in vas seznani s tem, kako se ta direktiva o poplavah izvaja. Vendar pa imate prav, da je ključ tega v nacionalnih in celo regionalnih oziroma lokalnih pristojnostih na področju gradnje ali trajnosti gradnje. Bruslja ne moremo prositi za vse, čeprav je splošno pravilo očitno: obstajajo področja, kjer do gradnje ali nadaljnje gradnje ne bi smelo priti. V moji državi je bil celo potrjen zakon, da se stanovanja in tovarne, ki se nahajajo na področjih, ki so redno poplavljeni, preselijo. Ta zakon je bil potrjen leta 1995, ljudje pa prejmejo odškodnino, da bi se lahko preselili, še preden pride do druge nesreče.

To so zamisli, ki bi jih želel združiti, preden se spet vrnem k vam z nekaterimi predlogi o vprašanju zavarovalnih polic.

Želel bi reči samo še nekaj v zvezi s civilno zaščito, čeprav so za to vprašanje pristojni drugi kolegi. Na tem vprašanju sem na prošnjo predsednika Barrosa leta 2006 delal tudi sam – kot veste – in to je podprl tudi Evropski parlament. Na podlagi tega sem predlagal ustanovitev evropske civilne zaščite, ki bi jo prostovoljno zagotavljale države članice. Lahko bi vzpostavili okrepljeno sodelovanje od spodaj navzgor, da bi se navadili na pripravljane naših odzivov. Ko govorimo o cunamiju ali tragediji na Haitiju, nam ni nikoli manjkalo pripravljenosti: manjkala nam je usklajenost. Če bi evropski prostovoljci pripravili svoje odzive na različne kategorije nesreč, bi rešili človeška življenja, prihranili bi čas in denar, obenem pa bi povečali prepoznavnost.

Seveda ti odzivi ne morejo biti enaki za industrijske nesreče, nesreče, kot je *Erika*, za poplave v Nemčiji ali Franciji, požare v Grčiji, cunami, velike pandemije ali celo teroristične napade, kot je bil 11 september, ki se na žalost še vedno lahko zgodi tudi v Evropi.

Cilj te zamisli, na kateri delajo moji kolegi – nekatere konkretne predloge vam bomo še predstavili –, je pripraviti skupen načrtovan odziv. V vsakem primeru zelo podpiram to zamisel, pri kateri sem opravil veliko dela ob podpori Evropskega parlamenta.

Predsednik. – Vprašanje št. 30 predložila **Silvia-Adriana Țicău** (H-0109/10)

Zadeva: Evropski ukrepi za boj proti revščini

Po podatkih, ki jih je objavil Eurostat, je bilo leta 2008 revščini izpostavljeno okoli 85 milijonov evropskih državljanov, 20 % otrok in 19 % oseb, starejših od 65 let. Na ravni Evropske unije prejema 8 % delovno aktivnega prebivalstva in 44 % brezposelnih dohodek, ki je pod pragom revščine, zaposlenost pa vedno ne prinaša tudi dostojne življenjske ravni. Ukrepi socialne zaščite, ki so jih uvedle države članice, so tveganja revščine za prebivalstvo Evropske unije znižali za 32 %. Zaradi gospodarske krize je stopnja brezposelnosti poskočila na približno 10 %, zaradi česar se je še povečal socialni razkorak.

Katere ukrepe namerava Komisija sprejeti, da bi ustvarila in ohranila delovna mesta znotraj Evropske unije ter da bi s pomočjo ustreznega sistema socialne zaščite zagotovila dostojno raven življenja za vse državljane Evropske unije?

László Andor, član Komisije. – Zelo se strinjam z izrazi zaskrbljenosti v tem vprašanju, ki se nanašajo na blaginjo in dobrobiti Evropejcev, na zaposlovanje in socialno varstvo ter boj proti revščini.

Kot veste, je bilo leto 2010 razglašeno za evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti, in sicer prav za namen ozaveščanja o socialnih problemih. Upamo, da bo to leto dobro, ne samo za razpravljanje o

revščini, temveč tudi za naše zavzemanje za boj proti njej in za obnovo te politične zaveze na ravni EU in v državah članicah.

Da bi omogočila obnovo te zaveze, je Evropska komisija v novo strategijo EU 2020 vključila glavni cilj zmanjšanja revščine, kar je odraz naših skrbi in lekcij, ki smo se jih naučili v preteklih desetletjih. Sedanji cilj je zmanjšati revščino za četrtno do leta 2020.

Da bi premagali revščino, so potrebni napredek, visoko kakovostna delovna mesta za tiste, ki lahko delajo in se sami preživljajo, ter solidarnost z ljudmi, ki živijo v pomanjkanju. Vsi ti elementi so prisotni v strategiji EU 2020. Doseganje glavnega cilja v zvezi z revščino bo podprla temu namenjena vodilna pobuda, imenovana Evropska platforma za boj proti revščini. Na evropski ravni obstajajo konkretni instrumenti za ohranitev in ustvarjanje delovnih mest, to pa so Evropski socialni sklad, Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji in tudi nedavna pobuda za mikro posojila.

Posebej pomembni so ukrepi, ki jih izvajajo posamezne države članice. Storiti pa je treba še več, da bi zagotovili, da bodo že na začetku vsem dostopna visoko kakovostna delovna mesta, vendar pa za zmanjšanje revščine niso dovolj samo vprašanja, povezana z zaposlovanjem. Kot je potrjeno v sporočilu EU 2020, je učinkovito in dobro oblikovano socialno varstvo nepogrešljiv element za preprečevanje in reševanje revščine ter izključenosti.

Države članice so zadolžene za financiranje in organizacijo sistemov socialnega varstva, pri tem pa jim Komisija pomaga. Komisija kot ključni partner v socialni odprti metodi usklajevanja pomaga prepoznati in spodbujati jasne prednostne naloge politike, zagotavlja okvir spremljanja in omogoča vzajemno učenje. Dober primer, ki smo jim bili priča do zdaj, je okvir aktivnega vključevanja, primerjalna analiza revščine otrok in spremljanje vplivov krize na družbo.

Letom bomo zelo tesno sodelovali z dvema predsedstvoma: španskim in belgijskim predsedstvom. Oba imata pomembni pobudi: prva faza je vrh o Romih, o katerem smo pred nekaj minutami razpravljali v tem parlamentu in ki ima zelo močen vpliv na zmanjšanje revščine, z belgijskim predsedstvom pa pripravljamo pobudo za zmanjšanje revščine otrok.

Vendar niso samo vlade tiste, s katerimi moramo delati, temveč so to tudi NVO. Brez NVO ne moremo izdelati popolnoma uspešnih programov. Podpiramo NVO iz programa Progress, ki se ukvarjajo z revščino in s socialnim varstvom na splošno.

To so glavna vprašanja, ki zajemajo različne smeri Komisije pri ukrepanju za zmanjšanje revščine.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Najlepša hvala za odgovor. Želela bi, da bi na kratko spregovorili tudi o procesu deindustrializacije, ki poteka v številnih državah članicah in ki je eden izmed vzrokov gospodarske in socialne krize, ki jo prestajamo.

Velikopotezna in inteligentna evropska industrijska politika ne bo samo okrepila konkurenčnosti Evropske unije, temveč bo predvsem ustvarjala nova delovna mesta. Kateri ukrepi v zvezi z evropsko industrijsko politiko bodo torej vključeni v trenutni program dela Komisije in ki bodo lahko povečali konkurenčnost Evropske unije, predvsem pa ustvarili nova delovna mesta, s tem pa omogočili, da evropskim državljanom zagotovimo dostojno življenje?

Hvala.

László Andor, član Komisije. – Ustvarjanje novih in boljših delovnih mest je tudi vključeno v strategijo EU 2020. Želel bi vas opozoriti na še dve pomembni pobudi. Omenil sem že pobudo, ki je usmerjena v revščino, imamo pa tudi vodilno pobudo „nova znanja za nova delovna mesta“, ki se nanaša na količino in kakovost delovnih mest v Evropi, ter vodilno pobudo o industrijski politiki v okviru stebra trajnostnega razvoja Evropa 2020.

Mislim, da je to ključna točka v okviru tega vprašanja, saj je treba priznati, da instrumenti Evropske unije ne bi smeli biti samo usmerjeni v vpliv preselitve podjetij iz Evrope, kar velja za Sklad za prilagoditev globalizaciji. To ima zelo pomembno vlogo pri preprečevanju revščine, preprečevanju izgube dohodka in znanja, ko se korporacije odločijo na preselitev iz Evrope; po zelo dolgem času pa bomo tudi prvič imeli vodilno pobudo o industrijski politiki za trajnostno gospodarstvo.

Mislim, da se bodo na ta način obravnavala številna vprašanja o industrijskem razvoju, kakor tudi vprašanje o lokaciji. V celoti se strinjam s tem, na kar je pokazalo to vprašanje, in sicer, da revščine ne moremo uspešno premagati brez celovite gospodarske politike in politike zaposlovanja.

Franz Obermayr (NI). – (DE) V času gospodarske krize je nevarnost goljufij na področju socialne varnosti posebej velika. Ali se Komisija zaveda, da so goljufije na področju socialne varnosti zelo razširjene v srednji Evropi, v državah z velikimi socialnimi razlikami? Na primer, pravico do izplačila dodatkov za minimalne pokojnine so protizakonito uveljavljali državljani EU iz devetih držav članic, kjer so ti dodatki očitno presegali dejanske pokojnine.

Moje vprašanje je naslednje: ali Komisija namerava posameznim državam članicam ponuditi orodja, s katerimi bodo lahko preprečili tako razširjene goljufije na področju socialne varnosti?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, gospod komisar, 20 % prebivalcev v Grčiji živi pod pragom revščine. 34 % teh ljudi, ki živijo v revščini, je brezposelnih, 14 % pa revnih zaposlenih.

Problem revščine, ki ga je moja kolegica poslanka odprla v svojem vprašanju v zvezi z Evropo, in statistični podatki za Grčijo, ki sem vam jih posredoval, so po mojem mnenju posledica neuspeha neoliberalnega gospodarskega modela, ki ga zagovarja Lizbonska pogodba in ki je vključen v besedilo strategije za leto 2020.

Vprašal bi vas naslednje: ali se je mogoče proti naraščanju deleža ljudi, ki živijo v revščini, boriti z razdrobljenimi politikami, ki vsebujejo elemente miloščine, ali pa potrebujemo drugačno gospodarsko politiko, ki je usmerjena v zaposlitev za polni delovni čas, kar pomeni, da morate strategijo EU 2020 spremeniti?

László Andor, član Komisije. – Če nimate nič proti, bi najprej odgovoril na drugo vprašanje: res je zelo pomembno, da imamo bolj stabilno makroekonomsko okolje.

V prejšnjem odgovoru sem govoril o pomenu celovite gospodarske politike za oblikovanje bolj stabilnega okolja in res je, da je treba pregledati tako imenovan „neoliberalen trend“ zadnjih desetletij. Evropa 2020 vsebuje številne pobude, predvsem pa želim omeniti poglavje o finančni ureditvi. To je v primerjavi s prejšnjo ureditvijo precejšnja sprememba, ki izhaja iz namere, da se stabilizira makroekonomsko okolje, kar bi sprostito pritisk na davčne sisteme, ki naj bi podpirali sisteme socialnega varstva in politike o zaposlovanju.

Kar zadeva zlorabo in učinkovitost sistemov socialnega varstva, je res, da je kriza v tem pogledu preizkus. Komisija lahko uporabi odprto metodo usklajevanja in razpoložljivo analitično zmogljivost ter zmogljivost poročanja, da bi pomagala državam članicam, da bolje usmerijo svoje ukrepe na področju socialnega varstva.

Izziv v časih krize, kot je bilo omenjeno v vprašanju, a tudi v prihodnjem obdobju, ko se bodo države članice morale soočiti s potrebo po fiskalni konsolidaciji, bo res pravi preizkus, več sredstev za boj proti revščini pa ni lahko najti. Zato moramo deliti izkušnje o načinih učinkovitejše uporabe naših instrumentov in o tem, kako se bolje usmeriti v ranljive skupine.

Predsednik. – Vprašanje št. 31 predložil **Georgios Papanikolaou (H-0089/10)**

Zadeva: Ovrednotenje programa Kultura (2007-2013)

Da bi spodbudila in poudarila evropsko kulturo, je Evropska unija leta 2007 sprejela program Kultura, ki bo trajal do 2013. Njegov skupni proračun je približno 400 milijonov evrov.

Med cilji programa sta ozaveščanje o vidikih kulture, ki so evropskega pomena, in spodbujanje nadnacionalne mobilnosti ljudi, ki delajo v kulturnem sektorju.

Ali namerava Komisija ovrednotiti dosedanje napredek pri doseganju teh dveh ciljev?

Ali države članice želijo sodelovati v programu Kultura ali pa Komisija meni, da bi morala uvesti nove in bolj dinamične pobude, da bi cilje programa izpolnili do leta 2013?

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – (EL) Gospod predsednik, kot je dejal gospod Papanikolaou, je cilj programa Kultura obogatiti kulturno izkušnjo evropskih državljanov s promocijo naše skupne kulturne dediščine. Komisija podpira kulturno sodelovanje med avtorji, ljudmi, ki so zaposleni v kulturnem sektorju, in institucijami v državah, ki so vključene v program, da bi se spodbudil nastanek evropskega državljanstva.

Cilj programa Kultura je predvsem podpreti čezmejno mobilnost ljudi, ki so zaposleni v kulturnem sektorju, spodbuditi čezmejni pretok umetniških in kulturnih del in produktov ter podpreti medkulturni dialog. V

okviru programa Kultura je bilo leta 2009 na primer vloženih 749 vlog, 256 načrtov pa je bilo izbranih za financiranje, izmed katerih jih je 127 za glavni cilj opredelilo mobilnost ljudi, ki so zaposleni v kulturnem sektorju.

Pravna podlaga zahteva redno zunanje in neodvisno vrednotenje programa. Julija 2009 je Komisija povabila neodvisnega izvajalca, da oceni uporabo programa Kultura 2007-2009 v prvih treh letih in, kar je še pomembneje, da oceni doslednost ciljev, prve rezultate in prvi vpliv programa.

Izvajalec je oceno opravil na podlagi podatkov o rezultatih iz načrtov, nedavnih posameznih ocen in raziskav ter pogovorov z upravičenci načrta in zainteresiranimi posamezniki, ki so zaposleni v kulturnem sektorju. Končno poročilo bo predloženo v drugi polovici tega leta. Na tej podlagi bo Komisija pripravila poročilo o uporabi programa, ki ga bo Evropskemu parlamentu predložila najpozneje 31. decembra 2010.

Prosim, da upoštevate, da ta program ni namenjen nacionalnim organom; namenjen je predvsem ljudem, ki so zaposleni v kulturnem sektorju. Udeležba ljudi, ki so zaposleni v kulturnem sektorju, v načrtih je sorazmerno enakomerno porazdeljena po državah članicah. Nacionalni organi so vključeni v skupine strokovnjakov na evropski ravni, da bi oblikovali politiko za razvoj programa.

Po dveh krogih pilotnih študij o mobilnosti umetnikov, ki jih je Evropski parlament odprl v letih 2008 in 2009, in ob upoštevanju pogovorov, ki so že potekali v okviru odprte metode usklajevanja, Komisija trenutno ocenjuje dosedANJI napredek in išče načine, kako bi izboljšala uporabo trenutnega programa.

Kasneje, pred koncem leta, bo Komisija odprla postopek za javno posvetovanje, da bi utrla pot novemu programu Kultura za obdobje od leta 2014 naprej.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Hvala, gospa komisarka, za vaš odgovor. Mislim, da ste tokrat prvič tukaj v teku tega postopka. Želim vam veliko uspeha pri vašem delu in *bon courage*.

Res je zelo pomembno, da evropske državljane ozaveščamo o kulturnih elementih, ki so pomembni za Evropo in ki predstavljajo referenčne točke za našo evropsko kulturo in skupne vrednote. Mislim, da je to postalo v zadnjih letih izredno pomembno tudi za Grčijo, predvsem – če lahko razpravo še malce razširim – pod zaradi uporabe kulturnih spomenikov za namene, ki nimajo nikakršne zveze s kulturo, da bi se norčevali iz moje države. S tem mislim na članek v nemški reviji Focus s predelano sliko Miloške Venere; mislim na članke z interneta, ki Akropolo opisujejo kot ruševino.

Bojim se, da takšno početje ne bo več dolgo izjema, zato vas sprašujem, gospa komisarka, ali ste obsodili takšno početje in ali namerava Komisija v okviru programa, o katerem govorimo, pa ne samo v okviru tega, sprejeti odločnejšo in – če lahko tako rečem – agresivnejšo politiko za spodbujanje kulture...

(Predsednik je prekinil govornika)

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – (EL) Če nimate nič proti, v tem trenutku raje ne bi govorila o člankih v različnih publikacijah, ker dvomim, da bomo kaj dosegli, če se bomo odzivali na takšne članke.

Kar želim reči, pa je, da so kulturni spomeniki, kot so Akropola in drugi spomeniki v Grčiji in ostalih državah članicah, vir navdiha in medkulturno bogastvo, Evropska komisija pa je ravno danes sprejela nov sistem označevanja velikih kulturnih spomenikov Evropske unije, vključno z Akropolo.

Mislim, da to govori samo zase o tem, kako Evropa misli na te spomenike.

Predsednik. - Vprašanje št. 32 predložil **Liam Aylward** (H-0090/10)

Zadeva: Krepitev in financiranje lokalnih športnih organizacij v EU

Lokalne športne organizacije v veliki meri prispevajo k evropski družbi, kulturi in zdravju evropskih državljanov; vendar se v sedanjih gospodarskih razmerah številne lokalne športne organizacije srečujejo s finančnimi težavami. Katere ukrepe lahko sprejme Komisija, da bi okrepila lokalne športne organizacije in spodbudila njihov razvoj v državah članicah?

Komisija je nedavno zaključila javno posvetovanje o financiranju lokalnih športnih organizacij. Ali lahko Komisija posreduje nadaljnje informacije o ciljih javnega posvetovanja in kdaj bodo na voljo nadaljnje informacije o izidu posvetovanja?

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Komisija v celoti priznava pomembno vlogo lokalnih športnih organizacij v evropski družbi.

Bela knjiga o športu iz leta 2007 je bila osredotočena na družbene vidike športa in je predlagala številne ukrepe, vključno s spodbujanjem fizične aktivnosti, ki krepi zdravje, ali izobraževalne vloge športa na področju socialne vključenosti v šport in prek športa ter prostovoljnega dela v športu, ki so se ali se še vedno izvajajo.

Nova pristojnost EU za šport, ki je zagotovljena s členom 165, poudarja posebno naravo sektorja, njegovo družbeno in izobraževalno vlogo in njegove strukture, ki temeljijo na prostovoljni dejavnosti.

S tem zagotavlja okvir za prihodnje ukrepanje EU in daje smernice za podporo športu po vsej EU in za razvoj evropske razsežnosti v športu.

Komisija namerava kasneje v tem letu predlagati pobude za izvajanje Lizbonske pogodbe na športnem področju. Te pobude bodo upoštevale potrebo po okrepitvi lokalnega športnega sektorja.

Cenjeni poslanec upravičeno poudarja tudi to, da se lokalne športne organizacije soočajo z izzivi v trenutnem gospodarskem ozračju. Te izzive obravnava trenutna študija EU o ovirah notranjega trga pri financiranju športa, ki je bila napovedana v beli knjigi in ki se predvsem osredotoča na financiranje lokalnih športnih organizacij. Cilj študije je opisati glavne vire financiranja, opredeliti modele financiranja v različnih državah članicah in za različne športne discipline ter analizirati zakonodajno okolje EU in nacionalne politike, ki imajo vpliv na financiranje športa.

Študija bi morala opisati tudi učinkovite poslovne modele, ki prav tako lahko rešijo prihodnje izzive, kot je vpliv gospodarske krize na sredstva javnega sektorja ali na sponzorstvo, in opredeliti načine povečanja razvoja lokalnih športnih organizacij po vsej Evropski uniji.

V okviru te študije so potekala posvetovanja o financiranju lokalnih športnih organizacij, kar je omenil tudi cenjeni poslanec. Prvi rezultati teh posvetovanj so bili predstavljeni zainteresiranim stranem na konferenci o trajnostnih modelih financiranja lokalnih športnih organizacij na notranjem trgu, ki jo je 16. februarja v Bruslju organiziral izvajalec študije.

Rezultati konference bodo kmalu objavljeni na spletni strani Generalnega direktorata za notranji trg in storitve.

Liam Aylward (ALDE). - Želel bi se zahvaliti gospe komisarki za njen odgovor. Pozdravljam njeno zavzemanje, kot je opisala, za razvoj športa na lokalni ravni.

Na podlagi ratifikacije Lizbonske pogodbe pozdravljam tudi dejstvo, da ima Evropska unija zdaj tudi pristojnosti na športnem področju in proračun za pomoč. Ali lahko Komisija najprej opiše, kako namerava oblikovati športni program Evropske unije, in drugič, ali lahko pove, kdaj lahko pričakujemo prvo sporočilo Komisije o tem vprašanju?

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Res je, to poletje nameravamo objaviti sporočilo o športu. Torej ga bomo dobili še pred poletnimi počitnicami. S tem bi morali dobiti okvir za okrepljeno sodelovanje, nov program za šport na ravni EU in tudi osnutek odločbe o dvehletnem športnem programu EU za leti 2012 in 2013.

Seveda imamo vmes, kot vsi dobro veste, tekoče športne ukrepe v letih 2009, 2010 in 2011 s poudarkom na lokalnih športnih organizacijah in socialnem vidiku športa. Ukrepi za leto 2009 so bili že odobreni in bodo letos izvršeni. Pravkar se pripravljamo na odobritev ukrepov za leto 2010, ki bodo prav tako pripravljeni v nekaj mesecih.

Seveda, kot zelo dobro veste, se je proračun za leto 2010 na žalost zmanjšal s 6 milijonov EUR na 3 milijone EUR. Na podlagi proračuna, ki ga imamo na voljo za leto 2011, imamo nove ukrepe in novo preizkusno gradivo za namen oblikovanja našega programa za leti 2012 in 2013.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Gospod predsednik, gospa Vassiliou, želel bi se vam močno zahvaliti za izjavo o oblikovanju novega programa za šport, vendar pa bi želel predstaviti neko zamisel, ki je s tem povezana in o kateri govori tudi Odbor za kulturo in izobraževanje. Gre za nove ključne pristojnosti, ki jim je danes mogoče dodati tudi zmožnosti v športu, poznavanje kulture in poznavanje Evropske unije. Gospa Vassiliou, ali pričakujete, da se boste vključili v razpravo o novem in zelo pomembnem vidiku ključnih spretnosti za mlade ljudi po vsej Evropi, da bodo poudarjena in izpostavljena tudi vprašanja, povezana s športom, poznavanjem Evropske unije in poznavanjem kulture, ki so tako pomembna za oblikovanje evropske identitete?

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Seveda, ko govorim o družbeni vlogi športa, so zelo pomembne zadeve, ki se nanašajo na izobraževanje in usposabljanje, in mislim, da je izobraževanje celo še pomembnejše za našo skupno evropsko identiteto. To bomo zagotovo upoštevali pri oblikovanju našega trajnejšega programa o športu.

Predsednik. – Vprašanje št. 33 predložil **Jim Higgins** (H-0072/10)

Zadeva: Smrtne žrtve na cestah

Ali Komisija lahko pojasni, kako se namerava boriti proti trem glavnim vzrokom smrtnih žrtev na cestah, to so hitrost, vožnja pod vplivom alkohola oz. drog in neprimerna cestna infrastruktura?

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – V okviru tretjega Evropskega akcijskega programa za varnost v cestnem prometu za obdobje do leta 2010 so se izvajali številni ukrepi za preprečevanje prekoračitve hitrosti, vožnje pod vplivom mamil in alkohola, kakor tudi za izboljšanje cestne infrastrukture. Številni izmed teh ukrepov so v okviru postopka soodločanja vključevali tudi Evropski parlament. A seveda je treba vložiti še več truda.

Komisija ta trenutek pripravlja Evropsko strategijo za varnost v cestnem prometu za naslednje desetletje. Ta bo poudarila pomen ustreznega izvrševanja in kazni za nevarno vedenje, predvsem vožnjo pod vplivom alkohola in prekoračitev hitrosti. Državljeni držav članic ne morejo razumeti, zakaj drugi državljani EU niso kaznovani, kadar kršijo zakon. Zato je treba nujno ponovno sprožiti razprave o predlogih za direktivo o čezmejnem izvrševanju, ki je dobila polno podporo Evropskega parlamenta, vendar jo je Svet blokiral. Komisija je odločena, da bo ta predlog peljala naprej.

Izobraževanje in ozaveščanje sta poleg nadzora in kazni področji, katerima bo Komisija namenila močan poudarek. Treba je predlagati posebne ukrepe v zvezi z alkoholom in hitro vožnjo, kot so blokade zagona motorja v primeru alkoholiziranosti voznika ali strožje zahteve za novopečene voznike. Vožnja pod vplivom mamil je čedalje večji problem. Komisija pričakuje, da bo raziskovalni projekt DRUID, ki je v teku, ustvaril zamisli za konkretno ukrepanje. Kar zadeva infrastrukturo, sta Evropski parlament in Svet sprejela zakonodajo o varnem upravljanju in varnostnih zahtevah za ceste in predore vseevropskega omrežja.

Komisija bo seveda pozorno spremljala, ali jih države članice ustrezno izvajajo. Vendar pa varnost cestne infrastrukture ni omejena samo na glavne ceste na omrežju TEN; 56 % smrtnih žrtev na cestah se zgodi na podeželskih cestah. Komisija bo zato preučila možnost razširitve obstoječe zakonodaje o varnem upravljanju na sekundarno cestno omrežje držav članic. Prav tako bo preverila, ali infrastrukturni projekti, ki prejemaajo finančna sredstva EU ali posojila, upoštevajo varnost v cestnem prometu.

Poudariti moram tudi, da je varnost v cestnem prometu skupna odgovornost institucij EU, držav članic, lokalnih in regionalnih organov, združenj in seveda državljanov. Da bi dosegli kar najvišjo učinkovitost, moramo poiskati ustrezne rešitve za dejanske probleme. Naslednja Evropska strategija za varnost v cestnem prometu bo predlagala številne ukrepe, ki temeljijo na tem načelu. Njen glavni cilj je oblikovati skupno evropsko območje varnosti v cestnem prometu, ki bo del enotnega evropskega prometnega območja, kjer bodo vsi državljani EU deležni enake ravni varnosti po vsej Evropi.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Gospod predsednik, tudi jaz bi se želel zahvaliti komisarju. Iz njegovih besed je jasno, da je bilo v zvezi z vključevanjem prekoračene hitrosti in alkohola med vzroke za prometne nesreče opravljenega veliko dela. Vendar pa je jasno tudi, da v teh primerih ne preučujemo vpliva mamil. Vožnja pod vplivom alkohola ali mamil je glavni vzrok za skoraj 25 % prometnih nesreč v Evropski uniji vsako leto. V teh nesrečah vsako leto umre 10 000 ljudi.

V zvezi z mamili pa moramo storiti še več, saj so ta glavni vzrok prometnih nesreč in smrti na cestah. Komisarju predlagam, da storimo še precej več.

Raziskavo pozdravljam, vendar si moramo še precej bolj prizadevati, da bi dosegla uspeh.

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Seveda se strinjam z vami. Problem z mamili je ta, da je, kot že veste, njihov vpliv veliko težje odkriti, kljub temu da imamo razmeroma razvito tehnologijo za odkrivanje voznikov, ki vozijo pod vplivom alkohola. Zato moramo opraviti raziskavo, da bi našli ustrezno tehnologijo, kajti danes policisti pošiljajo voznike na zdravstveni pregled samo na podlagi vizualnega pregleda in šele takrat lahko vidimo, da imamo problem. Seveda moramo storiti še več.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Hvala za predloge, ki ste jih ponudili v zvezi z reševanjem tega problema. Želel bi vas vprašati, ali se strinjate s študijami, ki dokazujejo, da uporaba mobilnih telefonov med vožnjo

lahko zmanjša odzivni čas prav tako kot vožnja pod vplivom alkohola ali mamil. Moje drugo vprašanje se nanaša na težka tovorna vozila. Ta predstavljajo povečano tveganje predvsem v večernih urah, in, kot že veste, težka tovorna vozila negativno vplivajo tudi na stanje na cestah, kar prav tako prispeva k številu nesreč. Ali mislite, da bi morali povečati in okrepiti politike za preusmeritev tovora s cest na železnice.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod komisar, zadeva, o kateri razpravljamo in ki jo moj kolega poslanec omenja v svojem vprašanju, je zelo resna. Kar imenujemo „prometne nesreče“, so po mojem mnenju trčenja, ki so posledica številnih dejavnikov in pravi vzrok številnih smrtnih žrtev v Evropi.

Zato vam želim postaviti dve posebni vprašanji:

prvič, ker se večina teh trčenj zgodi v mestih in ker večino žrtev predstavljajo pešci in kolesarji, kakšne pobude bi bilo treba po vašem mnenju oblikovati, da bi se upoštevala politika „prihodnosti brez žrtev“, torej brez žrtev v mestih, pri čemer bi se posebna pozornost namenila šolam, kolesarskim stezam in tako dalje?

Moje drugo vprašanje se glasi: kaj nameravate storiti, da bi se v okviru te politike „prihodnosti brez žrtev“ pravica delila v korist žrtev in njihovih sorodnikov in da bi lahko to politiko uporabili za namen preprečevanja nesreč?

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Seveda ima modalna sprememba, kot se to imenuje, v kateri se prednost daje prevozu blaga po železnici, tudi jasno prednost za Komisijo, a ta želja traja že desetletja. Zdaj moramo poiskati in odpraviti ozka grla, ki nas ovirajo, da bi železnice izkoristili v celoti. Veliko je treba storiti in mislim, da lahko v mandatu te Komisije dosežemo nek napredek.

Uporaba mobilnih telefonov med vožnjo je vsaj v nekaterih državah – vključno z mojo – prepovedana.

Kar zadeva ukrepe za obravnavanje poškodb in smrti v prometnih nesrečah, si je Komisija v okviru tega akcijskega načrta zastavila velikopotezen cilj, da število smrtnih žrtev zmanjša za 50 %. To sicer ni bilo doseženo, a vendar je bilo zmanjšanje števila smrtnih žrtev precejšnje.

To je bil seveda rezultat skupnih prizadevanj evropskih institucij in predvsem držav članic. Na primer, v moji državi zmanjšanje števila smrtnih žrtev še nikoli ni bilo bolj izjemno, kot v tem desetletju – bilo je skoraj trikratno. Imamo pomisleke, a čeprav ne bomo nikoli v celoti odpravili nesreč, lahko storimo veliko, da bi zmanjšali število žrtev. To je seveda zelo zapleteno vprašanje, ki vključuje nepitje alkohola, boljše ceste, boljše pogoje, izobraževanje, usposabljanje – vse te stvari.

Predsednik. – Ker obravnavata isto temo, se bo na naslednji vprašanji odgovorilo skupaj: Vprašanje št. 34 predložil **Ivo Belet** (H-0077/10)

Zadeva: Železniška nesreča v Buizingenu in elektronski varnostni sistem

Za hudo železniško nesrečo v Buizingenu v Belgiji 15. februarja 2010 naj bi bila kriva odsotnost elektronskega varnostnega sistema, ki samodejno zavre vlak, če ta pelje mimo rdeče luči.

Poleg sistemov avtomatske zaščite vlakov (ATP), ki jih imajo nekatere države članice že leta, se v Evropi pospešeno uvaja ERTMS (evropski sistem za vodenje železniškega prometa).

V kolikšni meri in od kdaj različne države članice opremljajo svoje železniške proge in vlake z nacionalnimi sistemi ATP?

Kako poteka uvajanje ERTMS v različnih državah članicah (na vlakih in na železniških progah)?

Ali se državam članicam, ki še nimajo nacionalnih sistemov zaščite vlakov, plača vlagati v njih, glede na uvajanje ERTMS in visoke zneske, ki jih je treba vložiti v spremembo?

Kako se preprečuje nevarnost, da bi bila železniška infrastruktura opremljena z ERTMS, vlaki pa ne, oziroma obratno?

Ali je trenutno ta problem prisoten na primer pri medkrajevnem železniškem prometu na progi Liège-Aachen?

Ali bi se ob tem lahko kaj naučili v zvezi z liberalizacijo železnic v Evropi?

Vprašanje št. 35 predložila **Frieda Brepoels** (H-0091/10)

Zadeva: Vzroki grozljivega trčenja vlakov v ponedeljek, 15. februarja v Buizingenu

Ali Komisija lahko nazorno predstavi, če je liberalizacija vplivala na varnost?

Junija 2008 je Komisija Belgiji poslala utemeljeno mnenje, v katerem je uradno kritizirala kompleksno tridelno strukturo Belgijskih železnic. Ali so bili v odgovor na očitke Komisije sprejeti zahtevani ukrepi? Kako?

Od kdaj je na voljo evropski standard za vodenje železniškega prometa ERTMS? Ali je v primerjavi z načrtovanim datumom uvedbe prišlo do zamude? Če je odgovor pritrdilen, zakaj je do zamude prišlo in kako je ukrepala Komisija, da bi vzroke za zamudo odpravila?

Ali je razprava o evropskem standardu vplivala na to, da železnice niso uvedle lastnih sistemov za varnost na domačih železniških progah? Od kdaj so razpoložljive specifikacije takšnih nacionalnih sistemov? V koliko državah članicah od EU-27 že obstaja nacionalni sistem varnosti in od kdaj? Katere države beležijo najboljše rezultate?

Kakšno je stališče Belgije v odnosu do EU-27 glede varnosti železniškega omrežja?

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Železniška nesreča, ki se je zgodila v ponedeljek, 15. februarja v Buizingenu, je bila pretresljiva tragedija, po tej hudi nesreči pa je mogoče postaviti kar nekaj tehničnih in političnih vprašanj v zvezi z varnostjo v železniškem prometu.

Vzroki za nesrečo še niso znani v celoti, v skladu z določbami Direktive o varnosti EU pa se je začela izvajati tudi tehnična preiskava. Za njeno izvajanje je odgovoren belgijski preiskovalni organ. Dva preiskovalca iz Evropske železniške agencije sta se že nekaj ur po nesreči pridružila belgijski ekipi, ki vodi preiskavo.

Želim poudariti, da ni primerno delati zaključkov, dokler se ne pojasnijo vzroki nesreče.

Ko se zgodijo železniške nesreče, prepogosto slišimo pripombe, ki ustvarjajo povezavo med evropskimi predpisi in nesrečami. Najprej bi želel zelo jasno spregovoriti o odprtju trga. Poleg odprtja sektorja železniškega tovarnega prometa za konkurenco in opredelitve zahtev za ločevanje dejavnosti upravljavcev infrastrukture in železniških podjetij je bil uveden strog regulativni okvir, ki ureja varnost v železniškem prometu in interoperabilnost. Odprtje železniškega sektorja za konkurenco smo pozorno spremljali, da bi zagotovili, da ne bo imelo negativnega vpliva na varnost v železniškem prometu, kazalniki pa so jasno pokazali, da takšnega vpliva ni.

Prav tako ne vidim nobene povezave med nesrečo in utemeljenim mnenjem, ki smo ga leta 2008 poslali v Belgijo v zvezi s pomanjkanjem neodvisnosti med upravljavci infrastrukture in železniškimi podjetji.

Vsako namigovanje, ki varnost v železniškem prometu povezuje z odprtjem železniškega trga, je po mojem mnenju samo izgovor za preusmeritev pozornosti stran od dejanskih vzrokov nesreče.

V tem smislu je mogoče postaviti vprašanje soobstoja nacionalnih in evropskih sistemov za nadzor vlakov. Danes se v Evropi uporablja več kot 20 različnih nacionalnih sistemov, da bi se zagotovil varen promet vlakov. Nezdržljivost različnih nacionalnih sistemov je velik problem za mednarodne vlake, saj je treba bodisi zamenjati lokomotivo na vsaki meji ali pa jih opremiti z več sistemi.

Zato je bil oblikovan in razvit enoten sistem za uporabo na evropski ravni, ki se trenutno vgrajuje na večjih mednarodnih progah in vlakih v Evropi. Sistem se imenuje ERTMS – Evropski sistem železniške signalizacije.

Kar zadeva časovni okvir, lahko rečemo, da se je večina nacionalnih sistemov razvila v zgodnjih osemdesetih letih prejšnjega stoletja, vendar je njihovo uvajanje dolgotrajen in drag proces. V večini držav, kjer ti sistemi že obstajajo, je bil do danes opremljen le del nacionalnih omrežij in lokomotiv, za to delno namestitvev opreme pa je bilo potrebnih 20 let.

Specifikacije ERTMS so na voljo od leta 2000. Med letoma 2000 in 2005 so bili opravljeni številni pilotni projekti. Po letu 2005 je začelo delovati nekaj prog, opremljenih z ERTMS.

Trenutno ima 10 držav članic proge z ERTMS, v skoraj vseh državah članicah pa se že izvajajo projekti. V Belgiji je na primer opremljena proga na relaciji Aachen-Liège, prav tako pa so opremljeni tudi medmestni vlaki, ki vozijo na tej progi.

ERTMS bo torej verjetno 20 let prisoten skupaj z nacionalnimi sistemi. Nekatere države članice bodo ugodnosti evropskega sistema začele uživati že prej kot druge. Na primer, italijansko in špansko hitro omrežje je že v celoti opremljeno, prav tako je skoraj v celoti opremljeno tudi luksemburško konvencionalno omrežje, v 15 državah članicah pa se izvajajo samo pilotne linije ali projekti.

Treba je tudi povedati, da so avtomatski sistemi za zaščito vlakov samo en element, ki prispeva k varnosti omrežja. Drugi pomembni elementi varnosti so ustrezno usposabljanje, dobro vzdrževanje in boljša zaščita nivojskih prehodov.

Če si ogledamo širši niz varnostnih kazalnikov, nam skupni podatki pokažejo, da so železniški varnostni standardi v Evropi na splošno zelo visoki.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Gospod predsednik, gospod komisar, to, kar se je treba naučiti iz te tragedije, se dejansko nanaša na belgijske službe: na belgijsko vlado. Kmalu se bo tega v belgijskem parlamentu lotil poseben preiskovalni odbor.

Za vas, gospod komisar, imam še eno vprašanje. Kakšno je vaše stališče o socialnem vidiku, delovni obremenitvi posadke vlaka in predvsem strojevodij? Ali bi mogoče morali preučiti tudi to in ali so potrebna evropska pravila, predvsem glede na to, da naj bi se v naslednjih nekaj letih konkurenca v potniškem prometu celo povečala?

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Želela bi se iskreno zahvaliti gospodu komisarju za odgovore na več zelo specifičnih vprašanj. Tu pa je tudi eno izmed mojih vprašanj, na katerega ni odgovoril in ki se nanaša na utemeljeno mnenje, ki ga je Komisija leta 2008 poslala v Belgijo. Leta 2009 je belgijski upravljavec železniške infrastrukture (Infrabel) ponovno postal odvisen od Nacionalnega železniškega podjetja Belgije (SNCB) in holdinške družbe. Rada bi vedela, koliko časa bo Komisija še dala na voljo SNCB, da dejansko opravi potrebno prestrukturiranje?

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Prvič, o izvajalcih in socialnih vprašanjih. To lahko temeljito preučimo in analiziramo stanje, saj bi seveda, če bi imeli večjo konkurenco in več intenzivnega prometa te socialne vidike ravno tako zelo resno obravnavali. Trenutno imamo že nekaj različnih predpisov na primer o pilotih v letalstvu. Poznate tudi direktivo o času vožnje v cestnem prometu, nekakšen podoben nadzor nad časom vožnje pa je treba vzpostaviti za vse voznike, vključno s strojevodjaji.

Zato menim, da moramo to vprašanje zelo resno preučiti. Seveda je tu tudi nacionalna zakonodaja in to so predvsem vprašanja tudi za nacionalno zakonodajo, vendar gre tudi za nekaj, kar moramo preučiti tudi mi.

Rekel sem, da je Komisija leta 2008 poslala v Bruselj utemeljeno mnenje o pomanjkanju ukrepov za zagotovitev neodvisnosti upravljavca infrastrukture od železniških podjetij pri izvajanju temeljnih nalog, razporeditvi prog in zaračunavanju. Belgijski organi so na to odgovorili, službe Komisije pa ta odgovor zdaj analizirajo, da bi predlagale nadaljnje spremljanje.

Če se vrnem k železniški nesreči: to je bil tragičen dogodek, ki bi se mu bilo treba izogniti, vendar pa je treba poudariti, da nesreč ne bomo nikoli v celoti odpravili. To je zelo zapleteno vprašanje. Mislim, da nam bo preiskava dala konkretne odgovore o vzrokih nesreče, v številnih primerih pa gre pri tem za več dejavnikov, vključno s človeškim. Od 19. stoletja naprej vemo, da je redeča luč znak, da se je treba ustaviti. Zato to ne pomeni, da lahko najdemo zelo preprost odgovor na vprašanje, zakaj se je nesreča zgodila.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Gospod Kallas, mislim, da bi se morali iz te tragedije nekaj naučiti. Seveda bo zelo natančen postopek pojasnil, ali lahko krivimo človeški dejavnik, oziroma ali je mogoče bil problem v opremi ali pomanjkanju sistema. Koliko časa bo po vašem mnenju potrebno, da se bo začel uporabljati ERTMS, in ali menite, da bi bilo treba z liberalizacijo tako potniškega kot tovornega železniškega prometa sistem zelo jasne preverjanja kakovosti storitev in opreme ločiti od nacionalnih sistemov?

Siim Kallas, podpredsednik Komisije. – Načrt je namestiti sistem ERTMS na glavna evropska železniška omrežja do leta 2015: torej imamo datum, do katerega naj bi se ta načrt namestitve izvršil, vendar to ne pomeni, da bodo vse proge, predvsem regionalne proge, opremljene s tako vrhunsko opremo, zato bodo morali obstajati vedno tudi drugi sistemi. Načrt namestitve torej obstaja, vendar gre za zelo drag postopek in veliko naložbo.

Evropski sistem merjenja kakovosti je dobra zamisel. Ko govorim o razvoju prometa v celoti za Evropo in pod možnim imenom Evropsko enotno prometno območje, to seveda pomeni, da moramo uskladiti tudi zahteve glede kakovosti, kakovost storitev pa se mora ohraniti na zelo visoki ravni.

Predsednik. – Vprašanje št. 36 predložil **Jacek Włosowicz** (H-0103/10)

Zadeva: Prehod na poletni in zimski čas

Ali lahko Komisija sporoči, če študije, ki so v teku, upravičujejo menjavo časa dvakrat letno, kar zelo moti vsakodnevno življenje prebivalcev Evropske unije?

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Seveda imamo direktivo že od januarja 2001, torej veljavno direktivo o poletnem času, ki sta jo v Evropski uniji sprejela Svet in Parlament. Ta direktiva usklajuje koledar uporabe poletnega časa v EU. To je deveta direktiva o tem vprašanju po letu 1980, ko je bila sprejeta prva Direktiva o ureditvi poletnega časa.

V skladu z navedenimi direktivami je Komisija leta 2007 predstavila poročilo o vplivu trenutne ureditve poletnega časa. Sklep poročila je bil, da ureditev poletnega časa na podlagi informacij, ki jih je Komisija imela na razpolago, nima nobenega negativnega vpliva in da je ustvarila nekaj prihrankov pri energiji. Trenutna ureditev zato ne predstavlja razloga za skrb v državah članicah Evropske unije. Od časa objave tega poročila ni nobena država članica nikoli zahtevala spremembo trenutne ureditve.

Cenjeni poslanec ne bi mogel bolje izbrati osebe, ki bo odgovorila na to vprašanje, pa ne zato, ker sem pristojen za promet, temveč zato, ker sem bil v estonski vladi, ki je storila prav to, kar je v ozadju vašega vprašanja. Prvič, leta 1999 oziroma 2000 smo ukinili premikanje ure. Spremenili smo ureditev in obdržali en čas. Leta 2002 smo to spet spremenili in ponovno uvedli poletni čas. Zato imam s tem imam zelo osebne izkušnje.

Zgodili sta se dve neprijetni stvari, zaradi česar je ta poteza iz leta 2000 postala zelo nepriljubljena. Eno je bilo to, da svetloba dneva zvečer izgine. Jutra so svetla, vendar s to svetlobo zjutraj nimate kaj početi. Zvečer se hitro stemni in ko pridete iz službe in se želite rekreirati ali iti ven z otroki, je že temno. Ljudem to ni bilo niti najmanj všeč.

Drugič je seveda prišlo do popolne zmede pri voznih redih in urnikih – kar si lahko predstavljate –, in sicer pri organiziranju potovanj v druge države. Zato smo ponovno uvedli poletni čas in spet dvakrat letno premikamo uro. Ljudje so zadovoljni in tega vprašanja več ne postavljajo.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Gospod predsednik, gospod Kallas, moji pomisleki se nanašajo na dejstvo, da nekatere države v Evropi, na primer Združeno kraljestvo, uporabljajo drugačen čas od celinske Evrope, in to ne povzroča nobenih problemov. Ali dejansko ne drži, da bi standardizacija časa po vsej Evropi na en sam časovni pas bila koristna samo z vidika prometa?

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Kot sem rekel, s tem sem imel osebne izkušnje, in ne vidim nobenega razloga, zakaj bi spet spreminjali sistem ali uvedli vanj neke spremembe. To bi lahko stvari še bolj zapletlo.

Predsednik. – Vprašanje št. 37 predložil **Gay Mitchell** (H-0071/10)

Zadeva: Ravnotežje med svobodo in varnostjo

V številnih državah v Evropski uniji je preplah, ki ga je povzročil svetovni terorizem, privedel do zastrašujočega razgrajanja državljanskih svoboščin. V skladu s temeljnim načelom, na katerega se opira družbena pogodba, mora vlada opravičiti vsako omejevanje pravic državljanov, in sicer tako, da jasno in neizpodbitno dokaže nujnost tega omejevanja za občo varnost države. Zdi se, da je bilo breme dokazovanja premeščeno z oblasti, ki izvajajo varnostne ukrepe, na ljudi, ki so tem ukrepom podvrženi.

Ali Komisija soglaša s takšno oceno razmer? Kako namerava Komisija ponovno vzpostaviti ravnotežje med varnostjo in svobodo?

Viviane Reding, *podpredsednica Komisije*. – Zaščite in spodbujanja temeljnih pravic ne smemo razumeti kot nekaj, kar nasprotuje ukrepom, ki se spopadajo z nenehno grožnjo terorizma: iti morajo z roko v roki. Protiteroristične dejavnosti je treba izvajati s polnim spoštovanjem načela pravne države in polnim spoštovanjem temeljnih pravic, ki jih na ravni Evropske unije ohranja Listina o temeljnih pravicah.

Ne gre za vprašanje kompromisa ali tehtanja med zahtevami; gre za oboje, vendar seveda brez ogrožanja temeljnih pravic.

Upoštevanje temeljnih pravic ni ovira za sprejemanje učinkovitih varnostnih ukrepov, kar je mimogrede potrdil tudi stockholmski program, ki evropske institucije poziva, naj zagotovijo, da bodo vsa orodja za boj

proti terorizmu v celoti spoštovala temeljne pravice. Zato mislim, da gre za vprašanje ravnovesja in ne za vprašanje tehtanja med enim in drugim.

Gay Mitchell (PPE). – Kar se mene tiče, udarimo po teroristih, udarimo po kriminalcih. S tem nimam nobenih težav, vendar pa me skrbi, da kot parlamentarci ne v Evropskem parlamentu ne v državah članicah ne poudarjamo dovolj, da pričakujemo, da se bo to opravilo na način, ki državljane in njihovo zasebnost varuje, namesto da jih spodkopava, da bodo podatki zaščiteni, da bo zaščiten zasebnost državljanov in da se država ne bo vtikala v nedolžne državljani, ki spoštujejo zakone. To je treba nujno vključiti.

Viviane Reding, podpredsednica Komisije. – S spoštovanim poslancem se ne bi mogla bolj strinjati. Iz mojega zaslišanja in tudi iz mojih ukrepov, ki sem jih opravljala prej kot komisarka za telekomunikacije, veste, da je varstvo podatkov zelo visoko na dnevnem redu.

Obljubila sem, da bomo obnovili Direktivo o varstvu podatkov iz leta 1995, da bi jo prilagodili sodobnemu svetu tehnologije, obenem pa sem tudi zelo jasno povedala, da tega ne bomo storili zato, ker moramo zaščititi družbo, da bi lahko podatke dali na razpolago. Osebnih podatkov posameznika se ne sme ogroziti z drugimi ukrepi.

Bila sem prisotna na razpravi Parlamenta in glasovanju o vprašanju v zvezi s sistemom SWIFT. Komisija bo upoštevala stališča Parlamenta pri oblikovanju novega mandata, da bi dobili nov sporazum SWIFT z našimi ameriškim partnerji: sporazum, ki bo vzpostavil ravnovesje med pravico do zasebnosti in potrebo po boju proti terorizmu.

Predsednik. – Vprašanje št. 38 predložila **Marian Harkin (H-0087/10)**

Zadeva: Zelena knjiga o prostovoljstvu

Ali je Komisija razmislila o tem, da bi lahko za večjo ozaveščenost o vrednosti prostovoljnega dela v EU v sklopu predlaganih pobud za praznovanje evropskega leta prostovoljstva pripravila obsežno zeleno knjigo o prostovoljstvu, s katero bi spodbujala in priznavala prostovoljstvo ter temu prispevala dodano vrednost?

Ali meni, da je pomembno poleg priprave zelene knjige na to temo vzpostaviti medsebojno dopolnjevanje med drugimi mednarodnimi organizacijami, kot so Mednarodna organizacija dela (ILO) in Združeni narodi (ZN), v zvezi s projektom Univerze Johna Hopkinsa (JHU) in ILO za merjenje prostovoljnega dela ter priročnikom ZN o neprofitnih organizacijah?

Viviane Reding, podpredsednica Komisije. – Zelo mi je žal, ampak nimam tega vprašanja. Imam jih veliko, vendar ne tega.

(Predsednik je predlagal, da se na vprašanje odgovori pisno)

Marian Harkin (ALDE). – Pisni odgovor od gospe komisarke bo popolnoma v redu.

Viviane Reding, podpredsednica Komisije. – Žal mi je. Nekaj se je moralo zalomiti pri organizaciji.

Marian Harkin (ALDE). – Upam, da bo gospa komisarka natančno preučila, kaj sem predlagala v zvezi z možnostmi, da bi leto 2011 postalo evropsko leto prostovoljstva, in da bo mogoče preučila tudi možnosti za zeleno knjigo, ki bi izhajala iz tega po posvetovanju s skupinami prostovoljcev itd. Upam tudi, da boste premislili o pomenu uporabe bodisi navodil MOD ali priročnika ZN pri merjenju prostovoljstva v državah članicah.

Viviane Reding, podpredsednica Komisije. – Spoštovani poslanki lahko zagotovim, da bo o prostovoljstvu – ki je zelo pomembno vprašanje in s katerim se Komisija ukvarja – prejela vse odgovore, ki jih je zahtevala.

Predsednik. – Vprašanje št. 39 predložil **Bernd Posselt (H-0088/10)**

Zadeva: Tradicionalno naseljene manjšine

Katere možnosti vidi Komisija v Lizbonski pogodbi in Listini EU o temeljnih pravicah za pripravo strategije za zaščito ter spodbujanje tradicionalno naseljenih etičnih skupin in manjšin ter kateri konkretni ukrepi so predvideni v zvezi s tem?

Viviane Reding, podpredsednica Komisije. – Kot veste, ena izmed vrednot, na katerih temelji Evropska unija, je spoštovanje pravic oseb, ki pripadajo manjšinam, z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe pa je to izrecno navedeno v njenem členu 2. Člen 21 Listine o temeljnih pravicah izrecno prepoveduje vsako

diskriminacijo na podlagi jezika ali pripadnosti nacionalni manjšini. Komisija bo v okviru tega mandata zagotovila, da se bodo te temeljne pravice spoštovale v pravu EU in tudi pri izvajanju prava EU v državah članicah.

Obstajajo tudi številni zakoni in programi EU, ki lahko prispevajo k izboljšanju položaja oseb, ki pripadajo manjšinam; Komisija namerava te instrumente združiti, da bi se spopadla s težavami, vključno z dejanji diskriminacije, ki so pogosto usmerjeni v osebe, ki pripadajo manjšinam.

Veste tudi, da imamo veljavno protidiskriminacijsko zakonodajo EU, ki se bo uporabljala za zagotovitev enakega obravnavanja oseb, ki pripadajo manjšini, Komisija pa je sprejela tudi predlog nove direktive, o kateri trenutno razpravljamo in ki bo zaščito pred diskriminacijo na podlagi vere in prepričanja, invalidnosti, starosti in spolne usmerjenosti razširila tudi na druga področja poleg zaposlovanja in dela.

Okvirni sklep Sveta o boju proti nekaterim oblikam in izrazom rasizma in ksenofobije s pomočjo kazenskega prava prav tako želi zagotoviti, da se bodo sovražni govor na podlagi rase, barve kože, vere, porekla ali nacionalne in etnične pripadnosti ter zločini iz sovraštva kaznovali v vseh državah članicah. Komisija kar najbolj pozorno spremlja izvajanje tega okvirnega sklepa in v ta namen je bila oblikovana tudi skupina nacionalnih strokovnjakov.

Imamo tudi Agencijo Evropske unije za temeljne pravice, ki igra ključno vlogo pri nudenju pomoči Komisiji pri izvajanju te naloge; in tu sta tudi Listina o regionalnih in manjšinskih jezikih Sveta Evrope ter okvirna konvencija za varstvo narodnih manjšin.

Cenjenemu poslancu želim reči, da upam, da bo temu zgledu, ki ga postavljajo tisti, ki so že podpisali in ratificirali te pomembne konvencije, sledilo še več držav članic.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospa komisarka, zadnja točka se nanaša prav na to, kar me skrbi. Zato bi rad še enkrat vprašal: ali obstajajo kakršni koli instrumenti pozitivne diskriminacije, ki bi koristili tradicionalno naseljenim narodnim manjšinam? Oblikovati moramo strategije za te ljudi, prav tako kot jih oblikujemo za druge.

Drugič, ali je Agencija za temeljne pravice na Dunaju odgovorna tudi za to in kako organizirajo svoje kontakte s civilno družbo? To seveda zdaj poteka, vendar ali so v to vključene tudi tradicionalne manjšine? Nič ni bolj nepravilno, kot je enako obravnavanje neenakih skupin.

Viviane Reding, podpredsednica Komisije. – Strinjam se s cenjenim poslancem. Nič ne more biti bolj nepravilno, kot če neenake skupine obravnavamo na enak način.

Dejansko moramo premisliti o zelo aktivni in inteligentni uporabi maloštevilnih sredstev, ki jih imamo.

Agencija Evropske unije za temeljne pravice mora seveda izpolniti neke cilje, a če bosta Parlament in Komisija prosila agencijo, da opravi določeno nalogo, bo agencija to zagotovo storila.

Zato bi prosila poslanca, da mi izroči vprašanja, za katera želi, da jih preuči Agencija Evropske unije za temeljne pravice, in pozanimala se bom, kaj je mogoče storiti na pozitiven način.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, popolnoma razumem časovne zahteve. Želim samo poudariti potrebo po tem, da se posebno leto nameni nasilju nad ženskami, kot so tabuji, ki pogosto še vedno obstajajo v zvezi s tem vprašanjem.

Preveč žensk je žrtev nasilja, ki je seveda pogosto fizično, vendar je lahko tudi verbalno ali psihično. Poleg tega se pogosto dogaja v družinskem okolju, ženske pa se sramujejo to priznati. Res je, da bi leto, ki bi bilo namenjeno temu problemu, gotovo pomagalo pri zmanjšanju tega pojava, ki je še vedno tabu, in s tem pri učinkovitejšem boju proti nasilju nad ženskami.

Predsednik. – Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

Čas za vprašanja Komisiji se je zaključil.

(Seja je bila prekinjena ob 19.50 in se je nadaljevala ob 21.00)

PREDSIEDSTVO: GOSPOD SCHMITT*podpredsednik***14. Izvajanje direktiv prvega železniškega paketa (razprava)**

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o vprašanju za ustni odgovor Komisiji o izvajanju direktiv prvega železniškega paketa (direktiv 2001/12/ES, 2001/13/ES in 2001/14/ES), ki ga je v imenu Odbora za promet in turizem predložil Brian Simpson (O-0030/2010 - B7-0204/2010)

Brian Simpson, vlagatelj. – Gospod predsednik, v zvezi s tem konkretnim vprašanjem za ustni odgovor o izvajanju prvega železniškega paketa nocoj verjetno ne bom prizanesljiv. Kot veste, gospod komisar, so bile tri direktive, ki tvorijo prvi železniški paket, sprejete leta 2001, rok za njihov prenos v nacionalno zakonodajo pa je bil marca 2006. Kot predsednik Odbora za promet sem dolžan sprožiti to vprašanje pred vami prek tega vprašanja za ustni odgovor.

Devet let pozneje torej razpravljamo o dejstvu, da 21 držav članic do oktobra 2009 ni uspelo sprejeti teh direktiv, zato jim je bilo poslano obrazložitevno mnenje. Naravnost neverjetno je, da zdaj, ko se približujemo spremembi prvega železniškega paketa, številne države – vključno s tako imenovanimi vplivnimi državami, vključno z državami, ki nas rade seznanjajo s svojimi proevropskimi priporočili – še vedno niso uspele sprejeti tega pomembnega dela evropske zakonodaje. Te države bi morale skloniti glavo od sramu in se spomniti ter spoštovati obveznosti, h katerim so se v tem Parlamentu zavezale leta 2001.

Eno izmed najbolj nenavadnih dejstev politik je, da lahko enotni trg v Evropski uniji izvajamo na vseh mogočih področjih, ne moremo pa ga izvajati v železniškem sektorju. To ni neuspeh tega Parlamenta. To je neuspeh držav članic, ki pogosto uživajo podporo sektorjev železniške industrije, Parlament pa, iskreno, že izgublja potrpljenje.

To vprašanje za ustni odgovor izhaja se je porodilo iz nezadovoljstva, da se zakoni namerno ne upoštevajo in da Komisija držav članic do zdaj še ni poklicala na odgovornost. Zdaj bi radi vedeli, kateri vidiki vsake posamezne direktive se v vsaki posamezni državi članici, niso izvršili. Radi bi vedeli, zakaj nekatere države članice niso ustrezno izvajale teh direktiv. Radi bi vedeli, katere države članice se še vedno upirajo konceptu poštene konkurence v železniškem sektorju in namerno ščitijo lastna državna podjetja.

Zaskrbljeni smo zaradi moči in neodvisnosti regulatorjev in upravljavcev infrastrukture v nekaterih teh državah članicah. Prepričani smo, da pomanjkanje preglednosti in usklajevanja uporabnih za infrastrukturo vodi k protekcionističnim praksam in pomeni oviro za uvedbo enotnega trga v železniškem sektorju, obenem pa tudi zavira čezmejno dejavnost. Če k temu dodate različne nacionalne ukrepe, kot so davki na vozni park, potem je treba vprašati, ali so nekatere države članice sploh kdaj nameravale izvajati te direktive.

Danes nas zanima veliko stvari. Zanima nas, kako bo Komisija s prenovitvijo omogočila celovito izvajanje celotnega železniškega paketa. Danes nas zanima, kaj Komisija počne, da bi izvrševala evropsko pravo pri tem vprašanju. Danes nas zanima, zakaj je bilo potrebno toliko časa, da bi se sprejeli ukrepi proti tistim državam članicam, ki niso izpolnile obveznosti.

V Odboru za promet pogosto poudarjamo potrebo po učinkoviti interoperabilnosti v železniškem sektorju. Brez tega in brez odprtja nacionalne infrastrukture je evropski železniški tovorni promet obsojen na propad. Ustavil se bo promet čezmejnih evropskih potniških vlakov. Enotni trg ne bo nikoli uveden, ERTMS pa se ne bo nikoli zgodil.

Čas je, da razvijemo pravo evropsko perspektivo za naše železniško omrežje, prvi korak v tej smeri pa je prvi železniški paket. Brez prvega koraka ne bo niti naslednjih. Potrebujemo neposreden ukrep in potrebujemo ga zdaj. Javno razkrijmo tiste države članice, ki ne izpolnjujejo obveznosti, in takoj ustrezno ukrepajmo proti njim.

Síim Kallas, podpredsednik Komisije. – Vedno sem imel močno podporo v Parlamentu in upam, da bo tako še naprej.

Poročilo o spremljanju železniškega trga, ki ga je Komisija objavila konec leta 2009, kaže, da se je postopno propadanje železnic, ki je trajalo od leta 1970, ustavilo v vseh tržnih segmentih po odprtju trga in sprejemu prvega paketa. Torej je v tem tudi nekaj pozitivnega.

Vendar pa je gospodarska kriza resno prizadela železnice, saj so upravljalci železniškega tovornega prometa izgubili do 30 % svojih poslov; ta kriza je izpostavila in poglobila obstoječe strukturne probleme železnic.

Ti problemi so na eni strani povezani z ekonomiko železnic in vztrajno finančno šibkostjo nekaterih akterjev. Številne države članice še vedno ne morejo zagotoviti dovolj sredstev za upravljalce infrastrukture. Posledica tega ni samo pomanjkanje naložb, kar zmanjšuje kakovost in zmogljivost železniškega omrežja: s tem se večajo tudi stopnje zadolženosti.

Na drugi strani še vedno obstajajo gospodarske in tehnične ovire pri vstopu na trg. Novi akterji na trgu so zelo pogosto diskriminirani, predvsem kadar imajo trenutni upravljalci železnic tudi neposreden nadzor nad zagotavljanjem in uporabo železniške infrastrukture.

Vsi novo ustanovljeni regulativni organi nimajo potrebnih pristojnosti za zagotovitev pravičnih in preglednih tržnih pogojev in tudi niso vsi neodvisni. Komisija je sprejela dvotirni pristop k reševanju teh problemov: s postopki za ugotavljanje kršitev je obravnavala nepravilno izvajanje pravil, pravila pa je spreminjala, kadar niso bila dovolj jasna ali natančna.

Prvi pristop – postopki za ugotavljanje kršitev – je zahteval natančno analizo pravnega položaja v vseh 25 državah članicah, ki imajo železniške sisteme, na podlagi tega pa so leta 2009 bila poslana obrazložitvena mnenja. Glavni problemi so, prvič, pomanjkljivo izvajanje določb direktive o pristojbinah za dostop do tirov, drugič, pomanjkanje neodvisnosti upravljalcev infrastrukture od upravljalcev železnic in nezmožnost zagotavljanja zadostne neodvisnosti, sredstev in pristojnosti regulativnemu organu.

Z drugim pristopom smo želeli izkoristiti napovedan proces prenovitve obstoječih železniških paketov, da bi predlagali izboljšave obstoječih pravil o dostopu do železniškega trga.

Vzporedno s tem bomo izvajali celosten pristop za namen oblikovanja pravega notranjega trga za železnice. Še naprej bomo spodbujali tehnično usklajevanje železnic v povezavi z Evropsko železniško agencijo.

Mathieu Grosch, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, če bi belgijski slikar Magritte naslikal direktive prvega železniškega paketa, bi spodaj napisal „To niso direktive“. Pravzaprav se mi skoraj nadrealistična zdi vsa ta razprava, ki jo imamo že dolgo časa. Leta 2003 smo se odločili, da je treba prenos dokončati v letu 2006, zdaj, leta 2010, pa sprašujemo, zakaj 21 držav ne počne tistega, kar je podpisalo.

Namen liberalizacije je bil omogočiti vstop na trg novim akterjem. To je bila teorija. V praksi so stvari tudi v tej zvezi videti drugačne. Danes smo v položaju, ko - ne glede na to ali liberalizacijo na tem področju podpiramo ali ne - moramo to liberalizacijo oceniti, problem, ki je pred nami, pa je, da ta v veliki meri še ni bila prenesena. Podjetja sama – kar smo videli v različnih državah – so v imenu liberalizacije sprejemala kadrovske in tehnološke odločitve, ki niso bile vedno prijetne, kljub temu, da liberalizacije še niso prenesli.

Na podlagi tega moramo ugotoviti, da, če pogledamo na takšen način, tradicionalni upravičenci do železnic še vedno držijo ključ za odprtje trga v svojih rokah – naj navedem samo nekaj primerov, kot so dostop do prog, tehnična interoperabilnosti, usposabljanje in certificiranje. S temi ključi lahko odprejo vrata na odprti trg, vendar pa jih lahko tudi zaprejo. To se je zgodilo v večini držav in se dogaja še danes.

Zato predlogi, ki ste jih tukaj podali in ki smo si jih le na kratko ogledali, predstavljajo prvi korak. Menim, da je za pravilno oceno liberalizacije pomembno, da hitro opravimo izvedbo ali slednjo izvršimo z uporabo vseh sredstev, ki so na voljo Komisiji, ali sredstev, ki si jih mora še odobriti.

Saïd El Khadraoui, v imenu skupine S&D. – (NL) Gospod predsednik, gospod komisar, na začetku bi želel opozoriti, da se je tržni delež železniškega tovornega prometa zmanjšal s približno 13 % v letu 1995 na 10,5 % v letu 2002, nato pa se je stabiliziral, medtem ko smo v potniškem prometu, kjer je bila liberalizacija prav tako neuspešna ali pa se ni izvajala, v zadnjih letih dejansko opazili porast.

Kar bi predvsem želel poudariti, je, da je odprtje trga samo eden izmed instrumentov in da uspešen enoten evropski železniški trg dejansko zahteva kombinacijo ukrepov. Ti seveda vključujejo ukrepe, povezane s tržnimi silami, a tudi temeljna socialna pravila, kadrovske vidike, naprednejšo interoperabilnost – pri kateri nas po mojem mnenju čaka še veliko dela – in zadostne instrumente za financiranje infrastrukturnih projektov. Cilj lahko dosežemo samo, če se tega lotimo na dosleden in usklajen način.

Za komisarja imam še eno vprašanje. Slišimo, da je sprememba prvega železniškega paketa zares v pripravi. Moje vprašanje se glasi: kdaj lahko pričakujemo to spremembo in kateri je po mnenju komisarja glavni cilj, ki naj bi ga s tem dosegli?

Gesine Meissner, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, na zaslišanju v Odboru za promet in turizem sem vas z velikim zadovoljstvom poslušal, ko ste rekli, da je najboljša stvar, ki smo jo lahko dosegli v Evropi, mobilnost in svoboda gibanja oseb. V zvezi s svobodo gibanja in notranjim trgom ste omenili tudi, da je možnost gibanja od točke A do točke B pomembna ne samo za ljudi, temveč tudi za blago. Leta 1992 smo v Evropskem parlamentu sprejeli *de facto* notranji trg, s prvim železniškim paketom pa smo leta 2001 ustvarili tudi pogoje za prosti notranji trg v železniškem sektorju. Slišali smo že, da je zdaj leto 2010 in da to še vedno ni sprejeto. Sramotno je, da 21 držav še vedno ovira ta proces. Gre za protekcionizem – ki je bil tudi že omenjen – in skrajno žalostno je, da se to dogaja.

Seveda moramo zdaj ugotoviti, zakaj je do tega prišlo. Gospod komisar, omenili ste različne železniške sisteme, vendar to ne more biti edini razlog. Še veliko držav je, ki mislijo, da se lahko temu izognejo, če bi se lahko vrnile v stare čase in rekle, da ničesar, kar ima opraviti z ločevanjem infrastruktur in storitev, ne bi smeli jemati tako resno. To je popolnoma zgrešena pot.

Zelo rad bi videl tudi, kdaj boste lahko opravili spremembo direktive. Posebej pa vas želim pozvati – kar sta dejala že predhodna govornika –, da bodite strogi z državami članicami. Res je, da prihajamo iz različnih držav članic, vendar smo se vsi strinjali, da je zelo pomembno, da se v prometni sektor končno vpelje nekakšen red. Ste nov komisar, zato vas ne moremo kriviti za to, kar se je – ali kar se ni – zgodilo v preteklosti. Zato imate edinstveno priložnost, da razmeroma hitro dosežete napredek v železniškem sektorju in da popeljete notranji trg naprej, z njim pa tudi vse evropske državljane. Računam na to in se že veselim, da bom videl, kaj boste storili v bližnji prihodnosti.

Isabelle Durant, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, navdih za prvi železniški paket sega skoraj v čas pred 15 leti. Prednostni cilj v tistem času, ki ga seveda podpiram, je bil povečati tržni delež železniškega prometa. Liberalizacija, ki je bila eden izmed načinov, kako to doseči, kaže mešane in ne vedno zelo prepričljive rezultate. Kot smo že slišali, delež železniškega prometa na trgu tovarnega prometa stagnira, medtem ko tržni delež cestnega prometa narašča.

Hkrati se je precej povečalo število potnikov, celo brez kakršnega koli procesa liberalizacije, hitro železniško omrežje, ki se je gradilo na podlagi sodelovanja in ne na podlagi konkurence, pa je precejšen uspeh.

Poleg tega ste omenili nove akterje. Teh je veliko premalo, mnoge izmed njih pa so posrskale velike družbe. Z drugimi besedami, nisem prepričan, da je bil monopol velikih družb načrtovani cilj.

Kar zadeva realizacijo, če upoštevamo število postopkov za ugotavljanje kršitev, imamo objektivno gledano vsem znan problem, z drugimi besedami pomanjkanje neodvisnosti regulativnih in pritožbenih organov, tudi kadar gre za ločenost po funkcijah ali institucijah, ta ločenost pa lahko ustvari tudi druge probleme in stroške, povezane z notranjim usklajevanjem.

Gospod komisar, medtem ko čakamo na vaše odgovore, vas lahko samo pozovem, da zavzamete preudarno stališče brez pritiskov na zadevo, stališče, ki bo temeljilo na celostnem pristopu, ki ste ga omenili, in na podlagi katerega bo opravljena celovita in objektivna ocena predhodnih paketov, obenem pa bo celovita ocena opravljena še pred sprejetjem naslednjega ukrepa. Ta ocena mora torej biti temeljita in mora vključevati vprašanja, povezana z delovnimi pogoji, varnostjo in zaščito, obveznostmi javnih služb in pomanjkanjem internalizacije zunanjih stroškov, še preden se doseže nadaljnji napredek v procesu liberalizacije.

Zato me zanima, katere so vaše prednostne naloge v zvezi s to zadevo glede na to, da je nek napredek že bil dosežen – to je treba priznati in o tem so govorili tudi drugi – in sicer, boljša preglednost v računovodskih poročilih, napredek pri interoperabilnosti, uskladitev usposabljanja in licenc ter izboljšani signalizacija in varnost. Vendar pa je treba še veliko storiti in vztrajala bom na preudarni, temeljiti oceni, ki bo prosta tabujev, da ne bomo prehitro napredovali na naslednje stopnje.

Oldřich Vlasák, v imenu skupine ECR. – (CS) Gospe in gospodje, ko je bil odobren evropski ureditveni okvir za železnice, smo vsi upali, da bo pripeljal do večje preglednosti v financiranju tega sektorja gospodarstva in da se bodo ustvarile nove priložnosti za vključitev novih akterjev. Kazalo je, da evropski sektor železniškega prometa stoji na pragu nove dobe. Vendar pa se liberalizacija trga, na katero smo tako upali, ni uresničila. Kot vsi vemo, se v 21 državah članicah, vključno s Češko republiko, prvi železniški paket ni ustrezno izvajal,

odprta pa ostajajo predvsem vprašanja, ki so povezana z odprtjem železniškega trga za gospodarsko konkurenco.

Razmere v Češki republiki so dokaz, da imamo resničen problem. Čeprav je država zdaj naredila prve korake in dovolila vstop drugim upravljavcem železniškega prometa na trg, pa v resnici primanjkuje politične volje za dopuščanje prave konkurence v železniškem sektorju. To potrjuje tudi drža voditeljev socialistov iz različnih regij, ki so konec lanskega leta brez kakršnega koli javnega razpisa s češkim železniškim podjetjem České dráhy sklenili desetletne sporazume za opravljanje regionalnih železniških storitev z možnostjo podaljšanja za dodatnih pet let. Lokalni voditelji, ki so na volitvah dobili štiriletni mandat, so železniški trg torej dejansko zaprli za 15 let. Monopolist České dráhy zdaj ne bo več na noben način prisiljen izboljšati svoje storitve, kar bo imelo nepopravljive posledice za železnice.

V tem okviru se zato poraja vprašanje, ali ni res, da trenutna razprava o obdavčenju dodatkov na plačo, ki so jo v Češki republiki sprožili sindikati, ter z njim povezanimi grožnjami stavke, služi v resnici samo za to, da bi se pozornost preusmerila z dejanskih problemov. Rezultat tega je, da se železniškemu prometu namenja čedalje manj socialnega in gospodarskega premisleka, medtem ko, ravno nasprotno, cestni promet, ki ga Zeleni tako ostro kritizirajo, samoumevno postaja čedalje bolj priljubljen. Zato želim pozvati Evropsko komisijo, da poveča svoja prizadevanja za spodbujanje prave liberalizacije železniškega sektorja in da pozorno spremlja, ali je netržna drža različnih akterjev v skladu z evropskim pravom.

Jaromír Kohlíček, v imenu skupine GUE/NGL. – (CS) Na začetku bi želel reči, da se nikakor ne strinjam z gospodom Vlasákom, katerega vlada je tudi sodelovala pri tem, kar zdaj kritizira. Sedaj pa k omenjeni zadevi. Ker je bil cilj tega železniškega paketa odprtje trga železniškega prometa z ločevanjem infrastrukture, potniškega prometa in tovornega prometa, je mogoče dokaj preprosto ugotoviti, ali so države članice po različno dolgih prehodnih obdobjih izpolnile uradne zahteve direktive. Česar pa ni mogoče tako preprosto ugotoviti in na kar se direktiva ne osredotoča, pa so različni varnostni predpisi posameznih držav, minimalno upoštevanje delovnih pogojev za posadko, ki upravlja z vlaki, ter delavce, ki skrbijo za delovanje infrastrukture, ter mnoge razlike v tehničnih predpisih. Sistem ERTMS naj bi bil čarobna formula, ki bi morala tehnično poenotiti tako infrastrukturo kot vozni park. Zato pričakujem jasen odgovor v zvezi z združljivostjo železniškega omrežja EU s standardom ERTMS. Tega še nisem slišal.

Mogoče ima to vprašanje zvezi s samoumevno povezanim vprašanjem o tem, kako tuji in nacionalni subjekti v različnih državah izkoriščajo odprtje trgov železniškega prometa. Seveda me ne zanimajo subjekti s povezanim lastništvom, ki nudijo regionalne prometne storitve na uradno neodvisni ravni v državah, kot je na primer Nemčija, temveč me zanimajo neodvisni upravljavci na trgu.

Na koncu bi želel poudariti, da ne prvi ne naslednji železniški paketi ne bodo rešili socialnega položaja zaposlenih. To lahko kmalu postane velik problem za odprtje železniškega trga. Najnižji možen standard ni sprejemljiva rešitev.

Mike Nattrass, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, vlada Združenega kraljestva je sprejela železniški paket EU, in sicer na škodo Združenega kraljestva. Razlog za to je predvsem ta, da danes v Westminsteru sedijo liberalci, laburisti in konzervativci, ki radi delajo, kar se jim ukaže, in nadzor prelagajo na EU.

Ločevanje upravljavcev železnic in ločevanje železniškega omrežja vodita k velikim problemom po zaslugi EU. Nič čudnega ni, da je 21 držav preveč pametnih, da bi se pustile ujezi v železniško mrežo EU, ki vodi v kaos na vseh postajah do Bruslja.

Nisem socialist, a če hočete imeti celovit prometni sistem, potem je državna last najboljša rešitev – ne pa razdelitev med več zasebnikov. Šest različnih podjetij na omrežju med Birminghamom in Berlinom bo ustvarilo popolno polomijo, t.i. „dog's breakfast“ ali bolje „Dachshunds Frühstück“.

Ko bo Eurorail razpadel, da bi se omogočilo različnim družbam, da upravljajo s presežno zmogljivostjo, se bomo našemu voznemu parku lahko samo še smejali.

Brian Simpson, ki vodi to razpravo, je član Laburistične stranke. Laburisti so nekoč bili socialisti, Simpsona pa so izvolili ljudje, ki še vedno mislijo, da so laburisti socialisti. On pa je zdaj tu, skriva se v EU, daleč od svojih zvestih privržencev. Kaj zahteva? Zahteva privatizacijo. In še več: zahteva model EU, ki ne deluje in ki je v nasprotju z željami njegovih lastnih volivcev.

V resnici je „nadzornik Bajsi“, ki oblikuje mastne plačne pakete za veliko živino. Edino, o čemer smo lahko prepričani, je, da je malo verjetno, da bo ta direktiva EU sprejeta, saj bo iztirila železniško omrežje EU.

Georges Bach (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, pozdravljam pregled prenosa prvega železniškega paketa in načrtovano prenovitev. Mislim, da bi to bilo treba narediti že zdavnaj. Vendar pa obžalujem dejstvo, da Komisija od držav članic ne prejema skoraj nobenih informacij. To zelo resno ovira učinkovito in pošteno oceno. Vendar pa ocena ni edino, kar je potrebno. Tudi od držav članic moramo zahtevati, da dejansko naredijo potrebne korake.

Temeljnega pomena pri vsaki oceni je, da se pripiše pomen sami varnosti. Ali smo se iz nedavnih negativnih izkušenj kaj naučili in ali bomo to upoštevali? To je moje vprašanje. V zvezi s tem je Komisija čisto preveč zadržana do javnosti, ki je izredno zaskrbljena. To velja tudi za kakovost. Komisijo bi prosil, naj premisli, na kakšen način bi bilo mogoče določiti splošno zavezujoča merila kakovosti. O neprimerni kakovosti je bilo že veliko povedanega, vendar tega ni mogoče zanesljivo izmeriti. Obžalovanja vredno je tudi pomanjkanje naložb, kar ste že omenili, gospod komisar. Kljub sofinanciranju iz Kohezijskega sklada so v večini držav naložbe v ceste še vedno precej višje od naložb v železniški sistem. V tej zvezi bi želel omeniti ERTMS – ta sistem je treba odločno vpeljati tako v omrežje kot v vozni park po vsej Evropi, da bi se izboljšala varnost poti.

Posvariti želim pred nadaljnjimi koraki v smeri proti načrtovani liberalizaciji nacionalnega potniškega prometa. Pobude, ki so bile v tej zvezi že dane, so pokazale, da je treba premagati še veliko ovir in da bo Komisija storila najboljše, če bo predvsem opravila popolno tehnično usklajevanje in zagotovila temeljit prenos sprejetih direktiv.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Železniški promet mora biti prednostna naloga prometne politike EU do leta 2020, pri čemer je treba podpirati takšne cilje, kot so odprtje trga za konkurenco, izboljšanje interoperabilnosti in varnosti nacionalnih omrežij ter razvoj železniške prometne infrastrukture.

Vendar pa se konkurenca ne sme povečati na škodo varnosti ali kakovosti železniških storitev. Mislim, da je treba pri pregledu prvega železniškega paketa predvsem opredeliti probleme, s katerimi se soočajo države članice, ki so prejele obrazložitvena mnenja od Komisije, skupaj s problemi pa mora opredeliti tudi načine za njihovo reševanje.

Želel bi vas opozoriti na dejstvo, da je zaradi krize bilo v železniškem prometnem sektorju odpuščenih na tisoče presežnih delavcev, kar bi lahko negativno vplivalo na evropski železniški promet. Sistem ERTMS je bil konec lanskega leta vgrajen na približno 2 700 km železniških prog v Evropski uniji, do leta 2020 pa bo vgrajen na 24 000 km železniških prog. To pomeni, da so potrebne zelo visoke naložbe, in, gospod komisar, pričakujemo tudi nove rešitve in finančne instrumente, ki bodo lahko ponudili ustrezna sredstva, kakor tudi naložbe v ustrezno posodobitev voznega parka.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) V moji državi imamo rek, pregovor, ki pravi, da ti še ni treba skrbeti, če ti en človek reče, da si pijan, če pa ti to pove pet ljudi, potem je najboljše, da greš v posteljo, se uležeš in zaspiš.

Če tega prvega paketa ne bi uvedla samo ena ali dve državi članici, bi lahko danes naložili sankcije in to kritizirali v tej dvorani, glede na to, da tega paketa ni uvedlo nekaj več kot dvajset držav članic, potem ta paket mogoče - milo rečeno - ni ravno najboljši. Mogoče sta vzrok oziroma problem prav v tem. Ko slišim toliko kritike, ki jo je pred nekaj trenutki izrekel moj kolega poslanec iz Združenega kraljestva, ki je dejansko država, ki je paket uvedla, se vprašam, ali je uporaba tega paketa sploh dejansko popolnoma primerna.

Seveda ima kovanec tudi drugo plat – če pomislimo na nesreče, o katerih smo tudi govorili tukaj pred dvema urama v okviru točke Čas za vprašanja Komisiji. Mislim na varnost. S tega vidika je varnost zares večja. Podpredsednik Komisije, gospod Kallas, je opozoril na velik problem, ko je dejal, da številne države članice ne vlagajo v železnice in da možnosti za vlaganja v infrastrukturo niso izkoriščene. Ena izmed takšnih držav je moja država Poljska, kjer smo bili v zadnjih dveh letih priča propadu na področju financiranja železnic z vsemi rezultati, ki jih je to prineslo.

Na koncu mislim, da so vse lahke opredelitve in vsi lahko recepti že po definiciji sumljivi.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, nekateri ljudje tukaj obžalujejo težave in počasen napredek pri izvajanju direktiv prvega železniškega paketa. Mene pa to veseli. V moji državi in v moji regiji se z železniškimi sindikati in odbori uporabnikov borimo, da se te podle direktive ne bi uporabljale in da bi končale na smetišču zgodovine.

Eden izmed izzivov regionalnih volitev v Franciji je prav dejstvo, da regionalni sveti blokirajo izvajanje uredbe o obveznih gospodarskih javnih službah pri odpiranju regionalnega železniškega prometa za konkurenco. Nočemo železnico dveh hitrosti, na kateri bodo zasebna podjetja osvajala trg v hitrih, udobnih poslovnih

vlakih z rezerviranimi sedeži, katerih vozovnice bodo tako drage, da si jih bodo lahko privoščili samo bogati, medtem ko bodo državljani imeli na voljo nevarne, neudobne in zastarele drugorazredne vlake za revne.

Temu smo priča vsak dan zapored: ločevanje infrastrukture od prometa, ki ga vsiljujejo direktive, da bi se sistem lahko odprl za neusmiljeno konkurenco, je tehničen in organizacijski nesmisel, ki ga bodo drago plačali tako davkoplačevalci kot uporabniki. To sicer koristi velikim korporacijam, vendar tudi ovira javni prevoz in povzroča čedalje slabše stanje omrežja in zmanjšanje varnosti. Omenjene direktive obenem tudi uničujejo delovna mesta in predstavljajo krajo državne lastnine v korist zasebnih interesov.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) S sprejetjem treh direktiv, ki urejajo promet na železniških progah, je Evropska komisija prevzela skupno odgovornost za organizacijo železniškega prometa v Evropski uniji.

Nobenega dvoma ni, da lahko uvajanje novih železniških predpisov v različne nacionalne zakone povzroči nekatere probleme in porast cen. Vendar pa je zagotovo v našem skupnem interesu, da imamo dobro organiziran promet in dobro delujočo železniško prometno strukturo, ki bosta predstavljala predvsem pomembno drugo možnost za cestni promet, ki nedvomno zelo močno obremenjuje naše okolje. Zato je edino pravilno, da odprto spregovorimo o problemih, ki so ovirali hitrejši razvoj železniškega prometa. V našem interesu niso samo predpisi, temveč tudi vpogled v prihodnost.

Evropske železnice se po treh točkah na kompasu končajo v pristaniščih, medtem ko železniške proge, ki peljejo v vzhodno smer, segajo vse do Pacifika. Dobre povezave med evropskimi železnicami in vzhodno mejo EU bi lahko ponudile nove možnosti za evropske prevoznike pri prevozu blaga. Če bi se torej hitre železniške proge v bližnji prihodnosti lahko uspešno podaljšale od Pariza do Dunaja in Bratislave in če bi se obenem širokotirna proga lahko razširila od kraja Čierna nad Tisou na ukrajinski meji do Bratislave in Dunaja, potem bi se trije različni železniški sistemi – klasični tirni, hitri in širokotirni – srečali na presečišču med Bratislavo in Dunajem. Skupaj z dvema letališčema – na Dunaju in v Bratislavi, dvema pristaniščema na Donavi – spet na Dunaju in v Bratislavi, ter križišči avtocest v samem središču Evrope nastaja nov in pomemben logistični in prometni center.

Nobenega dvoma ni, da imamo poleg ohranjanja in opredeljevanja pravil še vedno veliko prostora za učinkovito povečanje dinamike železniškega prometa. Natančneje moramo preučiti samo priložnosti za vlaganja in po možnosti oblikovanje pravil, ter vlagati v nove projekte, da bi podprli železniški promet, ki naj bi postal donosnejši in ki naj bi bolje služil državljanom Evrope.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, v tem obdobju smo zelo veliko govorili o načrtovanju prometa, kar bomo počeli tudi v naslednjem obdobju. Mislim, da bo glede na to, kaj se je dogajalo do zdaj, zelo nespodbudno, če bomo začeli s spremembo prvega paketa. Biti moramo drznejši, če želimo kaj spremeniti. Mislim, da se vse skupaj vrti okrog treh glavnih točk.

Prva, po mojem mnenju, je liberalizacija železniškega prometa za namen ustvarjanja konkurence in spodbujanja konkurenčnosti, očitno z jasnimi in preglednimi pravili za vse, kot je bilo že omenjeno. Druga ključna točka je interoperabilnost med državami članicami in različnimi notranji modeli železniškega prometa. Tretja točka pa je seveda varnost, varnostno certificiranje pa mora biti predpogoj za pridobivanje dovoljenja za obratovanje. V zvezi z varnostjo in notranjim trgovom pa ni dovolj, da se kaznuje neučinkovitost držav, ki je odvisna od regulativnih organov: pristojnosti Evropske železniške agencije je treba razširiti, da bi lahko dobila več pooblastil pri inšpekcijskih pregledih in nadzorih.

Mislim, da je to tisto, za kar si moramo prizadevati v prihajajočem obdobju, ko bomo gradili trajnostno prihodnost za promet in delali na spremembi vseevropskih prometnih omrežij (TEN-T) in tovarnega prometa, kar že počnemo v našem odboru, ter nenazadnje na tej spremembi, ki jo moramo nadzorovati in opraviti, če želimo spremeniti našo dosedanja smer.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Gospod predsednik, moja država je ena izmed 20, ki je oktobra 2009 prejela opozorilo, in lahko vam zagotovim, da smo od takrat na tem vprašanju tudi nekaj storili.

Španija ni zamen na vrhu seznama držav Evropske unije, v katerih se je potniški železniški promet najbolj povečal v obdobju 2007-2008. Prevoz blaga je seveda drugo vprašanje.

Vendar vas, gospod komisar, želim vprašati naslednje: kadar oddaljeno državo od Evrope ločuje gorska veriga, ki je daljša od 500 kilometrov – to so Pireneji – in ki jo železnica lahko prečka samo na enem ali drugem koncu in zaradi katere se mora na vsakem vlaku, ki prečka mejo, zamenjati os zaradi različne širine tirov, ki smo jih podedovali v dolgi zgodovini avtokracij, kako je sploh mogoče spodbuditi druge upravljavce,

da prečkajo francosko mejo, če so soočeni s toliko ovirami? Čeprav je Deutsche Bahn kupil Transfeso, ima še vedno veliko preglavic.

Zato iskreno upam, da poleg 'palice' svaril in kazni, ki jo zahtevajo moji kolegi poslanci, potrebujemo tudi 'korenček' v smislu infrastrukture na evropski ravni. Nujno potrebujemo vseevropska omrežja.

Zato moramo nujno dokončno spodbuditi velikopotezne čezmejne železniške projekte, kot je prehod prek srednjih Pirenejev z nizkimi predori, namenjenimi prevozu blaga. Na ta način se bodo protekcionistične, zadržane države članice morale pridružiti železniškemu omrežju, ki povezujejo sever in jug ter zahod in zahod, in ki jih Evropa potrebuje za svojo strategijo 2020.

Brian Simpson, vlagatelj. – Gospod predsednik, imenoval me je eden izmed nasprotujočih poslancev. Gospod Nattrass mi je namenil nekaj zelo osebnih opazk, preden se je izmuznil iz dvorane, ne da bi prisluhnil razpravi. To je pač človek, ki ne loči enega konca železniške lokomotive od drugega in katerega strokovno znanje je omejeno na Lokomotivčka Tomažka.

Zavedam se, da UKIP ne ve prav ničesar o vljudnosti in parlamentarnem postopku; to se je pred kratkim pokazalo v Bruslju. A kot demokrat, ki se držim demokratičnih načel in postopkov, sem to vprašanje za ustni odgovor vložil v imenu Odbora za promet in turizem kot njegov predsednik, kar sem lahko naredil s ponosom. Kot takšno sem ga tudi predstavil, zato menim, da res ne bil smel biti izpostavljen takšnim žalitvam, ki so prišle z druge strani dvorane iz tiste barabinske skupine.

Mimogrede sem hotel samo omeniti, da se je pokroviteljstvo železnic pod laburistično vlado v Združenem kraljestvu v zadnjih letih povečalo za 20 % – celo na liniji od Londona do Birminghama!

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, dovolite mi, da vam v nekaj preprostih besedah opišem svoje osebne izkušnje. Živim na pomembni železniški liniji – med prelazom Brenner in Verono. Italijanske nacionalne železnice na tem delu že leta zanemarjajo tako tovorni kot potniški promet. Avstrijske železnice zdaj tukaj vozijo petkrat na dan. Vendar pa na italijanskih železniških postajah ni na voljo nobenih voznih redov, pa tudi vozovnic ne prodajajo. Trenutno se preučuje možnost obnove te linije, kar naj bi stalo približno 20 milijard EUR, Evropska unija pa je v to prav tako vložila veliko denarja. Torej lahko vidimo, kako so stvari na tem področju včasih nesmiselne. Niso vedno velike reči tiste, ki zadevo zapletejo; včasih so to male reči.

Zato vas, gospod komisar, pozivam, da tukaj odločno ukrepate, da naložite sankcije in da aktivno zagotovite, da bodo direktive Komisije upoštevane.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, pokazalo se je, kaj je bil pravi cilj tako imenovanega železniškega paketa, ki je bil predstavljen z določenim, pohvalnim, namenom vzpostavitve stičnih točk, ki bodo zagotovile interoperabilnost. Pravi namen, ki smo ga takrat obsojali, je bil odpreti železniški promet, predvsem blagovni, za konkurenco in zasebne interese, kar naj bi bil prvi korak k popolni liberalizaciji sektorja na ravni Skupnosti.

Tako kot v drugih primerih liberalizacije se ta proces začelja tako, da se čim bolj izkoristi dejstvo, da nekaj v določenem času ne deluje dobro, pri čemer pa se zanemarjajo pravi vzroki za to, predvsem leta vztrajnih politik razkrajanja in zanemarjanja javnega sektorja, da bi se upravičili ukrepi liberalizacije in spodbudila prej omenjena konkurenca brez vsakega pravega premisleka o tem, kako ali zakaj bo to zadeve izboljšalo. Kot smo danes že slišali, izkušnje kažejo, da je rezultat ravno nasproten: liberalizacija je vzrok in ne rešitev glavnih problemov sektorja, kar najbolj očitno velja za vse tiste, ki so povezani s kakovostjo in dostopnostjo storitev in pravicami delavcev.

Nobenega dvoma ni, da so javne naložbe v železniški sektor strateške narave in da so usmerjene v energetiko in okolje, vendar pa njihov namen ne sme biti iskanje dobička, ki je v interesu velikih zasebnikov, ki želijo nad tem ključnim javnim sektorjem v vsaki državi prevzeti nadzor prek liberalizacije na ravni notranjega trga EU.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Še enkrat bi želela omeniti položaj, v katerem so se v času krize znašli usposobljeni in akreditirani delavci železniškega sektorja.

V Romuniji bo v tem obdobju v sektorju železniškega prometa odpuščenih več kot 6 000 presežnih delavcev. Da bi se zagotovila pomoč vsem prizadetim, se bodo zagotovo uporabila sredstva iz Evropskega socialnega sklada in Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, a to so lečasne rešitve. Zato, gospod komisar, upam, da bomo skupaj uspeli oblikovati strategijo, ki bo spodbujala trajnostni razvoj železniškega prometa,

da bomo lahko ponudili varne in kakovostne storitve in delovna mesta usposobljenim delavcem v sektorju železniškega prometa.

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Gospod predsednik, spoštovanim poslancem se želim zahvaliti za njihove pripombe. Imeli bomo veliko priložnosti za razpravo o prenovitvi prvega železniškega paketa. Želim dogovoriti samo na nekaj pripomb.

Prvič, podatek o 21 državah članicah in konkretni razlogi, zakaj so bila poslana obrazložitvena mnenja, so javen podatek, zato je na razpolago vsem, ki jih to zanima.

Namen prvega železniškega paketa je zelo dober: odpraviti ovire in izboljšati pogoje za boljše delovanje prometa. Za isti cilj si bomo prizadevali tudi pri prenovitvi paketa. Problem ni v tem, da je paket slab, temveč v tem, da je bilo njegovo izvajanje pomanjkljivo. Ovire še vedno obstajajo in upiranje njihovi odstranitvi je še vedno zelo močno. Spremeniti moramo star sistem monopolov v državni lasti z velikimi ugodnostmi in brez interoperabilnosti. Spremeniti moramo ta sistem in izboljšati interoperabilnost. To je namen te reforme železnic.

Problem je prav v tem, da to ni bilo dokončano. Seveda moramo vedno iskati ravnovesje med vsemi storjenimi koraki in nadzorom kakovosti. Tudi pri tem je imel železniški paket neke zamisli, kot na primer kako okrepiti vlogo regulativnih agencij. Problem je v tem, da so regulativne agencije še vedno zelo vmešane v interese podjetij v lasti države. Zato ne morete pričakovati, da bo nadzor kakovosti potekal na visoki ravni.

Ta vprašanja morajo biti in bodo obravnavana pri prenovitvi železniškega paketa, mogoče pa tudi v drugih strateških dokumentih. Ustrezno financiranje je še vedno zelo velik problem in najti moramo povsem nove načine za financiranje ozkih grl. Veliko poslancev je omenilo potrebo po naložbah. Združiti moramo vsa možna orodja in poiskati nova, da bi natančno opredelili sredstva za naložbe v železnice, vključno s sodobnimi sistemi za upravljanje prometa, sistemi rezervacij za nakup vozovnic, kakršne pozna zračni promet, in tudi boljšo povezavo med vzhodno in zahodno Evropo, ki predstavlja še en zelo velik problem.

Izčrpen seznam vseh elementov v procesu priprave te prenovitve železniškega prometa je zelo dolg. Z veseljem vam bom predstavil konkretne predloge, ko bomo dobili konkretne zakonodajne dokumente.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Ádám Kósa (PPE), *v pisni obliki*. – (HU) Pozdravljam dejstvo, da je Evropska komisija z napovedjo prvega železniškega paketa pričela proces, ki lahko velja za prvi korak pri usklajevanju železniških storitev v Evropi. Vendar pa je dejstvo, da je prenos treh direktiv, ki so vključene v paket, 21 državam članicam povzročil resne probleme, ustvarilo resne težave, ki bi lahko ovirale ustrezen prenos vseh nadaljnjih paketov. Evropsko komisijo opozarjam na protislovje med visokimi gospodarskimi zahtevami in zahtevami glede učinkovitosti, ki so določene za železniške sisteme v Evropi, ter pozitivnim učinkom železnic na regionalni razvoj, izboljšanje mobilnosti podeželskega prebivalstva ter invalidov in na okolje. Predlagam, da Komisija to protislovje reši tako, da poišče ustrezno ravnovesje in kompromis, pri tem pa ne pozabi na pojasnitev načela delitve stroškov med državami članicami in Evropsko unijo, ter na pomen vzpostavitve usklajenega prometa znotraj EU. Oblikovati je treba zdravo konkurenco, ki vključuje vse industrijske udeležence in pri kateri gre za dejansko konkurenco med zasebnim in javnim prevozom in ne med različnimi oblikami javnega prevoza.

Artur Zasada (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Problem ustreznega delovanja železniškega trga v novih državah članicah in tudi dejavnik, ki ovira liberalizacijo trga, je neustrezno financiranje železnic ali, z drugimi besedami, pomanjkanje zadostnih sredstev za vzdrževanje železniške infrastrukture. Rezultat tega so visoke cene za dostop, kar posledično omejuje konkurenčnost te panoge prevoznega sektorja zaradi visokih stroškov prevoza. Dodaten problem je pomanjkljivo financiranje storitev, ki so javne storitve, zaradi česar prihaja se podjetja v sektorju potniškega prometa zadolžujejo. S tem se manjšajo možnosti za naložbe na primer v nov vozni park. V okviru ustrezne ureditve evropskega železniškega trga je bistveno, da se okrepi vloga nacionalnih regulatorjev trga. S to krepitvijo mislim na povečanje neodvisnosti in učinkovitosti, izboljšanje kakovosti osebja itd. Legitimno bi bilo tudi ustanoviti evropskega regulatorja trga, ki bi spremljal ustrezno izvajanje nalog, dodeljenih nacionalnim regulatorjem, in ki bi v primeru ugotovljenih nepravilnosti poročal neposredno Evropski komisiji.

15. Trgovinski sporazum proti ponarejanju (ACTA) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o vprašanju za ustni odgovor Komisiji o preglednosti in stanju pogajanj o sporazumu ACTA (trgovinskem sporazumu proti ponarejanju), ki so ga vložili Carl Schlyter, v imenu skupine Verts/ALE, Daniel Caspary, v imenu skupine PPE, Kader Arif, v imenu skupine S&D, Helmut Scholz, v imenu skupine GUE/NGL, in Syed Kamall, v imenu skupine ECR (O-0026/2010 - B7-0020/2010).

Carl Schlyter, vlagatelj. – (SV) Gospod predsednik, vsaka institucija mora braniti svojo vlogo. Parlament je glas ljudi EU in mora braniti interese državljanov. Komisija se ima za varuha pogodbe, a v tem primeru so načela preglednosti, človekovih pravic in parlamentarnih pravic tista, ki jih mora braniti. Če ne bomo imeli dostopa do dokumentov, nobena izmed institucij EU ne bo opravila svoje vloge ali izpolnila pričakovanj naših državljanov.

Nekateri komisarji so na zaslišanjih poudarili, da je treba Parlamentu zagotoviti dostop do dokumentov pod enakimi pogoji kot Svetu ministrov, Parlament pa pričakuje, da bo Komisija držala obljube. Številni državljani se bojijo, da jim nenehna poplava agresivne zakonodaje jemlje njihove svoboščine in pravice, kot so zakonodaja o hrambi podatkov, direktiva o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine IPRED I, IPRED 2, SWIFT in tako dalje. EU ne more nadaljevati s pogajanjem o sporazumu ACTA, če njeni državljani ne bodo dobili priložnosti, da se vključijo v proces.

Glavno vprašanje danes je preglednost, čeprav je tudi vsebina občutljiva. EU mora jasno povedati, da sta pogoja za našo udeležbo v proces pogajanj o sporazumu ACTA preglednost in zagovarjanje človekovih pravic in svoboščin. Šele ko bomo določili neodtujljive pravice, ki obstajajo v svobodni in odprti družbi, se bomo lahko v okviru teh pravic borili proti kriminalu in razpravljali o obliki, ki jo bodo morali imeti različni sporazumi.

Popolnoma nesmiselno in nesprejemljivo je, da moramo Komisijo za zaprtimi vrati spraševati o vsebini sporazumov, o katerih naj bi odločali mi. Naši državljani želijo zagotovila, da njihove elektronske naprave ne bodo preiskovane na mejah, da imajo pravico biti povezani in da se kazenske sankcije ne bodo sprejemale brez njihove vednosti. Od vas danes pričakujemo, da nam obljubite polno udeležbo v sporazumu ACTA; če tega ne boste storili, bom moral zaključiti s klasičnim odgovorom: se vidimo na sodišču.

Daniel Caspary, vlagatelj. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, ponarejanje, tihotapljenje in kršenje pravic intelektualne lastnine so nedvomno velik problem, predvsem za nas kot Evropsko unijo v celoti, pa tudi za številne države članice. Problem za podjetnike, delavce in potrošnike je, da na evropski notranji trg prihaja tudi čedalje več ponarejenih izdelkov. Danes ocenjujemo, da vrednost ponarejenega blaga, ki poplavlja naš trg, dosega približno 250 milijard EUR. Če je zdravilo, kot je na primer kontracepcijska tableta, ponarejeno in ne deluje – o čemer je nedavno bilo govora na nekem dogodku – se v najboljšem primeru zgodi, da ženska preprosto zanosi. V najslabšem primeru pa gre lahko, če zdravilo ne deluje, za življenje in smrt, to pa ne more biti v našem interesu.

V zvezi s kršenjem pravic intelektualne lastnine, tihotapljenjem in ponarejanjem moramo nujno nekaj storiti. Nesprejemljivo je namreč, da smo leta 2008 na naših mejah zasegli 178 milijonov ponarejenih izdelkov, od katerih jih je 20 milijonov bilo nevarnih, 50 % teh izdelkov pa je prišlo s Kitajske. Zato moramo ukrepati na tem področju. Problem je jasen: Lizbonska pogodba je začela veljati 1. decembra. Pogajanja o sporazumu ACTA potekajo že tri leta, zato kot Evropski parlament nismo v preteklosti bili niti približno tako vključeni, kot bomo morali biti v prihodnosti.

Zato upam, da bomo v naslednjih nekaj tednih in mesecih na tem področju zares dosegli več preglednosti. Potrebujemo dostop do podatkov, ki nam bodo jasno povedali, kaj se v tem trenutku dogaja na pogajanjih in kakšno stališče zavzema Evropska komisija. Pogajanja se morajo nadaljevati. Potrebujemo uspešno sklenitev ustreznega sporazuma. Kritike iz različnih skupin so v tem parlamentu dovolj dobro znane. V interesu delavcev, delodajalcev, industrije in potrošnikov upam, da bomo dosegli koristen zaključek, vendar da bomo pri tem upoštevali pogajanja o obstoječem pravnem redu in da ne bomo presegli njegovega področja.

Bernd Lange, namesto vlagatelja. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, imam tri vprašanja. Prvo je, zakaj še vedno ni preglednosti glede na to, da je Lizbonska pogodba začela veljati že 1. decembra da smo 10. februarja s Komisijo sklenili medinstitucionalni sporazum? Ne morem razumeti, zakaj je Svet na pogajanjih še vedno prisoten kot opazovalec, Parlament pa ni vključen in dokumenti niso javno dostopni? Zakaj je torej to tako, gospod komisar?

Drugo vprašanje, ki me skrbi, je: kdo se dejansko pogaja o sporazumu ACTA? O tem se ne pogaja kot o nekakšnem naknadnem sporazumu po sporazumu TRIPS v okviru Svetovne trgovinske organizacije. O tem se pogajajo samo posamezne države in – kolikor slišimo od Združenih držav – tudi vplivni gospodarski interesi. Sprašujem se, ali standardi, ki bi na koncu veljali za vse, čeprav na pogajanjih niso prisotni vsi, dejansko niso oblikovani?

Tretje vprašanje, ki me muči, gospod komisar, je: kakšna je dejanska vsebina pogajanj? Na zaslišanju ste odgovorili na moje vprašanje in mi zagotovili, da je pravni red varen. A ko pogledam posamezne dokumente, ki so pricurili na dan, sem žal v dvomih. Slišim, da pogajanja potekajo, da so blokade na internetu možne, da je treba ponudnike tako rekoč izkoristiti za pomoč pri nadzoru interneta zaradi gospodarskih interesov, da je možno včasih uvesti omejitve pri raziskavah in v znanosti in da nekateri celo poskušajo uvesti splošne sisteme nadzorovanja. Zato se sprašujem, kje v vsem tem je pravni red?

Tu je tudi vprašanje nadomestil. Dejstvo, da se pogaja tudi o vključitvi izgubljenega dobička v nadomestilo, ni ustrezno za našo politiko.

Moje tretje vprašanje, gospod komisar, seveda je, kakšen je dejanski odnos med povezanostjo in nepovezanostjo s spletom? Berem, da naj bi obe predstavljali digitalen svet, zato me zanima, ali to v bistvu pomeni, da se bodo uvedle tudi omejitve in preiskave notesnikov, iPod-ov in predvajalnikov MP3 na mejah? Prosim vas, da odgovorite na ta tri vprašanja?

Niccolò Rinaldi, vlagatelj. – (IT) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, mislim, da se v temi, o kateri nocoj razpravljamo, skriva izvirni greh, to pa je tajnost, v kateri so do zdaj potekala pogajanja. To tajnost je verjetno stopnjevalo neravnovesje, če drži, da so industrije ZDA, v nasprotju od evropske javnosti in institucij, imele dostop do niza virov informacij na podlagi sporazuma o zaupnosti. Nepreglednost pogajanj je problem, s katerim se soočamo tudi v drugih primerih – o tem smo govorili v okviru sporazuma s Korejo –, in je nekaj, kar se mora zdaj, z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, končati.

Zdi se mi, da je ta izvirni greh tudi posledica zlorabe: izkoriščanja boja proti ponarejanju za vodenje drugih bitk, kot da bi to bila nekakšna parola, v imenu katere je vse dovoljeno. Poleg tega je to zagotovo izredno pomembna bitka za trgovinsko silo, kot je Evropska unija. Gospod komisar, sem iz Benetk, mesta, ki ga dobro poznate in kjer so bili predpisi o ponarejenih izdelkih – mislim na primer na muransko steklo – nekoč zelo strogi (in so obsegali celo smrtno kazen). Zato je to nedvomno nekaj, kar moramo jemati zelo resno v čedalje bolj globalnem gospodarstvu, kakršno je naše.

Vendar pa ta sporazum povzroča resne grožnje, ki se jih ljudje bojijo, in Komisija se mora tega seveda zavedati. Dejstvo je, da bi to vprašanje moral v resnici reševati Odbor za mednarodno trgovino, kar čedalje manj drži, zato pa ta isti odbor čedalje bolj opravlja delo Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve.

Zaskrbljeni smo zaradi vprašanj, ki se nanašajo na svobodo obveščanja in izražanja prek interneta, na pravico do zasebnosti in možne kazenske in civilne posledice za ponudnike internetnih storitev. Obstaja nekakšna rdeča črta, ki se ne sme prekoračiti, zato bi prosil Komisijo, naj bo pri tej zadevi zelo previdna.

Z vidika trgovine pa bi želel gospoda komisarja še posebej prositi za zagotovilo, da se trgovinski sporazum proti ponarejanju (ACTA) ne bo smel uporabiti za oviranje prodaje zdravil, ki so na voljo po bolj konkurenčnih cenah; varnih, generičnih zdravil, ki ne kršijo zaščitnih pravic in katerih edini zločin je ta, da se proizvajajo v državah v vzponu, kot sta Indija in Brazilija, in da lahko skočijo v zelje zahodnim farmacevtskim industrijam.

Helmut Scholz, vlagatelj. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod komisar De Gucht, če se v zadnji sobi v majhni skupini sestajate s predstavniki desetih vlad, da bi se dogovorili o svetovni uredbi o nadzoru, ki vsebuje tako občutljivi poglavji, kot sta „kazenski pregon“ in „civilni kazenski ukrepi v zvezi z mejnim nadzorom in internetom“, potem vas skoraj ne more presenetiti, da prihaja do govoric in da se porajajo vprašanja, na katera državljani upravičeno pričakujejo odgovore.

V celoti se strinjam s kritiko mojih kolegov poslancev. Vendar pa morate biti seznanjeni s pomisleki, ki se skrivajo za vprašanji Odbora za mednarodno trgovino, ki ima podporo med skupinami, in sicer, da sporazum, katerega prvotni namen je bil zaščita dosežkov in patentov na področju inženiringa, zdaj posega globoko v področje državljskih pravic, demokracije sporočanja, decentraliziranega potenciala za inovacije in kulturnega razvoja ter varstva osebnih podatkov. Člena 7 in 8 Listine o temeljnih pravicah pa urejata tudi vaša pogajanja in na to vas bomo nenehno opozarjali.

Takšen sporazum bo vplival na ves svet. Kljub temu pa iz pogajanj izključujete gospodarstva v vzponu in države v razvoju, kakor tudi organizacije civilne družbe, sindikate in nacionalne parlamente – preprosto rečeno, izključujete splošno javnost, za katero in pod nadzorom katere bi morali delati. Pogajate se brez mandata iz Evropskega parlamenta. Ves čas nas odpravljate s povzetki rezultatov o celotnih krogih pogajanj, ki nam jih ponujate na dveh straneh. Ne želite spoštovati novega prava in nam razkriti dokumentov, ki jih v zvezi s temi pogajanjmi prejemajo države članice. Če zdaj trdite, da so pomisleki moje skupine neutemeljeni, potem to dokažite. Takoj nam pokažite pogajalske dokumente. Če sanjate o tem, da vam bo nekega dne ta parlament potrdil rezultate vaših pogajanj, potem bi se morali nekaj naučiti iz izkušnji demokratične odločitve o zavrnitvi sporazuma SWIFT. Vse, kar vam lahko rečem, je dobrodošli v demokraciji. Ta parlament ne bo več dopuščal razprav in sprejemanja odločitev v zadnji sobi.

Syed Kamall, vlagatelj. – Gospod predsednik, mislim, da gospod komisar lahko opazi silovitost čustev v Parlamentu, v vseh parlamentarnih skupinah, kjer jasno govorimo, da se ne glede na naša nestrinjanja o različnih vidikih sporazuma ACTA in trgovini s ponarejenimi izdelki ter tudi pravicah intelektualne lastnine, vsi strinjamo o potrebi po večji preglednosti. Upam, da je bilo to jasno.

Gospod komisar, vsi smo zaskrbljeni, da boste s pogajanjmi, pri katerih ni dovolj preglednosti – pri katerih nismo seznanjeni z načeli in naših pogajalskih stališčih v teh pogovorih – ustvarili vakuum, vsi pa vemo, kakšne govorice polnijo ta vakuum. Priča smo bili uhajanju tega, kar naj bi bili uradni dokumenti. Na noben način ne moremo izvedeti, ali so to res uradni dokumenti ali pa so mogoče ponarejeni, vendar pa to samo kaže, kaj se zgodi, če ni dovolj preglednosti in če ne posredujete informacij.

Mislim, da nekateri izmed nas resnično razumejo tudi občasno potrebo po določeni meri zaupnosti. Ko se pogajamo, seveda ne želimo razkriti vseh naših pogajalskih stališč; ne moremo povedati ravno vsega.

A to, za kar prosimo, je upravičena preglednost. Zakaj ne moremo imeti dostopa do teh dokumentov? Zakaj ne moremo imeti dostopa do besedil? In če se vam zdi, da nam zaradi preglednosti in pogajanj tega ne morete dati, potem nam vsaj dajte povzetek stališč in nam povejte, kakšna so naša temeljna načela v teh pogajanjih.

Na primer, ali bomo podprli predloge, ki so glede na blogosfero očitno podani, da naj bi bilo na mejah mogoče zaseči predvajalnike MP3 in notesnike? Ali bodo sprejete kazenske sankcije? Ali stališče EU to podpira? Mislim, da moramo vedeti, in mislim, da moč čustev v tem parlamentu kaže, da smo lahko, čeprav se pri tem ne strinjamo v celoti in imamo nekaj različnih pogledov, sprejeli nek širši kompromis, da bi se lahko dogovorili o skupnem besedilu.

Zato, gospod komisar, ste na vrsti vi, da pokažete preglednost in da pokažete, da priznavate demokratično odgovornost, ki jo vsi iščemo.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospod predsednik, razumem pomisleke poslancev v zvezi s pogajanjmi o sporazumu ACTA.

Naj najprej spomnim, da se o tem sporazumu pogajamo zato, da bi izboljšali zaščito inovacij „izdelanih v Evropi“ na vseh področjih, kjer se lahko kršijo pravice intelektualne lastnine. Če želimo ostati konkurenčno gospodarstvo, se bomo morali zanesti na inovacije, ustvarjalnost in izključnost blagovne znamke. To je ena izmed naših glavnih konkurenčnih prednosti na svetovnem trgu. Potrebujemo torej orodja, da bi zagotovili, da bo ta konkurenčna prednost ustrezno zaščitena na naših glavnih izvoznih trgih.

Že več let poskušamo odpreti to vprašanje v večstranskih organizacijah, kot sta STO ali Svetovna organizacija za intelektualno lastnino. Te poskuse so sistematično blokirale druge države. Zato kljub naši naklonjenosti pravi svetovni rešitvi nismo imeli druge izbire, kot da se povežemo s koalicijo voljnih.

Končni sporazum bo zavezujoč samo za tiste države, ki ga bodo podpisale, čeprav bi seveda bili veseli, če bi se naknadno pridružilo še več držav, predvsem gospodarstva v vzponu.

Kot sem rekel na zaslišanju, so ta mednarodna pogajanja zaupna. To ni nenavadno. Pri pogajanjih gre za iskanje rezultata, s katerim se vsi strinjajo, in zahteva minimalno stopnjo zaupnosti, da bi se vsaki strani omogočilo brezskrbno izrekanje koncesij in/ali preizkušanje možnosti še pred samo privolitvijo v sporazum.

Na drugi strani pa se strinjam, da mora biti Parlament ustrezno obveščen o poteku pogajanj. Močno si prizadevamo na dveh področjih: obveščamo Parlament in prepričujemo naše pogajalske partnerje, da pristanejo na večjo preglednost. Prvič, kar zadeva informacije za Parlament, smo vam posredovali pogajalske smernice, celovita poročila o krogih pogajanj in na splošno vse ustrezne dokumente iz Generalnega direktorata za trgovino, ki smo jih poslali tudi državam članicam prek Odbora za trgovinsko politiko. To smo storili v

skladu z okvirnim sporazumom. O sporazumu ACTA smo v zadnjih treh letih večkrat razpravljali tudi v Odboru za mednarodno trgovino.

Naj k temu dodam, da je Komisija junija 2008 in aprila 2009 za zainteresirane strani organizirala dve konferenci o sporazumu ACTA, ki sta bili odprti za vse državljane, industrijo, NVO in medije. Še ena javna konferenca bo potekala 22. marca v Bruslju.

Razumem, da se vam mogoče zdi, da to ni dovolj, da bi dobili jasno sliko o našem stališču na teh pogajanjih. Svojim službam sem naročil, naj zainteresiranim poslancem Evropskega parlamenta izročijo vse povzetke o vseh vidikih pogajanj. Ti vam bodo na voljo za razpravo pred in po vsakem nadaljnjem krogu pogajanj.

Drugič, da bi najboljši način, da se seznanite s tem, kaj se dogaja na teh pogajanjih bil, če bi prebrali osnutek pogajalskega besedila. Tako bi dobili zelo jasno sliko o tem, do kam natančno smo prišli pri teh pogajanjih. Kot verjetno veste, so se strani v pogajanjih o sporazumu ACTA dogovorile, da se pogajalsko besedilo lahko objavi samo, če se s tem strinjajo vse strani. Komisija podpira čim prejšnjo objavo pogajalskih dokumentov. Vendar pa nekaj pogajalskih strani o sporazumu ACTA še vedno nasprotuje zgodnji objavi. Močno nasprotujem njihovem pristopu, vendar ne morem enostransko prekršiti zaveze zaupnosti. Kot pogajalec bi ogrozil svojo verodostojnost.

Kljub temu bom poskrbel, da bo Komisija v naslednjem krogu pogajanj, ki bo potekal aprila, svoje pogajalske partnerje prepričal v objavo besedila, o pomislekih Parlamenta pa bom dvostransko razpravljal s pogajalskimi stranmi o sporazumu ACTA, kot so ZDA, s katerimi se bom srečal že prej. V interesu vseh je, da se vsem jasno predstavi, o čem natančno tečejo pogajanja, in kar je še pomembneje, o čem se na pogajanjih ne govori.

Kar zadeva vaše pomisleke glede vsebine, bi želel spomniti na glavna načela, ki vodijo Komisijo v pogajanjih o tem sporazumu.

Prvič, cilj je obravnavati velike kršitve pravic intelektualne lastnine, ki imajo velik komercialni vpliv. To ne bo pripeljalo do omejitve državljskih svoboščin ali nadlegovanja potrošnikov.

Drugič, pri sporazumu ACTA gre samo za uveljavljanje pravic intelektualne lastnine. Zato ne bo vključeval določb, ki bi spreminjale neodvisen zakon o intelektualni lastnini, kot so oblikovanje novih pravic, obseg zaščite ali trajanje. Vendar pa bi moral opredeliti minimalna pravila o tem, kako lahko inovatorji uveljavljajo svoje pravice na sodiščih, na mejah ali na internetu. Na primer, kadar se evropski modni oblikovalec sooči s ponarejanjem njegovih kreacij zunaj Evrope, lahko zagotovi, da bodo njegove pravice ustrezno zaščitene v tujini.

Tretjič, sporazum ACTA mora biti in bo ostal skladen s pravnim redom, vključno s trenutno ravno uskladitve uveljavljanja pravic intelektualne lastnine, Direktive o e-poslovanju, regulativnega okvira za telekomunikacije in nenazadnje veljavne zakonodaje EU o varstvu podatkov in piratstvu. Nikakršne uskladitve ali sprememb zakonodaje EU ne bomo uvajali skozi zadnja vrata.

Zato sporazum ACTA ne bo imel nikakršnega vpliva na državljane EU, saj ne bo ustvaril novih obveznosti za EU niti potrebe po izvajanju zakonodaje. Bo pa našim inovatorjem ponudil večjo zaščito na čezmejnih trgih.

Zavedam se pomislekov nekaterih od vas glede uvedbe obveznega pravila „treh udarcev“ ali stopnjujočega se odziva na boj proti kršenju avtorskih pravic in internetnem piratstvu. Naj zelo jasno povem, da ne bi bilo več dvoma. Pravilo treh udarcev ali stopnjujoči odzivni sistemi v Evropi niso obvezni. Različne države EU imajo različne pristope in to prožnost želimo ohraniti, pri tem pa v celoti spoštovati temeljne pravice, svoboščine in državljanske svoboščine. EU ne bo podprla in ne bo sprejela, da bi sporazum ACTA ustvaril obveznost odklapanja ljudi z interneta zaradi nezakonitega nalaganja vsebin.

Podobno bomo tudi zagotovili, da sporazum ACTA ne bo omejil dostopa do generičnih zdravil. Vem, da je bilo nekaj polemik o vplivu carinske zakonodaje EU na trgovino z generičnimi zdravili. Kot sem vam že povedal na zaslišanju, bomo ta problem obravnavali v okviru bližajoče se spremembe naše carinske zakonodaje.

Vprašali ste tudi o oceni vpliva v zvezi s sporazumom ACTA. Glede na to, da Komisija ne bo preseгла področje pravnega reda, smo za podlago vzeli študije, opravljene za direktivo o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine iz leta 2004 in predlog direktive o kaznivem uveljavljanju pravic intelektualne lastnine iz leta 2005 (ki ni bil sprejet).

Upoštevali smo tudi sklepe študije OECD iz leta 2008 o vplivu ponarejanja in piratstva na gospodarstvo. Ta študija ocenjuje, da gospodarstvo dejanskih ponaredkov v mednarodni trgovini dosega vrednost 250 milijard EUR, kar je več od posameznega BDP 150 držav. Vsebuje tudi izčrpno analizo piratstva digitalne vsebine.

Slišim torej vaše pomisleke in jih bom zagovarjal, kolikor bo to v moji moči. Vaše zaupanje in podpora mi bosta pomagala, da bom to pomembno nalogo peljal naprej.

Tokia Saïfi, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, ko je Lizbonska pogodba začela veljati, smo dobili nove pristojnosti, za katere si želimo, da bi bile spoštovane. Prisluhnilni smo vam in vas prosimo, da sprejmete tekoč, pregleden posvetovalni postopek o trgovinskem sporazumu proti ponarejanju (ACTA), pri tem pa zagotovite, da bodo Evropski parlament in državljani, ki jih predstavljamo v tej dvorani, v celoti obveščeni o napredku pogajanj, seveda ob spoštovanju klavzul o zaupnosti, ki se, kot ste nam pravkar povedali, nanašajo na sporazum. Danes želimo dostop do besedila in povzetka pogajanj, da bi se lahko v celoti vključili v zakonodajni proces.

Poleg tega vas želim skupaj s svojo skupino spodbuditi, da vztrajate pri pogajanjih, da bi dosegli večstranski sporazum, ki bo izboljšal standarde uporabe in spoštovanja pravice intelektualne lastnine, h kateremu bi se nekega dne lahko pridružile tudi države v vzponu, kot je Kitajska. Ponarejanje je nadloga, podzemna dejavnost in en vidik nepoštena konkurence, ki poleg tega, da predstavlja nevarnost za telo, družbo in gospodarstvo, predstavlja tudi nevarnost za um.

Če oropamo avtorje in tudi podjetja, ki so veliko let vložila v raziskave in razvoj sadov njihovega dela, bo to nespodobno za druge, ki bi želeli vztrajati pri inovacijah in oblikovanju. Vemo pa tudi, da se prav tu nahaja osrednja točka konkurenčnosti Evropske unije.

Na koncu naj povem, da menim, da z razvojem novega digitalnega okolja ne moremo zanikati, da je ponarejanje postalo nedotakljivo. Zato sem prepričana, da je internetnim uporabnikom, predvsem tistim, ki se polaščajo avtorske pravice, mogoče naložiti odgovornost, ne da bi se s tem ogrozilo spoštovanje temeljnih pravic in civilnih svoboščin. Zato sodelujmo, da bi poiskali to ravnovesje med pravicami in odgovornostmi.

David Martin, v imenu skupine S&D. – Gospod predsednik, zahvaljujem se komisarju za njegov prispevek. Gospod komisar, na koncu svojega prispevka ste rekli, da ste slišali naše pomisleke in da nanje odgovarjate. No, mislim, da to drži do neke mere, kot pravijo. Nisem namreč prepričan, da ste v celoti razumeli vseh naših pomislov o pogajanjih v zvezi s sporazumom ACTA. Res je, da se vsi strinjamo v zvezi z dejstvom, da imetnik pravic intelektualne lastnine zasluži pošten donos od teh pravic, vendar pa ponarejeno blago lahko ogrozi in včasih tudi dejansko ogrozi človekovo zdravje.

Zato tako kot vi mednarodnemu sodelovanju pri obravnavanju piratstva, ponarejanja in drugih zlorab pravic intelektualne lastnine ne nasprotujemo. Vendar pa ponavljamo, da mora to temeljiti na obstoječem pravnem redu. Če nam boste to popolnoma zagotovili, potem to sprejemam, toda rekli ste, da tega ne boste počeli skozi zadnja vrata – kar pa vam, kolikor se mi je zdelo, še vedno daje možnost, da to naredite skozi glavna vrata –, toda če boste zatrdili, da ne bo nobenih sprememb pravnega reda, potem sem vesel, da to slišim, in vam verjamem na besedo.

Rekli ste tudi, da ne boste kazensko preganjali oseb, ki nalagajo vsebine z interneta, potem pa ste nadaljevali o zunanjih mejah Skupnosti in o tem, kaj bi se lahko zgodilo z ljudmi, ki izstopajo iz EU in ne s tistimi, ki vanjo vstopajo, zato naj še enkrat povem, da si ne želimo, da bi sporazum ACTA vseboval kar koli, na podlagi česar bi se lahko kazensko preganjal kdor koli zaradi zasebne uporabe. Čeprav mogoče tega ne odobravamo, pa vendar se ne bi smelo kazensko preganjati nikogar, ki zasebno uporablja avtorsko zaščiteno material.

Seveda mora vsako ukrepanje na podlagi sporazuma ACTA biti sorazmerno ciljem. To ni bianko ček za imetnike avtorske pravice. Kot so dejali drugi poslanci, je problem v tem, da ne poznamo situacije zaradi tajnosti, v katero je ovita.

Pozdravljam dejstvo, da ste se močno zavzeli za to, da bi dobili osnutek pogajalskega besedila, in da boste pritisnili na druge strani. Vendar pa mislim, da morate drugim stranem reči, da se zaradi tega ne bo okrepila vaša vloga pogajalca: če ne boste objavili osnutka besedila, bo vaša vloga pogajalca oslabela, saj ne boste dobili – kar je bilo nocoj zelo očitno – podpore parlamenta, če ne bomo smeli videti osnutka besedila, na katerem delate.

Na koncu pa še nekaj pozitivnega: pozdravljam vaše besede o generičnih zdravilih in pričakujem spremembo carinske uredbe.

Sophia in 't Veld, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, ko sem se pripravljala na to razpravo o avtorski pravici, pravicah intelektualne lastnine in o tem, kako želimo zaščititi kreativna in intelektualna prizadevanja naših državljanov, sem se morala v mislih vrniti na krajo tovarnjaka z novimi knjigami o Harryju Potterju, ki se je zgodila pred nekaj leti, samo nekaj dni pred izidom knjige. Danes tatovom ne bi bilo več treba ukrasti tovarnjaka; knjigo bi preprosto nezakonito naložila na svoj notesnik ali predvajalnik MP3 in jo odnesel prek meje.

Pozdravljam zavzemanje Komisije za preglednost, a v skladu s povzetkom, ki so nam ga prijazno posredovale vaše službe, trditev, da se od pogajalcev zahteva, da podpišejo sporazum o nerazkrivanju, ne drži. Pravkar ste rekli, da ste podpisali, ali da je prejšnja Komisija podpisala takšen sporazum in da je torej za vas zavezujoč. Zanima me, katera izmed trditev je resnična. Če takšne klavzule o nerazkrivanju ni, potem morajo biti vsi ustrezni dokumenti nemudoma dostopni javnosti.

Če pa takšna klavzula obstaja, nam mora gospod komisar pojasniti, kaj bo storil, da bo zagotovil popolno preglednost in informacije za javnost, ne samo za ta parlament, saj dostop, ki bi bil omejen samo za poslance Parlamenta na podlagi zaupnosti, ni dovolj. Evropski državljani imajo pravico, da so seznanjeni z odločitvami, ki močno vplivajo na njihove pravice in svoboščine. V vsakem primeru morajo takšni sporazumi o nerazkrivanju postati preteklost. EU bi morala v prihodnosti vztrajati pri uporabi evropskih standardov preglednosti.

Demokratska legitimnost teh pogajanj je šibka. Nobene razprave ni bilo o opredelitvi ciljev in načel EU. Mandat ni prejel parlamentarne odobritve. Lahko trdite, da za to ni nikakršne pravne zahteve, vendar je to popolnoma nepomembno, kajti če 27 posameznikov – državnih ministrov – meni, da lahko sami sebi podelijo mandat za tajna pogajanja o temeljnih pravicah in svoboščinah evropskih državljanov, lahko samo sklenem, da se njihovo razumevanje demokracije v samem temelju razlikuje od mojega.

Parlament pomeni delo. nobenih „trojnih udarcev“, nobenih preiskav brez zagotovil in zaseganja notesnikov ali mobilnih telefonov. Parlament potrebuje neprepustna zagotovila, da takšne klavzule ne bodo vpeljene skozi zadnja vrata mednarodnega sporazuma.

Na koncu bi vam zaželela srečno pot v Novo Zelandijo naslednji mesec in, prosim, pazite, da vaš iPod ne bo vseboval kakšne nezakonito naložene vsebine!

Christian Engström, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, najprej bi želel čestitati Komisiji, ker je končno dosegla to, o čemer se voditelji EU pogovarjajo že desetletja. Dejansko so uspeli zbuditi zanimanje navadnih državljanov za politiko EU.

Sporazum ACTA je nekaj, kar je ljudem na internetu zares pomembno. A kljub temu menim, da moram Komisiji očitati metode, ki jih je uporabila. Državlani spremljajo vprašanje sporazuma ACTA zato, ker so besni. Besni so zaradi predlogov za omejitve njihove svobode in vdor v njihovo zasebnost samo zato, ker tako hočejo nekatera velika podjetja.

Besni so, ker vidijo, da se njihove temeljne državljanske svoboščine merijo z interesi industrije in da bodo potegnile kratko. Besni so zaradi popolnega pomanjkanja preglednosti. V demokraciji ne bi smelo biti tako.

Jutri bomo glasovali o resoluciji, ki Komisijo poziva, naj izpolni pričakovanja pogodbe in predloži vse dokumente o sporazumu ACTA. Upam, da bo resolucija sprejeta z veliko večino. Pravica do zasebnosti, svoboda obveščanja in pošteno in primerno sojenje so temelj svobodne in odprte družbe.

Jutri bomo pokazali, da je to parlament, ki je pripravljen zagovarjati te pravice v informacijski dobi. Zahtevali bomo informacije, ki so bodisi naša pravica in dolžnost nas, izvoljenih predstavnikov, Komisijo pa želimo vljudno opozoriti, da je to Parlament, ne predpražnik.

Edvard Kožušník, v imenu skupine ECR. – (CS) Gospod predsednik, najprej se želim zahvaliti komisarju Karlu De Gucht, ker je prekinil pristop njegovega predhodnika, ki je šel mimo Evropskega parlamenta kot edine neposredno izvoljene evropske institucije in ni zagotavljal informacij o procesu pogajanj o tem sporazumu, vendar pa me je kar malo sram, ker sem bil vzgojen, da moram kazati spoštovanje do pomembnih osebnosti, zato me je dejstvo, da je gospod De Gucht tako očitno čistil svoja očala, ko je tu zgoraj stal gospod Kamall, popolnoma zmedlo. Vendar pa se bom zdaj vrnil k sami zadevi.

Osebnostno pozdravljam dejstvo, da se bo ta sporazum uresničil, saj si intelektualna lastnina zasluži boljšo zaščito, kot jo ima danes. Kljub temu me skrbi, da med podpisniki sporazuma ni Rusije in Kitajske, ki sta glavni vir kršitev avtorske pravice. Zaskrbljen sem tudi zaradi dejanske učinkovitosti tega sporazuma. Ker je vsebina sporazuma vedno zavita v nekakšno kopreno, kot so tukaj omenili številni poslanci, bi želel Komisijo, ki se pogaja o sporazumu v imenu držav članic, pozvati, da zagotovi, da ta sporazum ne bo samo instrument za izvoz francoske digitalne giljotine v druge države in da obenem ne bo postal uvoznik patentov programske opreme v Evropsko unijo.

Eva-Britt Svensson, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospod predsednik, gospod komisar, presenečena in globoko zaskrbljena sem nad tem, da Komisija zagovarja zaupna pogajanja, ko gre za zakonodajo o svoboščinah naših državljanov, njihovih temeljnih pravicah, zasebnosti in tako dalje. Zadrževanja informacij o takšnih pogajanjih pred našimi državljani se ne sme nikdar zagovarjati.

Zahtevam, da se pogajanja takoj prekinijo. Nadaljevali bomo, ko se bodo podpisnice sporazuma ACTA strinjale, da bodo pogajanja potekala pregledno in demokratično. Hočem vse dokumente takoj zdaj in za vse državljane. Preglednost in informacije spadajo med najpomembnejša temeljna načela demokracije, predvsem v zvezi s temeljnimi svoboščinami in pravicami državljanov. Zato takoj zdaj in za vse državljane zahtevamo vse dokumente, kajti to je edino, kar se seveda pričakuje od demokracije.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Gospod predsednik, ko se dokumenti pripravljajo za zaprtimi vrati, se v moji skupini sproži alarmni zvonec. Eden izmed takšnih dokumentov je trgovinski sporazum proti ponarejanju (ACTA). Mnogi ljudje v moji državi so se čudili, zakaj je morala biti nizozemska Stranka za svobodo (PVV) izvoljena v Evropski parlament, in povedal vam bom, zakaj. To je bilo zato, da bi lahko nasprotovali kuhinji EU, ki je pripravljena in čaka na to, da bo za zaprtimi vrati lahko pripravila vse mogoče odvratne zvarke, ne da bi pri tem javnost imela kakšno besedo.

Tokrat niti ne vemo, kaj bo prišlo iz te kuhinje EU; Evropski parlament naj bi podal mnenje o nečem, kar se tukaj še vedno drži v tajnosti. Ali lahko obstaja še kaj bolj trapastega? To kaže na skrajno neupoštevanje Parlamenta in javnosti. Informacije, ki so do zdaj prišle na dan o tej igrici ACTA, so zelo moreče. Potrošnik bi bil žrtev in državljane bi bilo mogoče izključiti z interneta: to je zelo resna stvar.

Evropa je bila vedno celina, ki je bila najbolj ponosna na svobod ljudi pri kopičenju znanja. Ta svoboda bo zdaj resno ogrožena, kar se ne more in ne sme zgoditi. Poleg tega je pred nami tudi kršenje načela subsidiarnosti. Države članice pri tem dokumentu nimajo več nobene besede. Moja skupina se zavzema za popolno preglednost in odločno nasprotuje kriminalizaciji državljanov. Sporazum ACTA goji kulturo zadušljivega nadzora in obtožb; država vas opazuje. Sporazum ACTA gre mimo vse obstoječih mednarodnih organov, kot je Svetovna trgovinska organizacija (STO).

Kaj Komisija načrtuje v tej tajni kuhinji? Zakaj so v pogajanja skoraj izključno vključena ameriška podjetja; kaj počnejo tam? So tam, da bi ščitili svoje komercialne interese? Kaj pa interesi evropskih državljanov? Je možno, da so manj pomembni? Tu postane jasen pomen stranke PVV. Borimo se za interese državljanov, kjer koli lahko naletimo na skrito politiko, ki se odvija v zadnji sobi.

Želim samo še poudariti, da stranka PVV nasprotuje ponarejanju zdravil in izdelkov. Vendar o tem tukaj ne govorimo; govorimo o dejstvu, da poslanci tega parlamenta ne morejo izraziti svojega pravega mnenja o tem dokumentu zgolj zato, ker je bil ta ves čas v tajnosti in ker ne poznamo njegove vsebine. Ne moremo si zamisliti bolj očitnega kršenja parlamentarnega mandata. Po našem mnenju bi bilo treba to smrdljivo, skrivnostno kuhinjo zapreti in na njena vrata obesiti velik napis „Zaprto zaradi kršenja pravil“.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Gospod komisar, gospe in gospodje, vemo, da sta globalizacija in predvsem vstop Kitajske v STO ustvarila ogromen problem. Evropa je preplavljena s ponarejenimi izdelki, ki so čedalje nevarnejši za zdravje ljudi in predstavljajo ogromno gospodarsko izgubo za podjetja. Državljeni in podjetja ne sprejemajo z veseljem dejstva, da so nadzorni mehanizmi držav članic popolnoma nezadostni, in upravičeno pozivajo k učinkovitejšim ukrepom na evropski ravni, vključno z velikimi denarnimi kaznimi za ponarejevalce. Ta sporazum bi moral v osnovi izboljšati mednarodno sodelovanje pri odkrivanju ponarejevalcev, vendar se ne strinjam, da bi naš cilj moral biti preganjanje srednješolcev, ki nalagajo igre z interneta. Vsebina sporazuma, o katerem se pogajate dve leti, je tajna, zato informacije o spornih členih, ki bi lahko vplivale na trenutne pravice Evropejcev, njihovo zasebnost in osebne podatke, zgolj kapljajo. Komisiji nismo podelili mandata za to.

Zato se bojim, da bo ratifikacija tega izredno potrebnega sporazuma v Evropskem parlamentu zavrnjena na podoben način, kot je bil zavrjen sporazum SWIFT, če Komisija ne bo redno obveščala Parlamenta o sestavi

in omejitvah sporazuma, o katerem se pogaja. Ne želim, da bi bili še enkrat soočeni s končnim izdelkom, torej z zakonom, ki ga moramo ali odobriti ali zavrniti, ne da bi imeli priložnost o njegovi vsebini podrobno razpravljati in pregnati skrbi naših državljanov.

Menim tudi, da je strateška napaka, da Kitajska, ki je največji vir ponaredkov, ni bila povabljen na pogajanja o tem sporazumu. Zato bi vas, gospod komisar, prosila, da nam pojasnite taktiko, ki je v to vključena, in ali se s Kitajci pogovarjate o tem, da bi Kitajska kasneje podpisala sporazum. Ali verjamete, da se bo to zgodilo?

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ambicija Evrope, da ostane največje gospodarstvo sveta, je treba še bolj povezati z oživitvijo njene konkurenčnosti, kakovostjo njenega proizvodnega sistema in njeno zmožnostjo, da osvoji nove trge.

Boj proti ponarejanju in poslovnim kršitvam igra temeljno vlogo v tem okviru. Vendar pa zaščita blagovnih znamk, patentov in intelektualne lastnine ni samo nefinančni instrument, zaradi katerega je sistem konkurenčnejši, ampak je tudi otipljiv primer uporabe načel industrijskega gospodarstva, povezanih z demokratično pravno kulturo, ki temelji na spoštovanju pravil, tistih pravil, ki so bile v preteklosti pod vplivom mednarodnih finančnih špekulacij kršene.

Trgovinski sporazum proti ponarejanju (ACTA) je temeljni instrument za boj proti ponarejanju, torej pojavu, ki vsako leto ustvarja neverjeten prihodek v višini 500 milijard USD in ki je povezan z organiziranim kriminalom ter vpliva na – pravzaprav ogroža – temeljne človekove pravice, kot je zdravje, če vzamemo samo ponarejanje zdravil. Če želimo oceniti potrebo po sporazumu ACTA, moramo upoštevati ta mednarodni okvir.

Na drugi strani moramo zahtevati, da bo ta pogodba spoštovala nekatera osnovna načela soobstoja, ki izhajajo iz spoštovanja pravil. Ne moremo skriti dejstva, da nas skrbi pravna podlaga pogodbe, pogajalski mandat in njegova preglednost. Tisti ki, tako kot Parlament, predstavljajo 500 milijonov državljanov, morajo biti obveščeni uradno, ne zaupno. Pogajalci iz Komisije morajo poročati v tem parlamentu o tem, kako napreduje delo, obenem pa je treba zagotoviti dostop do dokumentov in informacij, da bi lahko oblikovali natančno mnenje.

Težavno, vendar plodno sodelovanje med Parlamentom in Komisijo lahko pomaga Evropski uniji, da na najboljši možen način uresniči svoj potencial. Resolucija gre v isto smer in zato si zasluži naš glas.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar De Gucht, podedovali ste zahtevno dediščino in če ta tema ne bi bila tako resna, bi se lahko skoraj nasmejal nad špekulacijami, ki jih odpira sporazum ACTA. Vendar pa obstajata dva razloga, zaradi katerih se temu nikakor ne morem smejati. Prvič, ponarejanje in kršitve zakona o avtorski pravici in blagovni znamki so stvari, ki ogrožajo tako celovitost gospodarstva kot zdravja ljudi.

Svetovne gospodarske izgube zaradi ponarejanja in kršitev zakona o avtorski pravici in blagovni znamki naj bi po ocenah samo v letu 2007 znašale 185 milijard EUR. To je precej več, kolikor znaša proračun Evropske unije. To ogroža naša podjetja, spodbuja kriminal in uničuje delovna mesta. To pa zagotovo ne more biti v našem interesu.

Poleg tega imajo lahko ponarejena zdravila smrtno nevarne posledice za ljudi, ki ta zdravila jemljejo ne vedoč, da so ponarejena. Tudi to je nesporejemo tveganje.

Samoumevno je tudi, da je zagotovo v našem interesu, da v zvezi s tem ukrepamo. Drugič, nedvomno mora biti jasno, da bi se moral pogajalski mandat Komisije strogo omejiti na okvir pravnega reda, da bi zagotovila, da sporazum ACTA v prihodnosti ne bo „še en nor sprejeti sporazum“.

Z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe to vključuje zagotavljanje izčrpnih in ad hoc informacij Evropskemu parlamentu o trenutnem stanju pogajanj o sporazumu. Po tem se bo od nas zahtevalo, da zadevo odobrimo. Z drugimi besedami, Evropski parlament pričakuje popolno preglednost in objavo pogajalskih dokumentov skupaj z vsemi drugimi ustreznimi dokumenti. Če se Komisija želi izogniti nadaljnjim govoricam in domnevam o sporazumu ACTA, se mi zdi edina možnost, da zainteresirani javnosti zagotovi izčrpne informacije.

V zvezi s tem imam tri pomembna vprašanja. Prvič – čeprav ste o tem že govorili – ali lahko Komisija zagotovi, da se ne bo sprejelo pravilo „treh udarcev“, po katerih sledi izključitev? To bi seveda bilo v nasprotju z okvirno direktivo o elektronskih komunikacijah.

Drugič, ali lahko Komisija zagotovi, da se ne bo uvedla odgovornost tretje osebe na strani ponudnikov internetnih storitev za vsebino, ki jo prenašajo? To bi seveda bilo v nasprotju z Direktivo o e-poslovanju.

Tretjič, ali lahko Komisija da zagotovila, da v okviru sporazuma ACTA ne bo uvedenih nikakršnih kazenskih ukrepov, ki so izven pristojnosti Evropske unije, in zelo dobro se zavedam, da bodo države članice tiste, ki bodo v tem smislu prevzele odgovornost. Vendar pa predvidevam, da boste kot varuh pogodb storili, kar se od vas pričakuje.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospod De Gucht, pred več kot enim letom je Evropski parlament od vas, od Komisije, zelo jasno zahteval, da v prihodnosti poskrbite za preglednost pogajanj o sporazumu ACTA in da vanje vključite javnost in parlamente. Pozvali smo vas tudi, da ohranite ozko usmerjenost v boj proti ponarejanju, kot je navedeno tudi v besedilu sporazuma. Kaj ste storili od takrat? Nič, popolnoma nič. Ravno nasprotno, skupaj s tako imenovano brezbožno koalicijo voljnih, predvsem z bogatimi industrializiranimi državami, se pogajate o sporazumu z izredno nedemokratično, celo nezakonito, tajno diplomacijo, na mnogih področjih pa ta sporazum jasno sega precej dlje od veljavnih predpisov za izvrševanje zakona o intelektualni lastnini v Evropi. Seveda o tem ne moremo biti prepričani, ker od vas nismo prejeli nobenih informacij.

A dejanski škandal se bo še zgodil. Od 1. decembra lani nas na številnih področjih ne morete več ignorirati in ne morete več s Svetom izvajati politike za zaprtimi vrati, ker so državljani – ki jih predstavlja njihov Parlament – popolnoma upravičeno naredili konec temu vedenju z Lizbonsko pogodbo. Zato se sprašujem, kaj dejansko počnete v tem smislu? Kot Komisija imate funkcijo varuha pogodb. Zato je vaša odgovornost, da zagotovite, da bo jasno oblikovana Pogodba o EU tudi upoštevana. Če polnega spoštovanja pogodbe ne boste mogli zagotoviti, potem boste od tega Parlamenta še enkrat dobili „ne“. Če mislite, da v teh pogajanjih ne morete zagotoviti, da bodo pogodbe spoštovane, potem takoj prekinite pogajanja, dokler tega ne boste lahko storili. Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze zato pravi: ukrepajte zdaj. Ukrepajte pri sporazumu ACTA!

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, vsi tukaj smo proti ponarejanju in piratstvu. Vendar pa ste nam, gospod komisar, pravkar povedali pravljico, da bi upravičili dejstvo, da o mednarodnem sporazumu razpravljate za hrbtom narodov in za hrbtom njihovih predstavnikov.

Gospod komisar, rad bi vas spomnil na člen 218 Lizbonske pogodbe, v katerem piše, citiram: „Evropski parlament bo nemudoma in v celoti obveščen na vseh stopnjah pogajanj“ ali pri sklenitvi mednarodnih sporazumov. Trgovinski sporazum proti ponarejanju (ACTA) je prav tak primer, zato držite svojo besedo in ravnajte v skladu z lastno pogodbo! Mora nas skrbeti za temeljne svoboščine. Razlaga ene kršitve – piratstva – in kazni zanj v prihodnosti očitno ne bo več stvar pravosodnih organov temveč ponudnikov internetnih storitev.

Še več, v prihodnosti bodo carinske službe v teh državah, ki so podpisnice sporazuma, očitno pod pretvezo boja proti piratstvu dobile dovoljenje za preiskavo telefonov, notesnikov in osebnih stereo naprav v skladu s sporazumom Združenja za svetovno medbančno telekomunikacijsko izmenjavo finančnih podatkov (SWIFT), ki je bil namenjen boju proti terorizmu. Vendar, gospod komisar, ne pozabite: Parlament vas je pri sporazumu SWIFT premagal in vas bo premagal tudi pri sporazumu ACTA, če bo to potrebno.

Želimo torej združiti boj proti ponarejanju in piratstvu, vdore v zasebnost, kršitve intelektualne lastnine in tudi, v primeru zdravil, kršenje pravice do zdravja. Gospod komisar, takoj nam predstavite ta sporazum.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, Trgovinski sporazum proti ponarejanju (ACTA) je temeljnega pomena za doseganje polne uskladitve ukrepov za zaščito evropske trgovine pred ponarejanjem in piratstvom. Pogajanja o sporazumu ACTA se nanašajo na občutljiva evropska zakonodajna vprašanja, kot so zagotavljanje uveljavljanja pravic intelektualne lastnine, prenos podatkov in varstvo podatkov, in to je razlog, zakaj ponovno zahtevamo večjo preglednost.

Komisija se mora popolnoma zavezati v skladu s stopnjo zaupnosti. Obstoječa pogajalska besedila morajo biti na voljo Parlamentu, ki bo lahko nadziral sporazume in po možnosti podal predloge udeležencem pogajanj o sporazumu ACTA. To, kar je nocoj povedal gospod komisar, nam vliva upanje, vendar si želimo, da bi se to tudi uresničilo.

Parlament si je vedno prizadeval za zaščito evropskih potrošnikov in proizvajalcev pred ponarejanjem in ukrepi, ki kršijo zasebnost na internetu. Zato je ključnega pomena, da Komisija še naprej igra aktivno vlogo v trenutnih pogajanjih in pritegne večje število udeležencev; trenutno jih je žal samo dvanajst. Upamo, da

se bo pogajanj želelo udeležiti večje število držav – tako držav v razvoju kot držav v vzponu – in da bodo hotele podpisati končni sporazum, da bi omogočile širši pogled na zadevo.

Države morajo ravnati v skladu s skupnimi obveznostmi, da bi se učinkoviteje borile proti ponarejanju in piratstvu. Ta gospodarska nadloga uničuje številne proizvodne sektorje, ki ta pravila upoštevajo. Zato je treba potrošnike, katerih zdravje je tudi precej ogroženo, seznaniti z jasnimi pravili, kajti, gospod komisar, brez jasnih in uveljavljenih pravil, vključno v zvezi z uporabo interneta, internet ne bo več predstavljal priložnosti, temveč bo imel učinek bumeranga. Vsi se moramo zavzeti, da se to ne bo več dogajalo, saj pri tem ne gre samo za vprašanje zasebnosti posameznika, temveč tudi za vprašanje varnosti naših držav.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Gospod predsednik, gospod komisar, sporazum za zaprtimi vrati ni nekaj, kar bi si evropska javnost zaslužila ali želela. Evropska unija se trenutno pogaja o zelo pomembnem trgovinskem sporazumu proti ponarejanju (ACTA) in to se ponovno dogaja v zadnji sobi. Nacionalni parlamenti in Evropski parlament niso imele niti ene možnosti za demokratičen nadzor vsebine ali obsega pogajanj, saj so se pogajalske strani dogovorile o klavzuli o zaupnosti.

Parlament in evropska javnost sta spet izključena, kar spet ogroža zaupanje javnosti v Evropi. Tokrat gre bolj za interese trgovine kot za boj proti terorizmu. Ne razumite me napak; evropsko gospodarstvo je treba spodbujati in pomemben vidik tega je intelektualna lastnina. Vendar pa je trenutna negotovost zaradi zaupne narave pogajalskih dokumentov sprožila veliko govoric.

Želela bi vprašati, kako v tej zvezi poteka komunikacija med komisarjem za trgovino in komisarko za temeljne pravice. Ali komisar De Gucht namerava svoje kolege seznaniti z vsebino sporazuma na kateri koli ravni? Ali komisarka Reding namerava na kateri koli ravni od svojega kolega, komisarja za trgovino, zahtevati preglednost? Evropski parlament zahteva takšno preglednost in čas je, da jo zagotovite, še preden bo naša institucija morala ta trgovinski sporazum potrditi.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, na zaslišanjih novih komisarjev je bila beseda preglednost ena izmed besed, ki so se največkrat omenjale. Danes ste ponovili, da je vse že pregledno in odprto. Moram vam iskreno povedati, da se s takšno opredelitvijo preglednosti na žalost ne morem strinjati. To očitno velja tudi za veliko število mojih kolegov poslancev v tem parlamentu. Preglednost je več kot zgolj metanje nekaj delčkov informacij, pri čemer potem še rečete „No, na žalost ostalih informacij ne moremo razkriti, ker smo nekomu obljubili, da bodo ostale zaupne“.

Vstopili smo v novo obdobje. Ni več mogoče uporabljati mednarodnih pogodb, da bi se na slepo sklepali sporazumi s trgovinskimi partnerji, ki bodo potem neke vplivali na evropsko zakonodajo. Z Lizbonsko pogodbo to ni več mogoče. To pomeni, da se morajo sklepanje sporazumov na slepo in skrivnostnost ter pomanjkanje preglednosti ustaviti pred vrati Evropskega parlamenta. Potrebujemo verodostojnost, da bi zaščitili inovacije, ki jih tukaj predstavljate kot glavni argument. Vendar pa verodostojnosti ne boste ustvarili, če se boste o vsem pogajali za zaprtimi vrati in nato skušali potolažiti ljudi z besedami, da to nazadnje ne bo tako slabo. To, gospod komisar, je napačna pot.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, povejmo jasno: način, kako potekajo pogajanja o trgovinskem sporazumu proti ponarejanju, je za Evropski parlament nesprejemljiv.

Kot novemu sozakonodajalcu pri tem vprašanju nam Lizbonska pogodba zdaj zagotavlja pravico do vseh informacij v istem času, v katerem jih sprejme tudi Svet. Dokumenti, ki so do zdaj „pricurjali“ na dan, so nam dokazali, da kar zadeva obliko, ta razsežnost nikakor ni bila spoštovana.

Kaj torej lahko rečemo o vsebini? Nesmiselna kupčija, ki je bila očitno ponujena ponudnikom internetnih storitev, je: če se odločijo za sodelovanje v sistematičnem spremljanju vsebine na njihovih omrežjih, za to vsebino tudi naprej ne bodo odgovarjali. V nasprotnem primeru jim lahko grozijo tožbe imetnikov pravi in sistematično kaznovanje.

Takšen obrat se mi zdi skrajno nevaren, saj bi s tem postavil pod vprašaj pravni red, ne samo pri načelu izključnega prenosa podatkov – ki se v francoščini glasi *preprost prenos* – v Direktivi o e-poslovanju, temveč tudi v zvezi s spoštovanjem temeljnih pravic državljanov, o čemer je nedavno bilo govora na naši razpravi o telekomunikacijskem paketu.

Na koncu vas želim spomniti, da smo že pokazali zavzemanje Parlamenta za ta načela, in sicer z zavrnitvijo Združenja za svetovno medbančno telekomunikacijsko izmenjavo finančnih podatkov (SWIFT). Prav nič ne dvomim v njegovo sposobnost, da začne znova. Zato želim predvsem poudariti pomen resolucije, o

kateri razpravljamo nocoj. Pozdravljam delo našega koordinatorja, gospoda Arifa, in vseh pogajalcev iz Odbora za mednarodno trgovino, ki so zagotovili, da bo signal, ki ga bo jutri poslal Evropski parlament, skrajno simboličen, ker bo poslan soglasno.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, ponarejeno blago ne škodi samo konkurenčnosti evropskih podjetij, temveč ogroža tudi zdravje ljudi. Zato je treba povečati uveljavljanje pravic intelektualne lastnine na svetovni ravni.

K večstranskemu sporazumu, o katerem razpravljamo, se mora pridružiti čim več trgovinskih partnerjev. Sporazum, o katerem potekajo pogajanja, mora v celoti spoštovati pravi red Skupnosti in temeljne svoboščine ter varovati osebne podatke, zagotavljati prost pretok informacij in nikakor ne sme neupravičeno obremenjevati zakonite trgovine.

Parlament bi moral imeti na voljo vse pomembne informacije na vseh ravneh pogajanj ob ustreznem upoštevanju utemeljene zaupnosti.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, gospod komisar, nekaj zelo jasnega se je pokazalo iz tega težko razumljivega procesa, ki ga vodi Evropska komisija, to pa je namera za povečanje obsega in stroškov pravic intelektualne lastnine, kar bo velikim korporacijam prineslo še več dobička.

Kjer je bilo to potrebno za izpolnitev tega cilja, so bila temeljna pravila o demokratičnih in preglednih postopkih spregledana, informacije pa skrite, da so lahko ušle demokratičnemu nadzoru. Kjer je bilo to potrebno za izpolnitev tega cilja, je bil omejen globalen dostop do osnovnega blaga, kot so varna zdravila, vključno z generičnimi različicami, pravica do zasebnosti in zaupnost korespondence ter varstvo osebni podatkov pa so bili kršeni.

Vseprisotnost trga in obramba gospodarskih interesov, ki želijo doseči lastne cilje znotraj svojih sektorjev, niso združljivi z obrambo in zagotavljanjem skupnega dobra. Rezultati te politike so zdaj zelo jasni.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospod predsednik, moram povedati, da se mi zdaj, ko sem slišal vse nastope, ki so sledili mojemu, dozdeva, da vsi niste prav razumeli, kar sem povedal, saj sem zelo jasno poudaril, da bomo spoštovali pravni red, da bom poskusil zagotoviti, da bodo tudi druge strani v sporazumu dale svoje soglasje za razkritje besedila, o katerem se trenutno pogajamo; jasno sem povedal, da se to besedilo nanaša samo na poslovno kršenje pravic intelektualne lastnine in to lahko znova in znova ponavljam. Zato ne bom odgovoril na vsa vprašanja, ki so bila postavljena, ker iskreno mislim, da sem nanje odgovoril že v uvodnem nastopu.

David Martin je vprašal, kaj se zgodi, če nekdo ne zapuša samo Evropske unije, temveč zapuša tudi državo, ki je podpisnica sporazuma ACTA? To je zanimivo vprašanje, kajti seveda je to odvisno od tega, kam je ta človek namenjen. Če je namenjen v državo, ki ni podpisnica sporazuma ACTA, potem bo to odvisno od carinskih organov in policije zadevne države, na kar pa mi nimamo vpliva. Tam, kjer lahko vplivamo, bomo poskrbeli, da se to ne bo dogajalo, vendar za druge seveda ne moremo govoriti.

Ne strinjam se v celoti z razmišljanjem gospe in 't Veld o parlamentarni odobritvi in parlamentarnem nadzoru, a dovolite mi, da samo jasno povem, o čem po mojem mnenju govori Lizbonska pogodba. Stvar je v tem, da Svet podeli mandat Komisiji in da se Komisija pogaja in da Svet sprejme odločitev o mandatu v skladu s svojim poslovníkom. Ali minister v Svetu ministrov potrebuje vnaprejšnjo potrditev s strani nacionalnega parlamenta ali ne, ni stvar evropskega prava, temveč nacionalnega, to pa se razlikuje od ene države do druge. Vem, da na primer v vaši državi ministri za veliko tovrstnih položajev potrebujejo vnaprejšnjo potrditev s strani parlamenta – prav, vendar obstajajo tudi države, kjer to ni tako. Mislim, da ne bi smeli presoati o tem, kako Svet sprejema odločitve. Dokler Svet spoštuje pogodbo in svoj poslovník, potem je to po mojem mnenju njihova stvar in ne neposredno naša.

Do določene mere ste me šteli, ko ste rekli, da ne bi smeli pregledati mojega iPoda. iPoda nimam, zato tu še ni težav. Pravzaprav sem ga dobil šele včeraj in ga še nisem uporabil, pa tudi v Novo Zelandijo ne grem. Je nekoliko predalet. Za to potrebujete uradnike, ki imajo nekoliko več časa, da bi šli tja.

(NL) Razpravo o kuhinji bom prepustil gospe Stassen ...

Zanimivo vprašanje, kaj pa Kitajska? No, kot veste, gospa Roithová, Kitajska ni udeležena v teh pogajanjih, Kitajska je resen problem, saj predstavlja, kot ste pravilno rekli, vir ponarejanja številka ena.

Med njo in nami poteka več pogajanj in razprav, vključno z gospodarskim dialogom na visoki ravni. Nenehno poudarjamo pravice intelektualne lastnine, ki so eden izmed glavnih problemov ne samo v internetnem trgovanju, temveč tudi pri številnih drugih dejavnostih. Ko bo sporazum ACTA dokončan, ga bodo lahko podpisale vse države, in upam, da bo tudi Kitajska prišla do zaključka, da bi tudi za njeno lastno industrijo bilo koristno, če bi imela boljšo zaščito pravic intelektualne lastnine, do tega pa bo prej ali slej prišlo. Poglejte si druge države, kjer se je to zgodilo v preteklosti: zdaj kažejo veliko več interesa za pravice intelektualne lastnine.

Ne strinjam se v celoti z razlago gospoda Le Hyarica in gospe Trautmann v zvezi s členom 218. Kar pravi člen 218, je, da mora biti Parlament obveščen na vseh stopnjah pogajanj; vi pa ste obveščeni in celo več kot to. Kar počnemo v zvezi z obveščanjem daleč presega tisto, kar je navedeno v členu 218; zelo daleč, vendar s tem nimam nobenih težav. V uvodni izjavi sem jasno povedal, da bomo vztrajali pri tem, da se bodo tudi druge strani strinjale o razkritju trenutnega osnutka besedila, vendar pa ne drži, da ne bomo spoštovali člena 218.

Mimogrede, naj gospe in t Veld povem, da smo vam poslali Prilogo 16 k izjavi, ki so jo sprejeli vsi udeleženci pogajanja o sporazumu ACTA in ki govori o ohranitvi zaupnosti dokumentov. To vam je 21. oktobra 2009 poslal generalni direktor gospod David O'Sullivan. Seveda je to poslal prejšnjemu Parlamentu, a pošiljatelj je še vedno isti. Gospod O'Sullivan je isti in gospa in t Veld je tudi ista, torej je stvar rešena. Torej me ne morete ravno spraševati, za kaj gre.

Na koncu mi dovolite, da jasno povem, da je treba resno jemati vse, kar sem povedal tukaj in kar sem rekel na zaslisišču. Storil bom vse, kar je v moji moči, da se bodo pogodbene stranke strinjale o tem, da vas lahko v celoti obveščamo. Dokler se to ne zgodi, vam osnutka sporazuma ne morem razkriti, ker bi s tem kršil sporazum o zaupnosti, takšno kršenje pa ne bi imelo vpliva samo na pogajanja o sporazumu ACTA, temveč tudi na številna druga pogajanja, ki jih imamo s temi državami. Kršila bi se zaupnost kot takšna, zaradi česar bi vsa pogajanja postala zelo težavna, če ne celo nemogoča, vendar bom naredil vse, da boste to reč dobili.

Predsednik. – Prejel sem pet predlogov resolucije⁽¹⁾, predloženih v skladu s členom 115(5) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 10. marca 2010.

Pisne izjave (člen 149)

Françoise Castex (S&D), v pisni obliki. – (FR) Medtem ko Parlament že več mesecev zahteva dostop do besedil, pogajanja o trgovinskem sporazumu proti ponarejanju (ACTA) potekajo v največji možni tajnosti, za hrbotom državljanov in njihovih predstavnikov, kar je nesprejemljivo. V tem ne najde smisla niti sama Komisija. Pravijo nam, da so nam dokumente že poslali, obenem pa, da bodo Svet prosili, naj objavijo vse: koga želijo pretentati?

Razen na preglednost želimo Komisijo in Svet opozoriti tudi na to, da bosta na koncu pogajanj morala pridobiti soglasje Parlamenta. Ker so do nas pricurljali neki dokumenti, se zdi, da imamo trojanskega konja: pod pretvezo popolnoma legitimnega boja proti ponarejanju, želijo države članice na čelu s francosko vlado glasovati za besedilo, ki bi lahko omajalo dostop do zdravil, svobodo izražanja, nevtralnost interneta in pravno odgovornost njegovih posrednikov.

Dejstvo je, da bo Parlament nasprotoval vsakršnemu rušenju pravnega reda. Če Komisija in Svet ne spremenita strategije, bomo posamezne svoboščine naših sodržavljanov zaščitili z zavrnitvijo sporazuma ACTA, kot smo zavrnili tudi sporazum Združenja za svetovno medbančno telekomunikacijsko izmenjavo finančnih podatkov (SWIFT).

Ioan Enciu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam vprašanje, ki je bilo Komisiji predloženo v zvezi s preglednostjo in stanjem pogajanj o trgovinskem sporazumu proti ponarejanju (ACTA). Mislim, da je treba nujno sprejeti ukrepe, da bi se rešil položaj, v katerem smo se znašli. Nesprejemljivo je, da Komisija izključuje Evropski parlament iz pogajanj o sestavi sporazuma ACTA, glede na to da moramo prav mi odobriti določbe tega sporazuma. Kot je bilo že povedano, mora Komisija čim prej javnost seznaniti z vsemi pogajanjmi, ki so potekala v zvezi s sporazumom ACTA, kakor tudi z obeti v zvezi s sestankom v aprilu. Vprašanja, kot je zahtevanje od internetnih ponudnikov, da spremljajo pretok in nalagajo omejitve v svojih omrežjih, bi lahko

⁽¹⁾ Glej zapisnik

imela negativen vpliv na prebivalce, tako z vidika spoštovanja njihove pravice do zasebnosti kot zaradi dodatnih stroškov, ki bi jih lahko imeli uporabniki. O takšnem vprašanju je treba odprto razpravljati in se posvetovati z javnostjo. Treba se je seznaniti s stališčem evropskih državljanov in industrije o teh ukrepih in ga tudi spoštovati, da bi se lahko izognili kakršnemu koli nezakonitemu in protidemokratskemu vedenju.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), v pisni obliki. – (PL) Gospe in gospodje, trgovinski sporazum proti ponarejanju, o katerem se trenutno pogaja Evropska komisija, presega načelo sorazmernosti, ki ga določa pravo EU. To načelo pravi, da morajo ukrepi Unije segati samo toliko daleč, kolikor je to potrebno, da bi se izpolnili cilji pogodbe. Poglavje o internetu vzbuja posebno zaskrbljenost. Govori se, da sporazum vsebuje predpise, ki bi lahko na eni strani omejili svobodo govora na internetu, na drugi strani pa poslovno dejavnost. To bo posledica predloga, v skladu s katerim naj bi internetni ponudniki postali odgovorni za vsebino poslanih informacij, pa tudi za kazenske sankcije za nalaganje vsebin za zasebno uporabo. Pravim, da se o tem govori, ker informacije o vsebini sporazuma ne prihajajo iz uradnih virov, temveč slonijo samo na govoricah in uhanjih, saj Komisija ne obvešča Parlamenta o napredku v pogajanjih. Vendar pa Lizbonska pogodba zdaj predvideva prav tak postopek. Poleg tega je soglasje Parlamenta, ki se izraža z večino glasov, zdaj potrebno za vsak sporazum, ki naj bi ga sklenil Svet. Nova pogodba uvaja tudi pristojnost, ki omogoča ukrepanje na področju intelektualne lastnine, ta pa je v enaki meri podeljena tako Parlamentu kot Svetu. Zato se tudi jaz strinjam z drugimi kolegi poslanci, ki zahtevajo večjo preglednost v zvezi s trenutnimi pogajanjmi, in mislim, da bi medinstitucionalno sodelovanje pri sporazumu ACTA moralo pokazati, da vse institucije resno jemljejo novo pogodbo, ki je zdaj že veljavna. To namreč trenutno ne drži.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. – Trgovinski sporazum proti ponarejanju ima nalogo, ki je ključnega pomena za zaščito pravic intelektualne lastnine. V času po krizi je treba intelektualce in umetnike spodbuditi, da izkoristijo svojo ustvarjalnost in na spletu brez strahu objavijo svoj material. To pravico je treba uravnati s pravico posameznikov do dostopa do informacij, sankcije pa bi morale veljati samo v primeru večjega komercialnega izkoriščanja avtorsko zaščenega materiala. Vendar pa je to vprašanje za kak drug čas. Danes imam največ pomislekov v zvezi s tem, v kolikšni meri je ta parlament seznanjen s pogajanjmi. Na podlagi Lizbonske pogodbe je za ta sporazum potrebna odobritev tega parlamenta, glede na besede mojih kolegov pa lahko uganem, da bo način, kako se ta sporazum razvija, naletel na hladen sprejem. Pogajanja o sporazumu ACTA morajo biti bolj odprta, Komisija in Svet pa morata za to pokazati pripravljenost tako, da bosta Parlamentu zagotovila širok dostop do dokumentov, ki so s tem povezani.

Stavros Lambrinidis (S&D), v pisni obliki. – Upam, da bosta pisna izjava o sporazumu ACTA, ki sem jo pred dvema tednoma predložil skupaj s kolegi, gospo Castex, gospodom Alvarom in gospo Roithovo, ter današnja razprava poslužili kot zapoznelo opozorilo Svetu in Komisiji. Ta parlament ne bo tiho sedel, medtem ko za zaprtimi vrati potekajo pogajanja o temeljnih pravicah milijonov državljanov. Nasprotujemo vsakršnemu „pranju zakonodaje“ na mednarodni ravni, kar bi večina zakonodajnih teles zelo težko odobrila – kaj šele Evropski parlament. S tem seveda mislim na zloglasne zakone o „treh udarcih“. Ta parlament je trdno prepričan, da je treba zaščititi pravice intelektualne lastnine, vendar ne s podeljevanjem vseobsegajočih pravic zasebnim podjetjem, da vseprek spremljajo vse aktivnosti državljanov na internetu – česar ne želimo dovoliti niti policiji v boju proti terorizmu –, zagotovo pa tudi ne z nesorazmerno kaznijo odklapanja celotnih gospodinjstev z interneta. Dostop do interneta je sam po sebi temeljna pravica. Kot takšnega ga je treba obravnavati in ščititi.

Michael Theurer (ALDE), v pisni obliki. – (DE) V zvezi s pogajanjmi Evropske komisije o trgovinskem sporazumu proti ponarejanju (ACTA) so je porodilo nekaj vprašanj. Čeprav sporazum obravnava upravičena vprašanja, torej boj proti ponarejanju in tihotapljenju izdelkov in blagovnih znamk, mora bolj trdno temeljiti na naših evropskih načelih. Ne sme pripeljati do uskladitve avtorskega prava, patentnega prava ali prava znamk v EU - ravno nasprotno, načelo subsidiarnosti mora ostati naše najpomembnejše načelo. Trgovinskih sporazumov se ne sme zlorabljati, da bi se zmanjšale temeljne pravice in svoboščine posameznikov. Preden lahko Parlament da svojo potrditev, ki je potrebna za ratifikacijo tega sporazuma, bo treba opraviti še pomembne izboljšave, in sicer ne samo v smislu vsebine. Parlament mora biti v večji meri vključen v pogajanja, pogajalske dokumente pa mora imeti v celoti na voljo.

16. Uredba o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o vprašanju za ustni odgovor Komisiji o Uredbi o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov, ki so ga vložili Daniel Caspary v imenu skupine PPE, Kader Arif v imenu skupine S&D, Niccolò Rinaldi, v imenu skupine ALDE, Yannick Jadot v imenu skupine Verts/ALE, Joe Higgins, v imenu skupine GUE/NGL, in Robert Sturdy, v imenu skupine ECR (O-0022/2010 - B7-0018/2010).

Daniel Caspary, *vlagatelj*. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, splošni sistem preferencialov (SSP) Evropske unije z zmanjšanimi uvoznimi dajatvami trenutno omogoča dostop do trga 176 državam v razvoju. To so ugodnosti, ki jih kot Evropska unija nudimo, ne da bi od naših partnerjev pričakovali kaj v zameno. Obstaja pa tudi SSP+ za nekatere države, ki se soočajo s posebnimi izzivi, kakor tudi za tiste, ki izpolnjujejo posebne pogoje.

Kakšno je naše izhodišče? Od 1. januarja 2012 naprej bomo potrebovali novo uredbo, ker bo stara že nehala veljati. Potrebujemo čas za ustrezen postopek, da bi lahko imeli dve obravnavi. Zato v imenu svoje skupine pričakujem, da bo Komisija čim prej podala nov predlog. Kot sem rekel, potrebujemo dovolj časa za postopek z dvema obravnavama, saj bi bilo nesprejemljivo, če bi moral Evropski parlament sprejemati negotove odločitve pod pritiskom. Potrebujemo tudi oceno obstoječega sistema. Upam, da bomo kmalu prejeli dejstva, številke in podatke, ki bodo razkrivali, kako uspešen je bil obstoječi sistem v praksi. Ali je obstoječi sistem res olajšal trgovino državam, ki so od njega imeli koristi? Ali so se povečale tudi izvozne številke? Ali ta sistem prinaša koristi pravim državam? Tole vprašanje bom namenil vsem: ali je z obstoječim sistemom vse v redu? Na primer, če so države, kot je Katar, v katerih je dohodek na prebivalca višji od dohodka v 25 državah članicah Evropske unije, vključene v shemo SSP, potem moramo zagotovo temu pristopiti zelo kritično, ko bomo spreminjali celoten sistem.

Svoje kolege poslance iz vseh skupin bi želel v zvezi z jutrišnjim glasovanjem prositi še tole: resolucija mora ostati zelo splošna, kot je bilo dogovorjeno v prvotnem osnutku. Kolegom poslancem bi bil zelo hvaležen, če v resoluciji ne bi omenjali posebnih primerov, o katerih smo razpravljali.

David Martin, *namestnik vlagatelja*. – Gospod predsednik, tako kot gospod Caspary tudi jaz pozdravljam tri preferencialne režime v okviru SSP – Vse razen orožja, SSP in SSP+.

Prav je, da 49 najrevnejših držav na svetu dobi odprt dostop do naših trgov za vse, razen za njihovo orožje. Prav je, kot je dejal gospod Caspary, da 176 držav v razvoju dobi prednostni dostop do našega trga. Prav je tudi, da se 16 državam s shemo SSP+ omogoči boljši dostop do našega trga v zameno za določitev in izvajanje 27 posebnih mednarodnih konvencij o človekovih pravicah, delovnih standardih, trajnostnem razvoju in dobrem upravljanju.

Prav pa je tudi, da od 16 držav upravičenk pričakujemo, da bodo izpolnile in spoštovale svoje zaveze, ki jih bodo dale v okviru teh konvencij.

Če bomo državam omogočili, da se izognejo izpolnjevanju svojih zavez ali upoštevanju predpisov iz teh konvencij, potem bomo izgubili motivacijo, ki bi jo SSP+ moral dati. To pa ni vse, saj posledično kaznujemo še druge države s shemo SSP z zmanjšanjem njihovih preferencialov in dajanjem preferencialov 16 državam, ki ne spoštujejo njihovih pravic.

Zato pozdravljam dejstvo, da je Komisija preiskovala Šri Lanko in tudi predlagala tožbo proti njej. Tudi zaradi tega sem trdno prepričan, da bi Komisija morala sprožiti preiskavo o tem, kako Kolumbija spoštuje ali ne spoštuje 27 konvencij. To ne pomeni, da bomo ukrepali proti Kolumbiji. To samo pomeni, da jo bomo preiskali, kar smo naredili tudi v primeru Salvadorja, nakar smo se odločili, da ni nobene potrebe za ukrepanje.

Za gospoda komisarja imam tri vprašanja.

Ali se Komisija strinja, da bi Parlament v prihodnosti moral imeti pravico, da zahteva preiskave v okviru SSP+?

Drugič, ali bo Komisija medtem Parlamentu predstavila zahtevano poročilo o stanju ratifikacije in izvajanja konvencij v državah, ki so upravičenke do SSP+?

In na koncu, kdaj Komisija namerava predložiti Parlamentu spremenjeno uredbo za naslednjo fazo SSP? Obljubili ste nam, da se bo to zgodilo do junija, zato jo junija tudi želimo dobiti.

Niccolò Rinaldi, *vlagatelj*. – (IT) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, kmalu po izvolitvi tega parlamenta smo se takoj soočili z vprašanjem prekinitve splošnega sistema preferencialov (SSP+), predvsem v zvezi z uporabo oziroma neuporabo tega mehanizma pri Šri Lanki in Kolumbiji.

V prvem primeru smo naleteli na vrsto napak, tudi nekaterih resnih, ki jih je zagrešila Šri Lanka, država, ki ima to olajševalno okoliščino, da je za njo zelo dolga državljanska vojna proti strahotni teroristični organizaciji. Komisija je po mojem mnenju v tem primeru ravnala dokaj prenačljeno, zato je hitro prišlo do predloga, da

se SSP+ prekine. Ker Šri Lanka v Svetu nima nobenih „varuhov“, če lahko tako rečemo, je bila odločitev sprejeta. Evropski parlament pa pri tem ni imel nobene vloge: nihče ga ni vprašal za mnenje.

V drugem primeru gre za državo, ki je v strašni notranji gverilski vojno in kjer prihaja do resnih kršitev človekovih pravic, vključno s pogostimi uboji sindikalistov. Komisija do zdaj še ni izrazila mnenja o tem, kdaj bi bil pravi čas za začetek preiskave, in je dejansko šla naprej po poti sporazuma o prosti trgovini, s čimer se osebno strinjam. Kot vemo, so v Svetu prisotne vlade, ki zelo aktivno ščitijo interese kolumbijskih organov, vloga Evropskega parlamenta pa je ponovno manjkala: nihče nas ni prosil za mnenje kljub dejstvu, da moramo skoraj vsak dan poslušati mnenja drugih.

V obeh primerih nismo imeli nobenih študij vplivov, ki bi preučevale poklicne in gospodarske posledice možne prekinitve. Pri vseh teh nedoslednostih pa obstaja en skupen element: obrobna vloga Evropskega parlamenta. Te odločitve pa so očitno politične in ne tehnične, zato je to nesprejemljivo. Zato potrebujemo novo uredbo, pri čemer lahko izkoristimo rok veljavnosti, ki se izteče konec leta 2011, in mislim, da ta dva konkretna primera to dokazujeta. Medtem pa bi bilo dobro, če bi spregovorili o tem, kaj se je v teh državah dogajalo v zadnjih mesecih.

Na primer, zanimivo bi bilo vedeti, kakšen prag kršitev človekovih pravic bi po mnenju Komisije moral biti presežen, preden bi sprožila preiskavo v Kolumbiji ali v kakšni drugi državi, in kakšne konkretne ukrepe bi morala na primer sprejeti šrilanška vlada, kot je odprava vojaškega prava, da bi preprečila prekinitve.

Gospod komisar, prosimo za naslednje: nov predlog, po možnosti do junija; jasna merila v zvezi z upravičenostjo držav upravičenk ob upoštevanju, da je SSP razvojni instrument in da imamo na seznamu nekatere države, ki, roko na srce, niso ravno države v razvoju; podpis in uporaba 27 konvencij Mednarodne organizacije dela v državah upravičenkah; preglednost pravil o njihovem ravnanju; sistem, ki bo ocenil vpliv SSP in sporočilo Parlamentu. Kot je rekel tudi gospod Martin, mora Parlament imeti polnopravno vlogo v primeru prekinitve, saj gre pri tem, ponavljam, za očitno politično odločitev.

Nicole Kiil-Nielsen, namestnica vlagateljca. – (FR) Gospod predsednik, motiv za našo današnjo razpravo so trije vidiki, ki se nanašajo na splošni sistem tarifnih preferencialov.

Prvič, veljavna uredba bo potekla 31. decembra 2011. Da bi Evropski parlament lahko izvajal pristojnosti, ki mu jih podeljuje Lizbonska pogodba, nam mora Komisija predstaviti nov osnutek uredbe najpozneje do junija 2010.

Drugič, delovanje splošnega sistema preferencialov+ (SSP+) je daleč od tega, da bi bilo popolno. Kdo se odloča o seznamu držav upravičenk in na podlagi katerih meril? Neverjetno! Kdo dejansko spremlja izvajanje 27 mednarodnih konvencij o socialnih in okoljskih vprašanjih, kar se zahteva, da bi država lahko sploh postala upravičenka za SSP+? Ne vemo.

Kakšne rezultate je pokazal SSP+? Ali so to trajnostni razvoj, diverzifikacija proizvodnje in ustvarjanje dostojnih delovnih mest, ali bolj množica pogodb za določen čas, povečanje števila zapuščenih kmetij in koncentracija velikih holdinških družb, ki se ukvarjajo z izvozom? Nimamo pojma.

Zato je potrebna temeljita sprememba uredbe, da bi se zagotovil demokratičen nadzor in da bodo sprejeti ukrepi dejansko izpolnili zastavljene cilje.

Toda pravi razlog za nocojšnjo razpravo je obžalovanja vreden primer Kolumbije. Komisija do danes ni hotela sprožiti preiskave o zelo resnih kršitvah človekovih pravic v tej državi. Takšno preiskavo pa ta uredba določa.

Glede na vrednote, ki jih Evropska unija zagovarja, je nepojmljivo, da se je EU pri iskanju dobička za naše lastne multinacionalke v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, avtomobilskem, farmacevtskem, telekomunikacijskem in bančnem sektorju, bila pripravljena odreči pogojem SSP in da je v zadnjih nekaj dneh v naglici sklenila sporazum o prosti trgovini s Kolumbijo. To je smrtonosni udarec sindikatom, malim kmetovalcem in potrošnikom Kolumbije ter njeni nacionalni industrijski proizvodnji.

Joe Higgins, vlagatelj. – Gospod predsednik, sistem, s katerim EU nekaterim državam nudi preferencialno obravnavo v trgovini, je bil sprejet leta 1971. To naj bi bil mehanizem za reševanje trgovinskih neravnovesij med razvitimi kapitalističnimi državami in revnejšimi državami sveta, ki naj bi prispeval k trajnostnemu razvoju.

Gospod komisar, ali se strinjate, da je bil to v tem smislu zares žalosten neuspeh in da so trgovinski sporazumi EU v glavnem prinesli koristi nadnacionalnim korporacijam s sedežem v EU, ki svoja visoka sredstva uporabljajo za to, da bi uničila male lokalne proizvajalce v številnih revnejših državah, kar povzroča resne motnje, vključno z izgubo lokalnih delovnih mest in uničenjem okolja? Mar ni to pravi smisel strateškega dokumenta Komisije EU z naslovom „Globalna Evropa: konkurenca v svetu“, ki je bil objavljen šele pred tremi leti?

In, gospod komisar, kaj lahko še pričakujejo delovni ljudje Afrike, Azije in Južne Amerike, ko pa se je vaša Komisija v zadnjih nekaj tednih strahopetno uklonila kriminalnemu špekuliranju plenilskim trgovcem v hedge skladih, ki iščejo ogromne hitre dobičke z nezaslišanim špekuliranjem proti evru in predvsem Grčiji? Vi pa ste delavski razred Grčije in revne ljudi Grčije izročili na milost in nemilost tem parazitom – pravzaprav kriminalcem. Kaj lahko glede na vse skupaj pričakujejo ljudje in delavci zunaj meja Evrope?

Vprašanje se glasi, kako Komisija EU ocenjuje, ali države, ki koristijo ugodnosti preferencialnih trgovinskih sporazumov z EU, ščitijo pravice delavcev in človekove pravice. Prosim, povejte nam to.

In kako lahko še naprej ohranjate odnose z vlado Kolumbije, kjer organi pod nadzorom vlade, predvsem vojska, povsem očitno nenehno izvajajo najostudnejše zločine, kar je še pred kratkim pokazalo grozljivo odkritje masovnega grobišča nedolžnih žrtev umorov v La Macareni.

In na koncu, kakšno je najnovejše stališče Komisije v zvezi z nadaljevanjem izvajanja SSP+ na Šri Lanki glede na to, da je politika vlade gospoda Rajapaksa po volitvah še naprej uperjena proti človekovim pravicam in pravicam delavcev v tej državi?

Syed Kamall, namestnik vlagatelja. – Gospod predsednik, mislim, da vsi razumemo, da je bil eden izmed ciljev sistema SSP vključiti revnejše države v globalen trgovinski sistem. Preferencialna obravnava je veljala za pozitiven način reševanja nekaterih trgovinskih neravnovesij med bogatejšimi in revnejšimi državami.

Kot človek, ki imam veliko prijateljev in sorodnikov v več takšnih revnih državah, mislim, da nam ni treba iti dlje od vlad mnogih izmed teh držav: problemi slabega upravljanja, državni monopoli in podkupljive vlade, ki podjetnikom v teh državah onemogočajo ustvarjanje bogastva, dejstvo, da se podjetniki soočajo s težavami pri uvozu materialov, ki jih potrebujejo za namen dodajanja vrednosti in ustvarjanja bogastva, in tudi dejstvo, da številni državljani teh držav nimajo dostopa do blaga in storitev, ki so za nas v EU in v mnogih bogatejših državah samoumevni.

Treba je tudi priznati, da lahko ljudem pri premagovanju revščine najbolj pomagamo tako, da pomagamo podjetnikom. Podjetniki bodo ustvarjali delovna mesta, ustvarjali bodo bogastvo in revne ljudi rešili iz revščine.

V teku zadnjih pogajanj o sporazumih o gospodarskem partnerstvu so mnoge države članice iz vseh političnih krogov izrazile zaskrbljenost zaradi pristopa Komisije k tem sporazumom, ki temelji na eni rešitvi za vse.

V enem primeru, v katerega sem bil vključen tudi sam, je uradnik Komisije na zaslišanju v odboru rekel, da pri sporazumih o gospodarskem partnerstvu ne gre samo za trgovino; gre tudi za regionalno vključevanje in izvoz modela EU. A ko smo vprašali, ali bi lahko nekatere države AKP, ki so imele določene pomisleke, rajši dobile SSP+, nam je bilo rečeno, da to ni mogoče, ker te države kršijo nekatere konvencije in zato niso upravičene do SSP+.

Seveda bi si lahko prizadevali, da bi bili bolj prilagodljivi pri naši uporabi SSP+, ki bi mogoče lahko bil druga možnost za sporazume o gospodarskem partnerstvu. To lahko rešujemo na veliko načinov. Državam, ki ne izpolnjujejo standardov, lahko naložimo sankcije, ali pa pričnemo trajen dialog, da bi zagotovili izboljšanje razmer v teh državah, pri čemer moramo razumeti, da Rim ni bil zgrajen v enem dnevu in da to velja tudi za nadpovprečno visoke standarde Evrope. Čas je, da se lotimo dela in pomagamo podjetnikom v državah v razvoju, namesto da preveč politiziramo o tem vprašanju.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospod predsednik, trenutna shema SSP se bo iztekla 31. decembra 2011. Komisija že dela na temeljitem posodabljanju in spremembi obstoječe sheme. Kasneje tega meseca bom odprl široko javno posvetovanje o možnih izboljšavah in spremembah, ki mu bo sledila temeljita ponovna ocena vpliva. Lahko torej pričakujete, da bo predlog Komisije za naslednjo uredbo pripravljen v prvem četrtletju 2011. Ta predlog bo seveda predmet rednega zakonodajnega postopka, ki bi se lahko raztegnil tudi v čas po izteku veljavne sheme, torej po 31. decembru 2011.

Gotovo se boste vsi strinjali, da se moramo izogniti temu, da bi upravičenke do SSP 1. januarja 2012 izgubile vse svoje preferencialne. Zato bomo vzporedno z začetkom tega temeljnega pripravljalnega dela na novi shemi SSP podali predlog za podaljšanje veljavne uredbe, da bi ohranili kontinuiteto, dokler ne bo sprejeta nova shema. To bi vam moralo dati dovolj časa, da se boste lahko lotili dela na naslednji shemi, ob tem pa zagotovili, da upravičenke do SSP ne bodo zapostavljene. Ta dokument bi morali dobiti aprila.

Zabeležil sem vaše vprašanje o vseh pomislekih v zvezi s tem, kako Komisija spremlja skladnost držav upravičenk z veljavnimi merili za obravnavo SSP+. Temeljno merilo za SSP+ je ratifikacija in učinkovito izvajanje 27 mednarodnih konvencij na področju človekovih pravic, osrednjih delovnih standardov, trajnostnega razvoja in dobrega upravljanja. Naloga Komisije je, da pozorno spremlja skladnost vseh držav upravičenk s temi merili.

Komisija je dolžna upravljati SSP na pravičen in objektivni način in je tudi odločena, da bo to storila. Zato pri našem spremljanju in ocenjevanju učinkovitega izvajanja režimov SSP+, kolikor je mogoče, izhajamo iz ugotovitev in poročil mednarodnih organizacij, kot so Združeni narodi, MOD in drugi ustrezni organi, kakor tudi iz mehanizmov spremljanja, ki so opredeljeni v samih konvencijah.

To zagotavlja jasen in nepristranski proces pregledovanja. Spremljanje podpira tudi dvostranski dialog Komisije z državami s shemo SSP+ o vprašanih glede izvajanja. Če takšna poročila vsebujejo informacije, da se merila SSP ne spoštujejo v celoti, uredba o SSP predvideva možnost, v skladu s katero lahko Komisija opravi preiskavo, da bi pojasnila dejansko stanje in predlagala ustrezne ukrepe.

Preiskava je resen instrument, ki ga je treba izkoristiti, kadar stanje stvari to upravičuje, vendar pa sprožitev preiskave ni ukrep, ki bi ga kar tako zlahka sprejeli, saj lahko vpliva na naše širše odnose z državami partnerkami. Spomnite se na primer na zadnji primer s Šri Lanko.

Ker je cilj sheme SSP+ spodbuditi države, da spoštujejo mednarodne standarde dobrega upravljanja, bi bilo treba državam s shemo SSP+ najprej dati priložnost, da dokažejo svoje zavzemanje za cilje SSP+ in svojo pripravljenost za sodelovanje z mednarodnimi nadzornimi organi ter odpravljanje ugotovljenih pomanjkljivosti.

Ta pristop priznava korake, ki so jih te države že opravile, in je v skladu s splošnim pristopom, ki temelji na spodbudah in ki podpira SSP+.

Komaj čakam, da bomo skupaj imeli razpravo o prihodnosti sheme SSP in predvsem SSP+. Med pripravo spremembe trenutne sheme, ki se bo nanašala tudi na merila SSP+ in spremljanje spoštovanja, bomo pozorno preučili tudi teme, ki jih omenja Evropski parlament.

Ker bo ta sprememba zdaj sledila rednemu zakonodajnemu postopki, bo Evropski parlament pri opredelitvi končne oblike nove sheme SSP v enakem položaju kot Svet.

Laima Liucija Andrikiienė, v imenu skupine PPE. – Gospod predsednik, na podlagi tega, kar je rekel naš kolega Daniel Caspary, ki ga popolnoma podpiram, bi želela poudariti nekaj točk. Prvič, z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe se je na mnogo načinov preoblikovala vloga Parlamenta pri oblikovanju trgovinske politike EU. SSP je eno izmed teh področij, kjer bo Parlament imel več besede in večji vpliv.

Gospod komisar, želim vas tudi pozvati, da izrazite naklonjenost večji vlogi Parlamenta na področju, za katerega ste pristojni. Zato vas pozivam, da se posvetujete s Parlamentom, ko bo prišel čas za zaključek ali spremembo seznama upravičenk do SSP in SSP+.

Tretjič, Parlament bi moral biti vključen tudi v proces spremljanja spoštovanja – ne samo ratifikacije, temveč tudi učinkovitega izvajanja – 27 konvencij MOD in Združenih narodov v državah upravičenkah do SSP. Komisija bi se morala s Parlamentom o tem vprašanju najmanj posvetovati, naša dolžnost v Parlamentu pa je seveda, da poskrbimo za oblikovanje mehanizmov v naših ustreznih telesih, torej v naših odborih, da bi pomagali pri takšnem spremljanju. Na koncu bi želela ponoviti poziv, ki je vsebovan v osnutku resolucije, o kateri bomo glasovali jutri. Komisija mora čim prej pripraviti osnutek nove uredbe o SSP.

Nenazadnje se tudi ne strinjam s tem, kar so nekateri kolegi povedali o Kolumbiji. Kolumbija je država, podobna mnogim državam v tej regiji, in ne moremo zanemariti pozitivnega razvoja in dosežkov na področju človekovih pravic in v položaju zagovornikov človekovih pravic v tej državi. Nobene potrebe ni, da javno ožigosamo prav to državo, saj naša resolucija govori o novi uredbi in potrebi po novi uredbi.

Vital Moreira, v imenu skupine S&D. – (PT) Gospod predsednik, gospod komisar, vesel sem, ko slišim, da komisar De Gucht zagotavlja, da bo Komisija kmalu poslala v Parlament zakonodajno pobudo, katere namen je sprememba sheme splošnih preferencialov, tako da bo v zakonodajnem postopku dovolj časa, da se prepreči iztek sedanje sheme splošnih preferencialov, ki naj bi se zaključila konec naslednjega leta.

Ta sistem je treba pregledati. Predvsem gre za instrument razvojne pomoči, ki državam nudi privilegiran dostop do evropskega trga brez vsake recipročnosti. Drugič, ta shema je tudi instrument za izboljšanje položaja človekovih pravic in dobrega upravljanja v teh istih državah, saj je njeno dodeljevanje odvisno od pogojev, ki jih morajo države upravičenke izpolniti.

Zaradi teh dveh razlogov mora Evropska unija prenoviti uporabo tega instrumenta, na podlagi katere trgovina služi razvoju in človekovim pravicam. Prenovitev mora izkoristiti tudi oceno rezultatov prejšnjega obdobja.

Na drugi strani pa mora nova uredba upoštevati naslednje zahteve, ki so do zdaj temeljile na praksi. Prvič, zagotavljanje sheme splošnih preferencialov mora ostati začasno, da bi jo bilo mogoče umakniti, ko ne bo več potrebna. Drugič, poglobiti in izboljšati je treba metode razlikovanja in izbiranja držav upravičenk, ki temeljijo na stopnji razvoja vsake izmed njih in njihovi zunanji konkurenčnosti. Tretjič in zadnjič, izboljšati je treba mehanizme za spremljanje skladnosti s pogoji, ki se nanašajo na shemo splošnih preferencialov, zlasti v zvezi s spoštovanjem človekovih pravic.

Na koncu, gospod komisar, naj povem še to, da je bilo zelo koristno, da se je mnenje Parlamenta upoštevalo vse od samega začetka zakonodajnega postopka.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, usmeriti se je treba v obravnavo, ki izhaja iz splošnega sistema preferencialov, kot izjemo načelu države z največjimi ugodnostmi Svetovne trgovinske organizacije; z drugimi besedami, sprejeti jo morajo države v razvoju, saj imajo te večje potrebe. Nov seznam držav upravičenk mora prikazovati dejanski gospodarski položaj in konkurenčnost držav v razvoju.

Poleg tega pomanjkanje razlikovanja med državami v razvoju na koncu dela na škodo najmanj razvitih držav. Samoumevno je, da mora je treba pred predlaganim pregledom opraviti oceno vpliva sistema na države upravičenke v prejšnjem obdobju uporabe.

Trgovinska politika, predvsem poslovni pogoji, lahko nedvomno prispevajo k učinkovitejšemu globalnemu upravljanju z uveljavljanjem blage moči. S spodbudami lahko prispevajo k spodbujanju socialne razsežnosti globalizacije v širšem smislu: k dostojnem delu, vzdržnem razvoju in demokratični odgovornosti.

Evropski parlament bi moral v okviru novega, spremenjenega sistema imeti možnost za plodno udeležbo in učinkovito spremljanje uporabe pogodb v državah upravičenkah.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, vsi vemo, da je SSP dober sistem in da je SSP+ zelo dober sistem. Zagotoviti moramo njuno podaljšanje, zato potrebujemo vaš predlog, da bi lahko imeli v Parlamentu ustrezno razpravo. Zato vas prosim, gospod komisar, da stvari pospešite.

Mogoče bi lahko nekaj izboljšav sprejeli tudi za SSP+. V tem smislu bi želel omeniti pet točk, ki se nanašajo na področja, kjer bi lahko opravili nekaj novih izboljšav. Prvič, kdo ugotavlja, kako se 27 standardov dejansko izvaja: ne samo kako se jih priznava v praksi, temveč kako se jih uradno izvaja? Je to samo naloga MOD ali pa mogoče potrebujemo ocenjevalni odbor, ki bi zagotovil posebno podporo v teku izvajanja?

Drugič, kako vključujemo civilno družbo? Želel bi, da bi se v zadevni državi civilna družba uskladila pri oceni izvajanja SSP+, prav tako kot smo se zdaj dogovorili v sporazumu z Južno Korejo.

Tretjič, kdo dejansko sproži preiskavo v primeru ugotovljenih problemov? Parlament mora biti v to vključen, kajti občutek imam, da so v Svetu v igri interesi, ki se ne nanašajo na samo izvajanje preiskave. Parlament bi zato v tej zvezi moral biti tudi tisti, ki bi sprožil preiskavo.

Zagotovo potrebujemo tudi jasne strukture za naslednje korake, ki jih bomo naredili, kakor tudi bolj jasne strukture za umik, a mogoče bomo o tem lahko podrobneje govorili kdaj drugič.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Gospod predsednik, SSP v glavnem podeljuje trgovinske preferenciale državam v razvoju in gospodarstvu v vzponu. Ta sodobna oblika razvojne pomoči, ki sega od znižanja tarif do sprostitev tarif na trgih v industrializiranih državah, je dosegla že veliko. Namen posebnega režima SSP+ je zagotoviti izvajanje družbenih in okoljskih standardov. To je tudi razlog za porast pri podpisovanju konvencij ZN in MOD.

Toda, gospod komisar, kako Komisija nadzoruje izvajanje teh meril? Ali se umik privilegijev izvaja dosledno v primeru izvoza blaga, ki je bilo proizvedeno s prisilnim ali suženjskim delom, kadar pride do razkritja nepoštenih trgovinskih praks in kadar ni mogoče zagotoviti nadzora nad proizvodi s poreklom? Poleg tega, ali izboljšanje položaja človekovih pravic, ki naj bi bilo doseženo s SSP+, vključuje tudi večje države? Mislim na primer na Kitajsko. Vse naše resolucije, protesti in dvostranska pogajanja med EU in Kitajsko niso uspele izboljšati položaja človekovih pravic. Zaradi tega bo več sto tisoč ljudi jutri, na svetovni dan spomina na Tibet zasedlo ulice, v deset tisoč mestih in skupnostih v Evropski uniji pa bodo razobešene tibetanske zastave. Izrazili bomo solidarnost z ljudmi, ki se borijo za kulturno, jezikovno in versko avtonomijo.

Gospod komisar, ali se strinjate, da je treba standarde človekovih pravic, družbene in okoljske standarde odstraniti iz posebnih režimov in vključiti na seznam meril SSP? Sodelovanje z našimi trgovskimi partnerji se ne sme omejiti zgolj na gospodarska vprašanja.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, to je pomembna priložnost, da predvsem ponovno potrdimo pomen splošnega sistema preferencialov. Tako osnovni sistem SSP kot sistem SSP+, ki sta oba povezana s pobudo „Vse, razen orožja“, prispevata k zmanjševanju revščine in pri tem strogo upoštevata temeljno obveznost zagotavljanja spoštovanja človekovih pravic. In prav zaradi kršenja teh osnovnih načel sobivanja je Evropska unija po temeljiti preiskavi, ki jo je opravila Komisija, Šri Lanki odvzela ugodnosti tarifnih preferencialov.

Vendar pa mora nov institucionalni okvir v celoti vključiti Parlament v zakonodajni postopek, katerega namen je spremeniti veljavno zakonodajo. Zato upamo, da bo ta vključeval popolno preučitev uredbe v skladu z rednimi postopki, saj je v njej več pomanjkljivosti, ena izmed njih pa so tudi same preiskave. Naslednji korak bo skupna resolucija.

Učinkovitost resolucije je odvisna od njene verodostojnosti, objektivnosti meril, na katerih temelji, in doslednosti njene uporabe. V Evropi, kjer se velika večina državljanov ne strinja s prisilnim izvažanjem demokracije, sta trgovina in z njo povezana pomoč temeljni orodji za širjenje načel sobivanja, ki temeljijo na spoštovanju temeljnih človekovih pravic. Naša dolžnost je, da ne postanemo ravnodušni – kar bi bilo narobe –, vendar pa se moramo tudi izogibati prenatrženim sodbam o nekaterih straneh, sodbam, ki zvenijo kot nepreklicne obsodbe, kot se na primer kaže pri Kolumbiji.

Zato ne morem podpreti teh skoraj enostranskih neprilagodljivih stališč do ene ali druge države, močno pa podpiram potrebo po okrepljenem spremljanju vseh problematičnih okoliščin, in sicer v duhu veljavne zakonodaje in v skladu z načeli pravil, na katerih želimo utemeljiti pregled zakonodaje, ki ga zahtevamo.

Christofer Fjellner (PPE). – (SV) Gospod predsednik, splošni sistem preferencialov, o katerem razpravljamo danes, je izredno dober in pomemben instrument, ker nekaterim državam, ki so mogoče najrevnejše države na svetu, pomaga pri izvažanju v Evropo in trgovanju z njo. Na ta način so svoje bogastvo ustvarile mnoge države Evrope, zato je tudi pomembno, da to poskusimo razširiti tudi na druge države.

V razpravi, kot je ta, in pri prihodnjem delu na pregledu splošnega sistema preferencialov, moramo misliti in se osredotočiti na osnovno nalogo in osnoven cilj splošnega sistema preferencialov, to pa je boj proti revščini. Trgovina je daleč najučinkovitejši način za premagovanje revščine in ustvarjanje gospodarske rasti in pomembno je, da tega ne pozabimo.

Splošni sistem preferencialov je seveda tudi dober način, da se od držav zahteva, da spoštujejo mednarodne sporazume in konvencije, pa tudi zaveze o človekovih pravicah in tako dalje. Ne smemo pa pozabiti, da je cilj sistema razvoj. EU mora seveda imeti možnost, da zavrne ali umakne preferencialno obravnavo pri tistih državah, ki ne izpolnjujejo svojih zavez, vendar ne smemo pozabiti, da stopamo po tanki niti. Država, ki ne bo imela večje svobode v trgovini in novih izvoznih priložnosti, bo imela težave pri izpolnjevanju obveznosti in zahtev, ki jih ji nalagamo mi.

Obstaja povezava: korupcija, slabi delovni pogoji in slabo spoštovanje človekovih pravic prispevajo k revščini, revščina pa prav tako onemogoča boj proti korupciji, problemom na področju človekovih pravic in slabim delovnim pogojem. Zanima me stališče Komisarja o odstavku 22; z drugimi besedami, kaj meni o tveganju, da bi z umikom trgovinskih preferencialov, države lahko imele težave pri premagovanju okoliščin, kot so slabi delovni pogoji.

Opozoriti bi želel tudi na to, da zdaj od več držav zahtevamo, da ratificirajo 27 konvencij MOD in ZN in da jih v celoti izvajajo. Zanima me dejanska analiza tega, ali so konvencije ZN in MOD ratificirane in ali se v

celoti izvajajo tudi v vseh državah članicah EU. Mislim, da je to malo verjetno, in pomembno je, da se na to spomnimo, ko bomo začeli to zahtevati od drugih.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Za gospoda komisarja imam eno lahko vprašanje. V skladu z Uredbo (ES) št. 732/2008 države, ki želijo pridobiti preferencialne pogoje v okviru sistema SSP+, lahko zanje zaprosijo do konca aprila letos. Ker se ta rok bliža, želim vprašati komisarja, ali je ima podatek o tem, katere države so za to do zdaj zaprosile in ali bi preferencialne pogoje morali dodeliti tudi nekaterim novim državam, ko se pripravljamo na spremembo zahtevanih meril. Podpiram tudi moje kolege poslance, ki so poudarili, da se je pri uporabi splošnega sistema preferencialov treba posvetovati s Parlamentom.

Hvala.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospod predsednik, postavljenih je bilo več vprašanj o Šri Lanki in o Kolumbiji in o tem, zakaj smo se v enem primeru odločili za preiskavo in sprejeli odločitev, ter zakaj nismo tega storili tudi v drugem primeru.

V primeru Komisije je Komisija upoštevala javno objavljena poročila in izjave Združenih narodov, kakor tudi drugih ustreznih virov, kot so nevladne organizacije, v katerih je navedeno, da Šri Lanka ni učinkovito izvajala različnih konvencij o človekovih pravicah, predvsem pa Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah, Konvencijo proti mučenju in drugemu krutemu, nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju ter Konvencijo o otrokovih pravicah.

A za razliko od Kolumbije, je Šri Lanka na splošno zanikala obstoj kakršnih koli problemov in ni hotela sodelovati s Komisijo v nobeni fazi preiskave.

V primeru Kolumbije rezultati spremljanja, ki so ga opravili Združeni narodi in MOD, kažejo, da je raven učinkovitega izvajanja nekaterih konvencij ZN in MOD še vedno vprašljiva, vendar pa je tudi jasno, da je Kolumbija sodelovala z organi MOD in Združenih narodov in da je svoj pravni sistem precej spremenila, te ukrepe pa je sprejela vlada, da bi spremenila zakonodajo in izboljšala njeno izvajanje v sami državi. Še vedno poteka tudi dialog v sodelovanju z Združenimi narodi in MOD.

Kar zadeva vprašanje gospoda Moreira, bi želel reči, da si pri pregledu uredbe o SSP prizadevamo za iskanje ravnovesja med različnimi zahtevami, ki so bile tukaj izražene. Prosili ste nas, da to storimo čim prej, in tako tudi bo. Prosili ste nas za oceno vpliva: podatke o SSP za leto 2009 bomo dobili šele julija letos, temu pa bo seveda sledilo posvetovanje s Parlamentom.

Želel bi spomniti tudi na zavezo, ki sem jo med mojim zaslišanjem in kasneje dal Odboru za mednarodno trgovino, in sicer da bom sestavil časovni okvir naših zakonodajnih predlogov, ki ga bom odboru predložil v prihodnjih mesecih. Kot veste, je jutri na urniku naše srečanje. Skupaj bomo poskusili poiskati rešitev, kar daje Parlamentu vse možnosti za odprto razpravo o različnih dokumentih, vključno z novo uredbo o SSP in sistemom prenosa, ki bi ga morali predstaviti že aprila.

Predsednik. – Prejel sem dva predloga resolucije⁽²⁾, predložena v skladu s členom 115(5) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 10. marca 2010.

17. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

18. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.40)

⁽²⁾ Glej zapisnik